

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 18

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

16 AUGUSTUS 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	963
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	966
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	988
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	991
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	995
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	1001
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	1002
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1003
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1008
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1015
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1035
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1037
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	1038
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	1045
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1045
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	1045
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	1047
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	1052
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	1054
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	1057
REGISTER	1059

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 104
van 13 juni 1994
van de heer L. PIERCO**

Personeel pararegionalen — Organisatie en rechtspositie

Kan de minister meedelen of er in respectievelijk de periode 17 juni tot en met 23 november 1993 en 24 november tot 31 december 1993 in de pararegionalen personeelsleden die onder zijn bevoegdheid ressorteren, werden bevorderd of benoemd in de rangen 13, 14 en 15. Zo ja, voor elk van de twee boven vermelde perioden per rang hoeveel personen en in welke pararegionalen ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heren N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden en J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer Buitenlandse Handel en Staatshervorming, mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Antwoord

Het lid gelieve kennis te nemen van het antwoord dat mij werd verstrekt door de openbare instellingen die onder mijn bevoegdheid ressorteren :

GIMV : Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen

Aangezien de GIMV een privé-vennootschap is en de personeelsleden gebonden zijn door een arbeidsovereenkomst wordt in generlei mate gebruik gemaakt van het benoemings- en bevorderingssysteem.

VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek

Heeft een eigen specifieke barema- en loopbaanregeling die werd vastgelegd bij CAO. De wet van 3 juli 1978 in verband met arbeidsovereenkomsten in de

privésector is op het personeel van toepassing. Het personeel heeft dus niet het ambtenarenstatuut.

GOM-Antwerpen : Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij

GOM-Limburg : Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij

GOM-West-Vlaanderen : Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij

VIZO Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen

Deze vier instellingen brachten mij ter kennis dat er tijdens de perioden van 17 juni tot 23 december 1993 en 24 november tot 31 december 1993 geen personeelsleden bevorderd of benoemd werden in de rangen 13, 14 en 15.

GOM-Vlaams-Brabant : Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij

In de periode van 17 juni tot 23 november 1993 werd één personeelslid op 1 juli 1993 bevorderd van rang 13 naar rang 14. Tijdens de periode van 24 november tot 31 december hadden er geen bevorderingen plaats.

GOM-Oost-Vlaanderen : Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij

In de periode van 17 juni tot 23 november 1993 waren er twee bevorderingen :

- op 1 juli 1993 van rang 13 naar rang 14
- op 1 november 1993 van rang 11 naar rang 13.

Tijdens de periode van 24 november tot 31 december 1993 waren er geen bevorderingen.

SERV : Sociaal Economische Raad van Vlaanderen

Tijdens de periode van 17 juni tot 23 november 1993 werd één personeelslid benoemd in de rang 15.

IWT : Vlaams Instituut voor de bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie

In september 1993 en in december 1993 is er telkens één personeelslid overgegaan naar rang 14, overeenkomstig de bepalingen van het besluit van 12 juni 1991 tot vaststelling van de loopbaan van het contractueel personeel aangeworven op basis van artikel 23 van het decreet betreffende de oprichting van het IWT.

**Vraag nr. 112
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Verguningsverlening en aansprakelijkheidsregeling voor biotechnologische bedrijven

Hoofdstuk zestien van de Agenda 21 heeft de biotechnologie als onderwerp. Kernpunt van dit hoofdstuk is dat ontwikkelingslanden toegang moeten krijgen tot veilige en milieuvriendelijke biotechnologieën. Vandaag bevinden immers de biologische grondstoffen zich

in de ontwikkelingslanden, terwijl de kennis en het kapitaal om deze grondstoffen voor biotechnologische productie aan te wenden zich voornamelijk in het Noorden bevinden. Dit hoofdstuk besteedt echter vooral aandacht aan de baten van biotechnologie, en weerspiegelt hiermee in grote mate de visies van de biotechnologie-industrie. Met een aantal belangrijke aspecten wordt geen rekening gehouden.

Desondanks kunnen een aantal concrete actiepunten uit dit hoofdstuk worden afgeleid. Zo moet een aangepast juridisch instrumentarium worden gecreëerd. Op Vlaams bevoegdheidsniveau moet in dit verband een aansprakelijkheidsregeling bij mogelijke ongevallen worden gecreëerd. Anderzijds moet de vergunningsverlening aan biotechnologische bedrijven vereenvoudigd en transparanter worden. Hierbij dient de indeling in risicoklassen met telkens gestandaardiseerde verguningsprocedures overwogen te worden.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister-president reeds genomen om de doelstellingen zoals vertaald in Hoofdstuk 16 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Werd reeds een dergelijke aansprakelijkheidsregeling bij mogelijke ongevallen uitgewerkt ? Zo ja, wat zijn hiervan de krachtlijnen ? Zo nee, wordt de uitwerking van een dergelijke aansprakelijkheidsregeling voorbereid ?
3. Hoe worden momenteel vergunningen aan biotechnologische bedrijven verleend ? Wordt hierbij rekening gehouden met de aard van de risico's ? Zo ja, op welke manier wordt hiermee rekening gehouden ?
4. Hoe kan deze vergunningverlening transparanter en eenvoudiger worden gemaakt ? Worden reeds stappen in deze richting ondernomen ?

Antwoord

Het antwoord op de in rand vermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu.

Vraag nr. 115
van 4 juli 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

De taalpolitiek in de Europese Unie — Verklaring van de Franse minister van Buitenlandse Zaken

Op de recente bijeenkomst van de Hoge Raad van de Francophonie in Parijs, heeft de Franse minister van Buitenlandse Zaken bekendgemaakt dat de Franse regering in het voorjaar van 1995 een globaal plan over de talen in Europa wil.

Eén en ander bewijst ten overvloede hoezeer de taalregeling die onlangs werd opgelegd voor het nieuwe Europese Merkenbureau, wel degelijk nefast uitvalt voor de toekomst van de kleinere talen binnen Europa. Nu al wordt die regeling door de Fransen aangegrepen als voorbeeld om in de Europese Instellingen een algemeen systeem van vijf werktalen in te voeren (Frans,

Engels, Duits, Spaans en Italiaans). Dit sluit evenwel een onaanvaardbare discriminatie in van alle andere talen en niet in het minst van het Nederlands.

Als dat werkelijkheid wordt, zal o.a. het Nederlands in Europa in de praktijk degraderen tot een tweede-rangstaal.

Is de minister-president op de hoogte van deze verklaring van de Franse minister van Buitenlandse Zaken ?

Welke middelen kan de Vlaamse regering aanwenden om zich hiertegen te verzetten ?

Is het noodzakelijk dat hierover overleg gebeurt met de federale regering ?

Antwoord

De verklaring van de Franse minister van Buitenlandse Zaken inzake de taalpolitiek in de Europese Unie is mij bekend. Tijdens mijn bezoek aan Parijs in maart van dit jaar, heb ik in verband met dit rapport bij mijn gesprekspartners van de Franse regering het standpunt verdedigd dat alle talen van de Unie in rechte én in feite een gelijkwaardige behandeling moeten blijven behouden. Indien aan dit gelijkwaardigheidsbeginsel wordt getornd, zou de Europese éénwording haar democratische legitimiteit verliezen.

Ingevolge het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten inzake de vertegenwoordiging van België in de Europese Unie, neemt Vlaanderen volwaardig deel aan de intern Belgische standpuntvorming m.b.t. alle aangelegenheden die het voorwerp uitmaken van een beslissing in de Raad. Dit geldt ook voor de taalregeling in de instellingen van de Europese Unie en in de gespecialiseerde agentschappen van de Unie. Hierover vindt op geregelde tijdstippen overleg plaats met de federale regering.

Vraag nr. 116
van 4 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Flanders Technology International — Duurzaam ontwikkelingsprincipe

Van 15 tot en met 21 april 1996 zal Flanders Technology International plaatsvinden volgens een nieuwe aanpak : "FTI zal een totaalgebeuren zijn waarin technologie de hoofdrol speelt en waarbij zakenmensen en weetgierigen, ongeacht hun leeftijd en activiteit, op een dynamische en interactieve manier kennis kunnen maken met technologische toepassingen uit diverse disciplines". Aangezien de Vlaamse regering duurzame ontwikkeling als een van haar uitgangspunten formuleerde, moet tijdens dit gebeuren aandacht besteed worden aan het duurzaam ontwikkelingsaspect van technologie en technologische ontwikkelingen en toepassingen. Volgens Agenda 21 zijn de beschikbaarheid van wetenschappelijke en technologische informatie en de toegang tot en de overdracht van milieuverantwoorde technologieën essentiële voorwaarden voor deze duurzame ontwikkeling. Momenteel is deze toegang, vooral in het Zuiden, verre van een realiteit. Agenda

21 stelt dan ook als een van de doelstellingen "het helpen van met name ontwikkelingslanden bij het verkrijgen van toegang tot wetenschappelijke en technologische informatie, met inbegrip van informatie over geavanceerde technologieën".

Graag vernam ik van de minister antwoord op volgende vragen :

1. In welke mate wordt bij de volgende FTI rekening gehouden met het duurzaam ontwikkelingsprincipe ? Hoe wordt FTI in concreto afgestemd op duurzame ontwikkeling ?
2. Wordt bij deze editie van FTI aandacht besteed aan de problematiek van de toegang tot wetenschappelijke en technologische informatie, en met name van ontwikkelingslanden ? Zo ja, op welke manier wordt hieraan aandacht besteed ?

Antwoord

In antwoord op vraag nr. 116 van 4 juli 1994 kan ik het lid meedelen dat zowel toegang tot technologie als technologiëtransfer steeds één van de doelstellingen en dus ook een belangrijke component van Flanders Technology International is geweest en ook blijft.

Zo werd bijvoorbeeld voor FTI '93 in samenwerking met het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT) een databank samengesteld die de technologie-aanbiedingen en -vragen verzamelde van 106 ondernemingen. Deze databank was gratis toegankelijk voor alle FTI bezoekers. De gegevens van deze databank werden tevens gepubliceerd in de „Technology Transfer Corner” catalogus.

Deze catalogus werd samen met de officiële FTI catalogus, met daarin 611 bedrijven met volledige coördinaten en activiteitenomschrijving, gratis toegestuurd aan een selectie van Belgische ambassades in het buitenland en een selectie van buitenlandse ambassades gevestigd in België. Deze laatste ontvangen tevens een uitnodiging voor alle officiële activiteiten die in het raam van FTI georganiseerd worden.

Op die manier wordt door FTI aandacht besteed aan de verspreiding van en het toegankelijk maken van wetenschappelijke en technologische informatie en het bevorderen van contactmogelijkheden, ook met ontwikkelingslanden.

Naast het verspreiden van informatie en het creëren van contactmogelijkheden nodigt FTI deze landen ook uit om actief deel te nemen, zodat technologiëtransfer in beide richtingen mogelijk wordt. Teneinde de deelnamedrempel te verlagen, krijgen deze landen een korting op de normale deelnamevoorwaarden. Zo namen bijvoorbeeld aan FTI '93 volgende landen deel met een eigen stand : Tunesië, Sri Lanka, Marokko en China, naast heel wat voormalige Oostbloklanden. Daarenboven ontvangt FTI officiële, maar ook informele delegaties uit de meest diverse landen.

Voor de volgende edities van FTI zal deze strategie gehandhaafd worden. Tevens zal de mogelijkheid onderzocht worden of er over dit onderwerp een seminarie of lezing kan georganiseerd worden.

Vraag nr. 117 van 5 juli 1994 van de heer J. DE MOL

Verhing Agenda 21 van Unced-conferentie – Systematisch onderzoek rond zoetwatervoorraden

Hoofdstuk achttien van de Agenda 21 heeft de zoetwatervoorraden als onderwerp. Dit hoofdstuk promoot een integraal waterbeheer. Daarbij wordt uitgegaan van de algemene doelstelling om de geschikte watervoorraden van goede kwaliteit te bewaren met handhaving van de hydrologische, biologische en chemische functies van de ecosystemen, waarbij de menselijke activiteiten zich aan de draagkracht van de natuur aanpassen en de dragers van waterverbonden ziekten bestreden worden. De actuele schaarheid, vernieling en verontreiniging van zoetwatervoorraden vereist een integrale planning en een beheer dat alle types van onderling verbonden zoetwatervoorraden omvat en zowel kwantiteits- als kwaliteitsaspecten in ogenschouw neemt. Agenda 21 somt deze bruikbare zoetwatervoorraden op.

Eén van de concrete actiepunten van dit hoofdstuk is de schatting van watervoorraden en de ter beschikking stelling van de know-how terzake voor alle landen. Tegen het jaar 2000 moet hiertoe worden onderzocht hoe en door wie de berekening van watervoorraden kan gerealiseerd worden, op langere termijn moeten hiervoor diensten operationeel worden die zich baseren op meetnetten die in voldoende hoge densiteit zijn genstalleerd. Concreet betekent dit o.a. een intensivering van het wetenschappelijk onderzoek terzake.

1. Werden door de Vlaamse regering reeds stappen gezet om systematisch onderzoek naar hoe en door wie de berekening van watervoorraden kan gerealiseerd worden, uit te voeren ? Zo ja, welke onderzoeksprojecten werden met dit doel reeds opgezet ?
2. Zo neen, wat is de reden voor het ontbreken van dergelijk systematisch onderzoek ? Hoe zal aan deze lacune worden verholpen ?
3. Werden reeds stappen gezet om systematisch onderzoek op te zetten naar hoe de bestaande en nog op te bouwen know-how naar derde wereldlanden toe kan gevaloriseerd worden ? Zo ja, welke onderzoeksprojecten werden met dit doel reeds opgezet ? Welke onderzoeksprojecten worden met dit doel nog voorzien ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het lid naar het onderzoek dat kadert in hoofdstuk achttien van de Agenda 21 van de Unced-conferentie met betrekking tot het systematisch onderzoek rond zoetwatervoorraden, kan ik het volgende meedelen.

Aan de verschillende Vlaamse universiteiten, alsook in de Katholieke Hogeschool te Antwerpen en het Instituut voor Natuurbehoud lopen momenteel 81 onderzoeksprojecten die betrekking hebben op kwantiteits- en kwaliteitsaspecten van rivieren en oppervlaktewateren in Vlaanderen.

In dit verband dient uiteraard ook verwezen te worden naar de opdrachten van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (studie en beheer van watervoorziening en waterzuivering) en de Vlaamse Milieumaatschappij (beheer van meetnetten i.v.m. waterkwaliteit van het oppervlaktewater).

Voor wat betreft de valorisatie van deze know-how naar Derde Wereldlanden toe lopen momenteel 6 onderzoeksprojecten van Vlaamse onderzoekers inzake de waterkwaliteit in Derde Wereldlanden (Burundi, Kameroen, Kenia, Papoea-Nieuw-Guinea, Rwanda, Zaïre). Daarnaast lopen er 10 internationale wetenschappelijke samenwerkingsverbanden met instanties in 6 verschillende Derde Wereldlanden met betrekking tot hogervermeld onderzoek.

Voor wat betreft de vertaling van de Agenda 21 van de UNCED-conferentie naar het Vlaamse beleid kan ik meedelen dat de Vlaamse regering op 20 juli jl. beslist heeft om een ad hoc werkgroep te belasten met het doorvoeren van een onderzoek naar concrete nieuwe beleidsmaatregelen in alle beleidsdomeinen die tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoren, ter uitvoering van de aanbevelingen van de conferentie van de Verenigde Naties over Milieu en Ontwikkeling (Agenda 21).

De vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest in de Nationale Raad voor Duurzame Ontwikkeling zullen bij deze werkgroep betrokken worden.

De werkgroep zal rekening dienen te houden met de gegevens van het Milieu- en Natuurrapport Vlaanderen en met het advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen van 23 november 1993.

De resultaten van de werkzaamheden van voornoemde werkgroep dienen voor 1 december 1994 aan de Vlaamse regering te worden voorgelegd teneinde de Vlaamse regering toe te laten voor 1 januari 1995 een eerste reeks beleidsmaatregelen goed te keuren.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 229
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Uitwerking van een beleidsplan inzake biologische diversiteit

Hoofdstuk vijftien van de Agenda 21 heeft de biologische diversiteit als onderwerp. De eerste prioriteit volgens Agenda 21 is hierbij het verschaffen van informatie waarmee men op elk niveau in de besluitvorming rekening kan houden. Voorts moeten methodes worden ontwikkeld waarmee de voordelen van biologische bronnen in kaart kunnen worden gebracht. Ten derde moeten ecosystemen met al hun levensvormen worden beschermd als zijnde de meest effectieve manier om

biodiversiteit in stand te houden. Tenslotte moet op elk institutioneel niveau gewerkt worden aan het vergroten van de capaciteit om biologische bronnen duurzaam te beheren.

Een concreet actiepunt is hierbij de uitwerking van een beleidsplan inzake biologische diversiteit, als onderdeel van de globale milieubeleidsplanning, dat wordt ondersteund door een gepast juridisch instrumentarium. Juridische instrumenten zijn onder andere de nieuwe EG-Habitat-richtlijn en de vogelrichtlijngebieden.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in Hoofdstuk 15 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. In hoeverre wordt het Vlaams departement Leefmilieu betrokken bij de omzetting van de Europese Habitat-richtlijn in de nationale wetgeving ?
3. In hoeverre werden de vogelrichtlijngebieden reeds gementeerd ?
4. Deelt de minister de mening dat ter bescherming van de biodiversiteit de opstelling van een beleidsplan inzake biodiversiteit moet worden opgesteld ? Wat moeten de krachtlijnen van dergelijk plan zijn ?

Antwoord

1. In de eerste plaats wil ik, via een specifieke bepaling, opgenomen in het voorontwerp van decreet inzake het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, de nodige decretale basis leggen voor de toepassing van het verdrag over de biologische diversiteit, ondertekend te Rio de Janeiro op 5 juni 1992.

Door de bevoegde administratie werd een eerste algemene nota opgesteld over een algemeen beleid gericht op het bekomen van een duurzaam natuurlijk leefmilieu in Vlaanderen. Aan deze nota is een overzicht gehecht van de verschillende wettelijke, decretale en reglementaire bepalingen die kunnen worden aangewend voor het bekomen van deze duurzame ontwikkeling. Daarbij werd rekening gehouden met de adviezen van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen van 2 juli en 23 november 1993 over de toepassing van Agenda 21 in Vlaanderen m.b.t. het ruimtelijk beleid, het bosbeleid, de plattelandsontwikkeling, de biologische diversiteit en de acties t.b.v. de lokale overheden.

2. In het federale België zijn de gewesten bevoegd voor het natuurbehoud. De omzetting van de zg. Habitat-richtlijn behoort dan ook volledig tot de bevoegdheid van de gewesten, die daartoe het nodige moeten doen.

Bondig samengevat, legt de Habitat-richtlijn de volgende verplichtingen op :

- a) Aanwijzing van gebieden ter bescherming van de in bijlage I bij de richtlijn aangewezen habitats en aanwijzing van gebieden ter bescherming van de habitats van de in bijlage II vermelde soorten.

Overeenkomstig artikel 4.1 van de richtlijn zen-

den de lidstaten, binnen de drie jaar na kennisgeving van de richtlijn (d.i. voor 5 juni 1995), aan de commissie van de EU, op basis van de criteria van bijlage III (fase 1) van de richtlijn en van de relevante wetenschappelijke criteria, een lijst van de gebieden waarop staat aangegeven welke typen van natuurlijke habitats van bijlage 1 van de richtlijn en welke inheemse soorten van bijlage II in die gebieden voorkomen.

Op 27 maart 1992 werd aan het Instituut voor Natuurbehoud opdracht gegeven de natuurlijke habitats en de inheemse soorten bedoeld door voormeld artikel 4.1 te inventariseren.

Op 21 januari 1994 ontving het bestuur Natuurbehoud en Ontwikkeling een "Ontwerplijst van Speciale beschermingszones van het Vlaamse Gewest in uitvoering van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG" opgesteld door voormeld instituut (rapport I.N. 93.17 van oktober 1993). De verbeterde versie van deze ontwerplijst werd door het Instituut opgesteld op 24 mei 1994. Het is aangegeven dat deze voorlopige lijst een interne en externe advisering zou ondergaan, alvorens een definitieve lijst op te stellen die aan de commissie van de EU wordt voorgelegd. In het raam van de interne adviseringen kregen de diensten bevoegd voor natuurbehoud de opdracht om de ontwerplijst te onderzoeken. In het raam van de externe consultatie wordt de ontwerplijst voorgelegd aan :

- het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer
- de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud
- de Vlaamse Hoge Bosraad
- de Vlaamse Landmaatschappij.

De definitieve lijst zal door de Vlaamse minister bevoegd voor Natuurbehoud via de Permanente Vertegenwoordiger van België bij de EU, aan de commissie van de E.U. wordt voorgelegd om, op grond van de procedure beschreven in de artikelen 4.2., 4.3 en 21 van de richtlijn, eventueel te worden opgenomen in het netwerk "Natura 2000".

- b) Voor de omzetting van de gewestelijke reglementering van de niet specifieke gebiedsgerichte bepalingen, heb ik reeds in 1992, via de Permanente Vertegenwoordiger van België, aan de Commissie van de EU medegedeeld welke de thans reeds bestaande wettelijke en reglementaire bepalingen zijn die kunnen worden ingeroepen om uitvoering te geven aan de diverse bepalingen van de richtlijn (artikelen 2-6 en 10-22 van deze laatste).

In het voorontwerp van decreet inzake het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, wordt, zoals dit ook inzake de biologische diversiteit het geval is, aan de omzetting van de Europese aktes m.b.t. het natuurbehoud, een speciaal artikel gewijd.

3. De zg. vogelrichtlijn 79/409/EEG, werd reeds in het koninklijk besluit van 9 september 1981, betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest, zoals dit besluit herhaaldelijk werd aangepast, omgezet in de interne Vlaamse wetgeving wat de

niet gebiedsgerichte bepalingen betreft. De aanwijzing van bijzondere beschermingszones voor vogels overeenkomstig artikel 4 van deze richtlijn gebeurde bij besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1988. Diverse besluiten, evenals het aankoop- en subsidiebeleid van de Vlaamse regering inzake natuurgebieden, zijn specifiek gericht op de verdere invulling van de bescherming van de in deze bijzondere beschermingszones aanwezige natuurwaarden.

4. Het reeds vermelde voorontwerp van decreet inzake het natuurbehoud bevat een aanzet tot het opstellen van een vijfjaarlijks natuurbeleidsplan, dat een onderdeel vormt van het milieubeleidsplan en dat uitgaat van een wetenschappelijk natuurrapport. De door de Milieu- en Natuurraad voor Vlaanderen in zijn advies van november 1993 aangedragen elementen inzake natuurbehoud en duurzame ontwikkeling zullen worden opgenomen in dit natuurbeleidsplan. Een eerste concrete aanzet tot een natuurbeleidsplan werd gegeven in het Sectoraal Milieubeleidsplan Natuur 1994-1997, dat onlangs, samen met de andere sectorale plannen voor het milieu, via de Vlaamse Milieumaatschappij werd opgesteld.

**Vraag nr. 230
van 21 juni 1994
van de heer M. MAERTENS**

***Milieubescherming en -sanering van het IJzerlandschap
— Samenwerking met Carfo (Frankrijk)***

Begin 1988 nam het Franse Carfo contact met SOW (België) op zoek naar een partner om ook in Vlaanderen te werken aan het project "Qualité pour l'Yser". Uit bekommernis om de voortdurende verslechtering van de waterkwaliteit en de aftakeling van het IJzerlandschap had Carfo een "Contract de Rivière" uitgewerkt. Dit Frans beleidsdocument streeft naar samenwerking met alle betrokkenen, ook Vlaanderen, en een inbreng van de bevolking om op termijn een stroom- of rivierbekken weer schoon te krijgen.

De Vlaamse regering had reeds in 1987 beslist dat er een einde moest komen aan de vervuiling van onze beken en rivieren, wat eertlang geconcretiseerd wordt in een decreet betreffende het rivierbekkenbeleid en de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Bij de voorstelling te Ieper eind mei door de VMM van het ontwerp AWP II-IJzer werd gesteld dat :

1. een deel van de vuilvracht van de IJzer uit Frankrijk komt en mee de kwaliteit van de IJzer in Vlaanderen bepaalt.
2. om de kwaliteit van de IJzer zo goed mogelijk te krijgen ook de vervuiling vanuit Frankrijk verder moet verminderen. Hiervoor moeten we met de Fransen gaan praten en samenwerkingsakkoorden sluiten. In het bedoelde ontwerp AWP II-IJzer wordt de vuilvracht op de Franse grens opgegeven alsmede de herkomst. Overleg met Frankrijk wordt besproken maar niet concreet uitgewerkt, alhoewel Carfo reeds 6 jaar werkzaam is. Anderzijds is het een feit dat de waterkwaliteit eveneens in relatie staat met de Franse IJzer. Zo is onder meer een

deel van de wateroverlast in de jaarwende 1993/94, die geleid heeft tot de overstromingsramp, afkomstig uit Frankrijk.

De voorstellen van het "Carfo-Comité de Rivière" van 13 juni 1994 omvat onder meer waterbouwwerken voor 8.650.000 frank en zuiveringswerken voor 90.915.000 frank.

In dit verband ware het mij aangenaam te vernemen

- a) of er reeds met Carfo overleg werd gepleegd om de werken op elkaar af te stemmen, zo ja, sedert wanneer en op welke administratieve niveaus ?
- b) welke politieke beleidsniveaus eventueel bij dit overleg werden betrokken ?
- c) op welke wijze de werken op elkaar eventueel werden afgestemd en welke de concrete resultaten daarvan eventueel waren ?
- d) of er met de Franse overheid op korte termijn grensoverschrijdende waterverdragen voor de IJzer en de Leie in het vooruitzicht worden gesteld, en zo ja, binnen welke termijn, en met welke concrete doelstellingen ?
- e) of binnen deze overeenkomsten de slibproblematiek en de waterkwaliteit en de invloed op de landbouw en het natuurbehoud in de IJzervallei zullen aan bod komen, en zo ja, met welke eisenprogramma's ?

Antwoord

Het "IJzerproject" ging in 1986 van start als een Frans initiatief van CARFO (Comité d'Aménagement Rural de Flandre Occidentale). In 1987 werden de eerste contacten gelegd met Vlaanderen via Samenlevingsopbouw Westhoek V.Z.W. (SOW). Op 21 november 1990 had een eerste rapportbijeenkomst plaats m.b.t. de waterkwaliteit in samenwerking met de Provincie West-Vlaanderen, het Kabinet van de Gemeenschapsminister voor Milieu, Landinrichting en Natuurbehoud, de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (thans VMM), de Service Régional de l'Aménagement des Eaux en het Bureau d'Etudes Barcot. Mede als gevolg van dit initiatief rond de IJzer werd de installatie van het Bekkencomité van de IJzer bespoedigd. Als dusdanig kunnen de concrete deelprojecten van het IJzerproject ook worden behandeld binnen de werkgroepen van de bekkencomités.

In de recent verschenen brochure "INTERREG — Communautair Initiatief West-Vlaanderen/Noord-Frankrijk" werden voor de vallei van de IJzer de projecten "IJzer : waterzuiveringsinstallatie Heidebeek", "Europees riviercontract voor de IJzer" en "Proefprojecten waterzuivering landelijke gebieden in het IJzerbekken" goedgekeurd.

In antwoord op de gestelde vragen kan het volgende worden medegedeeld :

- a) Administratief overleg met Carfo.

Het grensoverschrijdend overleg werd in het verleden voornamelijk gecoördineerd door, opeenvol-

gend, SOW en de Provincie West-Vlaanderen. Momenteel wordt voornamelijk overleg gepleegd met VMM inzake waterkwaliteit en AWZ-Dienst Kusthavens inzake waterkwaliteit. Voor de verschillende deelprojecten worden ook andere instanties geraadpleegd : Aquafin, Aminal-Bestuur Milieu-investeringen, e.d.. Het Bekkencomité van de IJzer werd steeds op de hoogte gebracht van de activiteiten. Naar ik verneem, ligt het in de bedoeling van de Provincie West-Vlaanderen om mij een voorstel te doen om deze samenwerking te bekrachtigen en te verankeren in de bekkenwerking. Zodoende zou de huidige projectmatige samenwerking kaderen binnen een ruimere geofficialiseerde grensoverschrijdende bekkenwerking.

Tot nog toe werd de VMM, alsook Aquafin, Aminal, de Provincie West-Vlaanderen, SOW, de gemeente Poperinge, het Département du Nord, Direction Départementale de l'Agriculture (DDA) en de Agente de l'Eau du Bassin Artois-Picardie betrokken bij het project inzake de sanering van de Heidebeek.

- b) Politieke beleidsniveaus

In verband met CARFO werd een coördinerende rol gespeeld door het bestuur van de Provincie West-Vlaanderen. Dit bestuur heeft steeds de beleidsvoorbereidende en -uitvoerende administraties en instellingen van het Vlaamse Gewest betrokken bij de vergaderingen of toch minstens geïnformeerd. Ook mijn kabinet bleef steeds op de hoogte van de ontwikkelingen in dit dossier.

In een bredere context kan ik mededelen dat er sinds het einde van de jaren tachtig formeel overleg gepleegd wordt over de zuivering van oppervlaktewateren tussen Vlaanderen en Frankrijk, elk vertegenwoordigd door hun bevoegde ambtelijke instanties. Het accent in die besprekingen is gaandeweg verlegd van meer algemene aspecten naar onderhandelingen over concrete dossiers.

- c) Afstemming van de werkzaamheden

De taak van de VMM binnen het IJzerproject omvat in eerste instantie de sanering van het Vlaamse deel van het bekken waartoe een ontwerp-AWP II (Algemeen Waterzuiveringsprogramma — Niveau II) werd opgesteld, alsook de monitoring van de kwaliteitstoestand van de waterlopen. VMM maakt ook de ontwerp investeringsprogramma's voor openbare waterzuiveringsinfrastructuur op. In tweede instantie zullen, na uitvoering van de geplande saneringswerken, verdere maatregelen in het kader van het integraal waterbeheer moeten worden overwogen.

Inzake de saneringen is momenteel de zuiveringsinstallatie van Watou (B) in aanbouw. M.b.t. de participatie van Franse zijde in de aansluiting en exploitatie van de zuiveringsinfrastructuur is er een akkoord. Voor de regio Abele-Boeschepe-Godewaersvelde (F) werd de locatie van de zuiveringsinstallatie reeds vastgelegd. Inzake de participatie aan Vlaamse zijde (aanleg collector Abele 92.547) dient het overleg nog verdergezet.

Teneinde een algemeen beeld te krijgen van de wa-

terkwaliteit, alsook om een evaluatie te maken van de gevolgen van de saneringswerken, zal de VMM-Dienst Water een aantal bijkomende meetpunten vastleggen in het grensgebied aan Vlaamse zijde. In overleg met DIREN-SEMA (Service pour l'Etude du Milieu Aquatique) en de Agente de l'Eau zal een voorstel worden uitgewerkt voor het onderzoek van de biologische en fysische-chemische waterkwaliteit aan Franse zijde.

d) Grensoverschrijdende waterverdragen voor IJzer en Leie.

Ik neem mij voor om binnen afzienbare tijd gesprekken te starten met Frankrijk teneinde voor het IJzerbekken het verdrag van Helsinki uit te voeren.

e) Slibproblematiek en waterkwantiteit

De problematiek inzake de erosie van landbouwgronden en de overstroombare gebieden wordt aan Vlaamse zijde behartigd door de Administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen (AWZ). Momenteel werden te Wormhout (F) door AWZ-Dienst der Kusthaven in overleg met Carfo reeds technische voorbereidende gesprekken aangevat, maar werden nog geen besluiten geformuleerd.

**Vraag nr. 231
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Aanpak van luchtverontreiniging met specifieke aandacht voor early warning-systeem

Hoofdstuk negen van de Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikas-effect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 draagt hiertoe specifieke actieprogramma's aan gericht op verdergaand wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dit hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de conventie van Wenen (1985) en het Protocol van Montréal.

Een concreet actiepoint binnen dit hoofdstuk is de aanpak van de luchtverontreiniging, met specifieke aandacht voor zogenaamde 'early warning'-systemen, uitwisseling van gegevens en regionale akkoorden terzake. Hiertoe dringt zich een actiever beleid op onder andere om de VOC- en NOx-emissies doeltreffend terug te dringen. Om de in Europees verband gestelde doelstellingen met betrekking tot zware metalen en dioxines dringt zich een actiever beleid op. Inzake kankerwekkende luchtverontreinigers als benzeen en sommige PAK's en PIC's ontbreekt een Vlaams beleid volledig.

1. In hoeverre zijn de in het MINA-plan geformuleerde reductiedoelstellingen voor de globale verzuren-de emissies reeds op Vlaams niveau gerealiseerd ? Welke moeilijkheden stellen zich nog ? Welke

maatregelen zijn noodzakelijk om deze doelstellingen te realiseren ?

2. Welke maatregelen worden genomen om het probleem van de hoge troposferische ozonconcentraties in de zomer terug te dringen ?
3. In hoeverre worden de in Europees verband gestelde doelstellingen met betrekking tot zware metalen en dioxines reeds gehaald ? Welke maatregelen werden in dit verband door het Vlaams Gewest genomen ?
4. Waarom ontbreekt een Vlaams beleid inzake kankerwekkende luchtverontreinigers ? Hoe denkt de geachte minister dergelijk beleid te kunnen uitbouwen ? Waarvan is dit afhankelijk ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, het antwoord rechtstreeks zal worden overgemaakt.

**Vraag nr. 232
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Recuperatie van CFK en HFK van afgedankte koelkasten

Hoofdstuk negen van de Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikas-effect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 draagt hiertoe specifieke actieprogramma's aan gericht op verdergaand wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dit hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de conventie van Wenen (1985) en het Protocol van Montréal. Concreet moet gestreefd worden naar de voorkoming van de afbraak van de stratosferische ozonlaag en meer concreet naar de uitvoering van het geamendeerde protocol van Montréal.

Op dit vlak werden tijdens de Kopenhagen-conferentie (eind 1992) door de EG-commissie doelstellingen geformuleerd. Er is echter gebleken dat het voorlopig in België uitgezette beleid zeer voluntaristisch en ongecontroleerd is.

Op Vlaams niveau zou zo snel mogelijk moeten gekomen worden tot het opzetten van een recuperatiesysteem voor CFK's en HFK's van afgedankte koelkasten.

Is de minister overtuigd van de noodzaak om een recuperatiesysteem voor CFK's en HFK's van afgedankte koelkasten op te zetten ? Zo ja, welke initiatieven werden reeds genomen tot de opzetting van dergelijk systeem ?

Antwoord

Als minister ben ik overtuigd over de noodzaak om een recuperatiesysteem voor CFK's en HFIC's van afgedankte koelkasten op te zetten.

Aan OVAM heb ik opgedragen om een actieplan van de inzameling en de verwerking van koelkasten en diepvriezers voor te bereiden. De problematiek wordt behandeld in samenspraak met het Waalse en het Brussels Gewest.

OVAM neemt deel aan een werkgroep met potentiële industriële verwerkers. Deze werkgroep zal nagaan op welke ecologisch verantwoorde wijze deze verwerking van koelkasten en diepvriezers dient plaats te grijpen.

Daartoe zal OVAM in de komende maanden een bestaande installatie laten doorlichten door het VITO en laten vergelijken met specifieke installaties in het buitenland. Dit VITO-rapport zal mede de aanpak van deze problematiek bepalen.

Uiteraard zullen de producenten en invoerders van koelkasten en diepvriezers betrokken worden bij dit opzet. Zij zijn verantwoordelijk voor het gestelde probleem. Zo nodig, kan dit leiden tot het instellen van de aanvaardingsplicht van koelkasten en diepvriezers, waartoe de decretale grondslag gelegd werd in het vernieuwde afvalstoffendecreet. De finalisering van het opzet hangt af van de geciteerde onderzoeken en onderhandelingen en worden voorzien in 1995.

**Vraag nr. 233
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Heroverwegen van het landbouwbeleid en ontwikkelen van geïntegreerde landbouwprogramma's

Hoofdstuk veertien van de Agenda 21 heeft de landbouw en plattelandsontwikkeling in het kader van duurzame ontwikkeling als onderwerp. Agenda 21 besteedt hierbij aandacht aan een duurzame vergroting van de voedselproductie. Prioriteit wordt hierbij gelegd op het handhaven en verbeteren van de capaciteit van landbouwgronden. Centraal hierbij staan duurzame bemesting, het bewaren en herstellen van minder vruchtbare gronden en de ontwikkeling van duurzame voedselvoorziening via economische maatregelen.

Een concreet actiepoint is het heroverwegen van het landbouwbeleid en het ontwikkelen en uitvoeren van geïntegreerde landbouwprogramma's, met vanuit duurzaamheidsoogpunt specifieke aandacht voor bodembescherming, geïntegreerde gewasbescherming, plantenvoeding en energievoorziening. Om dit in de praktijk te brengen is het in de eerste plaats aanbevolen op Vlaams niveau een meerjaren-programma 'Landbouw in het kader van duurzame ontwikkeling' op te stellen, waarin een consistente uitwerking van doelstellingen, maatregelen en instrumenten, gericht op landbouwsystemen die passen binnen duurzame ontwikkeling, aan bod komen. Als globaal concept van dit meerjarenprogramma moet gelden het ontwikkelen van teeltsystemen met niet meer externe input van fossiele energie, nutriënten en chemicaliën dan voor landbouw

in het kader van duurzame ontwikkeling strikt noodzakelijk is.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in Hoofdstuk 14 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Deelt de minister de mening dat de uitwerking van een meerjaren-programma 'Landbouw in het kader van duurzame ontwikkeling' op Vlaams niveau noodzakelijk is ? Hoe moet dergelijk programma eruit zien ? Werd reeds een begin gemaakt aan de opstelling van dergelijk programma ?

Antwoord

Het heroverwegen van het landbouwbeleid en het ontwikkelen van geïntegreerde landbouwprogramma's behoren niet tot mijn bevoegdheidsdomein. Een duurzame landbouwontwikkeling zoals beoogd in het door het lid geciteerde document van de Unced-conferentie heeft uiteraard vele raakvlakken met het leefmilieu en is slechts mogelijk indien de in Vlaanderen beschikbare landbouwgrond of bodem als duurzame produktiefactor van voedsel-, voedings- en nijverheidsgewassen kwalitatief in stand gehouden of verbeterd wordt. Als minister bevoegd voor leefmilieu en landinrichting zal ik derhalve onrechtstreeks mijn bijdrage blijven leveren ter ondersteuning van de bedoelde duurzame landbouw, enerzijds door het nemen van bodembeschermingsmaatregelen, anderzijds door het verbeteren van de externe landbouwstructuren.

- 1.1. Bodembeschermingsmaatregelen :
  - mestdecreet
  - bodemdecreet in voorbereiding
  - Vlarem I en II onrechtstreeks
- 1.2. Verbetering van de externe landbouwstructuren :
  - ruilverkavelingsprojecten
  - landinrichtingsprojecten
  - waterhuishouding
2. Een door het lid gesuggereerd meerjaren-programma 'Landbouw in het kader van duurzame ontwikkeling', dat gericht is op de ontwikkeling van teeltsystemen waarbij o.a. de inputs van fossiele energie, nutriënten en chemicaliën beperkt zouden worden tot wat noodzakelijk is in het kader van een duurzame ontwikkeling, komt integraal tegemoet aan mijn beleidsopties inzake een beter leefmilieu. Een dergelijk programma opzetten en opstarten behoort evenwel tot het bevoegdheidsdomein van de minister bevoegd voor landbouw. Indien een dergelijk programma tot stand komt, ben ik bereid hieraan mee te werken in het raam van mijn bevoegdheden.

**Vraag nr. 234
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Probleem van ontbossing

Hoofdstuk elf van de Agenda 21 heeft de ontbossing

als onderwerp. In dit hoofdstuk worden vooral de macro-economische functies van bossen behandeld. De programma's in Agenda 21 richten zich vooral op de bebossings- en herbebossingsactiviteiten en hebben weinig aandacht voor het voorkomen van verdergaan de herbebossing. Voorts gaat veel aandacht naar het opbouwen van bosrelevante informatie.

Concrete agendapunten zijn onder andere :

- het onderhouden van de multifunctionaliteit van het bos en de bosgronden ;
- het beheren en bewaren van bestaande bossen volgens duurzaamheidscriteria en het herstellen van gedegradeerde zones door (her)bebossing ;
- het promoten van een efficiënt gebruik en een volledige valorisatie van bosproducten en diensten ;
- het ontwikkelen van een goede beschrijving en planning van bossen en programma's die erop betrekking hebben. In dit kader dient erop gewezen te worden dat betrouwbare en gedetailleerde informatie inzake bossen in Vlaanderen nog steeds niet beschikbaar is.

- 1 Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vertaald in Hoofdstuk 11 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
- 2 Is reeds sprake van concrete ecologisch verantwoorde bosbouwactieprogramma's en van een ecologisch verantwoord bosbeheer ?
3. Welke maatregelen werden reeds genomen om een efficiënt gebruik van bosproducten en -diensten te stimuleren ?
4. Waarom is betrouwbare en gedetailleerde informatie inzake bossen in Vlaanderen nog steeds niet beschikbaar ? Hoe denkt de minister deze lacune te kunnen wegwerken ?

Antwoord

1. Het Vlaams bosbeleid gaat uit van een drievoudige doelstelling :

- bosbehoud
- bosuitbreiding tot een voldoende oppervlakte bereikt is om de verschillende functies te kunnen vervullen
- het bos in een toestand brengen waarbij verschillende functies voor de samenleving kunnen worden vervuld en mogelijkheden worden opgehouden om toekomstige nieuwe functies te vervullen, zonder het ecosysteem bos te verarmen of zijn voortbestaan in gevaar te brengen

Dit werd vertaald in het Bosdecreet van 13 juni 1990, een kaderdecreet waarop reeds verschillende uitvoeringsbesluiten verschenen. Het Bosdecreet weerspiegelt de doelstellingen van hoofdstuk 11 van Agenda 21, voordat er van een Agenda 21 sprake was.

Enkele concrete maatregelen die werden genomen i.v.m. herbebossing zijn :

- het aankoopbeleid richt zich meer en meer op het aankopen en bebossen van niet beboste gronden
- er wordt momenteel een voorstudie uitgevoerd omtrent de mogelijke aanleg van een stadsbos in de regio Kortrijk
- er worden subsidies voorzien voor bebossing en herbebossing. Deze zullen worden uitgebreid n.a.v. de implementatie van EU-verordening **2080/92**.

Het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer levert eveneens een bijdrage om de bestaande bossen in de meest optimale groeivoorwaarden te behouden door actief deel te nemen aan verscheidene internationale onderzoeksprojecten in verband met de bosbescherming en het behoud van de standplaatskwaliteit.

- 2 Overeenkomstig artikel 5 en afdeling IV van hoofdstuk II van het Bosdecreet moet bij het beheer van de bossen o.a. met enkele ecologische streefdoelen rekening houden.

Dit gebeurt bij het beheer van de 'openbare bossen door :

- homogene bossen geleidelijk om te vormen naar gemengde bestanden
- bij de bosverjonging kaalslagen te vermijden en gebruik te maken van natuurlijke verjonging of, indien dit niet mogelijk is, van aangeplante inheemse boomsoorten
- het bevorderen van ongelijkjarigheid en ongelijkvormigheid door het toepassen van geschikte bosbouwkundige technieken (plenterslag, femel-slag, ..)
- diverse kleinschalige ingrepen ten voordele van de fauna en flora
- het inbouwen van randvoorwaarden bij het afleveren van kapmachtigingen, naargelang van de plaatselijke omstandigheden (bijvoorbeeld ruimingsstop tijdens het broedseizoen, gebruik van zware machines beperken, . . .)

Bij het beleid ten opzichte van het privé-bos wordt dit gestimuleerd door :

- subsidies voor be- en herbebossing, waarbij voor de inheemse soorten die op korte termijn economisch minder rendabel zijn het hoogste bedrag wordt betaald
- stimuleren van het opstellen van beheersplannen door de privé-eigenaars, waarin richtlijnen t.o.v. de ecologische functie worden vastgelegd
- stimuleren van het vormen van bosgroeperingen

Verder zijn er een aantal projecten, bijvoorbeeld een overeenkomst met Pro Silva Vlaanderen en het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal voor het

organiseren van praktijkgericht voorlichting i.v.m. natuurgetrouwe bosbouw. ook werd een project 'kansen voor natuurontwikkeling in bossen op arme zandgronden' opgestart, waarbij 30 jongeren in het kader van het Jeugdwerkgarantieplan gedurende 2 jaar worden ingezet ter bestrijding van de uitheemse vogelkers.

3. — het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 regelt de toegankelijkheid en het occasioneel gebruik van de bossen

— een studieovereenkomst werd afgesloten met Xylindus V.Z.W. en het labo voor Houttechnologie van de UG, inzake kwaliteitsonderzoek van inlands hout.

— een uitvoeringsbesluit van het Bosdecreet wordt voorbereid om onder bepaalde voorwaarden de verkoop uit de hand van hout uit openbare bossen mogelijk te maken

— de week van het bos 1994, met als thema 'hout voor altijd', staat in het teken van duurzaam bosbeheer

— in samenwerking met de provincie Antwerpen wordt een project uitgevoerd in de zgn. 'Kempische heuvelrug' (omgeving Turnhout), waarbij onrendabele bosbeheerswerkzaamheden bij privé-eigenaars kunnen worden uitgevoerd mits een beheersplan wordt opgesteld. Tegelijk worden bosgroeperingen gestimuleerd.

4. De afwerking van de boskartering van het Vlaamse Gewest wordt voor eind dit jaar voorzien.

Momenteel is de lange termijnplanning bosbouw en het actieplan bosbouw voor advies voorgelegd aan de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud en de Vlaamse Hoge Bosraad. Overeenkomstig artikel 6 van het Bosdecreet dienen deze plannen goedgekeurd te worden door de Vlaamse regering en worden ze medegedeeld aan de Vlaamse Raad.

Het opstellen van een gegevensbank voor beboste eigendommen en het uitvoeren van een bosinventaris zijn hierin prioritaire punten.

**Vraag nr .235
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Bescherming van het mariene milieu

Hoofdstuk zeventien van de Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dit hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien haar enorme invloed op ons bestaan, prioritair beschermd worden tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier gebruik gemaakt worden van de daarin aanwezige voedselbronnen en

grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dit hoofdstuk ligt de nadruk op principes van beleidsintegratie, voorzorg, "capacity, building" en internationale samenwerking.

Eén van de concrete actiepunten van dit hoofdstuk is de bescherming van het mariene milieu door voorkoming en bestrijding van mariene verontreiniging vanaf het land en door activiteiten op zee zelf. Een belangrijk deel van dit beleidsdomein wordt voor ons land reeds opgevangen door toepassing van het nieuwe verdrag van Parijs, het MARPOL-verdrag en de Noordzeeconferenties. De opvolging en implementatie verloopt echter niet steeds even vlot. De rol van het Vlaams Gewest is bij de opvolging.

1. Welke verantwoordelijkheden rusten bij het Vlaams Gewest ter opvolging van deze verdragen en de Noordzeeconferenties ? Hoe verloopt de implementatie van deze verantwoordelijkheden op Vlaams Gewest ?

2. In welke mate en hoe wordt het Vlaams Gewest concreet betrokken bij de opvolging van deze engagementen ? Hoe verloopt de coördinatie tussen de federale en Vlaamse regering ?

Antwoord

Om uitvoering te geven aan de afspraken van de Tweede Noordzeeconferentie werd een samenwerkingsakkoord opgesteld tussen de federale overheid en de gewesten. Alhoewel dit samenwerkingsakkoord nooit door alle partijen werd ondertekend, vormde het de basis voor een beslissing van de Interministeriële Conferentie Leefmilieu (ICL) die op 12 november 1990 besliste een Technische Commissie ad hoc Noordzee op te richten. In deze Commissie zetelen afgevaardigden van de gewesten en van de federale overheid. Het voorzitterschap en het secretariaat van deze Commissie worden waargenomen door de Beheerseenheid Mathematisch Model Noordzee en Schelde-estuarium (BMM).

Naast de implementatie en de opvolging van de uitvoering van de afspraken van de derde Noordzeeconferentie is de Technische Commissie Noordzee belast met de opvolging van de andere internationaal gemaakte afspraken ter bescherming van de Noordzee (Verdrag van Parijs, MARPOL, . . .). In deze Commissie zetelen twee afgevaardigden (een ambtenaar van Aminor en een ambtenaar van de Vlaamse Milieumaatschappij) en diverse experts van het Vlaamse Gewest.

Binnen de Technische Commissie Noordzee wordt een taakverdeling afgesproken voor de naleving van de diverse internationaal gemaakte afspraken. Deze taakverdeling wordt bekrachtigd door de ICL. Voor de implementatie van de te nemen maatregelen m.b.t. leefmilieu zijn, sinds de laatste ronde van de staatsherforming, uitsluitend de gewesten bevoegd. De Technische Commissie Noordzee treedt hier op als overlegplatform waar deze maatregelen op elkaar worden afgestemd en waar de andere gewesten worden geïnformeerd over het stadium van implementatie.

Vraag nr. 238
van 22 juni 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Mestbank — Gegevens

1. Wat is de organisatiestructuur van de Mestbank ?
2. Wat is de financiering van de Mestbank in 1993, naar soorten kosten en soorten heffing ?
3. Wat is de opbrengst van de afzetting 1993 in Vlaanderen en geraamde opbrengst voor 1994 ?
4. Hoe is de personeelsformatie en -bezetting naar niveau, rang, graad, geslacht ?
5. Wat zijn de functioneringskosten van de programma's voor het jaar 1993 ?
6. Wat zijn de geplande activiteiten in 1994 ?
7. Bestaat er een strategisch beleidsplan ?

Antwoord

1. De Mestbank maakt deel uit van de Vlaamse Landmaatschappij, die opgericht werd bij decreet van 21 december 1988. De Vlaamse Landmaatschappij wordt bestuurd door een Raad van Bestuur, en telt naast een Centrale Directie te Brussel, vijf provinciale directies. Elke directie heeft een dienst Mestbank. De dagelijkse leiding van de VLM berust bij de Administrateur-generaal. Aan het hoofd van de Mestbank staat een inspecteur-generaal.
2. De werking van de Mestbank wordt thans uitsluitend gefinancierd uit heffingen afkomstig van de boeren, zijnde de basisheffing, de invoerheffing en de afzetting, voor een totaal van 134 miljoen frank.
3. De opbrengst van afzet, zoals nu bepaald in het Mestdecreet is nihil voor de Mestbank.
4. Er bestaat geen specifieke personeelsformatie voor de Mestbank. De personeelsleden van de Mestbank maken deel uit van de Vlaamse Landmaatschappij.
5. De functioneringskosten voor het programma 1993 worden gedragen door de inkomsten uit de heffingen zoals gespecificeerd onder punt 2.
6. Deze beslaan de activiteiten, zoals bepaald in artikel 11 van het Mestdecreet.
7. Het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, legt aan de Stuurgroep de verplichting op om jaarlijks een mestactieplan op te stellen.

Vraag nr. 239
van 22 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Integraal kustzonebeheer — Grensoverschrijdend kustreservaat

In het kader van de Interregprogramma's werd tussen

het Franse Département du Nord en Ainal een project omschreven voor de bescherming van de duinengordel Duinkerke-Nieuwpoort, namelijk „Zorgzaam met de Duinen”. Het betreft enerzijds een studie van het duinengebied Westhoek-Le Perroquet en anderzijds een animatieprogramma en de oprichting van een bezoekerscentrum. Anderzijds werd op het symposium **Kustdag**, in het kader van het integraal kustzonebeheer op 18 juni 1994 in Wenduine namens de minister een grensoverschrijdend kustreservaat tussen Ghyvelde en De Panne in het vooruitzicht gesteld, tegelijk met een regeling voor de jacht op zeevogels en een aansluiting van het Ramsargebied van de Vlaamse Banken.

1. Werden daarover reeds met andere betrokken overheden, namelijk Département du Nord, federaal departement van Leefmilieu en regionaal departement van Openbare Werken concrete afspraken gemaakt ; werden er concrete realisaties in het vooruitzicht gesteld ; zo ja, op welke data, en welke ?
2. Welke budgetten werden daarvoor reeds uitgetrokken en gepland ?
3. Welke Europese steunfondsen zullen daarvoor worden gebruikt en voor welke percenten en bedragen ?
4. Binnen welke termijnen worden de realisaties op het terrein gepland ?
5. Welke knelpunten stellen zich daarbij en op welke wijze en binnen welke termijn zullen deze opgelost zijn ?
6. Op welke wijze meent de minister een aansluiting op het Ramsargebied van de Vlaamse Banken, dat onder federale bevoegdheid valt, te kunnen realiseren ?
7. Welke overeenkomsten werden reeds gesloten met het Département du Nord inzake de regeling van de jacht op zeevogels ?

Antwoord

1. Momenteel wordt door een Franse multidisciplinaire ploeg natuurwetenschappers een inventaris opge maakt van het duinencomplex “Dune du Perroquet — Westhoek”, met het oog op de oprichting van een grensoverschrijdend natuurreservaat. Deze werkzaamheden worden begeleid door een commissie waarin ambtenaren van het Vlaamse Gewest en van de Département du Nord zetelen. De mogelijkheid van de uitbreiding van het grensoverschrijdend duin-natuurreservaat tot een integraal kustreservaat, dat alle zonaties van Vlaamse en Kustbanken tot en met fossiele duinengordel zou omvatten, werd in deze begeleidingscommissie reeds aan bod gebracht en zal nader onderzocht worden tijdens een dit najaar belegde vergadering, waarop ook de Lique de Protection des Oiseaux en het Wereld Natuurfonds zullen uitgenodigd worden. Wij zetten terzake tevens ook de nodige diplomatieke stappen naar het Département du Nord. Inzake een wenselijke uitbreiding in de Franse territoriale zee van het marien gedeelte van dit integraal kustreservaat, komt het aan mijn federale collega toe contact op

te nemen met de Franse "Préfet maritime". Er zal hieromtrent van gedachten gewisseld worden tijdens een komende interkabinettenvergadering rond het project integraal kustzonebeheer Westkust.

Als concreet perspectief voor integraal kustzonebeheer op korte termijn, wordt momenteel door de diensten bevoegd voor kustverdediging en voor natuurontwikkeling (die beiden tot hetzelfde Departement Leefmilieu en — Infrastructuur behoren), de mogelijkheid onderzocht om, ter hoogte van het gewestelijk natuurreservaat "de Westhoek", door de verwijdering van een gedeelte van de duinvoetversterking de directe contactzone tussen strand en duinen te herstellen en slufervorming toe te laten. Uiteraard moet vooraf nagegaan worden of die ingreep uit het perspectief van de kustveiligheid aanvaardbaar is.

- 2 en 3. Gezien het nog embryonaal stadium waarin de hier aangehaalde projecten verkeren, werden nog geen budgetten uitgetrokken.
- 4 Indien het onderzoek naar de kustveiligheidsaspecten voor het project gunstige resultaten oplevert, kan de partiële ontdijking van het Westhoekreservaat nog voor het einde van 1995 plaatsvinden.

De oprichting van het integraal kustreservaat met inbegrip van de duin-polderovergangszones en de fossiele duinen, vergt de verwerving van gronden, alsook een aantal planologische en juridische beschermingsmaatregelen. De natuurtechnische inrichting van het gebied moet door een grondige hydrologische studie voorafgegaan worden. Om die redenen kan nu nog geen nauwkeurige tijdsplanning gemaakt worden.

5. De voornaamste knelpunten zijn :
  - de bevoegdheidsverdeling van de Vlaamse en de federale regeringen inzake natuurbehoud en de territoriale zee ;
  - de jacht op het strand in Frankrijk ;
  - kustverdediging versus natuurbehoud op het strand en langs de zeeoepduinen voor het gewestelijk natuurreservaat "de Westhoek" ;
  - de grondwaterwinning in het aan het gewestelijk natuurreservaat "de Westhoek" grenzend "Clameynbos" ;
  - de ontwikkeling en uitbreiding van recreatieve infrastructures in de duinen (camping "Le Perroquet") en vooral langs de duin-polder-overgangszone ;
  - intensivering van de landbouw in de duin-polderovergangszones ;
6. Ik zal voorstellen tot een samenwerkingsakkoord tussen gewestelijke en federale regeringen te komen, voor de bescherming en het beheer van de Vlaamse en Kustbanken. Artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (artikel ingevoegd door de wet van 8 augustus 1988, en gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993) laat immers toe samenwerkingsakkoorden te sluiten die betrekking

hebben op het gezamenlijk uitoefenen van eigen bevoegdheden of zelfs op de oprichting van gezamenlijke diensten. Terzake zal ik weldra een interkabinettenvergadering beleggen met de bevoegde collega's.

7. Voor wat betreft de jacht op het strand zullen, zoals reeds voorheen, stappen ondernomen worden bij de terzake bevoegde Préfet van de Région Nord — Pas de Calais en bij de Franse minister van leefmilieu, de heer Michel Barnier.

Vraag nr. 240
van 22 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Integraal kustzonebeheer — Algemene visie en knelpunten

Op het symposium Kustdag op 18 juni 1994 in het kader van het integraal kustzonebeheer, werd namens de minister verklaard dat een geïntegreerde aanpak gebaseerd moet zijn op een algemene visie, dat daarbij overbevissing en waterwinning knelpunten zijn, dat er inzake kustverdedigingswerken overleg wordt gepleegd met het regionaal departement van Openbare Werken, en dat prioritaire aandacht zal worden gegeven aan de oostoever van de IJzermonding en aan de aankoop van het militair domein van Lombardsijde.

1. Welke is de algemene visie waarop de geïntegreerde aanpak gebaseerd is of waar werd die gepubliceerd ?
2. Welk is het standpunt van de minister inzake, het vermijden van overbevissing en het afbouwen van de waterwinning in het maritieme duinengebied ?
3. Welke voorstellen heeft het departement gedaan aan het departement van Openbare Werken inzake het ecologisch verantwoord gebruik van materialen ter verbetering van de prioritaire zorg voor de zee-tering in het kader van de kustverdediging ; met welk gevolg ?
4. Welke verschillende beleidsopties werden genomen voor de natuuruitbreiding van de oostelijke IJzerestuarius in Nieuwpoort-Lombardsijde ; welke kredieten werden daartoe in de begroting opgenomen en voor 1995 uitgetrokken ; binnen welke periode is een geïntegreerd beheer van het uitgebreide IJzerreservaatgebied gepland ; wat zal de totale oppervlakte ervan zijn op welke wijze wordt de educatieve functie ervan uitgebouwd ?

Antwoord

1. Op 16 juni jl. werd de opdracht gegeven aan de voor natuurbehoud bevoegde diensten een ecosystemvisie voor het litoraal ecosysteem te laten uitwerken door deskundige wetenschappelijke instanties. Deze ecosystemvisie moet fungeren als wetenschappelijke onderbouw voor het natuurtechnisch beheer van de natuurgebieden langs onze kust en moet de ecologische randvoorwaarden opgeven voor economisch en utilitair (mede-)gebruik van strand, schor, duin en binnenduinstrand.

2. a) Overbevissing. De bevoegdheid over de zeevisserij hoort toe aan de federale regering.

b) Waterwinning in de maritieme duinstreek.

Het afbouwen van waterwinning in het maritieme duinengebied kan slechts overwogen worden wanneer er een betrouwbaar alternatief voor de drinkwatervoorziening van de betrokken bevolking en de toeristische sector voorhanden is, hetgeen nu nog niet het geval is.

3. Vooreerst wil ik uw aandacht vestigen op het feit dat de diensten bevoegd voor **natuurbehoud** en de diensten bevoegd voor de kustverdediging beiden deel uitmaken van hetzelfde departement, namelijk het LIN ; Leefmilieu en Infrastructuur.

Eventuele belangenconflicten tussen zeevering en natuurbehoud houden weinig of geen verband met de aard van de door de kustverdediging gebruikte materialen, maar wel met de gebruikte zeeveringsmethoden en het al dan niet plaatselijk laten doorbreken van de duinvoet door de zee. Uit natuurbehoudsstandpunt zijn dynamische "zachte" zeeveringstechnieken, die natuurlijke sedimenttransporten simuleren, te verkiezen boven harde zeeveringsvormen zoals stenen dijken, duinvoetversterkingen en strandhoofden. Uiteraard hebben ook dynamische zeeveringstechnieken, zoals vooroever-suppletie, effecten op de mariene, sub- en infralitorale fauna. Teneinde, reeds in de conceptuele fase, een momenteel in voorbereiding zijnde kustbeveiligingsprogramma voor de Westkust ecologisch bij te sturen, hebben de diensten bevoegd voor kustverdediging en voor natuurbehoud gezamenlijk opdracht gegeven aan de sectie Marieme Biologie van de Universiteit Gent een wetenschappelijk onderzoek uit te voeren naar de effecten van kustverdedigingsmaatregelen op het Macrobenthos van Kustbanken, sub- en infralitoraal.

Tenslotte vindt, in het raam van een op 22 maart 1994 opgerichte interadministratieve werkgroep, regelmatig overleg plaats tussen de dienst der Kusthavens, het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling en het bestuur Ruimtelijke Ordening.

4. Vooreerst dient het 35 ha groot, verlaten gedeelte van het militair domein van Nieuwpoort-Lombardsijde verworven te worden door het Vlaamse Gewest, teneinde ingelijfd te kunnen worden bij het reeds bestaand natuurreservaat. In het voorstel van aankoopprogramma, dat door de voor natuurbehoud bevoegde dienst werd opgemaakt voor 1994, krijgt de aankoop van de marinebasis van Nieuwpoort-Lombardsijde de allerhoogste prioriteit. Er wordt hiervoor een budget van 24.500.000 frank gereserveerd.

In een tweede fase moet de **schor-duin-overgangszone** hersteld worden door het afgraven van de opgespoten terreinen. Deze werken zijn zeer dringend : de verzanding van de overblijvende strook slik en schor is immers te wijten aan het eroderen, door de stroming van de aarden dijkwallen van de opgespoten terreinen. De directie Havens en Kanalen onderzoekt momenteel hoeveel specie moet worden weggehaald, wat de fysische en chemische samen-

stelling is van de specie, waar de weggehaalde specie kan worden gestort, op welke manier de specie kan worden weggevoerd en wat de aan de uitvoering van die werken verbonden kosten zijn, die dan door de diensten bevoegd voor natuurbehoud moeten worden vastgelegd.

In een derde fase moet de open ruimte van de voormalige marinebasis gesaneerd worden door het slopen van de overbodig geworden gebouwen.

Het herstel van het **IJzerestuariumgebied** moet mogelijk zijn op halflange termijn.

Later kan ook een strook van de achter de **Halve**maansdijk k gelegen polders, hetzij door aankoop, hetzij door beheersovereenkomsten met de plaatselijke landbouwers, betrokken worden bij het beheer van het integraal kustreservaat.

De totale oppervlakte van het terretrisch gedeelte (strand, duin, schor, polder) van dat integraal **kustreservaat** zou dan ongeveer 100 ha bedragen.

Gezien de relatief geringe oppervlakte van het gebied en de hoge graad van verstoornis (meer bepaald de visuele verstoring van broedende of pleisterende vogels), moeten de toegankelijkheid voor het publiek en de natuureducatieve uitbouw beperkt blijven.

Het terrein zal slechts onder begeleiding van deskundige gidsen toegankelijk gesteld worden.

Vraag nr. 241
van 28 juni 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Drinkwaterbedrijven — Afwijking van de normen

Naar verluidt zou de minister in een aantal gevallen afwijkingen aan de normen voor drinkwater hebben moeten toestaan aan sommige drinkwaterbedrijven.

Graag vernam ik om welke drinkwaterbedrijven het gaat.

Om welke **overschrijdingen** van normen gaat het ?

Betreft het tijdelijke afwijkingen mits verbintenissen tot beterschap ?

Antwoord

De normen waaraan het drinkwater dient te voldoen zijn vastgelegd in de bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater.

Afwijkingen op de kwaliteit van het leidingwater.

VMW : Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening .

De Blankaart :

* Parameter kalium : permanente afwijking tot 25 mg/l, ministerieel besluit van 20/09/1989.

* Parameter kalium : tijdelijke afwijking tot 30 mg/l, geldig tot 17/08/1994, ministerieel besluit van 13/09/1993.

* Methanol : afwijking toegestaan bij ministerieel besluit 03/01/1990 voor 20 jaar.

Bredene :

Parameter natrium-organische stoffen : permanente afwijking, ministerieel besluit 20/09/1989.

Spiere-Helkijn :

Parameter kalium : permanente afwijking, ministerieel besluit 20/09/1989.

Vilvoorde (Gieterij) :

Parameter kalium en natrium : permanente afwijking, ministerieel besluit 20/09/1989.

Vilvoorde (Drie Fonteinen en Belgo Suisse) :

Parameter kalium : permanente afwijking, ministeriële besluiten 20/09/1989.

Moeskroen :

Parameter kalium : permanente afwijking, ministerieel besluit 20/09/1989.

Kluizen :

Parameter kalium : permanente afwijking, ministerieel besluit 20/09/1989.

Tienen :

Parameter kalium : permanente afwijking, ministerieel besluit 26/12/1989.

Aankoop water van AWW :

Pesticiden atrazine, simazine en diuron, een verlengingsaanvraag is in voorbereiding (verstrengde verlenging van het ministerieel besluit van 26/06/1992). De realisatie van de actieve koolfilterinstallatie zal tegen 31 december 1996 door de Antwerpse Waterwerken (AWW) volledig operationeel zijn. Nadien zal geen afwijking meer nodig zijn.

AWW : Antwerpse Waterwerken.

Pesticiden atrazine, simazine en diuron. Een verlengingsaanvraag is in voorbereiding (verstrengde verlenging van het ministerieel besluit van 26/06/1992). De realisatie van de actieve koolfiltratie zal tegen 31 december 1996 door de AWW volledig operationeel zijn. Met de ganse investering is een bedrag gemoeid van bijna 1,5 miljard frank.

PIDPA : Provinciale en Intercommunale Drinkwatermaatschappij voor de Provincie Antwerpen.

Beerse, Brasschaat, Essen, Essen-Wuustwezel, Grobendonk, Herentals-Poederlee, Hoogstraten, Kapellen, Olmen, Oud-Turnhout, Schoten en Westerlo : Parameter kalium, permanente afwijking, ministerieel besluit 02/09/1989.

Aankoop water van de AWW :

Pesticiden atrazine, simazine en diuron, een verlengingsaanvraag is in voorbereiding (verstrengde verlenging van het ministerieel besluit van 26/06/1992). De realisatie van de actieve koolfilterinstallatie zal tegen 31 december 1996 volledig operationeel zijn.

TMVW : Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor watervoorziening.

Tribury (Ronse) en Watripont : Parameter kalium, permanente afwijking, ministerieel besluit 23/04/1990.

Aankoop water van de AWW :

Pesticiden atrazine, simazine en diuron, een verlengingsaanvraag is in voorbereiding (verstrengde verlenging van het ministerieel besluit van 26/06/1992).

Stedelijke waterregie Ieper :

Zillebeke en Dikkebus : Parameter kalium, permanente afwijking, ministerieel besluit 22/11/1989.

Vraag nr. 242

van 5 juli 1994

van de heer F. VERGOTE

Adviescommissies voor de bosreservaten – Samenstelling

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 januari 1993 werden de regels vastgelegd betreffende de aanwijzing of erkenning en het beheer van de bosreservaten. Op 13 december 1993 benoemde de minister conform dit besluit de adviescommissies voor de bosreservaten voor de onderscheiden houtvesterijen van het Vlaams Gewest.

Eveneens conform dit besluit bevat het beheer van deze bosreservaten onder meer het toepassen van bosbouwkundige behandelingen met het oog op een doeltreffend en ecologisch verantwoord beleid.

In verschillende adviescommissies voor de bosreservaten werden echter geen bosbouwers benoemd. Gezien het in de bedoeling ligt in de toekomst de privé-bosbouwers te motiveren hun gebieden ook als bosreservaat te beheren, is dit een spijtige zaak. Aangezien deze mensen te weinig bij het beheer worden betrokken zal hun motivatie dan ook ver te zoeken zijn. Bovendien zou hun kennis van zaken betreffende de bosbouw van groot nut kunnen zijn bij het praktisch beheer van deze gebieden.

Met het oog op de moeilijkheden die gerezen zijn ten gevolge van de Groene Hoofdstructuur was dit een gelegenheid geweest waarbij de verschillende soorten natuurgebruikers in eenzelfde orgaan vertegenwoordigd zouden zijn geweest waardoor een natuurbeleid kon worden uitgewerkt op een voor iedereen aanvaardbare basis.

1. Hoeveel personen afkomstig uit de privé-bosbouw werden er in de adviescommissies voor de bosreservaten benoemd ?
2. Is het niet aangewezen deze sector meer bij het te voeren beleid inzake de Vlaamse bossen te betrekken ?
3. Hoe zal de minister aan deze ondervertegenwoordiging verhelpen ?

Antwoord

1. De adviescommissie voor de bosreservaten gelegen in de houtvesterij Bree telt één vertegenwoordiger van de privébosbouw.
2. De privé-boseigenaars worden reeds actief betrokken bij het bosbeleid, via de Vlaamse Hoge Bosraad, die voor meer dan de helft is samengesteld uit bouseigenaars.

Bosreservaten worden aangewezen om ecologische en wetenschappelijke redenen. Het statuut van bosreservaat is bedoeld om in het kader van voormelde functies een continu beheer op lange termijn te voeren om zo de nodige kansen te geven aan de natuurlijke processen in de boscosecosystemen. Het wetenschappelijk onderzoek gebeurt met het oog op het verwerven van een betere kennis van deze processen en hieruit afgeleid een meer wetenschappelijke onderbouwing te geven aan het natuurvriendelijk bosbeheer.

Uit de aard van de zaak zullen voornamelijk openbare bossen als bosreservaat aangewezen worden. Privé-bossen kunnen, op vraag van de eigenaars als bosreservaat worden erkend. Tot op heden werden hiervoor nog geen aanvragen ingediend.

De adviescommissies hebben als taak de beheerder deskundige bijstand te verlenen, bij het beheer van de bosreservaten. De leden van de adviescommissies werden geselecteerd op basis van deskundigheid en ervaring inzake voormelde natuurlijke processen in boscosecosystemen.

- 3 Indien privé-boseigenaars zich kandidaat stellen om deel uit te maken van een adviescommissie en zij voldoen aan de gestelde criteria, zal hun kandidatuur in overweging worden genomen ter gelegenheid van een volgende aanduiding van de leden.

**Vraag nr. 243
van 5 juli 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Integraal waterbeheer

Hoofdstuk achttien van de Agenda 21 heeft de zoetwatervoorraden als onderwerp. Dit hoofdstuk promoot een integraal waterbeheer. Daarbij wordt uitgegaan van de algemene doelstelling om de geschikte watervoorraden van goede kwaliteit te bewaren met handhaving van de hydrologische, biologische en chemische functies van de ecosystemen, waarbij de menselijke activiteiten zich aan de draagkracht van de natuur aanpassen en de dragers van waterverbonden ziekten bestreden worden. De actuele schaarheid, vernieling en verontreiniging van zoetwatervoorraden vereist een integrale planning en een beheer dat alle types van onderling verbonden zoetwatervoorraden omvat en zowel kwantiteitsals kwaliteitsaspecten in ogenschouw neemt. Agenda 21 somt deze bruikbare zoetwatervoorraden op.

Eén van de concrete actiepunten van dit hoofdstuk is de bescherming van de kwantiteit van watervoorraden, grondwater en aquatische ecosystemen inbegrepen. Om dit te bereiken moeten de ondertekenaars van Agenda 21 geïntegreerde strategieën voor milieuvriendelijk beheer van zoetwatervoorraden en verbonden (kust)ecosystemen ontwikkelen. Hiertoe suggereert Agenda 21 een hele reeks verplichtingen en aanbevolen activiteiten, zoals :

- de aanduiding van de voorraden die binnen het kader van een duurzame ontwikkeling kunnen gebruikt worden en een gelijktijdige start van programma's inzake bescherming, behoud en rationeel gebruik ervan ;

- de relatie tussen verdroging en de verspreiding van pollutanten nagaan ;
- toepassing van programma's inzake effectieve controle en preventie van watervervuiling ;
- verwezenlijking van biologische, chemische, fysische en gezondheidskundige kwaliteitscriteria voor alle watermassa's en afdwinging van de naleving van deze criteria ;
- uitwerking en toepassing van "best environmental practices at reasonable cost" en landbouwpraktijken om diffuse verontreiniging te voorkomen ;
- bescherming van wetlands en herstel van vervuilde en aangetaste watermassa's.

Voor de uitvoering van deze punten is een samenwerking tussen het federale en het gewestelijke niveau noodzakelijk.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in Hoofdstuk 18 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. In hoeverre werd reeds gestart met de concretisering van dit actiepunt, nl. de bescherming van de kwaliteit en kwantiteit van watervoorraden ? Welke concrete maatregelen werden hiertoe reeds genomen ?
3. Wordt reeds een begin gemaakt met de concretisering van de zojuist aangeduide verplichtingen en aanbevolen activiteiten ? Zo ja, welke maatregelen werden reeds genomen ?
4. Wordt voor de uitvoering van dit actiepunt overleg gepleegd tussen de Vlaamse regering en de federale regering ? Zo ja, hoe verloopt dit overleg in concreto ?

Antwoord

Het antwoord op de vraag vergt uitgebreid onderzoek. Gezien de vakantieperiode van de betrokken personeelsleden zal een volledig antwoord overgemaakt worden in september 1994.

**Vraag nr. 244
van 5 juli 1994
van de heer L. GOUTRY**

Voordelen voor gehandicapten inzake huisvesting — Draagwijdte van deze voordelen

Gehandicapte personen die aan een aantal voorwaarden voldoen kunnen desgevallend genieten van voordelen bij de toekenning van rentetoeelagen, premies en leningen omdat ze als een supplementair persoon ten laste meegerekend worden.

De rentesubsidie wordt met 1 percent verhoogd indien een gehandicapt persoon van meer dan 66 percent deel uitmaakt van het gezin.

Kan de minister mij informeren welke de draagwijdte is van deze voordelen, vrijstellingen of verminderingen en dit naargelang de volgende indeling :

1. het aantal gehandicapten die van deze voordelen geniet, opgesplitst per afzonderlijk voordeel ;
2. de financiële weerslag globaal en per afzonderlijk voordeel.

Antwoord

Op dit ogenblik zijn er in het kader van de toepassing van de operationele besluiten inzake sociale huisvesting de volgende voordelen ten gunste van gehandicapte personen voorzien :

1. Besluit van de Vlaamse regering van 3 februari 1993, houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen, aangegaan om een woning te bouwen, te kopen of te renoveren, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1994 (inwerkingtreding op 1 april 1993). Volgens dit besluit wordt de aanvrager en elk familielid dat deel uitmaakt van zijn gezin en met hem de woning betreft of zal betrekken, voor zover ze als ernstig gehandicapt beschouwd worden overeenkomstig de door de minister gestelde voorwaarden, als persoon ten laste beschouwd. Dit impliceert dat het bedrag van basispremie met 20 percent wordt verhoogt. Van 1 april 1993 tot op heden werd dit supplement voor 80 gehandicapten verleend. Dit brengt een uitgave van 2.246.800 frank mee. Tevens wordt in voornoemd besluit bepaald dat het basisbedrag met 55.000 frank voor koop- en nieuwbouwverrichtingen en met 75.000 frank voor renovaties wordt verhoogd wanneer de woning volgens het bouwplan in het bijzonder is, of wordt aangepast aan de lichamelijke gesteldheid van een gehandicapt gezinslid. Dit laatste voordeel resulteerde voor 7 dossiers in de voornoemde periode in een uitgave van 465.000 frank. De uitgaven in het kader van voormeld besluit worden normaliter over een periode van 6 jaar gespreid.
2. Besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1992 houdende instelling van een aanpassingspremie en een verbeteringspremie voor woningen, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 29 juni 1994 (inwerkingtreding op 1 april 1993). Volgens dit besluit wordt een aanpassingspremie ingesteld ten behoeve van de aanvrager die een woning aanpast aan de lichamelijke gesteldheid van o.a. een inwonend gehandicapt gezinslid.

Als gehandicapt gezinslid wordt beschouwd het lid van het gezin van de aanvrager dat blijkens een medisch attest, zoals bepaald door de minister, voor zijn activiteiten van het dagelijks leven moet beschikken over een speciale uitrusting die in de woning geïntegreerd is. Het bedrag van de aanpassingspremie wordt vastgesteld op 50 percent van het bedrag van de voorgelegde factuur, BTW inbegrepen, zonder evenwel 50.000 frank te mogen overtreffen. Van 1 april 1993 tot op heden werden 75 aanvragen ingediend die betrekking hebben op aanpassingswerken voor een gehandicapt gezinslid. Het bedrag van die toegekende aanpassingspremies belooft 3.255.000 frank.
3. Besluit van de Vlaamse regering van 11 december 1991 tot instelling van individuele huursubsidies en een installatiepremie bij het betrekken van een ge-

zonde of aangepaste huurwoning, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1992 (inwerkingtreding op 1 juli 1992). Volgens dit besluit wordt als ernstig gehandicapt beschouwd de persoon die voldoet aan de door de minister gestelde voorwaarden. Die voorwaarden houden volgens de omzendbrief HV 92/4 van 4 november 1992 in dat de aanvrager op de referentiedatum één der attesten genomen in het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 1988 tot bepaling van de attesten die in aanmerking genomen worden om een ernstige handicap vast te stellen, moet kunnen voorleggen.

De ernstig gehandicapte persoon, die aan de gestelde voorwaarden voldoet, kan als persoon ten laste worden beschouwd. Hij kan in aanmerking komen voor de verhoging die voor personen ten laste in de reglementeringen zijn voorzien (variërend naar gelang van het geval van 20 percent tot 35 percent van het basisbedrag van de huursubsidie). Er zijn hierover thans geen statistische gegevens beschikbaar. Naar alle waarschijnlijkheid zullen de uitgaven behoudens voor de hieronder vermelde categorie van aanvragers-gehandicapten gering zijn. De informaticaprogramma's worden binnenkort aangepast om ook over die gegevens te kunnen beschikken. Daarenboven kan een ernstig gehandicapt persoon een aanvraag om huursubsidie en installatiepremie indienen wanneer hij een voor zijn lichamelijke toestand onaangepaste woning ontruimt om een aangepaste woning in huur te nemen. In de periode van 1 juli 1992 tot op heden werd in 59 dergelijke dossiers een installatiepremie voor een globaal bedrag van 708.000 frank toegekend. Wat de huursubsidie betreft werd in dezelfde periode voor 41 dergelijke dossiers een toekenning verleend voor een bedrag van 16.400.000 frank (uit te betalen naar gelang van het geval over een periode van 3 of 15 jaar).

Vraag nr. 245 van 5 juli 1994 van de heer M. CORDEEL

Aalscholvers in Vlaanderen — Beperking van hun populatie

Sinds kort neemt het aantal aalscholvers in Vlaanderen zeer snel toe. Volgens een studie van het Instituut voor Natuurbehoud kon voor de winterpopulatie 1991/1992 het aantal op ongeveer 1.700 vogels worden vastgesteld, daar waar er tot voor enkele jaren slechts sprake was van maximum 500 dieren. Dit verschijnsel doet zich in heel Europa voor.

Deze dieren voeden zich echter uitsluitend met middelgrote vis en hebben hiervan bijna 750 gram per dag nodig, zodat ernstige schade kan worden toegebracht aan het visbestand binnen hun voedselgebied. Hoge visverliezen veroorzaakt door aalscholvers aan individuele viskwekerijen en privé-visgronden zijn in een aantal landen aangetoond. In sommige vijvers veroorzaakten aalscholvers een verlies van niet minder dan 90 percent ten opzichte van de initiële stockage aan karpers en graskarpers, wat toch aanzienlijk moet worden genoemd.

Aangezien veel gebieden waar deze dieren voorkomen vogelrichtlijngebieden zijn of geplande **natuurkernge-** gebieden, kunnen de schade toebrengende vogels niet worden verjaagd of gedood. Dit veroorzaakt een toenemende ergernis onder de eigenaars van visgronden die aldus grote investeringen waardeloos zien worden. Daarenboven komt de overpopulatie van deze vogel niet ten goede aan de natuurlijke visbiotoop; diverse wateren kunnen immers reeds als volledig "visloos" worden beschouwd.

1. Voorziet de minister maatregelen om de populatie van de aalscholvers in Vlaanderen te beperken, en zo ja, welke?
2. Indien de bescherming van de aalscholver wordt gehandhaafd, voorziet de minister dan een vorm van schadevergoeding voor de verlieslijdende viskwekers?
3. Zal de minister werk maken van een ernstige studie naar de gevolgen van de aalscholverpopulatie op het visbestand in Vlaanderen en zo ja, wanneer?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid het volgende mededelen:

1. Zie antwoord op vraag 3.
2. Op dit ogenblik is voor het vergoeden van mogelijke schade door beschermde diersoorten geen wettelijke regeling voorzien. De resultaten van verder onderzoek (zie vraag 3) dienen afgewacht te worden vooraleer terzake beslissingen te kunnen treffen.
3. De aalscholverproblematiek heeft naast visserijkundige aspecten ook raakvlakken met het natuurbehoud en de jacht.

Gezien de aard en de complexiteit van de gestelde problematiek werd hierover in het voorjaar een advies gevraagd aan het Instituut voor Natuurbehoud en het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. Dat advies werd mij op 8 april 1994 voorgelegd.

Hieruit blijkt dat het probleem van de schade door de aalscholver aan de visstand lokaal van aard is en slechts periodisch optreedt. Meer gedetailleerd onderzoek is nodig om concrete aanbevelingen te kunnen doen. Dit advies wordt binnenkort voorgelegd aan de Hoge Jachtraad, de Hoge Raad voor de Riviervisserij en de Hoge Raad voor Natuurbehoud.

Het antwoord op voormelde vragen hangt uiteraard af van de voorstellen die zullen worden geformuleerd door deze drie raden.

Vraag nr. 246
van 7 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Beoordeling van risico's van gevaarlijke stoffen

Hoofdstuk negentien van de Agenda 21 handelt over

het milieuverantwoord beheer van gevaarlijke stoffen. De risico's van het gebruik van milieugevaarlijke stoffen moeten zoveel mogelijk worden beperkt door toepassing van het voorzorgsprincipe en door een brede analyse van de levenscyclus van de stof. Dit hoofdstuk van de Agenda 21 bevat hiertoe een heel reeks acties die vooral gericht zijn op het beheer en op internationale samenwerking.

Eén van de concrete actiepunten van dit hoofdstuk is de uitbreiding en de versnelling van de internationale beoordeling van risico's ten gevolge van blootstelling aan gevaarlijke stoffen. In Agenda 21 wordt erkend dat de gemeenschap en de werknemers, in het licht van hun eigen veiligheid, in principe het recht hebben om de risico's van gevaarlijke stoffen te kennen. Dit principe mag echter niet worden ondergeschikt aan het commercieel geheim en het recht van de industrie om vertrouwelijke industriële en handelsinformatie te beschermen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 19 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen?
2. Op welke manier wordt in Vlaanderen aan de gemeenschap en werknemers het recht om, in het licht van hun eigen veiligheid, de risico's van gevaarlijke stoffen te kennen, gegarandeerd? Welke wettelijke basis bestaat hiervoor? Is de industrie verplicht de risico's van en blootstelling aan gevaarlijke stoffen aan zijn werknemers te melden?
3. Is de minister van oordeel dat dit recht voldoende gegarandeerd wordt? Hoe denkt de minister dit recht en de bescherming ervan verder te optimaliseren?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het lid erop wijzen dat de bescherming van werknemers tegen risico's verbonden aan blootstelling aan gevaarlijke stoffen op het werk tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort.

Vraag nr. 247
van 7 juli 1994
van de heer M. MAERTENS

Visafval — Verwerking tot varkensvoer

Op 23 juni 1993 werd het besluit betreffende de ophaling en de verwerking van dierlijk afval goedgekeurd door de Vlaamse regering. Dit BVE is gebaseerd op de EG-richtlijn 90/667/EG. Ook de verwerking van visafval valt onder dit besluit.

In het Nederlands TNO-rapport "Van vis tot big", opgemaakt in opdracht van de gemeente Urk, wordt gesteld dat de investering in een fabriek voor de verwerking van visafval tot hoogwaardig veevoeder met een capaciteit van 40.000 ton per jaar, binnen de 2,7 jaar kan worden terugverdiend. Tevens ondervangt dergelijke fabriek een aantal milieuproblemen, zoals geurhinder en de mogelijke aanmerking van visafval

als chemisch afval in de toekomst. De verwerking van visresten tot hoogwaardig veevoeder is goed mogelijk : door middel van een silageproces worden fileerresten met melkzuurbacteriën bewerkt en ontstaat er een vloeibare massa.

Bij brijvoederbedrijven van varkens kan zeker belangstelling ontstaan voor het eindprodukt. De TNO-studie geeft ook aan dat een volledig draaiende fabriek jaarlijks 375.000 varkens kan voederen.

Momenteel wordt de Vlaamse visafval door erkende destructiebedrijven, onder meer de NV Animalia, opgehaald en verwerkt.

Vlaanderen beschikt over een groot aantal visverwerkende nijverheden die grote hoeveelheden visafval produceren, terwijl daarnaast ook ettelijke tonnen vis door de IVK-veeartsen in de vismijnen worden afgekeurd en voor consumptie onbruikbaar gemaakt enerzijds en van de markt wordt gehaald omdat de aangeboden prijs te laag is anderzijds. Onder meer Animalia verwerkt die tot visolie en vismeel.

Graag vernam ik van de minister :

1. Hoeveel ton visafval, afgekeurde of van de markt gehaalde vis de laatste jaren in Vlaanderen voor verwerking werden aangeboden en of dit volledig in Vlaanderen wordt verwerkt, of gedeeltelijk naar het buitenland wordt vervoerd, en eventueel in welke hoeveelheden ?
2. Welke destructie- en verwerkingsbedrijven deze afval recupereren, welke de eindbestemming ervan is, of dit door de Vlaamse Gemeenschap wordt gesubsidieerd, en zo ja, welke bedragen daar de voorbije jaren werden aan besteed ?
3. Of de verwerking van dit afval in Vlaanderen tot hoogwaardig varkensvoer werd bestudeerd, en zo ja, met welke resultaten ?
4. Welke wijzigingen en resultaten het BVE van 23 juni 1994 in deze sector eventueel heeft aangebracht ?

Antwoord

1. De laatste jaren werd de visafval van Vlaanderen voornamelijk aangeboden bij het destructiebedrijf Animalia te Denderleeuw. In 1992 verwerkte Animalia 17.253 ton visafval, in 1993 bedroeg dit 5.639 ton. De afzonderlijke produktielijn voor visafval bij Animalia werd einde maart 1993 stilgelegd en de opgehaalde visafval (laag-risicomateriaal) werd vanaf april 1993 uitgevoerd naar Frankrijk. Sinds april 1993 beperkt Animalia zich tot het verwerken van een verwaarloosbare hoeveelheid visafval met hoog risico. Op 1 juni 1994 werd ook de ophaling en de uitvoer van visafval (laag-risicomateriaal) naar Frankrijk stopgezet. De visafval wordt nu opgehaald door de Nederlandse firma Zeevis Groothandel Van De Groep en Zonen en tot vismeel verwerkt in Frankrijk (o.a. in Boulogne).
2. In 1991 werd visafval verwerkt door de destructiebedrijven Animalia in Denderleeuw en Smets-Usé in Sint-Truiden. In 1992 gebeurde de verwerking voornamelijk door Animalia in Denderleeuw. De eind-

produkten waren bestemd voor veevoeding en denaturatie. Bij Animalia bedroegen zij in 1992, 3.007 ton vismeel en 914 ton visolie en in 1993, 981 ton vismeel en 297 ton visolie. De recuperatie van visafval door destructie- en verwerkingsbedrijven wordt niet gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

3. Er is geen recent onderzoek over de verwerking van visafval tot hoogwaardig varkensvoeder in Vlaanderen. In de praktijk echter zijn er 2 wegen om het visafval te valoriseren als varkensvoeder. Enerzijds is er de produktie van vismeel (mager en vet) door drogen en anderzijds kan het visafval geënsileerd worden waarbij er, na een verzuring (pH 4,5-5), nat vervoerd kan worden. Laatstgenoemde methode is niet doorgebroken in ons land wegens bewaringsproblemen, de moeilijk haalbare constante kwaliteit en transportkosten.

Bij het gebruik van vismeel als eiwitbron met hoge biologische waarde is er concurrentie van synthetische produkten (aminozuren). Op dit moment wordt vismeel hoofdzakelijk aangewend bij de produktie van biggenmeel. Bij mestvarkens is het gebruik sterk teruggedrongen aangezien het vlees in sommige gevallen een vissmaak had.

4. Het besluit van de Vlaamse regering betreffende de ophaling en de verwerking van dierlijk afval van 23 juni 1993 heeft geen opmerkelijke wijzigingen aangebracht in de sector van de visafvalverwerking.

Vraag nr. 248 van 6 juli 1994 van de heer J. GEYSELS

Stortplaatsen te Olen (Herentals) — Onderliggend radio-actief afval

Op het grondgebied van de gemeente Olen (Herentals) bevinden zich onder 2 bestaande stortplaatsen (IOK en Union Minière) twee radio-actieve stortplaatsen waar zich grote hoeveelheden laag radio-actief afval bevinden, afkomstig van de oude radium-fabriek.

Kan de minister info verschaffen :

1. of zijn diensten op de hoogte zijn van deze (radio-actieve) stortplaatsen ?
2. of er studies zijn over de eventuele wisselwerking van de aanwezigheid van radioactieve afvalstoffen op het huishoudelijk afval dat zich boven die radio-actief afval bevindt ? Zo neen, of deze studies niet noodzakelijk zijn ?
3. of bij een uitbreiding van de niet radio-actieve stortplaatsen hierover overleg moet gepleegd worden met de federale instanties bevoegd voor de nucleaire problematiek ?

Antwoord

Met betrekking tot de problematiek van de radioactieve stortplaatsen te Olen wordt opgemerkt dat het aspect van radioactiviteit behoort tot het bevoegdheids-

domein van de federale overheid. Daartoe werd door mijn collega op federaal niveau een commissie opgericht. OVAM maakt deel uit van die commissie die o.m. deze zaak onderzoekt en adviezen verstrekt met betrekking tot de fysisch-chemische aspecten van bodem- en grondwaterverontreiniging die gekoppeld is aan de afvalstoffen die gekatalogeerd worden in de regionale afvalstoffenwetgeving.

1. De 2 bestaande stortplaatsen (IOK en Union Minière) zijn momenteel vergund en de uitbating ervan is uiteraard onderworpen aan de voorwaarden die opgelegd zijn in de vergunning. De stortplaats van Union Minière heeft het voorwerp uitgemaakt van een hydrogeologische studie die in opdracht van het bedrijf werd uitgevoerd door Prof. Dr. Van Autenboer. Dit resulteerde ondermeer in een maatregel tot bescherming van het grondwater, namelijk een hydrogeologische beheersmaatregel.
2. Momenteel is er op de vergunde stortplaatsen nog geen onderzoek verricht naar de eventuele wisselwerking tussen radioactief en huishoudelijk afval. De commissie zal, zo nodig, beslissen welke onderzoeken terzake dienen verricht te worden.
3. Ingeval van een uitbreiding van een niet-radioactieve stortplaats is de regionale overheid bevoegd en dient terzake geen overleg te worden georganiseerd met de federale instantie.

Vraag nr. 249
van 14 juli 1994
van de heer J. DE MEYER

Mestoverschotten — Initiatieven van de Mestbank en exportmogelijkheden

1. De opdrachten van de Mestbank werden beschreven in artikel 11 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en omvatten o.a. :
  - fungeren als een vangnet voor overschotten die niet via de vrije markt kunnen worden verhandeld ;
  - opvolgen en subsidiëren van wetenschappelijk onderzoek ;
  - nemen van initiatieven in verband met mestverwerking.

Welke initiatieven heeft de mestbank op deze drie terreinen genomen vanaf haar stichting tot heden ?

Welke was de kostprijs van deze onderscheiden initiatieven ?

Wat is de evaluatie van de werking van de Mestbank specifiek voor deze drie essentiële opdrachten ?
2. Hoever staan de plannen om eventueel op langere termijn (natte) mest te exporteren naar landen in het Midden-Oosten, Azië, Afrika en het voormalig Oost-Blok ?
  - Vanuit welke landen is er mogelijk belangstelling voor import ?

- Zijn hierover al gesprekken gevoerd met vertegenwoordigers uit de scheepvaart ?
- Zijn er berekeningen gemaakt wat de kostprijs betreft van deze export ?
- Wordt er verder werk gemaakt van het onderzoeken van de mogelijkheden om mest te exporteren ?

Antwoord

In de hiernavolgende punten worden, per taak, de initiatieven van de Mestbank weergegeven.

- Vangnetfunctie.

Sedert 1 januari 1993 is de Mestbank ertoe verplicht mestoverschotten in ontvangst te nemen die niet via de vrije markt verhandeld kunnen worden. Tot nog toe werd er echter slechts éénmaal mest aangeboden aan de Mestbank. De voornaamste verklaring hiervoor is dat mestverhandelingen in het kader van de vangnetfunctie van de Mestbank normalerwijze duurder zijn dan mestverhandelingen via het privé-initiatief.

- Wetenschappelijk onderzoek.

In verband met wetenschappelijk onderzoek heeft de Mestbank tot op heden volgende projecten gesubsidieerd :

- grensoverschrijdende studie naar de mogelijkheden voor de verwerking van dunne mest in het grensgebied van de provincie Antwerpen en Noord-Brabant (NI) (4.229.000 frank)
- oplossingen mestproblematiek door nieuwere staltechnieken (9.352.000 frank)
- fosfaatverzadiging van bodems (9.783 .000 frank)
- het gebruik van economische instrumenten in het mestbeleid (2.000.000 frank).

Deze projecten werden gekozen uit een door de Mestbank opgemaakte prioriteitenlijst.

Tevens wordt er heel wat onderzoek verricht in het kader van de mestproblematiek dat niet direct door de Mestbank wordt gesubsidieerd. Dit onderzoek gebeurt zowel door scholen en onderzoekscentra als door bedrijven.

- Initiatieven in verband met mestverwerking.

Vanaf 1992 wordt ongeveer 500 M3 kalvergier per week op de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Antwerpen-Noord verwerkt. Dit project is een gevolg van enerzijds het dienaangaande geleverde wetenschappelijk onderzoek en anderzijds een proefproject opgezet door de Mestbank. De Mestbank pleegt verder overleg over de mogelijkheden om kalvergier te verwerken op andere RWZI's die dicht bij de overschotgebieden gelegen zijn.

- In verband met de plannen om mest te exporteren naar landen die geen deel uitmaken van de EU,

werden gesprekken gevoerd zowel met de geïnteresseerde (tussen)personen als met vertegenwoordigers uit de scheepvaart. De transporten zouden kunnen gebeuren door de binnenscheepvaart, de short-sea vaart en door middel van tankers.

De voornaamste problemen voor export van dierlijke mest situeren zich op volgende vlakken :

- het transport in het binnenland naar laad- en losplaats ;
- de vorm waaronder de mest wordt getransporteerd (vast, vloeibaar) en daaraan gekoppeld de plaats van bewerking ;
- de duurtijd van de contracten ;
- de heersende (internationale en Europese) wetgeving in verband met de in-, uit- en doorvoer van afvalstoffen.

Vraag nr. 250
van 14 juli 1994
van de heer P. BREYNE

Betaling van huurtoelage — Alternatieve financiering

Naar verluidt worden in het kader van de zogenaamde alternatieve financiering moeilijkheden ondervonden bij de betaling van de huurtoelagen aan de erkende vennootschappen. Het Rekenhof zou bezwaren maken omdat een kopie van het ministerieel besluit zou ontbreken in het dossier.

Is die informatie correct ?

Heeft de minister reeds maatregelen genomen om een oplossing te bewerkstelligen in een situatie die de erkende vennootschappen in grote moeilijkheden dreigt te brengen ?

Antwoord

De informatie rond het ontbreken van ministeriële besluiten in de dossiers die aan het Rekenhof worden voorgelegd in de fase van de uitbetaling van de huurcompensatie berust slechts ten dele op de waarheid. Voor dossiers alternatieve financiering dienen er drie ministeriële besluiten getroffen te worden : één houdende de principiële goedkeuring van het project, één houdende de berekening en de vastlegging van de toelage en één betreffende de uitbetaling van de huurcompensatie. Bij nazicht der voorgelegde dossiers stelde het Rekenhof vast dat in enkele gevallen het ministerieel besluit houdende de principiële goedkeuring ontbrak. De administratie heeft deze vergetelheid telkens prompt rechtgezet, zodat niet gesproken kan worden van een ernstige vertraging bij de uitbetaling.

Vermits intussen reeds 110 dergelijke uitbetalingsbesluiten werden ondertekend, waarvan er 73 effectief werden uitbetaald, (die dus door het Rekenhof in orde werden bevonden) en de andere 37 de uitbetalingsprocedure doorlopen, en vermits de administratie inmiddels extra aandacht besteedt aan het bijvoegen van het kwestieuze ministerieel besluit houdende de principiële goedkeuring, zijn bijkomende maatregelen mijns inziens onnodig.

Vraag nr. 251
van 15 juli 1994
van de heer F. VERMEIREN

Huisvestingsmaatschappijen van Kraainem en Tervuren — Fusionering

Op 1 maart 1994 werd door de huisvestingsmaatschappijen van Kraainem en Tervuren de fusionering tussen beide maatschappijen principieel goedgekeurd. Het betreft hier echter huisvestingsmaatschappijen van twee gemeenten met een verschillend bestuurlijk statuut. Het gaat meer bepaald om een faciliteitengemeente en een gemeente die onder het gewone bestuurlijk gezag van het Vlaamse Gewest valt. Het is niet ondenkbaar dat deze aangelegenheid voor de nodige betwistingen kan zorgen, meer bepaald op het vlak van het gebruik der talen in bestuurszaken.

1. Heeft de minister reeds de gemeenten, die zich in zulk situatiebeeld bevinden, gewezen op het onverkort van kracht blijven van de taalwetgeving ?
2. Heeft hij ook gewezen op de mogelijke administratieve consequenties van dergelijke fusionering ?
3. Heeft hij reeds de nodige maatregelen getroffen opdat de faciliteitenregeling zich niet op een sluipende wijze zou uitbreiden, en dit hoofdzakelijk op het vlak van de interne werking van de gefusioneerde huisvestingsmaatschappij ?

Antwoord

1. De gemeenten Kraainem en Tervuren zijn slechts als vennoten betrokken bij de erkende huisvestingsmaatschappij CVBA "Elk zijn Huis" te Tervuren. Zij kunnen zich niet inlaten met de bestuurshandelingen van die vennootschap.
2. De CVBA "Elk zijn Huis" te Tervuren is zich bewust van het feit dat in de gemeente Kraainem taalfaciliteiten bestaan. Zij zal ook ten aanzien daarvan de wet toepassen.
3. Er bestaat geen aanleiding tot het treffen van maatregelen tegen een mogelijke "sluipende wijze van uitbreiding van de faciliteitenregeling" aangezien er aan het statuut van de inwoners van de gemeenten, die als vennoten participeren in het kapitaal van de CVBA "Elk zijn Huis" te Tervuren, niets verandert.

Vraag nr. 252
van 15 juli 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Inbreuken op milieudecreten — Modaliteiten voor seponering

Met betrekking tot het vervolgings-, hetzij niet-vervolgings- of seponeringsbeleid bij inbreuken op de decreten inzake milieu, zouden verschillende parketten prioriteiten stellen. Men zegt mij dat dit gebeurde ingevolge afspraken met de gewesten en gemeenschappen.

Kan de minister mij mededelen hoe dergelijke afspraken geformaliseerd zijn, meer bepaald welke partijen daarbij zijn betrokken ?

Als er zo'n afspraken zijn gemaakt, kan dan gezegd worden m.b.t. inbreuken op milieudecreten, welke prioriteiten door de Vlaamse Gemeenschap werden vastgelegd ? Ik verduidelijk : in welke gevallen maakt men van seponering al dan niet de regel ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, een volledig antwoord zal overgemaakt worden in september 1994.

Vraag nr. 253 van 18 juli 1994 van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Vertegenwoordiging van vrouwen

Hoofdstuk vierentwintig van de Agenda 21 van de Unced-conferentie heeft speciale aandacht voor de rol die vrouwen spelen in duurzame ontwikkeling. Te vaak wordt voorbij gegaan aan de bijdrage die vrouwen leveren aan economische ontwikkeling en besluitvorming. Het is dan ook volkomen logisch dat zij gelijkwaardig vertegenwoordigd zijn in besluitvorming, niet alleen aangaande milieu en ontwikkeling, maar in alle aspecten van het openbare leven. Concreet moet ook de Vlaamse overheid op alle niveaus stappen ondernemen om de vertegenwoordiging van vrouwen in besluitvormingsorganen, adviesorganen en openbare instellingen te verhogen en een gelijkwaardige vertegenwoordiging te bereiken en te garanderen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 24 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de adviesorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze adviesorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
3. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de besluitvormingsorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze besluitvormingsorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
4. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de openbare instellingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie m.b.t. de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze openbare instellingen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze instellingen te verhogen ?

5. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in de diensten van de administratie die onder de bevoegdheid ressorteren van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Hoe is de vertegenwoordiging van vrouwen per niveau ? Welke evolutie valt hierin waar te nemen sinds 1980 ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen te verhogen ?

6. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in het kabinet van de minister ? Hoe is de vertegenwoordiging per niveau ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

Het antwoord op hogergenoemde vraag kan, gezien de hoeveelheid aan gegevens en de vakantieperiode van de betrokken personeelsleden, niet binnen de gestelde termijn verstrekt worden. Het antwoord zal in september 1994 overgemaakt worden.

Vraag nr. 254 van 19 juli 1994 van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Beheer van vast en vloeibaar afval

Hoofdstuk eenentwintig van de Agenda 21 van de Unced-conferentie handelt over het beheer van vast en vloeibaar afval. Een concreet actiepoint binnen dit hoofdstuk is de toepassing van een aantal maatregelen om de preventie en recyclage van afvalstoffen te stimuleren. Agenda 21 formuleert hier een aantal aanbevelingen in functie van meer recyclage. Een aantal van deze aanbevelingen zijn min of meer innoverend voor het Vlaamse afvalbeleid en kunnen een bijdrage leveren aan het afvalstoffenplan. Deze suggesties zijn o.a. de aanpassing van de normen voor gerecycleerde materialen ; de inventarisatie van bestaande werkzame systemen inzake hergebruik en recyclage ; research en pilootprojecten op het vlak van kleinschalige recyclage-, waterzuiverings- en composteringsinitiatieven ; verstevigen van de marktpositie van gerecycleerd afval. Om de voorkomingsstrategie een impuls te geven is het noodzakelijk dat het PRESTI-project opnieuw wordt geactiveerd en dat een aantal preventiegerichte instrumenten vermeld in het Afvalstoffenplan zo snel mogelijk worden uitgewerkt.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 21 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Hoe denkt de minister de normen voor gerecycleerde materialen onder meer in functie van het wegemen van discriminatie van deze materialen ten opzichte van nieuwe materialen te kunnen aanpassen ?
3. Werden de bestaande werkzame systemen inzake hergebruik en recyclage reeds geïnventariseerd ? Zo nee, wat is de reden voor het ontbreken van deze inventarisatie ?

4. Welke research- en pilootprojecten op het vlak van kleinschalige initiatieven inzake recyclage, compostering en waterzuivering worden momenteel gesteund? Welke piloot- en researchprojecten worden nog voorbereid?
5. Welke initiatieven werden reeds genomen ter versteviging van de marktpositie van gerecycleerd afval? Welke initiatieven worden nog voorbereid?
6. Wat is de stand van zaken van het **PRESTI**-project? Hoe kan dit project opnieuw worden geactiveerd?
7. Hoever staat het met de uitwerking van de preventiegerichte instrumenten zoals vermeld in het Afvalstoffenplan? Welke stappen moeten nog worden gezet vooraleer deze instrumenten operationeel kunnen worden? Wanneer zullen deze instrumenten daadwerkelijk kunnen worden toegepast?

Antwoord

De OVAM is bevoegd voor het beleid inzake de preventie en het beheer van afvalstoffen. Wat betreft de recente concrete maatregelen die werden genomen wordt verwezen naar de hierna volgende antwoorden en naar het jaarverslag 1993 van de OVAM.

Het gewijzigde afvalstoffendecreet van 20 april 1994, beschrijft in artikel 11 de voorwaarden waaronder afvalstoffen als secundaire grondstoffen mogen gebruikt worden, namelijk zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en zonder nadelige gevolgen voor het milieu.

Anderzijds is door de bijzondere wet van 16 juli 1993 de federale overheid bevoegd om **produkt**normen uit te vaardigen. Produktnormen zijn normen die bepalen welk niveau van verontreiniging of hinder niet mag overschreden worden in de samenstelling of bij emissies van een produkt, of die specificaties bevatten over de eigenschappen, de wijze van gebruik, de beproevingsmethoden, het verpakken, enzovoort, van produkten.

Bij de beoordeling van de bruikbaarheid van gerecycleerde afvalstoffen als secundaire grondstoffen voor de aanmaak van produkten zal nagegaan worden welke eisen opgelegd worden aan de primaire grondstoffen. De technische karakteristieken van de gerecycleerde afvalstoffen dienen evenwaardig te zijn aan deze die worden gesteld aan primaire grondstoffen. Voor milieuhygiënische eigenschappen geldt dezelfde regel. Indien tot nog toe geen milieueisen gesteld worden aan bepaalde primaire grondstoffen en deze wel voor secundaire grondstoffen noodzakelijk worden geacht, zal nagegaan worden of de primaire grondstoffen geen gevaren kunnen inhouden. Als er evenwel bij gebruik van primaire grondstof enig gevaar voor de volksgezondheid of nadelige gevolgen voor het milieu kunnen optreden dan zal er tussen de federale en de gewestelijke overheid overleg gebeuren opdat identieke voorwaarden worden opgelegd. Volgens deze procedure wordt gepoogd elke niet gefungeerde discriminatie tussen gerecycleerde afvalstoffen en primaire produkten te voorkomen.

Via verplichte opname van gerecycleerde materialen in bestekken kan eveneens reeds in belangrijke mate mogelijke discriminatie ten aanzien van nieuwe materialen worden weggenomen. De organische recyclageprodukten (waaronder GFT- en groencompost) kunnen als voorbeeld genomen worden. Door de Vlaamse minister van Openbare Werken werd, in uitvoering van het afvalstoffenplan 1991-1995, beslist dat voor beplantings- en bezaaiingswerken enkel nog organische recyclageprodukten als bodem- en grondverbeteraar mogen worden aangevend bij overheidsopdrachten. Telkens nieuwe organische recyclageprodukten op de markt komen, wordt dit in een werkgroep van de OVAM en het bestuur overheidsopdrachten van de Vlaamse Gemeenschap besproken en wordt een technisch advies voorbereid. Via het dienstorder nr. 225/931011 van de Vlaamse minister van Openbare Werken werd de opname van GFT- en groencompost aan de betrokken diensten aanbevolen en via de OVAM aan de gemeenten en intercommunales overgemaakt. Ook onder meer het gebruik van kringlooppapier werd via een omzendbrief van de Vlaamse minister van Leefmilieu aan de administraties aanbevolen.

3. De bestaande werkzame systemen inzake hergebruik en recyclage werden geïnventariseerd voor wat de prioritaire afgewerkte en lopende projecten van de OVAM betreft. Een aantal OVAM-rapporten zijn beschikbaar: onder andere voor papier en karton, galvanoslib, GFT- en groenafval, KGA, autobanden, witgoed, autowrakken, bouw- en sloofafval en voor een aantal sectoren in het kader van het RAPIDO-project. Verder houdt OVAM via het TWICA (Technisch Wetenschappelijk Informatiecentrum voor Afvalstoffen) alle relevante publikaties ter beschikking.
4. De initiatieven inzake compostering van GFT- en groenafval worden reeds op optimale schaalgrootte gerealiseerd. Een research-project voor compostering van organisch bedrijfsafval is in voorbereiding. In samenwerking met het VITO uit Mol wordt elk jaar een researchprogramma opgesteld en uitgevoerd. Een gedetailleerde lijst kan ter beschikking worden gesteld.

Wat betreft de recyclage van slib is enkel een researchproject lopende voor de fermentatie van slachterijafvalwaterslib, in samenwerking met de universiteit van Utrecht (NI). Het project zal in december 1994 worden afgerond.

Wat betreft het verlenen van steun aan pilootprojecten op het vlak van kleinschalige initiatieven worden ingespeeld op de opportuniteiten die zich aanbieden.

Als voorbeelden kunnen onder andere worden genoemd: kringloopcentra, herbruikbaar auto-onderdelen en de n.v. Boomplaten. Kleinschalige initiatieven waarvoor een dossier bij de Vlaamse regering zal worden ingeleid zijn: selectieve autodemontage, reststoffenbeurs en valorisatie van rubberafval, na het bekomen van de nodige adviezen inzake begroting-ambtenarenzaken-tewerkstelling.

5. De versteviging van de marktpositie van gerecy-

cleerd afval wordt voor de OVAM reeds enkele jaren een prioritair aandachtsveld voor onderzoek en het voorbereiden van maatregelen. Er dient hierbij echter rekening gehouden te worden met de lage grondstof- en energieprijzen, wat de afzet van gerecycleerde materialen bemoeilijkt.

Voor compost afkomstig van GFT- en groenafval werd door de OVAM de afzetorganisatie VLACO VZW opgericht, die acties onderneemt ter ondersteuning van de afzet op basis van het IKB-principe (integrale ketenbewaking). Meer informatie hierover is terug te vinden in het activiteitenverslag van VLACO. Voor onder andere papier en karton, bouw- en sloopafval zijn uitvoeringsplannen met, zonodig, concrete acties ten aanzien van de afzet in voorbereiding.

6. Het PRESTI-programma voorziet in de financiële steun aan bedrijfsorganisaties die binnen hun sector preventieve milieuzorg op gang brengen via het aanreiken van technologisch en organisatorisch advies én handleidingen aan bedrijven. Ze dienen zich daarbij te steunen op een sectoriële studie die de knelpunten en de mogelijkheden in beeld brengen. De Vlaamse regering heeft op 20 juli jongstleden haar principiële goedkeuring gehecht aan het ontwerp-besluit tot instelling en organisatie van een preventiestimulerend programma. Het ontwerp-besluit is momenteel voor advies naar de Raad van State.
7. In het uitvoeringsprogramma van het afvalstoffenplan 1991-1995 staan enkele preventiegerichte instrumenten vermeld. De stand van zaken :
  - * afvalstoffenboekhouding : In het gewijzigde afvalstoffendecreet van 20 juli 1994 spreekt men van een „afvalstoffenregister”. Een ontwerp-besluit wordt momenteel voorbereid. Het is de bedoeling om begin 1995 de afvalstoffenregistratieplicht in te voeren.
  - * milieuzorgsystemen : De EG-verordening betreffende het Communautaire Milieumanagement- en Auditsysteem (EMAS-verordening 1836/93) is op dat punt bepalend. Het Vlaamse Gewest stemt haar beleid ten aanzien van milieuzorgsystemen in de industrie af op wat de verordening voorschrijft.
  - * PRESTI : Zie antwoord op voorgaand punt.
  - * Het RAPIDO-project heeft geleid tot een modelaanpak voor sectoriële studies. Deze aanpak wordt verder verfijnd én toegepast voor de belangrijkste industriële sectoren in het DSS-project. Bedrijfsorganisaties die in hun sector milieuzorg willen promoten en een beroep doen op PRESTI-steun, moeten zich baseren op dergelijke studies.

**Vraag nr. 255
van 19 juli 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Beheer en transport van gevaarlijk afval

Hoofdstuk twintig van de Agenda 21 van de Unced-conferentie handelt over het beheer en het transport van gevaarlijk afval. De voorstellen die de Agenda 21 formuleert inzake gevaarlijk afval zijn in grote lijnen gericht op maximale preventie, versterking van de logistiek ter zake en internationale samenwerking, dit laatste vooral om illegaal transport tegen te gaan. Een internationale strategie voor het milieuvriendelijk beheer van gevaarlijk afval begint met een integraal ketenbeheer : het stimuleren van productieprocessen met een volledige controle op de winning van grondstoffen, opslag, behandeling, transport en hergebruik van gevaarlijke stoffen.

Eén van de concrete voorstellen binnen dit hoofdstuk is het internationaal coördineren en met zekere soepelheid toepassen van het principe dat elk land zijn eigen afval verwerkt. Hiertoe is harmonisering van normen voor afvalverwerking en controle noodzakelijk. Op EG-vlak werd reeds een harmonisatie-verordening uitgewerkt.

Vlaanderen moet deze verordening nauwgezet naleven. Hierbij komt dat de naleving van de normering overal in gelijke mate moet worden gecontroleerd.

1. Hoe wordt momenteel de Europese harmonisatie-verordening nageleefd ? Welke initiatieven werden hiertoe genomen ?
2. Hoe wordt momenteel in Vlaanderen het transport van gevaarlijk afval gecontroleerd ? Wordt vooral controle uitgeoefend op de administratieve juistheid van het transport ? Worden ook effectieve weg- en grenscontroles uitgevoerd ? Door wie worden deze controles uitgevoerd ? Hoe worden deze controles gecoördineerd ? Wat zijn de resultaten van deze controles met betrekking tot het aantal overtredingen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, een volledig antwoord zal overgemaakt worden in september 1994.

**Vraag nr. 256
van 19 juli 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Beleidsinstrumentarium inzake afvalbeheer

Hoofdstuk eenentwintig van de Agenda 21 van de Un-

eed-conferentie handelt over het beheer van vast en vloeibaar afval. Een concreet actiepoint binnen dit hoofdstuk is de uitbreiding en evaluatie van het beleidsinstrumentarium inzake afvalbeheer. Agenda 21 legt de nadruk op een aantal instrumenten : life cycle-analyses en -evaluaties ; management via milieuzorgsystemen en beïnvloeding van het aankoopgedrag door sensibilisering. Hierbij kan tevens de veralgemeende toepassing van de milieuboekhouding vermeld worden.

Het is de taak van de Vlaamse regering om deze instrumenten op middellange termijn systematisch toe te passen. Met de voorbereiding hiervan kan nu al gestart worden.

1. Wordt de toepassing van de door Agenda 21 genoemde instrumenten (life cycleanalyses en -evaluaties, management via milieuzorgsystemen en beïnvloeding van het aankoopgedrag via sensibilisering) reeds voorbereid ? Op welke manier wordt de toepassing van deze instrumenten uitgewerkt ?
2. In welke mate wordt de voor milieuzorgsystemen aangewezen milieuboekhouding reeds toegepast ? Op welke manier kan deze boekhouding veralgemeend worden toegepast ?

Antwoord

1. De toepassing van de drie genoemde instrumenten wordt elk op de vereiste manier voorbereid en/of uitgewerkt.

- a. Levenscyclusanalyse : De levenscyclusanalyse laat toe de zogenaamde "milieuprestaties" van een produkt of stof te bekijken gedurende het hele bestaan ervan. Concreet wordt nagegaan welke de invloeden zijn op het milieu (water, lucht, bodem, grondstoffenverbruik, geluid, geur, . . .) die voortgebracht worden door de grondstofwinning, de produktie, het transport, het gebruik en uiteindelijk de verwerking van het afval. Het is duidelijk dat een dergelijke analyse uiterst belangrijke conclusies kan opleveren die de uitgangspunten vormen voor een produktgericht milieubeleid.

De produktnormering is een federale bevoegdheid. De gewestelijke overheden worden wel betrokken bij het tot stand komen van deze federale regelingen. Wil men groeien naar een volwaardig ketenbeheer dan zal het afvalbeheer, dat een gewestelijke bevoegdheid is, een "vertakking" moeten hebben welke als "produktbeleid" kan gecatalogiseerd worden. Binnen de OVAM wordt momenteel reeds van nabij gevolgd welke mogelijkheden de analysemethode biedt, welke conclusies de toepassing her en der oplevert en welke van die conclusies bepalend moeten zijn voor beleidsmaatregelen die de preventie en hergebruik van afval bevorderen. Een concrete toepassing is de opdracht die gegeven werd aan de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) te Mol, om op basis van een levenscyclusanalyse de milieuprestaties van enkele verpakkingsmaterialen (PVC, PET, glas) voor drank te vergelijken.

- b. Management via milieuzorgsystemen

In het afvalstoffenplan 1991-1995, waarin de nadruk sterk wordt gelegd op de preventie van afval, wordt de invoering van milieuzorgsystemen als belangrijk instrument naar voor geschoven. De OVAM participeerde in enkele projecten (PROSA, RAPIDO) die duidelijkheid moesten brengen over de manier waarop in bedrijven (met speciale aandacht voor de KMO's) op een systematische manier aan preventieve milieuzorg kan worden gedaan. De conclusies uit deze onderzoeken dienen als basis voor het PRESTI-programma. Dit programma, waarvan het voorstel op 20 juli 1994 principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, zal bedrijfstakorganisaties financieel steunen bij het uitwerken van begeleidingspakketten en directe advisering voor de bedrijven uit hun sector om preventieve milieuzorg ingevoerd te krijgen. Ook zullen hierdoor de KMO's begeleid kunnen worden bij de deelname aan het Communautair Milieubeheeren Milieuauditsysteem dat vastgelegd werd in de EG-verordening 1836/93 van 29 juni 1993. De uitvoering van de bepalingen van deze deelnemende bedrijven, wordt momenteel voorbereid in gezamenlijk overleg tussen de drie gewesten en de federale overheid.

Naast de doelgroep "industriële bedrijven", voor wie de verordening van toepassing is, werd eveneens de doelgroep "kantoren" aangespoord tot het systematisch milieubeheer via de publikatie van het Handboek Milieuzorg op Kantoor. Momenteel wordt bekeken hoe deze groep op een nog directere manier kan begeleid worden bij het uitwerken van milieuzorgsystemen.

- c. Beïnvloeding van het aankoopgedrag door sensibilisering .

Binnen het afvalbeheer neemt de sturing van het aankoopgedrag door consumenten en aankoopverantwoordelijken binnen bedrijven een belangrijke plaats in. Binnen de OVAM wordt permanent gewerkt aan sensibilisering door een team van medewerkers. Het is duidelijk dat bij een toenemende aandacht voor een produktgericht milieubeleid tevens een bijhorende sensibiliseringscampagne moet worden uitgewerkt. Vooral eer we echter deze doelgroepen trachten te overtuigen om de juiste aankoopbeslissingen te nemen, moet er onweerlegbare uitspraken kunnen worden gedaan over de inhoud van dergelijke beslissingen. Het produktbeleid terzake is momenteel echter onvoldoende uitgewerkt om reeds een sensibiliseringscampagne te starten.

2. Een globale milieuboekhouding is nog niet voorgescreven door de Vlaamse milieuwetgeving. De afvalstoffenboekhouding is een onderdeel van een milieuboekhouding en zal op korte termijn opgelegd worden aan producenten van bedrijfsafvalstoffen. Het gewijzigde afvalstoffendecreet van 20 april 1994 voert immers de verplichting in voor deze producenten om een afvalstoffenregister te houden. De uitvoeringsbesluiten terzake worden momenteel voorbereid. Verwacht wordt dat deze begin volgend jaar van kracht zullen worden.

Op termijn kan de afvalstoffenregistratie eventueel aangevuld worden met het opmaken en bijhouden van water- en energiebalansen, en van gegevens over stofstromen, inclusief emissies. Op die manier kan inderdaad gewerkt worden naar een globale milieuboekhouding. De emissiejaarverslaggeving werd reeds geregeld door VLAREM II, evenals de meet- en registratieverplichtingen voor lozingen en emissies. Voorstellen die deze verschillende registratieverplichtingen tot een coherenter geheel samenbrengen, zijn opgenomen in het voorontwerp van decreet betreffende de bedrijfsinterne milieuzorg. Het voorontwerp wordt momenteel uitgewerkt.

Vraag nr. 257
van 26 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Milieudeskundigen — Erkenning

Binnen de milieureglementering wordt steeds meer de nadruk gelegd op dossiers opgemaakt en/of geverifieerd door erkende deskundigen.

De oudste en de meest gekende categorie zijn de deskundigen inzake milieu-effectrapportering. Sinds de inwerkingtreding van het Vlaamse Reglement inzake Milieuvergunningen (artikel 92 en volgende van VLAREM II) bestaan er ook algemene erkende milieudeskundigen.

1. Volgens welke procedure worden deze categorieën van deskundigen erkend ?
2. Welke objectieve criteria worden er bij deze erkenning gebruikt ?
3. In hoeverre wordt hierbij ook rekening gehouden met de opgedane ervaring en aanvullende diploma's zoals GAS Menselijke Ekologie en GAS MER ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, een volledig antwoord zal overgemaakt worden in september 1994.

Vraag nr. 258
van 27 juli 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Huisvestingsmaatschappijen erkend door Vlaamse Huisvestingsmaatschappij — Loon- en arbeidsvoorwaarden personeel

De zogenaamde huisvestingsmaatschappijen kunnen worden erkend door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en vervullen een belangrijke opdracht in de sociale woningbouw.

De activiteit van deze ondernemingen, die meestal in de vorm van een samenwerkende of een naamloze vennootschappen werken, bestaat in het bouwen, verhuren en verkopen van sociale woningen.

Deze vennootschappen bewegen zich statutair in de

privaatrechtelijke sector. Anderzijds vervullen zij een belangrijke openbare opdracht.

Wat het personeel betreft, heeft één en ander belangrijke gevolgen.

1. Wordt een sociale huisvestingsmaatschappij beschouwd als een openbare instelling ?
2. Zo neen, onder welk paritair comité ressorteert het personeel van deze ondernemingen wat loon- en arbeidsvoorwaarden betreft ? M.a.w. welke in paritair comité gesloten collectieve arbeidsovereenkomsten zijn toepasselijk ?
3. Is de wet op de arbeidsovereenkomsten integraal toepasselijk op de werknemers of aangestelden van deze maatschappijen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, een volledig antwoord zal overgemaakt worden in september 1994.

Vraag nr. 259
van 27 juli 1994
van mevrouw V. DUA

Instituut voor Natuurbehoud en Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer — Laattijdige publikatie besluiten Vlaamse Executieve

In het Belgisch Staatsblad van 22 juni 1994 werden de besluiten van de Vlaamse Executieve van 11 september 1991 gepubliceerd betreffende de werking, de controle en de goedkeuring van de boekhouding van het eigen vermogen van het Instituut voor Natuurbehoud en het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer.

Het is op zich zeer merkwaardig dat deze besluiten bijna 3 jaar na de goedkeuring door de Vlaamse regering officieel gepubliceerd worden, temeer daar in de overwegingen gewezen wordt op de hoogdringendheid van deze materie.

Wat het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer betreft is er nog het bijkomend feit dat dit instituut is ontstaan na regionalisatie van een aantal nationale onderzoeksinstellingen voor bosbouw, die zelf beschikten over een eigen vermogen. Het is steeds de bedoeling geweest de fondsen dit op dit eigen vermogen beschikbaar waren, te verdelen tussen de gewesten.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. Wat zijn de redenen van de laattijdige publikatie van deze besluiten ?
2. In hoeverre heeft deze laattijdige publikatie een nadelige invloed gehad op de werking van beide instituten ?
3. Wat het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer betreft, wat is de stand van zaken i.v.m. de overheveling van de kredieten die nog beschikbaar waren op het eigen vermogen van de vroegere nationale onderzoeksinstellingen, met name het Instituut voor

Populierenteelt van Geraardsbergen, het Rijksstation voor Bos en Hydrologisch Onderzoek van Groenendaal en het onderzoeksstation van Gembloux ? Op welke manier werden de kredieten verdeeld tussen de gewesten en wanneer werden (of worden) deze kredieten ter beschikking gesteld ? Over hoeveel bijkomende kredieten kan het Vlaamse Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer beschikken tengevolge van deze overheveling ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, een volledig antwoord zal worden overgemaakt in september 1994.

Vraag nr. 260
van 27 juli 1994
van de heer M. MAERTENS

Militair domein Vloethemveld in Zedelgem — Beheer

Het domein Vloethemveld in Zedelgem werd door de administratie van de minister als prioritair te verwerven gebied voor natuurbehoud aangegeven. Ondertussen werd reeds de lijst van de te vervreemden militaire domeinen openbaar gemaakt en werd een eventuele gewestplanwijziging voor herbesteding van dit domein door de regionale minister van ruimtelijke ordening vooropgesteld.

Naar verluidt zou dit domein niet als natuureservaat maar wel als bosgebied worden opgenomen en zou het beheer door de dienst Waters en Bossen worden waargenomen. Nochtans blijkt uit de natuurwaarde van dit domein van dergelijke specifieke inhoud, dat het beheer ervan best door de dienst voor Natuurbehoud zou worden verzekerd. Beheer als bosterrein zou de natuurwaarde van de ter plaatse zijnde heidevegetatie immers sterk aantasten. De aanwezige flora is in Vlaanderen trouwens uniek.

1. Werd daarover contact genomen met het federale departement van landsverdediging en met het regionale departement van ruimtelijke ordening ? Zo ja, op welke data en met welke overeenkomsten ?
2. Aan welke dienst zal het beheer worden overgedragen en op basis van welke overwegingen ?
3. Is de minister van oordeel dat dit terrein een zeer specifiek beheer door de dienst van natuurbehoud vereist ? Zo neen, op basis van welke overwegingen kan dit niet gebeuren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, een volledig antwoord zal worden overgemaakt in september 1994.

Vraag nr. 261
van 28 juli 1994
van de heer P. CHEVALIER

Verslag architectuurwedstrijd — Toezending aan leden Vlaamse Raad

De minister is zo vriendelijk geweest het verslag van de architectuurwedstrijd toe te zenden aan alle leden van de Vlaamse Raad.

1. Op hoeveel exemplaren werd dat verslag gedrukt en verspreid ?
2. Wat is de kostprijs van dit drukwerk en wat kost het verspreiden ervan ?
3. Op welke basis werd de drukkerij gekozen ? Zijn het argumenten van regionale aard of in verband met prijs/kwaliteitverhouding ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, een volledig antwoord zal worden overgemaakt in september 1994.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 302
van 13 juni 1994
van de heer L. PIERCO

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 104
van 13 juni 1994
van de heer L. Pierco
Blz. 963

Antwoord

NV Zeekanaal

In antwoord op voornoemde parlementaire vraag kan ik U mededelen dat bij de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel in de periodes van 17 juni tot en met 23 november en 24 november 1993 tot 31 december 1993 geen personeelsleden werden bevorderd of benoemd in de rangen 13, 14 en 15.

MBZ

In antwoord op voornoemde parlementaire vraag deel ik U mede dat, noch in de periode van 17 juni tot en

met 23 november, noch in de periode van 24 november tot 31 december 1993, bij deze instelling personeelsleden bevorderd of benoemd werden in de rangen 13, 14 en 15.

Dienst voor de Scheepvaart.

In antwoord op voornoemde parlementaire vraag deel ik U mede dat in de periodes van 17 juni tot en met 23 november en van 24 november 1993 tot 31 december 1993 bij de Dienst voor de Scheepvaart geen personeelsleden werden bevorderd of benoemd in de rangen 13, 14 en 15.

IMALSO.

De titulatuur en de hiërarchie van de graden bij de Imalso zijn aan die van de Stad Antwerpen ontleend en de graden worden niet ingedeeld in de rangen zoals die in 1993 bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bestonden.

Ik kan U echter wel melden dat in de periode van 17 juni tot en met 23 november en van 24 november 1993 tot 31 december 1993, in de hoogste graden bij de Imalso die vergelijkbaar zijn met de rangen 13, 14 en 15 bij het ministerie, geen bevorderingen of benoemingen hebben plaatsgevonden.

**Vraag nr. 309
van 22 juni 1994**

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Provinciale wegen — Overdracht naar gewest of gemeenten

Via de pers verneem ik dat de minister voorstelt om de provinciale wegen over te dragen aan het gewest of aan de gemeenten, naargelang van het belang van de betrokken wegen.

Op deze manier wil hij de weg effenen voor de uitvoering van het Structuurplan Vlaanderen, dat de schaarse ruimte optimaal wil benutten.

In het voorontwerp van dat Structuurplan wordt geopteerd voor een functionele indeling van het wegennet in hoofdwegen en lokale wegen. Die indeling is in de huidige omstandigheden niet mogelijk omdat er drie beheerders van wegen zijn : gewest, provincies en gemeenten.

Er werden eveneens afspraken gemaakt met de gouverneurs omtrent een op te richten werkgroep die onder leiding van de administratie wegeninfrastructuur en verkeer een technisch dossier zal opstellen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de provinciale wegen die in aanmerking komen om overgedragen te worden enerzijds naar het gewest en anderzijds naar de gemeenten ? Graag een indeling per provincie.
2. Wat gaat er gebeuren met bepaalde dossiers die momenteel in behandeling zijn — cfr. omlegging van provinciale weg Vilvoorde-Aalst buiten Wolvertem ?
3. De functionele indeling van het wegennet in hoofdwegen en lokale wegen stelt eveneens heel wat pro-

blemen omdat er hier drie beheerders van wegen zijn. Hoe gaat u dit probleem aanpakken ?

4. Wie maakt er deel uit van de pas opgerichte werkgroep ?
5. Wanneer mogen we het eindresultaat van het technische dossier van deze werkgroep verwachten ?

Antwoord

In het voorontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is voorzien om het wegennet in te delen in een hoofdwegennet van primaire wegen, aangevuld met een net van secundaire wegen. Daarnaast zijn er de lokale wegen.

De indeling van het wegennet in deze categorieën gebeurt volgens de functie van de weg, de verbindingsfunctie, de gebiedsontsluitingsfunctie of de erf-functie en niet in functie van de wegbeheerder.

In een dergelijke hiërarchie en uitbouw van het wegennet, lijkt een verder aanhouden van het huidig systeem met drie wegbeheerders in Vlaanderen, weinig zinvol.

Het is logischer dat een overeenstemmende beheersvorm zou worden doorgevoerd, namelijk het hoofdwegennet onder het beheer van het Vlaamse Gewest en het lokale wegennet onder het beheer van de betrokken gemeenten.

Aangezien de studie van de indeling van het wegennet nog aan de gang is, kan thans onmogelijk een overzicht worden gegeven van de provinciale wegen, evenals de omlegging hiervan, die in aanmerking komen om enerzijds te worden overgedragen naar het gewest en anderzijds naar de gemeenten.

De principebeslissing om een werkgroep provinciewegen op te starten, werd genomen en de verschillende betrokken provincies werden aangeschreven om hun afgevaardigden aan te duiden.

Aldus kan op dit ogenblik de samenstelling van de werkgroep nog niet worden medegedeeld.

Het eindresultaat van het technisch dossier van deze werkgroep wordt voor het einde van het jaar verwacht.

**Vraag nr. 315
van 5 juli 1994**

van de heer R. VAN HOOLAND

Bomen langs gewestwegen — Gevoerd beleid

Het bomenareaal langs gewestwegen in Vlaanderen is aanzienlijk. Ik stel mij voor dat men ter zake een gericht beleid voert.

1. Welk beleid voert men inzake laanbeplanting langs gewestwegen met 4, respectievelijk met 2 rijvakken ?
2. Hoeveel kilometer gewestweg zijn (systematisch) met hoogstammige bomen beplant, en met welke soort, eventueel nog te beplanten ?
3. Hoeveel m³ timmerhout heeft men de jongste twee

jaar langs gewestwegen geroid, om welke reden, met welke bestemming en eventueel met welke financiële opbrengst ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk om alle gevraagde gegevens te verzamelen binnen de gestelde termijn.

De opzoekingen werden aangevat en de resultaten ervan zullen zo vlug mogelijk worden meegedeeld.

Vraag nr. 316 van 5 juli 1994 van de heer G. CARDOEN

Nachtwerken aan autowegen — Gevaren voor de toezichters van het departement Openbare Werken

Nachtwerken aan autowegen zijn ook voor de toezichters van het departement Openbare Werken niet van gevaar ontbloot.

Ondanks het feit dat bij de uitvoering van wegeniswerken tijdens de nacht, veiligheidsvoorzorgen voor het betrokken personeel (aannemer en toezichters Openbare Werken) zijn genomen, gebeurt het maar al te veelvuldig dat roekeloze autobestuurders de opgelegde kilometerbeperking niet respecteren, bij zoverre dat de ambtenaren die ter plaatse zijn en in hoofde van hun opdracht de werken volgen en controleren, zich inzake veiligheid bedreigd voelen.

Is de minister zich hiervan bewust ? Kan tegen de overtreders van de opgelegde snelheidsbepalingen niet efficiënter worden opgetreden ? Is hier geen bijkomend politietoezicht vereist ?

Antwoord

Ik ben me terdege bewust van het feit dat nachtwerk aan autosnelwegen voor het erbij betrokken personeel niet van gevaar ontbloot is. Daarom wordt slechts in nachtwerk voorzien op welbepaalde vakken van ons autosnelwegennet, waar omwille van de zeer hoge verkeersintensiteiten, verkeersbelemmerende werken aanleiding zouden geven tot onaanvaardbare files.

Het bestek der werken voorziet, bij nachtwerkzaamheden, naast de algemene voorschriften betreffende het signaleren van werken en van verkeersbelemmeringen op de openbare weg, in bijkomende voorzieningen ter verhoging van de veiligheid en dit naargelang de aard der werken.

Inzake de planning der werken is er met het oog op een veilige verkeersregeling regelmatig overleg tussen de aannemer, de rijkswacht en de leidende ambtenaar der werken.

Zowel door de aannemer als door het bestuur wordt bij de rijkswacht geregeld aangedrongen om bijkomende snelheidscontroles uit te voeren.

Het komt de rijkswacht toe om al of niet verbaliserend op te treden.

Vraag nr. 322 van 14 juli 1994 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Liedekerke — Inplanting van nieuwe KMO-zone

Het bijzonder plan van aanleg Kawater omhelst de inplanting van een nieuwe KMO-zone ten zuiden van de spoorlijn te Liedekerke. Hiertegen is reeds heel wat protest geuit, voornamelijk door de gemeentelijke milieuraad.

Deze milieuraad adviseerde dit BPA negatief omdat volgens hem de inplanting van deze nieuwe KMO-zone zich situeert in het natuurverbindingsgebied dat door de Dendermeersen wordt gevormd.

Ondanks deze opmerkingen werd het BPA Kawater door de gemeenteraad aanvaard.

1. Kan de minister mij een stand van zaken over dit dossier mededelen ?
2. Volgens de milieuraad belemmert de inplanting van deze KMO-zone het uitzicht op de Dendermeersen. Is de inplanting van deze nieuwe KMO-zone echt noodzakelijk ?

Antwoord

1. Tot op heden is het bestuur Ruimtelijke Ordening (zowel hoofdbestuur als buitendienst) niet op de hoogte van de ontwerp-plannen betreffende het BPA „Kawater”. Momenteel zijn de besprekingen rond dit BPA beperkt tot het gemeentelijk vlak.
2. Het is dan ook voorbarig thans een standpunt betreffende deze problematiek in te nemen. Het dossier zal, indien het wordt ingediend, worden beoordeeld in het kader van de omzendbrief RO 93/1 betreffende BPA's welke afwijken van het gewestplan.

Vraag nr. 330 van 26 juli 1994 van de heer J. DE MOL

Instelling en werking Vlaamse commissie voor Ruimtelijke Ordening — Opschorting besluit Vlaamse regering

Tijdens de vergadering van de Vlaamse Executieve van woensdag 6 juli 1994 werd bij hoogdringendheid het ontwerp-besluit van de Vlaamse regering houdende tijdelijke opschorting van het besluit van de Vlaamse regering houdende de instelling en werking van de Vlaamse commissie voor de Ruimtelijke Ordening besproken (VLACORO).

1. Welke beslissing werd op 6 juli 1994 door de Vlaamse regering genomen over agendapunt 34 (VLACORO) ?
2. Waarom dient volgens de minister het besluit van de Vlaamse regering houdende instelling en werking van VLACORO te worden opgeschort ? Wat zijn hiervoor de precieze redenen ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering hechtte op 6 juli 1994 haar goedkeuring aan het voorgelegde ontwerp van besluit houdende tijdelijke opschorting van het besluit van de Vlaamse regering houdende instelling en werking van de Vlaamse commissie van de Ruimtelijke Ordening.
2. Bij besluit van de Vlaamse regering van 26 oktober 1983 werd de Vlaamse commissie voor Ruimtelijke Ordening (VLACORO) ingesteld en haar werking geregeld. In 1985 schortte de commissie haar werkzaamheden reeds op. De oorzaken hiervoor waren veelvuldig : beperkte deelname leden, zeer moeilijke besluitvorming en onvoldoende impact op de besluitvorming. Sindsdien kwam VLACORO niet meer bijeen. Haar samenstelling, die slechts voor 4 jaar geldig was, werd niet meer aangepast. In de latere adviesverlening inzake ruimtelijke ordening werden de taken van VLACORO overgenomen door de SERV en de MINA-Raad. Dit gebeurde ook naar aanleiding van de adviesverlening over het decreet op de ruimtelijke ordening en in het kader van het organisatieschema van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het toekomstig decreet inzake de ruimtelijke ordening voorziet in een eigen adviescollege op ieder niveau.

Omdat het niet opportuun was nog in een bijkomende advies- en inspraakprocedure te voorzien door een commissie die wat haar samenstelling betreft achterhaald was, werd voorgesteld de werkzaamheden van VLACORO zeker op te schorten tot 1 maart 1995. Op dat ogenblik zal duidelijk zijn welke nieuwe structuren inzake ruimtelijke ordening werkbaar worden.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 158
van 22 juni 1994
van de heer H. OLAERTS

BRTN-teletekst — Uitbreiding van de zendingen

De BRTN verzorgt teletekst-uitzendingen. Deze uitzendingen kunnen echter enkel ontvangen worden tijdens de televisie-uitzendingen.

Nochtans zijn de teletekst-uitzendingen zeer nuttig. Dit aanbod is nog interessanter tijdens de mediaduren ('s nachts, 's ochtends, enzovoort . . .) wanneer er voor de mediagebruiker minder informatie beschikbaar is.

Bovendien kan de uitbreiding van het aantal uren of zelfs het continu doorlopen van teletekstuitzendingen slechts de BRTN ten goede komen en is het raadplegen van teletekst een aanloop naar de televisie-uitzendingen.

Kan de minister antwoorden op de volgende vragen ?

Kan de BRTN overwogen om de teletekst-uitzendingen

in aantal uren uit te breiden of continu in de lucht te houden ? Zo neen, waarom niet ? Zo ja, van wanneer af ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het slechts zin heeft teletekst 24 uur op 24 uit te zenden als de belangrijke pagina's (onder meer de nieuwspagina's) voortdurend bijgewerkt kunnen worden.

De BRTN laat mij weten dat een continue bijwerking van de gegevens met de huidige personeelsbezetting evenwel onmogelijk is.

Vraag nr. 159
van 22 juni 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-teletekst — Informatieopdracht

Op 5 juni 1994 werd het hoofdkwartier van het Front National in Marseille opgeblazen. Dit bericht werd op 6 juni 1994 om 11.30 uur gebracht door de teletekstdiensten van Duitsland (ARD/ZDF), Groot-Brittannië (BBC), Nederland (Nederland 2) en Frankrijk (France 2). De BRTN-teletekst wist echter van niets.

Heeft de openbare omroep in dit geval zijn informatieopdracht naar behoren vervuld ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat een zekere selectie bij het geven van nieuws onvermijdelijk is, en zeker op Teletekst dat een beperkt aantal bladzijden heeft om nieuws te geven. Nazicht in de Vlaamse kranten van 6 en 7 juni leert dat enkel het Belang van Limburg op 7 juni op pagina 4 bij „buitenlands beknopt” een kort stukje aan de aanslag op het FN-hoofdkwartier wijdde en De Morgen op pagina 15 in de rubriek „Fax” eveneens een kort stukje. De andere kranten achten de aanslag geen ruimte waard, zodat het lijkt dat de openbare omroep in dit geval zijn informatieopdracht naar behoren heeft vervuld.

Teletekst heeft immers minder ruimte dan de kranten. Een vergelijking met de andere teletekst-diensten zal steeds wel verschillen opleveren.

Vraag nr. 160
van 22 juni 1994
van de heer F. DE MAN

BLOSO-centra in Vlaanderen — Bevlaging

BLOSO beheert verschillende centra in Vlaanderen, met geld van de Vlaamse Gemeenschap.

Vindt de minister het niet aangewezen dat in elk van die centra de vlag van diezelfde Vlaamse Gemeenschap wappert ?

Waarom was dit vroeger bijvoorbeeld wel het geval in Dilbeek, en werd deze vlag vervangen door een Europese ? Wie gaf de opdracht daartoe ?

Antwoord

De bevestiging van openbare gebouwen met betrekking tot de nationale en de Europese vlag wordt bepaald door artikel 1 van het koninklijk besluit van 6 september 1993 (Belgisch Staatsblad van 9 september 1993) ter vervanging van de koninklijke besluiten van 5 juli 1974 en 23 maart 1989 en door artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 maart 1989.

Met betrekking tot de Vlaamse Gemeenschap wordt de bevestiging van de openbare gebouwen bepaald door het decreet van 7 november 1990 ter vervanging van het decreet van 13 april 1988 (Belgisch Staatsblad van 10 mei 1988).

Daarnaast kan nog worden opgemerkt dat artikel 2 van het koninklijk besluit van 23 maart 1989 de voorrang van officiële vlaggen regelt.

De orde van de voorrang wordt als volgt bepaald :

1. de nationale vlag ;
2. de vlag van de Gemeenschap ;
3. de Europese vlag ;
4. de vlag van de provincie ;
5. de vlag van de gemeente.

Deze instructies zijn meegedeeld aan de centrumverantwoordelijken van alle BLOSO-centra in Vlaanderen — dus ook aan het BLOSO-centrum Dilbeek — met het dringend verzoek deze richtlijnen strikt toe te passen.

In de mate van de beschikbaarheid van vlaggemasten en de diverse vlaggen in elk centrum wordt supplementair waar het mogelijk is de Vlaamse Leeuw gehesen.

Vraag nr. 161
van 28 juni 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-TV — Onvolledigheid in de nieuwsberichten van 11 juni jl. te 19.30 uur

Op zaterdag 11 juni jl. was er in Diksmuide een Belgische patriottische betoging tegen het feit dat het IJzerbedevaartcomité medezeggenschap zou krijgen in de ondertussen beroemd geworden Dodengang. Er was een Vlaamse tegenbetoging die op het getouw gezet werd door TAK en Voorpost. In het verslag dat VTM in haar nieuwsuitzending hieromtrent bracht werden zowel een woordvoerder van de betogende Belgische patriotten als van de tegenbetogende Vlaams-nationalisten aan het woord gelaten. Dit in tegenstelling met de BRTN die in het stuk dat in het half acht-journaal over deze zaak handelde alleen de Belgische patriotten hun zaak liet verdedigen.

De BRTN vermeldde trouwens uitsluitend Voorpost als organisator van de tegenbetoging terwijl op VTM wel degelijk in dit verband zowel naar TAK als naar Voorpost verwezen werd.

Heeft de BRTN zich in dit geval volgens de minister aan de objectiviteitsregels gehouden ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat de problematiek van het beheer over de Dodengang in Diksmuide bij herhaling aan bod is gekomen in de BRTN-nieuwsuitzendingen. Daarbij zijn alle standpunten aan bod gekomen.

Vraag nr. 162
van 28 juni 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-TV — Kritische benadering van het nieuws

In De Standaard van 13 juni 1994 lees ik dat er een 17.000 Turkse fundamentalisten uit heel Europa op zaterdag 11 juni in het Antwerpse Sportpaleis een congres hielden op initiatief van de groepering "Avrupa Milli Görüs Teskilatları". Dit is een koepelorganisatie van islamitische verenigingen in Europa en in ons land. In Duitsland is deze groepering verboden. In België daarentegen is het reeds de derde maal dat deze groepering een internationaal congres kan en mag op het getouw zetten. Het eerste vond tijdens het weekend van 18 en 19 april 1992 in Genk plaats. Zelfs de toenmalige koninklijke commissaris voor Migranten, Paula D'Hondt, vond het op dat ogenblik nodig de inhoud van de toespraken die op het congres gehouden werden aan de kaak te stellen. Dit deed ze onder meer tijdens een academische zitting die op 23 april 1992 in het Oostvlaamse provinciehuis gehouden werd (verslag in de meeste Vlaamse kranten van 24 april 1992).

Het weekblad Trends gaf haar op 7 mei 1992 in een opmerkelijk artikel dat verscheen onder de titel : "De Nieuwe Zuil. Islamitische vijfde kolonne", overschot van gelijk. Tegen het derde congres van deze moslim-fundamentalisten werd herhaaldelijke malen gewaarschuwd door het Vlaams Blok en dit zowel via de pers als via het parlement (mondellinge vraag aan de federale minister van Binnenlandse Zaken). In de Gazet van Antwerpen van 8 juni jl. kunnen we daarenboven lezen dat pater Johan Leman, de directeur van het antiracismecentrum, zich zeer ongelukkig voelde met een aantal sprekers die op het congres het woord zouden voeren. Volgens hem prediken ze een onaanvaardbaar gedachtengoed over een islamitische maatschappij. In hetzelfde artikel lezen we dat professor Vermeulen van de KUL, een specialist in de islam, stelt dat het hier gaat om fundamentalistische fascisten die de vernietiging van onze westerse christelijke beschaving op het oog hebben. Zowel pater Leman als professor Vermeulen waarschuwden tegen het feit dat, zoals elk jaar, op het congres van Milli Görüs, de voorzitter van de fundamentalistische Refah-partij het woord zal voeren.

Op zaterdag 11 juni bracht de BRTN-televisie in het nieuws van 19.30 uur een beeldverslag van het Turks congres in het Antwerpse Sportpaleis. Tot mijn grote verbazing stelde ik vast dat met geen enkel woord gerept werd over de verschillende hierboven vermelde waarschuwingen tegen het fundamentalistische karakter van de manifestatie. Integendeel een woordvoerder van Milli Görüs kwam voor de camera verklaren dat heel het congres niets met fundamentalisme te maken heeft en van het congres zelf schetste de BRTN een meer dan idyllisch beeld. Het BRTN-reglement voor journalisten schrijft voor dat zij het nieuws kritisch

moeten benaderen. Is de minister de mening toegedaan dat deze vorm van verslaggeving aan deze eis beantwoordt? Is de minister de mening toegedaan dat de openbare omroep in deze zaak zijn informatieplicht vervuld heeft? Welke maatregelen werden er getroffen?

Antwoord

Milli Görus is een koepelorganisatie van islamitische verenigingen die niet is verboden in Duitsland. De BRTN deelt mij mee dat zowel de Duitse Ambassade in Brussel als de stad Keulen vooraf verzekerd hebben dat de organisatie volkomen legaal werkt in Duitsland en dat geen enkele van haar congressen ooit verboden is. Milli Görus heeft Antwerpen gekozen omdat het Sportpaleis veel ruimte biedt en relatief goedkoop is en omdat Antwerpen gemakkelijk bereikbaar is voor Turkse inwoners van diverse West-Europese landen.

In haar bericht heeft de journaliste duidelijk gemaakt dat het enthousiaste onthaal van de leider van de Turkse Welvaartspartij er op wijst dat Milli Görus politiker is geïnspireerd dan hij het zelf graag toegeeft.

Een vertegenwoordiger van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen — en niet het antiracismecentrum — was telkens aanwezig op de Milli Görus-congressen. Een medewerker van het Centrum heeft zich in een kranteninterview eerder positief uitgelaten over het initiatief en ook directeur Leman verwerpt het niet helemaal.

Het TV-journaal heeft een objectief verslag gebracht van een incidentloze bijeenkomst van 20.000 behoudsgezinde islamitische Turken in Antwerpen.

Vraag nr. 165 van 5 juli 1994 van de heer G. ANNEMANS

Arrest van de Raad van State nr. 46.171 — Gevolgen voor de VLOS en de Opera voor Vlaanderen

De minister zal kennis hebben gekregen van het arrest van de Raad van State (Vierde Kamer) nr. 46.171 van 22 februari 1994 in de zaak Jan Driessens tegen de vzw Vlaamse Operastichting.

Welke zijn de rechtsgevolgen die de minister aan dit arrest toekent en zal hij zich schikken naar het feit dat dit arrest erga omnes geldt en dus ook ten aanzien van andere werknemers van de Vlaamse Operastichting?

Gelet op de schorsing die de Raad van State uitspreekt van de ten uitvoerlegging van het besluit van 18 september 1993 van de Raad van bestuur van de vzw is de vraag of alle gelijkaardige beslissingen door de minister moeten worden geschorst?

Op welke wijze zullen de andere werknemers van de VLOS en/of van de Opera voor Vlaanderen (Intercommunale Maatschappij) kunnen genieten van de rechtsgevolgen van dit arrest?

Antwoord

Gelet op het beginsel van de scheiding der machten

past het niet dat ik als lid van de uitvoerende macht een rechterlijke uitspraak interpreteer of er bijzondere gevolgen aan toeken. Vandaar worden aan de arresten van de Raad van State door mij geen andere rechtsgevolgen toegekend dan deze die in de rechtsleer algemeen aanvaard zijn. Over de gelding 'erga omnes' van de arresten van de Raad van State kan ik dus verwijzen naar de algemeen aanvaarde rechtstheorie die verwoord is in onder meer het basiswerk van A. Mast en J. Dujardin, Overzicht van het Belgisch administratief recht, op blz. 768. Ik citeer: 'De erga omnes-werking is echter niet onbeperkt. Inderdaad, ofschoon de vernietiging van een administratieve rechtshandeling erga omnes werkt en die handeling dus voor iedereen vernietigd is, heeft de Raad van State beslist dat de onthouding van andere belanghebbenden om de vernietiging te vorderen, inhoudt dat zij in het voorbijgaan van hun aanspraken hebben berust en dat zij van die aanspraken afstand hebben gedaan. Bijgevolg is, na de vernietiging en ter uitvoering van het arrest, alleen de verzoekende partij — en eventueel de tussenkomende partij — gerechtigd op rechtsherstel.'

Ik moge nogmaals en ten overvloede benadrukken dat de Vlaamse Gemeenschap geen betrokken partij is in de gedingen voor de Raad van State, tussen de VLOS en de werknemers van de vroegere OVV. In deze zin kan ik geen beschikkingen treffen over de uitvoering van de arresten. Hetgeen niet betekent dat ik de Vlaamse Opera niet reeds herhaalde malen, schriftelijk heb gewezen op hun plicht om de arresten van de Raad van State uit te voeren. In de zaak Jan Driessens betekent dit dat betrokkene met behoud van zijn statuut door de VLOS moet worden in dienst genomen.

Van daaruit kan ik enkel akte nemen van het schorsingsarrest van de Raad van State dat het besluit van de raad van bestuur van de VLOS schorst voor zover de heer Jan Driessens niet met ingang van 1 juli 1988 en met behoud van zijn statuut door de VLOS tewerkgesteld wordt.

Vraag nr. 167 van 6 juli 1994 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Blauwe Maandagcompagnie — Subsidiëring

In het kader van het decreet op de podiumkunsten werd de Blauwe Maandagcompagnie gecatalogeerd bij de grote gezelschappen. De Vlaamse regering kende een subsidiëring toe van 41 miljoen frank. De feiten veroorzaken ernstige problemen op het vlak van de financiële situatie en het beheer van dit theatergezelschap. De bestuurders hebben reeds voor een groot deel naar gepaste oplossingen gezocht, maar toch blijft er een bedrag van ongeveer 5 miljoen frank te overbruggen.

Graag vernam ik van de minister of hij bij de toewijzing van de gelden van de Nationale Loterij, de Blauwe Maandagcompagnie niet zou willen helpen om het speelseizoen 1994-1995 te overbruggen door hen de ontbrekende 5 miljoen frank ter beschikking te stellen.

Antwoord

Daar ik op dit ogenblik nog niet over de nodige infor-

matie beschik vanwege de Nationale Loterij betreffende het bedrag dat voor cultuur zal bestemd zijn en evenmin op dit ogenblik weet heb van het aantal gegaagden, kan ik geen definitief uitsluitsel geven op de gestelde vraag.

Te gelegener tijd zal ik de vraag van het lid welwillend onderzoeken.

**Vraag nr. 171
van 14 juli 1994
van de heer L. BARBE**

Jeugdwerkbeleid — Indiening van een beleidsplan door de gemeenten

Volgens het besluit van de Vlaamse regering tot uitvoering van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid dient het college van burgemeester en schepenen het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan voor advies in te dienen bij het bestuur Jeugdwerk uiterlijk op 1 juli 1994. In sommige gemeenten wordt deze datum niet gehaald.

1. Hoeveel gemeenten hebben vóór 1 juli 1994 een ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan bij het bestuur Jeugdwerk ingediend ?
2. Welke gevolgen heeft het te laat indienen van het ontwerp bij het bestuur Jeugdwerk ? Komt dan de financiële tegemoetkoming voor de gemeenten op de helling te staan ?

Antwoord

1. Aantal gemeenten waarvan het bestuur Jeugdwerk het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan ontving vóór 1 juli 1994 : 160.

Een lijst met de betrokken gemeenten werd aan het lid rechtstreeks toegestuurd.

Aantal gemeenten waarvan het bestuur Jeugdwerk het ontwerp van jeugdwerkbeleidsplan ontving tussen 1 juli en 27 juli : 101.

Ook de lijst van deze gemeenten werd aan het lid bezorgd.

Op 27 juli 1994 ontving het bestuur Jeugdwerk dus in totaal 261 ontwerpen van jeugdwerkbeleidsplannen. Op een totaal van 308 Vlaamse gemeenten + de Vlaamse Gemeenschapscommissie is dat 85 procent.

2. Gelet op het feit dat de gemeentebesturen voor de eerste maal gevraagd werden een jeugdwerkbeleidsplan op te stellen, heb ik het bestuur Jeugdwerk verzocht zich zo soepel mogelijk op te stellen met betrekking tot de indieningstermijn.

De termijnen zijn immers niet op straffe van nietigheid, doch in het belang van het jeugdwerk en de gemeenten bepaald. Door het niet-respecteren van de termijn kan een vertraging in de subsidiëring optreden.

In concreto betekent dit voor het eerste jaar : voor alle ontwerpen van jeugdwerkbeleidsplan die bij het bestuur Jeugdwerk voor eind augustus ingediend worden, krijgen de betrokken gemeentebesturen tijdig een advies.

Voor het beperkt aantal jeugdwerkbeleidsplannen dat nog later zou worden ingediend, zal eveneens zo spoedig mogelijk een advies worden verstrekt, zonder dat in dat geval de data, opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 22 december 1993, zullen worden gerespecteerd.

Dit kan voor gevolg hebben dat deze gemeenten slechts laattijdig een jeugdwerkbeleidsplan kunnen goedkeuren, en dat de subsidiëring ervan vertraging kan oplopen.

**Vraag nr. 173
van 18 juli 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Vertegenwoordiging van vrouwen

Hoofdstuk 24 van de Agenda 21 van de Unced-conferentie heeft speciale aandacht voor de rol die vrouwen spelen in duurzame ontwikkeling. Te vaak wordt voorbijgegaan aan de bijdrage die vrouwen leveren aan economische ontwikkeling en besluitvorming. Het is dan ook volkomen logisch dat zij gelijkwaardig vertegenwoordigd zijn in besluitvorming, niet alleen aangaande milieu en ontwikkeling, maar in alle aspecten van het openbare leven. Concreet moet ook de Vlaamse overheid op alle niveaus stappen ondernemen om de vertegenwoordiging van vrouwen in besluitvormingsorganen, adviesorganen en openbare instellingen te verhogen en een gelijkwaardige vertegenwoordiging te bereiken en te garanderen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 24 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de adviesorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie met betrekking tot de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze adviesorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
3. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de besluitvormingsorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie met betrekking tot de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze besluitvormingsorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
4. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de openbare instellingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie met betrekking tot de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze openbare instellingen waar te nemen ?

genwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze openbare instellingen waar te nemen? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze instellingen te verhogen?

5. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in de diensten van de administratie die onder de bevoegdheid ressorteren van de minister, in 1980, 1990 en 1993? Hoe is de vertegenwoordiging van vrouwen per niveau? Welke evolutie valt hierin waar te nemen sinds 1980? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen te verhogen?
6. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in het kabinet van de minister? Hoe is de vertegenwoordiging per niveau?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag verstrekt zal worden door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 156
van 22 juni 1994
van de heer L. MARTENS

Gesubsidieerd vrij onderwijs — Begrip „hetzelfde ambt” bij reffectatie

In zijn antwoord op vraag 71 van 21 januari 1994 (Bulletin van Vragen en Antwoorden, 21 februari 1994) stelt de minister dat voor de toepassing van de reglementering terbeschikkingstelling en reffectatie in het gesubsidieerd vrij onderwijs, het ambt van godsdienstleraar en het ambt van leraar SO hetzelfde ambt is. Dit wekt verwondering. In het kader van het decreet rechtspositie en meer bepaald voor wat de vaste benoeming betreft, zijn dit echter duidelijk verschillende ambten. Het gevolg van het antwoord van de minister is dat het kan voorkomen dat personeelsleden bij de aanvang van het schooljaar verplicht worden om in dezelfde instelling een ambt te aanvaarden waarvoor ze niet meer als vast benoemd kunnen worden beschouwd. Zij verliezen dus hun vaste benoeming aangezien een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking onmogelijk is. Een besluit dat diende om de vastheid van betrekking te waarborgen, bereikt in dit geval dus juist het tegendeel.

Dat het ambt van godsdienstleraar en het ambt van leraar SO voor de toepassing van het reffectatiebesluit dezelfde ambten zijn, wordt bovendien door sommigen aangevochten. Op basis van artikel 5 § 1 van dit besluit

kan immers ook worden gesteld dat een godsdienstleraar alleen recht kan doen gelden op het ambt van godsdienstleraar, maar dat een leraar SO in het gesubsidieerd vrij onderwijs ook het ambt van godsdienstleraar kan opeisen indien hij hiervoor beschikt over het vereiste bekwaamheidsbewijs. Hierbij rijst dan onmiddellijk ook de vraag wat de bevoegdheid ter zake is van de kerkelijke overheid. Een aanstelling als godsdienstleraar kan immers alleen gebeuren op voordracht van de kerkelijke overheid. Wat als de kerkelijke overheid haar visum weigert? Ook deze interpretatie heeft echter tot gevolg dat vastbenoemde leraars SO (voor een geruime tijd) een deel van hun benoeming verliezen.

Aangezien het decreet rechtspositie primeert op het besluit terbeschikkingstelling en reffectatie, vraag ik me eigenlijk af of men wel kan stellen dat de toepassing van het laatstgenoemde besluit afbreuk kan doen aan de decretaal verleende vaste benoeming.

Mijns inziens zou het zo moeten zijn dat, indien de toepassing van het besluit betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie tot gevolg heeft dat een personeelslid een deel van zijn vaste benoeming verliest zonder dat een terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking kan worden uitgesproken (in de fase van de aanzuiveringsmaatregelen!), deze aanzuiveringsmaatregelen niet genomen kunnen worden. Het is duidelijk dat het personeelslid dan ter beschikking gesteld wordt en via wedertewerkstelling een ander ambt kan opnemen. Op deze manier is de statutaire toestand van het personeelslid beveiligd, wat toch de doelstelling was van zowel het decreet rechtspositie als van het besluit betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie.

Heeft de minister in die zin reeds maatregelen genomen, en zo ja, welke?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage uiteraard geen afbreuk kunnen doen aan het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psychosociaal-medisch-sociale centra.

Het ambt van leraar en dat van godsdienstleraar kunnen niet als “hetzelfde ambt” worden beschouwd.

Om verdere verwarring uit te sluiten, heb ik mijn administratie opdracht gegeven om het voormelde besluit van 29 april 1992 op dat punt aan te passen.

Vraag nr. 157
van 4 juli 1994
van de heer E. BEYSEN

Ontwikkelingsdoelen van het kleuter- en lager onderwijs — Eindterm zwemmen

De Vlaamse regering keurde op 22 juni laatstleden het

voortwerp van decreet betreffende de bekrachtiging van de ontwikkelingsdoelen en eindtermen van het kleuter- en lager onderwijs, definitief goed. De regering keurde ook een amendement over de eindtermen goed, dat bepaalt dat alle jongens en meisjes bij het einde van de basisschool moeten kunnen zwemmen.

Van de minister had ik graag vernomen :

1. of hij rekening heeft gehouden met het vaststaande feit dat niet alle leerlingen, bijvoorbeeld tengevolge van claustrofobie, watervrees of een welbepaalde ziekte, aan deze eindtermen kunnen tegemoet komen ?
2. in hoeverre aan een oplossing werd gedacht, bij wijze van uitzondering, voor dergelijke leerlingen ?
3. of de minister niet van oordeel is dat deze bepaling discriminerend werkt ten overstaan van andere, evenwaardige, sportdisciplines ?

Antwoord

1. en 2. Het betreffend voorstel van eindterm maakt geen uitzondering op alle andere eindtermen, inzonderheid deze die de lichamelijke opvoeding betreffen, en die onder meer de ontwikkeling van een zeer ruim spectrum van motorische vaardigheden tot doel hebben. Het spreekt voor zich dat, indien uitdrukkelijk medisch geattesteerde tegenindicaties bestaan, die de ontwikkeling van één van deze vaardigheden tijdelijk of permanent verhinderen of bemlemmen, in voor de leerling passende activiteiten, methoden en doelen moet worden geselecteerd. Dit mag echter in geen geval beletten dat de globaliteit van einddoelen niet in voldoende mate zou worden bereikt, wat zou betekenen dat de betrokken leerling een voor hem niet passend onderwijs volgt. Specifiek met betrekking tot de in zijn vraag geciteerde voorbeelden vestig ik er de aandacht van het lid op dat :

- 1) claustrofobie een ziekelijke vrees voor gesloten ruimten betreft, waarvan het causaal verband met de kunde van het zwemmen enige fantasie vereist ;
- 2) watervrees daarentegen wel degelijk in vele gevallen in oorzakelijk verband is te brengen met de onkunde van het zwemmen. Leren zwemmen kan in dat geval niet alleen een pedagogisch, doch ook een therapeutisch objectief bij uitstek zijn.
3. De eindtermen "lichamelijke opvoeding" hebben niet tot doel enigerlei sport te promoten of te discrimineren, en hebben sportbeoefening op zich zelfs niet tot voorwerp. Wel worden tal van onderscheiden motorische handelingen, die via een veelheid van sportuitingen aan bod komen — en waarvan het zwemmen er slechts één is — in de te ontwikkelen vaardigheden opgenomen. Het lid zal het eens zijn dat de beheersing van een verscheidenheid van bewegingen, in de meest uiteenlopende fysieke omgevingen en omstandigheden, van essentiële betekenis is in de opvoeding van kinderen.

Sommige vaardigheden kunnen in dat kader zelfs van levensbelang zijn. Daartoe behoort ook de beheersing van het zwemmen. Objectief moet worden

vastgesteld dat te veel personen niet beschikken over deze vaardigheid, omdat de ontwikkeling daarvan nooit de kansen en de mogelijkheden werden geboden en/of de aandacht geschonken. Het amendement beoogt daaraan op ondubbelzinnige wijze een einde te stellen.

Vraag nr. 161 van 15 juli 1994 van de heer J. DE MEYER

Projecten zorgverbreding in het onderwijs — Toekenning van extra-lestijden

In de circulaire OND/11/2/CDG van 6 mei 1994 werd aangekondigd dat een beperkt budget kan worden aangewend om extra-lestijden toe te kennen in het kader van de projecten zorgverbreding in het kleuteronderwijs en eerste jaar lager onderwijs.

De aanvragen van de instellingen werden ondertussen beantwoord. Volgens de reacties die wij ontvingen, zouden blijkbaar evenveel aanvragen geweigerd zijn als het aantal aanvragen waarvoor wel extra-lestijden zijn toegekend.

Naar wij vernemen heeft de gemeenschapsinspectie vanuit elk ressort en gecoördineerd door inspecteur-coördinator een lijst van scholen ingestuurd die als prioriteitenlijst door de commissie (ambtenaren en inspectie) werd beschouwd.

1. Hoeveel aanvragen werden binnengestuurd (in totaal en per net) ? Hoeveel aanvragen kregen een gunstig antwoord (in totaal en per net) ? Kan tevens het aantal lestijden worden vermeld ?
2. Welke reserve aan lestijden heeft men nog op het ogenblik van beantwoorden van deze vragen ? Volgens welke criteria wordt deze reserve aangewend ?
3. Welke criteria heeft de inspectie gehanteerd om te beslissen over het al dan niet toekennen van uren aan instellingen en over de volgorde van de instellingen ? Deze criteria zijn inrichtende machten noch directies bekend. Hebben alle inspecties dezelfde criteria aangewend ? Te oordelen naar de reacties van diverse scholen is er zelfs de grootste onduidelijkheid binnen het ressort van de bevoegde inspectie.
4. Welke rol heeft het actieplan door de school opgesteld, gespeeld ? Dit was in combinatie met de voorwaarden uit de omzendbrief een basisgegeven. Scholen in een nagenoeg identieke situatie met eenzelfde actieplan werden soms anders behandeld.
5. De inzet en de extra-inspanning die de voorgaande jaren door scholen gerealiseerd werden op het vlak van zorgverbreding werden blijkbaar niet steeds positief ingeschat. Dit is het aanvoelen van meerdere schooldirecties. Hierdoor leeft bij hen de vraag : kent de inspectie de scholen voldoende om dergelijke beslissingen te nemen ?
6. De weigering in te schrijven aan de instellingen is niet ernstig gemotiveerd. "Uw school komt op grond van de beoordeling voor het schooljaar 1994-1995 in zowel het kleuter- als in het lager onderwijs

niet in aanmerking. Daarmee wordt in geen geval een waarde-oordeel over uw school uitgesproken." Een school die aan de voorwaarden voldoet en een waardevol actieplan heeft, voelt de weigering wel aan als een negatieve beoordeling. Op welke wijze kan de directie de beslissing immers motiveren bij personeel en ouders ?

7. Zullen de scholen die "opnieuw" ten onrechte lestijden ontvingen onmiddellijk worden gesanctioneerd bij het ontdekken van de "misbruiken" zoals bedoeld in punt 6 van de circulaire ?
8. Kan er van de toegezegde lestijden niet iets afgedaan worden zodat scholen die aan de voorwaarden voldoen én een goed actieplan hebben toch nog een aanmoediging krijgen, zij het met een beperkter aantal lestijden ?

Antwoord

1. Voor het kleuteronderwijs werden 1.590 aanvragen ingestuurd :
  - Gemeenschapsonderwijs : 203
  - Gesubsidieerd officieel onderwijs : 279
  - Gesubsidieerd vrij onderwijs : 1.108

Voor het lager onderwijs werden 1.678 aanvragen ingestuurd :

- Gemeenschapsonderwijs : 204
- Gesubsidieerd officieel onderwijs : 327
- Gesubsidieerd vrij onderwijs : 1.147

Aantal aanvragen die werden ingewilligd :

	Kleuter	Lager
Gemeenschapsonderwijs	72 (35,4 %)	98 (48 %)
Gesubsidieerd officieel onderwijs	97 (34,7 %)	173 (52,9 %)
Gesubsidieerd vrij onderwijs	336 (30,3 %)	583 (50,8 %)
	505	854

Aantal lestijden die werden toegewezen :

	Kleuter	Lager
Gemeenschapsonderwijs	756	1.068
Gesubsidieerd officieel onderwijs	1.230	2.232
Gesubsidieerd vrij onderwijs	4.368	7.362
	6.354	10.662

2. Er blijven zo goed als geen lestijden meer over. De kleine reserve die overbleef werd aangewend om evidente vergissingen recht te zetten.
3. De inspectie heeft twee objectieve criteria gehanteerd :
  - de organisatie van het ambt van taakleraar in

het lager onderwijs voor een voldoende aantal lestijden in de schooljaren 1993-1994 en 1994-1995 ;

- het aantal leerlingen in het eerste leerjaar en/of in het kleuteronderwijs op 1 februari 1994.

Daarnaast heeft de inspectie twee criteria aangewend die zo strikt als mogelijk objectief werden beoordeeld :

- het actieplan van de school ;
- de behoeften van de school.

4. Wanneer in eenzelfde ressort twee scholen een gelijkwaardig actieplan indienden, en het aantal lestijden dat nog kon toegekend worden in dit ressort niet voldoende was om aan beide scholen extra-lestijden te geven, werd rekening gehouden met de behoeften van de school. Dat het moeilijk was om in een dergelijk geval de twee scholen objectief tegen elkaar af te wegen, is evident.
5. Alle scholen die vorig jaar extra-lestijden kregen werden op het gebruik van die lestijden gecontroleerd. De administratie heeft vastgesteld dat de inspectie de inspanning van de scholen vorig schooljaar positief heeft ingeschat.
6. Voor het schooljaar 1994-1995 werd geopteerd voor een substantieel aantal uren per project (per school) en wordt met de projecten aangevangen bij het begin van het schooljaar.

In de circulaire van vorig schooljaar werd duidelijk gesteld dat de extra-lestijden slechts voor één schooljaar waren toegekend. Het verkrijgen van uren voor een vorig jaar is niet per se een waarborg om opnieuw extra-lestijden te krijgen.
7. Eventuele flagrante vergissingen bij de beoordeling of het duidelijk ten onrechte toekennen van extra-lestijden zullen worden gecorrigeerd.

Zoals vorig schooljaar zal ook in 1994-1995 de aanwending van de extra-lestijden door de inspectie en de verificatiedienst worden gecontroleerd. Bovendien worden twee wetenschappelijke programma's opgezet om de projecten te begeleiden. De sancties, vermeld in punt 6 van de circulaire, zullen op grond van deze controle worden toegepast.

8. Lestijden die terecht werden toegekend nu terug ontnemen aan scholen die volledig voldoen aan de voorwaarden (aan welke scholen wél, aan welke niet ?) is niet alleen een onbegonnen zaak maar ook een onderneming waaraan geen einde komt. Ik kan dus moeilijk ingaan op de suggestie van het lid.

**Vraag nr. 162
van 18 juli 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Vertegenwoordiging van vrouwen

Hoofdstuk 24 van de Agenda 21 van de Unced-conferentie heeft speciale aandacht voor de rol die vrouwen spelen in duurzame ontwikkeling. Te vaak wordt voor-

bijgegaan aan de bijdrage die vrouwen leveren aan economische ontwikkeling en besluitvorming. Het is dan ook volkomen logisch dat zij gelijkwaardig vertegenwoordigd zijn in besluitvorming, niet alleen aangaande milieu en ontwikkeling, maar in alle aspecten van het openbare leven. Concreet moet ook de Vlaamse overheid op alle niveaus stappen ondernemen om de vertegenwoordiging van vrouwen in besluitvormingsorganen, adviesorganen en openbare instellingen te verhogen en een gelijkwaardige vertegenwoordiging te bereiken en te garanderen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 24 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de adviesorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie met betrekking tot de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze adviesorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
3. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de besluitvormingsorganen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie met betrekking tot de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze besluitvormingsorganen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze organen te verhogen ?
4. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in ieder van de openbare instellingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Welke evolutie met betrekking tot de vertegenwoordiging van vrouwen valt in ieder van deze openbare instellingen waar te nemen ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen in deze instellingen te verhogen ?
5. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in de diensten van de administratie die onder de bevoegdheid ressorteren van de minister, in 1980, 1990 en 1993 ? Hoe is de vertegenwoordiging van vrouwen per niveau ? Welke evolutie valt hierin waar te nemen sinds 1980 ? Welke concrete maatregelen werden door de minister genomen om de vertegenwoordiging van vrouwen te verhogen ?
6. Hoeveel vrouwen zijn vertegenwoordigd in het kabinet van de minister ? Hoe is de vertegenwoordiging per niveau ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 163 van 19 juli 1994 van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Toegang van jeugd tot educatie en arbeidsmarkt

Hoofdstuk 25 van de Agenda 21 van de Unced-conferentie heeft als centraal thema de rol van de jeugd. De jeugd moet met name toegang hebben tot educatie en vervolgens de arbeidsmarkt en andere voorwaarden die hen in staat moeten stellen een beter leven te leiden. Bovendien kunnen zij, goed opgeleid, een belangrijke bijdrage leveren aan de bescherming van het milieu en aan duurzame sociale en economische ontwikkeling. Om dit te kunnen realiseren moeten de educatiemogelijkheden voor jongeren en kinderen, zowel algemeen als specifiek gericht op duurzame ontwikkeling, verbeteren en uitbreiden. Suggesties in dit verband zijn : voorzien in meer mondiale vorming ; uitbreiden en aanmoedigen van de mogelijkheden om interdisciplinaire milieucursussen in het hoger onderwijs te volgen ; uitbreiden van de mogelijkheden om gerichte buitenschoolse activiteiten en schoolklassen te organiseren.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 25 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. In welke mate wordt momenteel aan mondiale vorming gedaan ? Hoe kan deze vorming worden uitgebreid ? Worden reeds inspanningen geleverd om in meer mondiale vorming te voorzien ? Zo ja, welke inspanningen worden geleverd ?
3. Welke mogelijkheden bestaan om interdisciplinaire cursussen in het hoger onderwijs te volgen ? Hoe kunnen deze mogelijkheden worden aangemoedigd en uitgebreid ? Worden met dit doel concrete inspanningen geleverd ? Zo ja, welke ?
4. Hoe kunnen gerichte buitenschoolse activiteiten en schoolklassen in het kader van duurzame ontwikkeling worden uitgebreid ? Worden hiertoe reeds inspanningen geleverd ? Zo ja, welke concrete initiatieven worden in dit verband genomen ?

Antwoord

1. Met de geplande invoering van de eindtermen in het onderwijs wordt een instrument ingebracht dat precies de bedoeling heeft om de educatiemogelijkheden van kinderen en jongeren zowel algemeen als specifiek te richten op duurzame ontwikkeling. Immers de eindtermen voorzien in een minimum dat een gemeenschappelijke basis geeft aan alle leerlingen. De suggesties opgenomen in hoofdstuk 25 van de Agenda 21 komen ten dele aan bod hetzij binnen een bepaald leerdomein hetzij vakoverschrijdend.
2. Mondiale vorming is een vrij brede omschrijving die vandaag reeds aan bod kan komen in diverse vakken zoals werkelijkheidsonderwijs in het basisonderwijs, geschiedenis, maatschappelijke vorming, aardrijkskunde en andere in het secundair onder-

wijs. Daarnaast is er in het secundair onderwijs reeds enkele jaren een dag voor de mondiale vorming. In dit kader moeten ook de inspanningen worden aangehaald rond het intercultureel onderwijs, acties rond milieu-educatie in samenwerking met de OESO en de EU.

3. Wat uw vraag betreft over de mogelijkheden om **interdisciplinaire** cursussen in het hoger onderwijs te volgen, verwijs ik het lid naar de bestaande regelgeving en de achterliggende filosofie.

Het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap verleende de universiteiten een volledige programmeervrijheid. Het onderscheid tussen "wettelijke" en "niet-wettelijke" graden werd opgeheven. Er zijn nu enkel "academische" graden.

De universiteiten zijn dus vrij interdisciplinaire cursussen aan te bieden en dat doen zij ook, vooral in de eerste cyclus. Het academisch (=universitair) onderwijs is immers het op het wetenschappelijk onderzoek gestoeld onderwijs dat in zijn geheel bijdraagt tot de **algemeen menselijke vorming** en voorbereidt op de zelfstandige beoefening van de wetenschap of toepassing van de wetenschappelijke kennis (artikel 5 van het universiteitsdecreet). Na een academische (basis-)opleiding kan de afgestudeerde een "aanvullende" opleiding volgen. Dit is een voortgezette academische opleiding die gericht is op een aanvulling of verbreding van één of meerdere academische opleidingen van de tweede cyclus. De duur van zo een opleiding bedraagt 1 academiejaar.

Hetzelfde geldt voor de hogescholen. Het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap verleent ook de hogescholen de vrijheid om voor elke opleiding zelf het opleidingsprogramma uit te tekenen. Dit programma moet gericht zijn op welomschreven doelstellingen inzake kennis, inzicht, vaardigheden en attitudes waarover degene die de opleiding voltooit, dient te beschikken. Ook het onderwijs verstrekt door de hogescholen moet bijdragen tot de **algemeen menselijke vorming** en voorbereiden op de toepassing van de wetenschappen, het zelfstandig denken en het ontwikkelen van de creativiteit. Deze opdracht en de programmavrijheid, bieden de hogescholen ruimschoots de mogelijkheid om interdisciplinaire cursussen aan te bieden. Ook aan de hogescholen kunnen voortgezette opleidingen worden georganiseerd (specialisatie of aanvulling), waar ook deze cursussen aan bod kunnen komen. Binnen het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen zijn er twee interdisciplinaire basisopleidingen in de sector "milieu": in het studiegebied handelswetenschappen en bedrijfskunde bestaat er binnen de driejarige opleiding bedrijfsbeheer de optie "milieuadministratie". Vanaf het academiejaar 1995-1996 kan er in het studiegebied industriële wetenschappen en technologie de vierjarige opleiding tot "industriële ingenieur in milieukunde" worden gevolgd.

4. Scholen kunnen projecten opzetten die een extra-scaal luik bevatten. De regelgeving voorziet die mogelijkheid. Zij verschilt voor het basis en het secundair onderwijs. Concrete initiatieven moeten door de scholen zelf worden genomen.

**Vraag nr. 164
van 27 juli 1994
van de heer J. TAVERNIER**

Basisonderwijs — Toekennen extra-uren

In de loop van de maand mei werden de scholen aangeschreven om projecten in te dienen in het kader van de zorgverbreding in het kleuteronderwijs en het eerste jaar lager onderwijs. Intussen werden de extra-uren toegekend. Over de procedure van toekenning bestaat onduidelijkheid.

1. Kan de minister de voor toekenning gevolgde procedure toelichten ?
2. Hoeveel scholen (per net, provincie) dienden een aanvraag in, voor hoeveel uren ?
3. Hoeveel scholen (per net, provincie) ontvingen hoeveel uren ?

Antwoord

1. Om in aanmerking te komen voor de beide projecten zorgverbreding waren de volgende voorwaarden van toepassing :
  - de organisatie van het ambt van taakleraar in het lager onderwijs voor een voldoende aantal lestijden in de schooljaren 1993-1994 en 1994-1995 ;
  - het aantal leerlingen in het eerste leerjaar en/of in het kleuteronderwijs op 1 februari 1994.

De extra-lestijden werden toegekend op grond van de beoordeling van een door de school ingediend actieplan. Wanneer in eenzelfde ressort twee scholen een gelijkwaardig actieplan indienden, en het aantal lestijden dat nog toegekend kon worden in dit ressort niet voldoende was om aan beide scholen extra-lestijden te geven, werd rekening gehouden met de behoeften van de school.

2. Aantal scholen (per net, provincie) die een aanvraag indienden + aantal aangevraagde uren.

Provincie Antwerpen

Aantal aanvragen :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	41	41
— Officiële scholen	103	118
— Vrije scholen	271	291
Totaal	415	450

Aantal aangevraagde uren :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	378	414
— Officiële scholen	1.260	1.536
— Vrije scholen	3.654	3.634
Totaal	5.292	5.584

Provincie Brabant

Aantal aanvragen :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	34	33
— Officiële scholen	84	83
— Vrije scholen	170	156
Totaal	288	272

Aantal aangevraagde uren :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	402	348
— Officiële scholen	948	978
— Vrije scholen	1.944	1.728
Totaal	3.294	3.054

Provincie Limburg

Aantal aanvragen :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	41	42
— Officiële scholen	27	32
— Vrije scholen	176	183
Totaal	244	257

Aantal aangevraagde uren :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	372	420
— Officiële scholen	294	372
— Vrije scholen	2.088	2.156
Totaal	2.754	2.948

Provincie Oost-Vlaanderen

Aantal aanvragen :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	49	50
— Officiële scholen	43	54
— Vrije scholen	255	272
Totaal	347	376

Aantal aangevraagde uren :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	468	558
— Officiële scholen	468	666
— Vrije scholen	3.204	3.396
Totaal	4.140	4.620

Provincie West-Vlaanderen

Aantal aanvragen :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	203	204
— Officiële scholen	279	327
— Vrije scholen	1.108	1.147
Totaal	1.590	1.678

Aantal aangevraagde uren :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	378	384
— Officiële scholen	264	468
— Vrije scholen	3.132	3.018
Totaal	3.774	3.870

3. Aantal scholen die (per net, per provincie) uren hebben ontvangen.

Provincie Antwerpen

Aantal toegekende aanvragen :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	17	20
— Officiële scholen	41	71
— Vrije scholen	76	135
Totaal	134	226

Aantal toegekende lestijden :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	168	228
— Officiële scholen	504	936
— Vrije scholen	1.074	1.788
Totaal	1.746	2.952

Provincie Brabant

Aantal toegekende aanvragen :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	10	16
— Officiële scholen	27	41
— Vrije scholen	53	81
Totaal	90	138

Aantal toegekende lestijden :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	138	198
— Officiële scholen	336	480
— Vrije scholen	642	1.020
Totaal	1.116	1.698

Provincie Limburg

Aantal toegekende aanvragen :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	12	15
— Officiële scholen	7	14
— Vrije scholen	47	100
Totaal	66	129

Aantal toegekende lestijden :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	138	138
— Officiële scholen	102	180
— Vrije scholen	648	1.260
Totaal	888	1.578

Provincie Oost-Vlaanderen

Aantal toegekende aanvragen :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	20	35
— Officiële scholen	17	29
— Vrije scholen	76	134
Totaal	113	198

Aantal toegekende lestijden :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	192	378
— Officiële scholen	204	384
— Vrije scholen	978	1.596
Totaal	1.374	2.358

Provincie West-Vlaanderen

Aantal toegekende aanvragen :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	13	12
— Officiële scholen	15	18
— Vrije scholen	36	133
Totaal	64	163

Aantal toegekende lestijden :

	kleuter	lager
— Gemeenschapsscholen	120	126
— Officiële scholen	84	252
— Vrije scholen	1.026	1.698
Totaal	1.230	2.076

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 121
van 28 juni 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zuid-Afrika — Huisvesting van de Vlaamse economische vertegenwoordiger

Uit het verslag van de delegatie die in opdracht van de Vlaamse regering een aantal maanden terug onder leiding van professor Suy Zuid-Afrika bezocht, vernem ik dat het Missak-Centrum in Johannesburg (een centrum voor de promotie van de Vlaamse cultuur in Zuid-Afrika) naast het mooie herenhuis waar het is gevestigd, over een onafgewerkt blok beschikt.

Dit gebouw zou mits de nodige infrastructuurwerken onderdak kunnen bieden aan de Vlaamse economische vertegenwoordiger.

Is de minister op de hoogte van deze mogelijkheid ?

Werd desgevallend reeds onderzocht of de kost van die infrastructuurwerken haalbaar is ?

Mocht dat onderzoek nog niet zijn verricht, wordt er ter zake enige opdracht gegeven ?

Antwoord

Ik kan het lid mededelen dat het de bedoeling is van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) om de Vlaamse economische vertegenwoordiger met standplaats Johannesburg onder te brengen op het consulaat-generaal te Johannesburg, waar er voldoende kantoorruimte beschikbaar is, en dit overeenkomstig het op 17 juni 1994 ondertekend „Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie”, dat in zijn artikel 5, lid 1 bepaalt dat de economische en handelsattachés hun burelen hebben in de kanselarijen voor zover hiertoe ruimte beschikbaar is.

L. DETIEGE**VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 36
van 4 juli 1994
van de heer E. BEYSEN

Buitenlandse bedrijven — Detacheren van vreemde werknemers

Het gebeurt veelvuldig dat buitenlandse bedrijven, van buiten de Europese Unie, werknemers detacheren naar België. Wat de Antwerpse regio betreft, geschiedt dit meermaals met Japan en Indië. De daartoe vereiste documenten, in de vorm van arbeidskaarten B, worden afgeleverd door het Vlaamse ministerie voor Tewerkstelling. Vastgesteld werd dat de bevoegde inspectiedienst systematisch PV's opstelt met betrekking tot deze detachering, die als ongeoorloofde tewerkstelling wordt aanzien.

Een systematisch optreden kan overduidelijk schade toebrengen aan sectoren die van groot belang zijn voor de Antwerpse economie.

Van de minister had ik dan ook graag vernomen welke maatregelen ter zake kunnen worden genomen, teneinde de houding van uw diensten op elkaar af te stemmen ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat arbeidsvergunningen en arbeidskaarten door de administratie in eerste aanleg worden afgeleverd voor zover de aanvraag voldoet aan de vereisten, vastgelegd in het ministerieel besluit van 15 juli 1969. In dit ministerieel besluit wordt vastgesteld voor welke categorieën van werknemers de principiële weigeringsmotieven (toestand van de arbeidsmarkt, ontstentenis van een bilateraal akkoord, . . . niet van toepassing zijn.

Binnen deze context is het juridisch mogelijk om leidinggevende werknemers in België tewerk te stellen. De afgifte van de arbeidsvergunning en arbeidskaart door de bevoegde Vlaamse administratie gebeurt op basis van nodige dossierstukken (aanvraagformulieren, medisch getuigschrift, . . .), die op zichzelf reeds bepaalde verbintenissen inhouden (o. a. loon, arbeidsperiodes, . . .). Het is evident dat zowel verbintenissen, als de andere dwingende wetsbepalingen (o.a. sociale zekerheid) gerespecteerd dienen te worden.

Met de in de vraag geciteerde landen (Japan en Indië) heeft België geen akkoord inzake sociale zekerheid, zodat behoudens een uitzondering van de bevoegde instantie bekomen werd, de sociale zekerheidsbijdragen naar Belgisch recht gerespecteerd dienen te worden.

De bedoelde PV's, die overigens door de federale inspectiediensten opgesteld worden, blijken meestal betrekking te hebben op inbreuken op de uitvoering van de door de contracterende partijen aangegane verbintenissen, of houden inbreuken in op de sociale of fiscale wetgeving.

De door het lid aangehaalde problematiek is mij bekend en ik zal deze ter sprake doen brengen in de Adviesraad voor buitenlandse arbeidskrachten bij het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid met het oog op duidelijke en eenvormige toepassingsreglementering naar de gewesten toe.

Zowel de reglementering inzake de arbeidskaarten en arbeidsvergunningen voor werknemers van vreemde nationaliteit als de sociale wetgeving zijn immers federale bevoegdheid (Arbeid en Tewerkstelling — Sociale Voorzorg).

Vraag nr. 37
van 4 juli 1994
van de heer E. BEYSEN

Buitenlandse werknemers — Toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967

Een buitenlandse werknemer, van buiten de Europese Unie, blijkt ingevolge artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 betreffende personen werkzaam in een familieonderneming waar alleen bloedverwanten, aanverwanten of pleegkinderen arbeid verrichten onder het uitsluitend gezag van de vader, de moeder of de voogd, vrijgesteld te zijn van het bezit van een arbeidskaart.

Te Antwerpen blijkt de bevoegde inspectiedienst geen rekening te houden met de toepassing van het koninklijk besluit nr. 34, en wordt vastgesteld dat systematisch PV's worden opgesteld wanneer het een BVBA betreft.

Daartegenover staat dat de Vlaamse administratie, bevoegd voor immigratie en werkgelegenheid, de ad hoc documenten wel aflevert aan BVBA's.

Van de minister had ik dan ook graag vernomen of artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 34 eenvormig kan worden toegepast, rekening houdend met het feit dat het koninklijk besluit geen melding maakt van één of andere rechtspersoon.

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat artikel 2, 4° van het koninklijk besluit nr. 34 van 20 juli 1967 stelt dat het besluit niet van toepassing is op de personen die werkzaam zijn in een familieonderneming waar gewoonlijk alleen bloedverwanten, aanverwanten of pleegkinderen arbeid verrichten onder het uitsluitend gezag van de vader, de moeder of de voogd. De term „familieonderneming” wordt in de toepasselijke reglementering niet nader gepreciseerd.

De administratie is van oordeel dat binnen de in het artikel geschetste context enkel de personen bedoeld worden die niet door een rechtspersoon (NV, BVBA, . . .) tewerkgesteld worden, doch enkel de werknemers die tewerkgesteld worden door en bij een fysisch persoon. In bijvoorbeeld een BVBA staat men niet onder het uitsluitend gezag van de vader, maar wel onder het gezag van de zaakvoerder, die de rechtspersoon vertegenwoordigt.

Arbeidsvergunningen en arbeidskrachten kunnen aan de rechtspersoon afgeleverd worden voor zover vol-

daan wordt aan de bepalingen van het ministerieel besluit van 15 juli 1969.

In de mate dat het begrip familieonderneming in het verleden enige verwarring heeft veroorzaakt in de aangehaalde context, kan ik het lid verzekeren dat de toepassing door de betrokken diensten van het Vlaamse Gewest (hoofdbestuur en buitendiensten) eenvoudig gebeurt.

Vraag nr. 38
van 15 juli 1994
van de heer W. VERREYCKEN

Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen — Afvloeiing subsidies naar VZW's

In het kader van het Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen schijnen heel wat subsidies naar VZW's af te vloeien. De explosie van het aantal VZW's is trouwens hoogst opvallend en het valt te vrezen dat hiermee enkel de exploitatienormen waaraan de gewone horeca-bedrijven zijn onderworpen, worden omzeild.

1. Bestaat er een lijst van de VZW's die werden opgericht sinds de installatie van het VFIK ?
2. Werd de VZW in de Antwerpse Zuidwijk, die onlangs ontmaskerd werd als drugcoffeeshop, ook gesubsidieerd ?

Antwoord

In het kader van het lokale kansarmoedebeleid kunnen de gemeentebesturen en OCMW's met hun aandeel dat zij jaarlijks ontvangen uit het VFIK-fonds, kansarmoedebestrijdingsprojecten zelf uitvoeren of die uitbesteden aan diensten of organisaties uit de private sector die ter zake meer deskundigheid en/of ervaring hebben. De verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de uitvoering van deze projecten blijft evenwel bij het betrokken lokale bestuur liggen, dat met deze VZW's een samenwerkingsprotocol afsluit.

1. De administratie beschikt niet over een gegevensbestand dat toelaat na te gaan of er sinds de start van het VFIK nieuwe vzw's in de betrokken 15 gemeenten zijn opgericht en of deze VZW's gesubsidieerd worden in het kader van het VFIK.
2. Over een vzw in de Antwerpse Zuidwijk die zou ontmaskerd zijn als een drugcoffeeshop, is op mijn diensten niets bekend. Aangezien ons geen verdere informatie werd gegeven is het onmogelijk te antwoorden op de vraag of de door het lid bedoelde vzw in het kader van het VFIK projectsubsidies heeft gekregen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 99
van 21 juni 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Welzijns- en gezondheidsbeleid — Eigen voorzieningen voor Vlaams-Brabant

Om de verfransing van Vlaams-Brabant tegen te gaan, werd niet alleen een groene gordel rond Brussel uitgebouwd, maar werden ook heel wat Vlaamse voorzieningen in de sectoren cultuur en onderwijs opgericht (scholen, culturele centra, . . .). Deze zijn gericht op de Vlamingen uit het arrondissement Halle-Vilvoorde.

Voor de sectoren Welzijn en Gezondheid is dit niet gebeurd, waardoor voor deze sectoren de bevolking van Vlaams-Brabant aangewezen is op Brusselse voorzieningen.

Het is duidelijk dat het ontbreken van voorzieningen met een lokale functie op de terreinen Welzijn en Gezondheid, bijvoorbeeld inzake kinderopvang, thuiszorgdiensten, kansarmoedeprojecten, maar ook inzake tweede, derde en vierdelijnsdiensten en deze eestelijnsdiensten die geen band hebben met de woonsituatie of de directe leefomgeving, geen goede zaak is voor de inwoners van Halle-Vilvoorde. Het is duidelijk dat een welzijns- en gezondheidsbeleid voor Vlaams-Brabant minstens evenwaardig moet zijn met dat voor de andere inwoners van het Vlaamse Gewest.

Worden er initiatieven genomen om voor Vlaams-Brabant een evenwaardig welzijns- en gezondheidsbeleid te waarborgen als voor de andere inwoners in Vlaanderen ?

Kan in het beleid voor Vlaams-Brabant een inhaalbeweging worden overwogen ?

Antwoord

Hierbij deel ik u mee dat er in de Vlaamse gordel rond Brussel wel degelijk welzijnsvoorzieningen uitgebouwd zijn. Zo zijn er in het kader van de thuiszorg in 1992 meer dan een miljoen uren gezins- en bejaardenhulp subsidieerbaar in Vlaams-Brabant. Ik wens trouwens in 1994 het contingent voor de provincie Brabant extra te verhogen. Deze hulp wordt zowel door OCMW's verleend als door private diensten die ofwel in een beperkte regio van Vlaams-Brabant werkzaam zijn, ofwel in heel Vlaams-Brabant, ofwel in meerdere provincies.

In Vlaams-Brabant waren er in 1993 2.399 plaatsen in kinderdagverblijven en 2.919 in diensten voor opvanggezinnen. Voor de kinderdagverblijven en ook voor het geheel zijn dit de hoogste cijfers voor Vlaanderen uitgedrukt per 1.000 kinderen.

Wat het algemeen welzijnswerk betreft, worden de uitvoeringsbesluiten voorbereid van het decreet betreffende het algemeen welzijnswerk. (Zij zullen op 1 januari 1995 van toepassing worden). Naast deze besluiten, die een grondige herstructurering van de sector beogen, werd ook een programmatie opgesteld met het oog op een betere en evenwichtige spreiding van de voorzieningen van het algemeen welzijnswerk over Vlaanderen. Voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt een afzonderlijke programmatie opgesteld. Waar deze voorzieningen op dit ogenblik inderdaad slechts beperkt aanwezig zijn in de regio Halle-Vilvoorde, zal de programmatie voor Vlaanderen een inhaalbeweging tot gevolg hebben.

Voor wat de kansarmoedeprojecten betreft, wordt in uitvoering van het decreet van 31 juli 1990 tot instelling van een Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen, aan een geselecteerd aantal gemeenten een bedrag ter beschikking gesteld ter ondersteuning van een lokaal kansarmoedebeleid. Voor de aandelen 91 tot en met 94 behoorden Leuven en Vilvoorde tot deze gemeenten. Op de aandelen 91 en 92 werd aan Vilvoorde een bedrag ter beschikking gesteld van 17.833.006 frank. Op de aandelen 93 en 94 was dit bedrag 17.194.925 frank. Deze bedragen vormen een ondersteuning voor het uitwerken van een lokaal kansarmoedebeleid in Vilvoorde. Voor de aandelen 95 tot en met 98 dient de lijst van geselecteerde gemeenten te worden herbekeken.

Vraag nr. 100
van 24 juni 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Kinderbijslag in geval er geplaatste kinderen zijn — Berekeningswijze

Regelmatig blijken ouders, die naast eigen kinderen ook pleegkinderen opvoeden, problemen te hebben met de wijze waarop de kinderbijslag, die zij bekomen, wordt verdeeld over alle kinderen om zo de dagvergoeding te berekenen.

Dit heeft een praktisch belang vermits dat deze verdeling van de kinderbijslag over de diverse kinderen meteen ook aangeeft welke kinderbijslag aangerekend wordt in hoofde van het geplaatste kind. In functie daarvan worden dan ook afhoudingen gedaan op de dagvergoeding die de pleegouders voor dit kind ontvangen.

Klaarblijkelijk is de regeling gedurende de jaren wel herhaaldelijk gewijzigd. Er zijn periodes geweest dat de globale kinderbijslag via een evenredige verdeling over al de kinderen werd verdeeld om de dagvergoeding te begroten. In een andere periode diende de verdeling te geschieden volgens de rang van het kind.

— Kan de minister mededelen op welke wijze de kinderbijslag wordt bepaald in geval er geplaatste kinderen zijn en dit in functie van aanrekening ervan door de plaatsende overheid op de verschillende dagvergoedingen ?

— Kan een evolutie van deze berekeningswijze over de voorbije jaren worden medegedeeld ?

Antwoord

1. Wetgeving kinderbijslag

— vóór 1 april 1983 : De 2/3 van de kinderbijslagen voor kinderen geplaatst in pleeggezinnen ingevolge een beslissing van de jeugdrechtbank ofwel van het comité voor bijzondere jeugdzorg werd rechtstreeks betaald aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (thans fonds bijzondere jeugdbijstand).

— vanaf 1 april 1983 : Regelgeving stelsel van de loonarbeiders. Ingevolge de toepassing van het koninklijk besluit 122 van 30 december 1982 (Belgisch Staatsblad van 6 januari 1983) wordt de 3/3 van de kinderbijslag uitgekeerd aan het pleeggezin dat instaat voor de opvoeding van het geplaatste kind. Wegens de onduidelijkheid die er bestond over de manier waarop de kinderbijslagfondsen de bedragen moesten overmaken aan het bestuur bijzondere jeugdbijstand werd door het ministerie van Sociale Voorzorg de ministeriële omzendbrief 423 van 21 november 1983 uitgevaardigd. Vermelde omzendbrief verplicht de kinderbijslagfondsen uitdrukkelijk het principe van de evenredige verdeling toe te passen. Dit wil zeggen dat al de basisbijslagen volgens de ranginneming samengeteld en vervolgens gedeeld worden door het aantal kinderen. De specifieke bijslag eigen aan elk kind, zoals leeftijds- en mindervalide bijslag, wordt nadien afzonderlijk toegekend.

— vanaf 1 april 1983 : Regelgeving stelsel van de zelfstandigen. Ingevolge de toepassing van het koninklijk besluit van 20 april 1983 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van de zelfstandigen (Belgisch Staatsblad van 11 mei 1993) werd een gelijklopende regeling uitgewerkt. De 3/3 van de kinderbijslag wordt namelijk uitgekeerd aan het pleeggezin.

Door het ministerie van Middenstand werd echter geen omzendbrief uitgevaardigd die de problematiek van evenredige verdeling of melding volgens ranginneming behandelde. De praktijk leert echter dat de sociale verzekeringsfondsen meestal het principe van de evenredige verdeling toepassen.

2 Regeling afhouding : In toepassing van de geldende subsidiëringsregels wordt de kinderbijslag in mindering gebracht van de uitbetaalde subsidies. Thans is dit het besluit van 22 mei 1991 van de Vlaamse regering inzake erkenningsvoorwaarden en subsidiënormen van de voorzieningen bijzondere jeugdbijstand. Artikel 81, § 2 bepaalt : „Behalve voor de begunstigde die ambulante of semi-residentieel wordt opgevangen, wordt de dagprijs eventueel vermindert met alle andere voor de begunstigde uitgekeerde bedragen, namelijk de kinderbijslagen, de studietoelagen of alle andere bijdragen ten laste gelaten van de begunstigde of van zijn familie. ”

De kinderbijslagfondsen en ook de sociale verzekeringsfondsen dienen de administratie, in casu het bestuur bijzondere jeugdbijstand, in kennis te stellen van de uitbetaalde bedragen volgens het principe van de evenredige verdeling. De vermindering van de subsidies ten bedrage van de uitbetaalde kinderbijslagen gebeurde steeds volgens dit principe tenzij, in individuele dossiers, de kinderbijslagfondsen foutieve informatie verschaffen. Het kan dus voorkomen dat er bij ontdekking van deze fouten een herziening van de subsidies moet gebeuren. Deze gevallen zijn echter zeldzaam.

Vraag nr. 101
van 28 juni 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Geestelijke gezondheidszorg — Inspraak van patiënten-gebruikers

De participatie en inspraak van de patiënten-gebruikers in de Vlaamse geestelijke gezondheidszorg laat nog veel te wensen over. Dat blijkt niet alleen uit opmerkingen van betrokkenen uit de sector, maar ook uit een brief van de minister aan de voorzitter van de Commissie voor Welzijn en Gezondheid van de Vlaamse Raad.

Het ondemocratische karakter van het overleg in de Vlaamse gezondheidszorg doet de indruk ontstaan dat de minister niet geneigd is hieraan te verhelpen. Een indruk die wordt versterkt door het uitblijven van enig resultaat na de belofte van de minister in april 1992 om patiënten-gebruikers nauwer te betrekken bij het gebruikersoverleg in de geestelijke gezondheidszorg.

Het stroeve verloop van de inspraak via de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg zou volgens de minister te wijten zijn aan de onbeschikbaarheid van twee van de vier verkozen vertegenwoordigers van de organisaties van (ex-)psychiatrische patiënten wegens ziekte, de onduidelijke structuur van de organisaties van (ex-)psychiatrische patiënten en het feit dat een aantal organisaties eigenlijk éénmansinitiatieven zijn.

De patiënt-gebruikers nemen vanuit democratisch oogpunt geen genoegen met deze verklaring en vragen terecht meer duidelijkheid over de gang van zaken.

1. Welke stappen heeft de minister ondernomen om een democratische overlegstructuur uit te bouwen met de (ex-)patiënten-gebruikers in de geestelijke gezondheidszorg ?
2. Is de minister bereid een extra-inspanning te leveren gezien de bijzondere omstandigheden in de geestelijke gezondheidszorg ?
3. Caritas en Similes zetelen sinds enige tijd in het bestuur van de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg en oefenen van daaruit blijkbaar druk uit op de minister om de inspraak en participatie van patiënten en patiëntenorganisaties uit de geestelijke gezondheidszorg tot een minimum te herleiden. Stroken deze vaststellingen met de situatie zoals de minister die ervaart ?
4. Zo ja, wil de minister dan de nodige stappen zetten

om het overleg binnen en met de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg democratischer te laten verlopen ?

Antwoord

Participatie en inbreng van de patiënten-gebruikers in de Vlaamse Geestelijke Gezondheidszorg op een volwaardige en gestructureerde wijze laten verlopen is één van de opdrachten en doelstellingen die de Vlaamse Vereniging voor Geestelijke Gezondheidszorg (VVG) bij haar oprichting in 1988 meekreeg.

De statuten (Belgisch Staatsblad van 24 november 1988) voorzien daarvoor in een structuur met vier zogenaamde „kamers” waarbij één van deze kamers voorbehouden is voor de verenigingen van belanghebbende groepen in de geestelijke gezondheidszorg, met name ook patiëntenverenigingen.

Van in het begin werden door de verantwoordelijken van de VVG initiatieven genomen om alle bekende zelfhulpgroepen van (ex-)psychiatrische patiënten bij de werking te betrekken.

Een en ander resulteerde in 1992 in de oprichting van de vzw Gebruikersoverleg.

Ondanks herhaalde pogingen om tot een voldoende representativiteit te komen, werd deze tot op heden niet gerealiseerd.

Mogelijk verloopt een en ander niet zo vlot als wenselijk zou zijn omdat de tijd nog niet rijp is voor een gestructureerd gebruikersoverleg.

Inderdaad, uit de ervaringen van de jongste jaren is gebleken dat het geen eenvoudige opdracht is een representatieve organisatie van gebruikersverenigingen op te zetten.

Een aantal groepen zijn slechts in beperkte mate gestructureerd en wensen ook niet actief deel te nemen aan activiteiten die de eigen doelstellingen overschrijden.

Bovendien blijkt er een moeilijk te overbruggen tegenstelling tussen gebruikersgroepen die tot samenwerking met de professionele hulpverlening bereid zijn, en andere die zich tot doel stellen de bestaande psychiatrie af te schaffen of op zijn minst totaal te hervormen.

De polemiek die op een gegeven moment is gevoerd, naar aanleiding van het ontstaan van de vzw Gebruikersoverleg en de rol van de VVG in dit gebeuren, heeft tot voor kort tot een zekere impasse geleid.

Om aan de moeilijkheden een oplossing te geven, werd de vzw Trefpunt Zelfhulp gevraagd welke rol zij zou kunnen spelen bij het faciliteren van het groeiproces door het verlenen van logistieke steun.

Op 14 juli jongstleden ging hierover een contactvergadering door, waaraan de vzw Gebruikersoverleg, de vzw Trefpunt Zelfhulp en de WGG deelnamen.

Een constructieve dialoog leidde tot duidelijke afspraken.

Een en ander zal leiden tot het juridisch en statutair op punt zetten van de vzw Gebruikersoverleg.

Naar de nabije toekomst toe, en met name op 10 oktober 1994, zullen ten gevolge van een persconferentie naar aanleiding van de opening van de nieuwe lokalen van de VVGG, de doelstellingen en geplande werking van de vernieuwde vzw Gebruikersoverleg toegelicht worden. Een oproep tot aansluiting zal terzelfder tijd worden gelanceerd.

Mijns inziens blijft de VVGG het meest aangewezen forum om het gebruikersoverleg aan bod te laten komen.

Een groeiproces blijft nodig. Ik betrouw er echter op dat binnen afzienbare tijd de inspanningen van alle participanten zullen resulteren in een vruchtbaar overleg en een goede samenwerking tussen alle belanghebbers in de geestelijke gezondheidszorg.

Vraag nr. 103
van 4 juli 1994
van de heer E. BEYSEN

Leraars islamitische godsdienst — Getuigschrift van pedagogische bekwaamheid

Zowel in de beleidsbrief, als in de vooruitgangsrapporten van de minister bevoegd voor het migrantenbeleid, wordt specifiek aandacht besteed aan het onderwijs in de islamitische godsdienst. Er blijken zich op dit vlak talrijke problemen voor te doen. Het departement van de minister betreurt voornamelijk het uitblijven van de erkenning van een "Hoofd van Eredienst", waardoor geen afspraken kunnen worden gemaakt met de minister bevoegd voor onderwijs inzake opleiding van nieuwe leerkrachten, inhouden, inspectie of het statuut van de leraars.

Eén van de vereisten welke het departement van de minister stelt ten aanzien van leraars islamitische godsdienst, is dat zij pedagogisch geschoold zijn.

In het recent verschenen jaarverslag van de Vereniging van islamleerkrachten van Vlaanderen, staat te lezen dat onder de nieuwe leerkrachten personen aanwezig zijn die niet geslaagd zijn in het examen voor een getuigschrift van pedagogische bekwaamheid, maar toch aangesteld werden.

Van de minister had ik dan ook graag vernomen

1. a) of zij op de hoogte is van dit euvel ?
b) Zo ja, werd in samenspraak met de minister van Onderwijs reeds naar gepaste maatregelen gezocht ?
2. Hoeveel van deze mensen komen in aanmerking voor de GPB-opleiding (Getuigschrift van Pedagogische Bekwaamheid), en welke modules volgen zij ?
3. Zal overwogen worden aan de islamitische leerkrachten, die voldoen aan de GPB-normen waaronder de nationaliteitswetgeving, de mogelijkheid te schenken tot vaste benoeming en statuten ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de

functionele bevoegdheden van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 104
van 4 juli 1994
van de heer R. VAN WALLEGHEM

Verpachting van het kasteel Beaulieu in Machelen — Verplichtingen van de erfpachter

De minister is eveneens bevoegd voor het Vlaams patrimoniumbeheer. In deze hoedanigheid heeft zij het kasteel Beaulieu in Machelen voor vijftig jaar in erfpacht gegeven aan een firma S. en werden sleutels ervan overhandigd aan de algemeen directeur van deze firma.

De erfpachter gaat de verplichting aan het kasteel uit de 17de eeuw (1653) volledig te restaureren binnen een bepaalde periode, wat gezien de vervallen staat van het geheel beslist geen (financieel) lichte taak is. De betrokken firma ging dan ook de belofte aan om ongeveer 55 miljoen frank te investeren voor de restauratie over een periode van drie jaar.

Ik werd erover ingelicht dat deze firma echter met duidelijke financiële problemen te kampen zou hebben. Zo werd ze reeds op 12 november 1993 gedagvaard door de RSZ (de reden en de gegrondheid hierover is mij niet bekend). In april jongstleden werd een geaccepteerde wissel ten bedrage van 205.331 frank geprotesteerd. Wissels werden trouwens niet aanvaard door de directeur-generaal, die wel de sleutels in ontvangst nam, maar door een vennoot. De reden daarvoor is dat deze directeur-generaal reeds eerder in falung werd verklaard.

1. Op welke grond werd de firma S. uitgekozen als erfpachter voor het kasteel van Beaulieu ?
2. Heeft de minister geen solvabiliteitsonderzoek laten uitvoeren in dit dossier ?
3. Is dit bedrijf tot op heden al zijn verplichtingen ten overstaan van de Vlaamse Gemeenschap nagekomen en zo ja, zijn er waarborgen dat de aangegane beloften in de toekomst ook zullen worden gehonoreerd ?

Antwoord

In mijn bevoegdheden voor de niet-bestemde vermogensgoederen heb ik inderdaad een erfpachtovereenkomst afgesloten voor het kasteel Beaulieu te Machelen voor een ondeelbare periode van vijftig jaar, mits een jaarlijkse canon van 1.100.000 frank per jaar, en op voorwaarde van restauratie op kosten van de erfpachter. Voor deze restauratie verbindt de erfpachter er zich toe een bedrag van minstens 53.820.750 frank te investeren en andere opgelegde normen te respecteren.

Voor het toewijzen van deze erfpacht werden offertes gevraagd. Deze werden beoordeeld volgens de volgende criteria, in volgorde van belang.

1. de investeringsvoorwaarde ;
2. de canon en de gevraagde duur ;

3. de bestemming, met voorrang voor die bestemmingen die een gunstige invloed hebben op de aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest materieel bevoegd zijn.

Op grond van het voorgaande viel de keuze op de huidige erfpachter.

In het kader van de opgelegde termijnen voldeed de erfpachter tot op heden aan zijn verplichtingen.

In de afgesloten erfpachtovereenkomst zijn allerlei bepalingen opgenomen die de uitvoering moeten waarborgen zonder evenwel een financiële borg te stellen.

Mocht de erfpachter in de toekomst de aangegane verbintenissen niet nakomen, dan zullen de contractuele waarborgbepalingen binnen de geldende wetgeving en rechtspraak uitwerking hebben.

Vraag nr. 105
van 4 juli 1994
van de heer G. ANNEMANS

Kinderopvang — Discriminatie van de thuiswerkende ouder

De voorzitter van Kind en Gezin deelt mede dat de capaciteit van de kinderopvang nog zal worden opgevoerd. Deze maatregel komt tegemoet aan twee-inkomens-gezinnen, maar discrimineert aan de andere kant de thuiswerkende ouder omdat van overheidswege op die manier de tweeverdieners een belangrijk voordeel genieten.

Welke compensatie heeft de minister voorzien om deze discriminatie op te heffen ?

Antwoord

Het regeerakkoord van de Vlaamse regering van 28 januari 1992 omvat een akkoord over de uitbreiding van de kinderopvangplaatsen. Gezien de stijgende participatiegraad van vrouwen aan het arbeidsproces, de toename van éénoudergezinnen, het gewijzigde arbeids- en leefpatroon van grootouders, de verdergaande flexibilisering van de arbeidstijd, neemt de vraag naar aangepaste en kwaliteitsvolle opvang van kinderen toe. De Vlaamse regering besloot daarom tot de creatie van 1.500 kinderopvangplaatsen per jaar. Met de verhoging van de capaciteit van de kinderopvang door Kind en Gezin wordt dan ook uitvoering gegeven aan het regeerakkoord.

Het lid wordt er attent op gemaakt dat de kinderopvangvoorzieningen toegankelijk zijn voor alle gezinnen met jonge kinderen en dus niet enkel twee-inkomensgezinnen.

De gebruikers van gesubsidieerde kinderopvang betalen trouwens een bijdrage waarvan het bedrag afhangt

van het netto-belastbaar inkomen en dragen hiermee een niet onaanzienlijk deel van de kosten van deze voorzieningen.

Tenslotte zou ik willen opmerken dat ouders die geen gebruik maken van kinderopvang voor kinderen jonger dan 3 jaar kunnen genieten van de forfaitaire fiscale aftrek van 10.000 frank per kind.

Vraag nr. 107
van 15 juli 1994
van de heer G. ANTHUENIS

Gehandicaptensector — Besparingen en inleveringen

Artikel 15 van het decreet houdende de bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting voor 1994, aangenomen op 28 juni 1994, bepaalt dat de subsidies voor de gehandicaptensector worden aangepast aan de gezondheidsindex. Voor de lonen stelt deze maatregel geen enkel probleem omdat zij ook aangepast zijn aan de gezondheidsindex. De werkingskosten daarentegen lijden wel onder deze maatregel. De huur, de kostprijs van materiaal volgen niet de gezondheidsindex, zodat deze maatregel eigenlijk neerkomt op een inlevering voor de sector.

Bijkomend voerde de minister een extra-besparing in waardoor slechts kredieten worden voorzien voor 75 percent van de stijging van dit prijsindexcijfer.

De minister heeft herhaaldelijk verklaard geen besparingen te zullen doorvoeren in de sector. Hoe verklaart zij deze maatregel dan ?

Hoeveel bedraagt de besparing concreet in nominale bedragen ? Welke zijn de inleveringen, onderverdeeld per welzijnssector ?

Antwoord

De bepaling van artikel 15 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994 waarnaar u verwijst, kreeg de goedkeuring van de Vlaamse Raad en werd op 6 juli jongstleden bekrachtigd en afgekondigd door de Vlaamse regering.

Graag wil ik het lid erop wijzen dat de beperking tot 75 percent enkel de jaarlijkse indexering betreft en dat de werkingstoelage in 1995 nog zal groeien met 1,875 percent. De toepassing van de gezondheidsindex en het voorstel tot beheersing van de groei van de uitgaven kaders binnen het globaal plan van de federale regering waarbij van ieder en op de verschillende niveaus inspanningen gevraagd worden met het oog op het budgettair evenwicht en op de beveiliging van de sociale en economische toekomstperspectieven. Op basis van deze overwegingen werd het programmadecreet goedgekeurd.

Gelet op het voorgaande kan geen concreet bedrag gekoppeld worden aan voormelde beheersingsmaatregel.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 78
van 22 april 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Taalkaders Belgische overheidsinstellingen — Overeenstemming niet-numerisch belang gemeenschappen

Mede door toedoen van de voorzitter van de Franse Gemeenschapsregering heeft de federale minister van Buitenlandse Zaken maatregelen getroffen om het vijftig/vijftig taalkader bij de Belgische diplomatie te herstellen. Natuurlijk stelt zich de vraag of de taalkaders in de Belgische overheidsinstellingen wel beantwoorden aan het numerieke belang van de gemeenschappen in dit land, zowel als aan het werkvolume in de respectieve talen.

Heeft de minister dit onderwerp al ter sprake gebracht op federaal niveau ?

Heeft hij anderzijds al stappen ondernomen ten einde bestaande taalkaders te laten respecteren, daar waar het contingent van Nederlandstalige personeelsleden niet wordt opgevuld. Ik denk bij wijze van voorbeeld aan de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel. Wat was desgevallend het resultaat ?

Indien dergelijke stappen tot nog toe niet werden ondernomen, kan de minister mij dan uitleggen waarom niet ?

Antwoord

Zowel de wijziging als de opvulling van de taalkaders in nationale ministeries en instellingen is een aangelegenheid die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. De taalpariteit bij de diplomatie is bij wet vastgelegd.

Mijn stelling is echter steeds geweest dat de Belgische diplomaten niet alleen federale diplomaten zijn, maar ook de diplomaten van de gemeenschappen en de gewesten. Het is dan ook niet meer dan normaal — en zeker na de jongste staatshervorming — dat de gemeenschappen en de gewesten volwaardig betrokken worden bij het functioneren van de Belgische diplomatie.

De vraag dient ook gesteld of de Belgische diplomatie nog steeds op de 50 percent N-50 percent F verhouding kan gebouwd worden. Vlaanderen neemt op dit ogenblik meer dan 60 van de buitenlandse acties van België voor zijn rekening : ik verwijs daarbij niet alleen naar de initiatieven van de Vlaamse regering maar ook —

en die zijn even belangrijk naar de verwezenlijkingen van vele Vlaamse bedrijven op buitenlandse markten, de internationale samenwerkingen van onze universiteiten en onderzoeksinstituten enz.

De Belgische diplomatieke structuren dienen aangepast aan deze realiteit. De Belgische diplomatie moet een getrouwe afspiegeling worden van het gewicht van de onderscheiden entiteiten in de buitenlandse initiatieven van ons land, zonet komt het respect van het beginsel van de federale loyaliteit in het buitenlandse beleid van België in het gedrang.

Deze punten heb ik reeds onder de aandacht gebracht van het Overlegcomité Federale regering — Gemeenschaps- en Gewestregeringen.

**Vraag nr. 90
van 26 mei 1994
van de heer E. BEYSEN**

Regeringsmededelingen — Gegevens

Graag had ik van elk lid van de Vlaamse regering vernomen :

1. a) Werden, betreffende onderdelen van het regeringsbeleid welke onder de bevoegdheid van de minister vallen, regeringsmededelingen gedaan tijdens de lopende legislatuur ?
b) Zo ja, graag het totale aantal sinds 1 januari 1992 ?
2. Kan de minister de ondervdeling mededelen per media-kanaal, namelijk radio, T.V. en de geschreven pers ?
3. Kan hij mij de exacte data van uitzending of verschijning van deze mededelingen kenbaar maken ?
4. Wat was de totale kostprijs voor deze mededelingen onder zijn bevoegdheid
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van zijn departement, en welke vielen ten laste van de begroting van zijn kabinet ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Ik heb de eer het lid het volgende gecoördineerd antwoord mee te delen.

Door de Vlaamse ministers werden tijdens de lopende legislatuur 23 regeringsmededelingen gedaan via radio en TV, namelijk 1 door de minister-president en Vlaams minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, 2 door de minister vice-president en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting, 2 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnelandse Aangelegenheden, 1 door de Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, 5 door de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, 8 door de Vlaamse minister van Verkeer, Buiten-

landse Handel en Staatshervorming, 1 door de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, 3 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

De onderverdeling per mediakanaal, de data van uitzending en de globale kostprijs, zien er als volgt uit :

	Radio	TV	Kostprijs
Minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	11.07.1992	10.07.1992	650.000
Minister vice-president en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting		03.10.1992 30.03.1993	160.967
Vlaams minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	12.11.1992 22.04.1994	10.11.1992 21.04.1994	1.600.000
Vlaams minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	04.10.1993	03.10.1993	925 .000
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	11.02.1994	26.06.1992 31.08.1992 31.08.1993 10.02.1994	2.803.653
Vlaams minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	25.05.1992 01.07.1992 12.09.1992 15.05.1993 06.09.1993 11.09.1993	22.05.1992 30.06.1992 11.09.1992 14.05.1993 05.09.1993 10.09.1993 17.04.1994 29.04.1994	5.618.901
Vlaams minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	27.04.1994	26.04.1994	0
Vlaams minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	—	04.01.1993 28.02.1993 09.01.1994	943 .000

Het protocol met de Vlaamse geschreven-perssector werd van kracht vanaf 1 januari-1993. In de loop van 1993 werd in het kader van dit protocol advertentieruimte gereserveerd voor 60 mededelingen (38 via de kranten en 22 via de weekbladen). Van het globaal voorziene budget van 140 miljoen frank werd in 1993 effectief 122.577.546 frank vastgelegd (78.075.567 frank voor de mededelingen in de kranten ; 44.501.980 frank voor de mededelingen in de weekbladen).

In het eerste semester van 1994 werd voor 13 mededelingen advertentieruimte gereserveerd (9 via de kranten en 4 via de weekbladen). Lastens het ingeschreven budget van 140 miljoen frank werd reeds 11.440.826 frank vastgelegd (7.948.543 frank voor de kranten en 3.492.283 frank voor de weekbladen)

Vlaams minister Wivina Demeester-De Meyer heeft in de periode januari 1992 – juni 1994 8 advertenties geplaatst in de lokale Antwerpse pers voor een totaal bedrag van 357.215 frank. Dit bedrag werd vastgelegd lastens de kabinetsbegroting van de minister.

Met uitzondering van de mededelingen in de lokale Antwerpse pers van Vlaams minister Wivina Demeester, werden alle gemaakte kosten aangerekend op de begrotingen van de departementen.

**Vraag nr. 100
van 6 juni 1994
van de heer J. DE MOL**

Agenda 21 van Unced-conferentie – Bevolkingsgroei in ontwikkelingslanden en rol van de vrouw

In hoofdstuk vijf van Agenda 21 wordt de nadruk gelegd op de positieve bevolkingsgroei in ontwikkelingslanden en op de centrale rol van de vrouw en haar emancipatie daarin. Een concreet actiepoint ter uitvoering van dit hoofdstuk is het ontwerpen van een geïntegreerd beleid inzake groei, milieu en bevolkingsontwikkeling en de uitvoering van geïntegreerde programma's. Hiertoe dient onderzoek te worden verricht met betrekking tot de te verwachten evolutie van de bevolking, en met betrekking tot de vraag of een inkrimping op lange termijn van de bevolking wenselijk en/of noodzakelijk is in functie van het streven naar duurzame ontwikkeling. Wanneer een inkrimping wordt voorspeld of wordt nagestreefd dienen programma's te worden opgesteld om de problemen op te vangen die hieruit, alsook uit de daaraan gerelateerde vergrijzing, voortspruiten. Bovendien dient binnen het kader van dit hoofdstuk en het ontwerpen van een geïntegreerd bevolkingsbeleid onderzoek te worden verricht op het

vlak van stadsontwikkeling en moeten de verbanden worden onderzocht tussen het ziektebeeld en mortaliteit enerzijds en ziekte- en doodsoorzaken en de diverse vormen van milieuverontreiniging anderzijds.

1. Welke initiatieven werden door de minister-president reeds genomen ter uitvoering van hoofdstuk vijf van Agenda 21 ?
2. Welk wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot de verwachten evolutie van de bevolking en met betrekking tot de vraag of een inkrimping van de bevolking wenselijk en/of noodzakelijk is in functie van het streven naar duurzame ontwikkeling wordt momenteel reeds in Vlaanderen gevoerd ? Welk onderzoek wordt in dit verband nog gepland en voorbereid ?
3. Welk wetenschappelijk onderzoek wordt momenteel in Vlaanderen uitgevoerd op het vlak van stadsontwikkeling ? Wordt verder onderzoek in dit verband gepland en/of voorbereid ?
4. Welk wetenschappelijk onderzoek wordt momenteel in Vlaanderen uitgevoerd naar het verband tussen morbiditeit en mortaliteit en ziekte- en doodsoorzaken en de diverse vormen van milieuverontreiniging anderzijds ? Wordt verder dergelijk onderzoek gepland en/of voorbereid ?

Antwoord

1. Een voorstel is thans in onderzoek om, in uitvoering van hoofdstuk 5 van Agenda 21 en naar aanleiding van de Internationale Conferentie over Bevolking en Ontwikkeling, die in september 1994 te Caïro wordt gehouden, in het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies (CBGS), wetenschappelijke instelling van de Vlaamse Gemeenschap, een eenheid Bevolking en Ontwikkeling op te richten die als taak zou hebben het onderzoek over die problematiek te coördineren en technische bijstand aan ontwikkelingslanden te verlenen.

2. Onderscheid moet worden gemaakt tussen onderzoek dat betrekking heeft op de bevolkingsontwikkeling in Vlaanderen en in de wereld.

Over Vlaanderen worden in het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies en aan de Vlaamse Universiteiten een brede waaier aan demografische onderzoeken ondernomen die de belangrijkste problemen van de toekomstige bevolkingsontwikkeling — vruchtbaarheid en gezinsvorming, immigratie en veroudering — en hun maatschappelijke en beleidsimplicaties behandelen. Het bestaan van het CBGS waarborgt continuïteit en systematiek van dergelijk onderzoek in de toekomst. Over de bevolkingsgroei op wereldschaal en in het bijzonder in de ontwikkelingslanden zijn er duidelijk minder activiteiten en wordt nagegaan of een initiatief zoals gesuggereerd sub 1, dient te worden uitgewerkt.

3. Over stadsontwikkeling wordt er aan de Vlaamse universiteiten en andere studie bureaus onderzoek ondernomen dat tal van aspecten van urbanisering behandelt — structuurplannen, milieu-effectrapportering, residentiële en sociale differentiatie, mobili-

teit. — De meeste van die onderzoeken hebben betrekking op het Vlaamse Gewest en op Brussel. Enkele onderzoeken betreffen stadsontwikkeling in derdewereldlanden.

4. Binnen het pakket van wetenschapsbeleid waarvoor ik bevoegd ben wordt wetenschappelijk onderzoek gesteund dat de wisselwerking bestudeert tussen de volksgezondheid en het leefmilieu en meer in het bijzonder de blootstelling van cadmium (Cadmibelstudie). Uit de Cadmibel studie werden volgende conclusies getrokken
  - de lichaamsbelasting met cadmium is 30 percent hoger in gepollueerde gebieden ;
  - cadmiumblootstelling via het leefmilieu geeft aanleiding tot functionele stoornissen ter hoogte van de niertubuli en vermoedelijk ook tot een versnelde decalcificatie van het skelet ;
  - er bestaat een omgekeerd verband tussen creatinineklaring en loodblootstelling via het leefmilieu.

Bovendien wordt in navolging op de Cadmibelstudie een prospectief bevolkingsonderzoek verricht naar de verschillende risicofactoren voor de incidentie van morbiditeit en mortaliteit in de bevolking (PheeCad-studie).

Vraag nr. 101 van 6 juni 1994 van de heer J. DE MOL

Agenda 21 van Unced-conferentie — Belangrijkste gezondheidsproblemen

In hoofdstuk zes van Agenda 21 staan de belangrijkste gezondheidsproblemen waarmee de meeste mensen momenteel worden geconfronteerd centraal. Naast de mondiale gezondheidsproblemen komen in dit hoofdstuk de grootstedelijke gezondheidsproblemen aan bod. Bijzondere aandacht gaat hierbij naar de aan milieuverontreiniging gerelateerde gezondheidsrisico's en de positie van sociaal kwetsbare groepen. Deze risico's houden onder andere in : verkeersongevallen, kinderen vrouwenmishandeling, alcohol- en druggebruik, ziekten als gevolg van gestoorde zelfzorg, contaminatie via voedingsadditieven en milieuverontreiniging, en ongelijke verdeling en toegankelijkheid van de gezondheidszorg.

Een concreet actiepunt ter uitvoering van hoofdstuk zes van Agenda 21 is de ontwikkeling van een specifiek instrumentarium met nadruk op interdisciplinair onderzoek en dito opleiding. In concreto moet onder andere wetenschappelijk onderzoek inzake de gecombineerde effecten van verschillende polluenten en de impact van blootstelling aan deze polluenten gestimuleerd worden.

1. Welke concrete initiatieven werden door de minister-president reeds genomen ter uitvoering van hoofdstuk zes van Agenda 21 ?
2. In hoeverre wordt dergelijk wetenschappelijk onderzoek en de ontwikkeling van een specifiek instrumentarium gestimuleerd en gepland ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van Mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

Vraag nr. 103
van 10 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Fishlink-motie van 7 juli 1993 — Uitvoering

Op 24 juni hield ik een actuele interpellatie over de werkwijze van de participatiemaatschappij Fishlink, een GIMV-dochter. Daarop antwoordde de minister dat de vraag moet worden gesteld of de overheidsinstelling heeft gehandeld binnen haar doelstellingen en of daarbij de normale regels van bestuur werden gevolgd.

Op 7 juli 1993 heeft de Vlaamse Raad unaniem onze motie goedgekeurd waarbij de Vlaamse regering werd verzocht een grondig onderzoek in te stellen naar de werkwijze van Fishlink, en ter zake een **evaluatieverslag** en een financiële eindbalans aan de bevoegde commissie van de Vlaamse Raad voor te leggen.

Anderzijds blijkt meer dan 100 miljoen frank **gemeenschapskapitaal** via Fishlink in handen te zijn gevallen van een 20-tal Nederlandse reders, en is het overwegen van een terugvordering wenselijk, teneinde dit kapitaal opnieuw te kunnen investeren in onze Vlaamse visserij.

1. Werd het onderzoek naar de Fishlink-werkwijze reeds afgerond, en zo ja, op welke datum ?
2. Werd er reeds een financiële eindbalans van de Fishlink-zaak opgemaakt, en zo ja, wat is het eindcijfer daarvan ?
3. Wanneer zal het evaluatieverslag van de eindbalans aan de commissie worden voorgelegd ?
4. Op welke wijze zal het gemeenschapskapitaal dat naar Nederlandse reders is gegaan, worden teruggevorderd, en welke stappen werden reeds ondernomen om dit in uitvoering te stellen ?

Antwoord

1. De organen van de NV Fishlink beslisten reeds in 1992 geen nieuwe engagementen aan te gaan in de visserijsector, aangezien de NV Fishlink enkel vragen kreeg tot financiering van reders en quasi geen vanuit de visverwerkende industrie. De NV Fishlink oordeelde dat zij hierdoor niet aan haar doelstellingen kon voldoen. De activiteit van de NV Fishlink beperkt zich sindsdien tot het opvolgen van de vroeger genomen deelnemingen (met vaste terugkoop) en de toegestane obligatieleningen.

De onderneming zal dan ook, nadat deze engagementen beëindigd zijn, in vereffening worden gesteld.

2. Een financiële eindbalans zal pas bij effectieve vereffening beschikbaar zijn. Zoals iedere **vennoot-**

schap moet ook de NV Fishlink jaarlijks een jaarrekening neerleggen, naast het jaarverslag van de raad van bestuur.

Rekening gehouden met de moeilijke conjunctuur in de vismijnsector heeft de NV Fishlink de nodige provisies aangelegd, wat het risicovolle karakter van haar tussenkomsten aantoonde.

3. De verbintenissen van de NV Fishlink lopen tot het jaar 2001. Een vereffening balans zal dan ook slechts beschikbaar zijn rond 2002.
4. De NV Fishlink had ooit participaties in zeventien reders waarvan zestien Vlaamse, er is slechts één contract met betrekking tot een boot afgesloten met een Nederlandse reder. Voorts is een Nederlander betrokken als minderheidsaandeelhouder in de **terugkoop** van aandelen van drie schepen. De Nederlander heeft dus niet de meerderheid en zal die ook nooit hebben, indien de Vlaamse partners niet besluiten aan hem te verkopen. De verklaring als zou via de NV Fishlink honderd miljoen frank zijn toegerekend aan een twintigtal Nederlandse reders strookt dus niet met de werkelijkheid.

Zoals hoger gesteld worden er geen bedragen teruggevorderd maar worden de contractuele bepalingen waaraan de NV Fishlink zich moet houden, nageleefd.

Vraag nr. 105
van 21 juni 1994
van de heer L. BARBE

VL-5-richtlijnen — Afwijking van de EU-kaderregeling

Op 1 februari 1994 werden de zogenaamde **VL-5-richtlijnen** t.g.v. de kleine bedrijven door de Vlaamse regering goedgekeurd. Na onderzoek van deze materie stel ik het volgende vast :

1. Het was blijkbaar de bedoeling de richtlijnen t.g.v. de kleine bedrijven conform vigerende EU-reglementeringen te krijgen. Zo werd de definitie van een klein bedrijf gebaseerd op de EU-kaderregeling voor het midden- en kleinbedrijf daterend van 1992. Verrassend is wel dat enkel de EU-definitie overgenomen wordt maar niet het maximum steunplafond van 15 procent bruto, zoals gesteld in deze kaderregeling. De **VL5-richtlijnen** laten nog steeds een maximumsteun van 21 procent toe.

Hoe verantwoordt de minister deze afwijking op een toch wel juridisch op een hoger echelon spelende EU-reglementering ?

2. De VL-5-reglementering t.g.v. het klein bedrijf wordt wat het ecologisch luik betreft, uitgebracht als een aanpassing aan de nieuwe EU-kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van milieu-investeringen 1.1.94 — 31.12.99. Verrassend is opnieuw dat de Vlaamse richtlijnen een loopje nemen met de inhoud van de EU-kaderregeling. Terwijl hogere milieu-steun kan voor zeer strikte gelimiteerde ecologie-investeringen blijft de VL-5-reglementering een zeer breed spectrum van ecologie-investeringen betoelagen. Hier wordt trouwens een zeer ernstig verschil vastgesteld niet alleen tussen de VL-5-regle-

mentering t.g.v. het klein bedrijf en de eveneens nieuwe MGB-1 reglementering (14.03.94) t.g.v. het middelgrote bedrijf. De definitie van een **ecologie-investering** voor een middelgroot bedrijf is vele malen enger dan voor een klein bedrijf.

Is dit drievoudig verschil (**VL-5-EU-kaderregeling-MGBI**) door de EU-commissie toegelaten en welk is de eventuele juridische, wetenschappelijke, economische of ecologische verantwoording

- De VL-5-reglementering voorziet een speciale premie voor herlocalisatie van gevestigde bedrijven omwille van dwingende ecologische redenen. Ik citeer de reeds genoemde **EU-ecologiekaderregeling**: "Wanneer steun ogenschijnlijk bedoeld is voor maatregelen tot bescherming van het milieu die in feite echter neerkomen op algemene investeringen, valt deze niet onder de kaderregeling. Dit is bijvoorbeeld het geval bij steun voor de verplaatsing van een fabriek naar nieuwe vestigingsplaatsen in dezelfde regio. Dergelijke steun valt niet onder de kaderregeling omdat uit recente gevallen is gebleken dat deze in strijd kan zijn met het **mededingings- en cohesiebeleid**".

Kan de minister mij dan ook mededelen waarom het Vlaamse Gewest blijkbaar een afwijking verkreeg van de EU en waarop de EU zich heeft gebaseerd om deze afwijking toe te staan ?

Antwoord

- De wet van 4 augustus 1978 tot economische **heroïëntering** werd door de Europese Unie niet in vraag gesteld.

De richtlijnen VL5 zijn derhalve een volledige toepassing in uitvoering van deze wet. Artikel 6.2 van de communautaire kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf, goedgekeurd door de Commissie op 20 mei 1992, stelt uitdrukkelijk dat regelingen die reeds goedgekeurd waren ten tijde van de bekendmaking van deze kaderregeling onverlet bleven.

Om synchroon te kunnen werken met de **expansiewetgeving** voor de middelgrote en grote ondernemingen (waar toepassing van de EU-definities verplicht was) en de ondernemingen de nodige rechtszekerheid te verschaffen inzake definitie en toepassing van de respectievelijke expansiewetgevingen werd gelet op de opschorting van de wet van 17 juli 1959 en naar aanleiding van het decreet van 15 december 1993 de definitie van de kleine onderneming in de richtlijnen VL5 voor toepassing van de wet van 4 augustus 1978 aangepast.

De aanpassing van de definitie gebeurde dus niet in functie van de kaderregeling inzake overheidssteun voor het midden- en kleinbedrijf maar wel in functie van het decreet van 15 december 1993 tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest.

Zoals gesteld in artikel 6.3 van de kaderregeling zal de EU-Commissie de MKB-kaderregeling hanteren bij haar beoordeling van steunregelingen voor klei-

ne en middelgrote ondernemingen en dit binnen een termijn van 3 jaar na bekendmaking van genoemde kaderregeling. Het spreekt voor zich dat wij deze eventuele bevindingen van de Commissie zullen verwerken in de **VL5-richtlijnen**.

- Wat de toepassing van de nieuwe communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu betreft kan ik u mededelen dat deze kaderregeling pas op 10 maart 1994 in het **Publikatieblad** van de Europese Gemeenschap werd gepubliceerd en ons op 22 maart 1994 door de permanente vertegenwoordiger van België bij de Europese Gemeenschappen werd medegedeeld. Ten tijde van de goedkeuring van de richtlijnen VL5 in zitting van de Vlaamse regering van 19 januari 1994 en met ingang 1 februari 1994 was deze kaderregeling ten behoeve van het milieu niet bekend. Niettegenstaande de recente goedkeuring van de richtlijnen VL5 en de verspreiding van de info-brochure naar de ondernemingen is de voorbereiding gestart van de omzetting van deze EU-kaderregeling inzake het milieu in de richtlijnen van de kleine ondernemingen.
- De terminologie van deze steunvorm leidt inderdaad tot enige verwarring. De maatregel inzake steun voor herlocalisatie van kleine ondernemingen omwille van dwingende milieuredenen steunt niet op de toepassing van de communautaire kaderregeling inzake het milieu maar valt onder het algemeen steunregime voor kleine ondernemingen waardoor een rechtstreekse steun verkregen wordt die niet cumuleerbaar is met andere steunvormen. Deze valt dus onder het algemeen steunregime voor kleine ondernemingen en voldoet volledig aan de EU-steunplafonds.

Vraag nr. 106 van 21 juni 1994 van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Onderzoek naar behoud van biodiversiteit

Hoofdstuk vijftien van de Agenda 21 heeft de biologische diversiteit als onderwerp. De eerste prioriteit volgens Agenda 21 is hierbij het verschaffen van informatie waarmee men op elk niveau in de besluitvorming rekening kan houden. Voorts moeten methodes worden ontwikkeld waarmee de voordelen van biologische bronnen in kaart kunnen worden gebracht. Ten derde moeten ecosystemen met al hun levensvormen worden beschermd als zijnde de meest effectieve manier om biodiversiteit in stand te houden. Tenslotte moet op elk institutioneel niveau gewerkt worden aan het vergroten van de capaciteit om biologische bronnen duurzaam te beheren.

Een concreet actiepunt is hierbij de stimulering van het wetenschappelijk onderzoek en de **informatie-opbouw** gericht op biodiversiteit. Ook Vlaanderen kan, via een instrument als het Vlina, het onderzoek naar het behoud van de biodiversiteit stimuleren.

- Welke concrete maatregelen werden door de minister-president reeds genomen om de doelstellingen

zoals vertaald in hoofdstuk 15 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?

2. In hoeverre wordt door de Vlaamse regering reeds onderzoek naar het behoud van de biodiversiteit ondersteund ? Welk onderzoek wordt in dit verband nog gepland en voorbereid ?

Antwoord

In antwoord op het eerste deel van de vraag van het lid naar concrete maatregelen voor het onderzoek naar behoud van biodiversiteit dat kadert in de Agenda 21 van de UNCED-conferentie kan ik het volgende meedelen.

De Vlaamse regering heeft op 20 juli jl. beslist om een ad hoc werkgroep te belasten met het doorvoeren van een onderzoek naar concrete nieuwe **beleidsmaatregelen** in alle beleidsdomeinen die tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoren, ter uitvoering van de aanbevelingen van de conferentie van de Verenigde Naties over Milieu en Ontwikkeling (Agenda 21).

De vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest in de Nationale Raad voor Duurzame Ontwikkeling zullen bij deze werkgroep betrokken worden.

De werkgroep zal rekening dienen te houden met de gegevens van het Milieu- en Natuurrapport Vlaanderen en met het advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen van 23 november 1993.

De resultaten van de werkzaamheden van voornoemde werkgroep dienen voor 1 december 1994 aan de Vlaamse regering te worden voorgelegd teneinde de Vlaamse regering toe te laten voor 1 januari 1995 een eerste reeks beleidsmaatregelen goed te keuren.

Het antwoord op het tweede deel van de vraag behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu.

Vraag nr. 107 van 21 juni 1994 van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Ontwikkeling van human resources, gericht op landbouwvraagstukken

Hoofdstuk veertien van de Agenda 21 heeft de landbouw en plattelandontwikkeling in het kader van duurzame ontwikkeling als onderwerp. Agenda 21 besteedt hierbij aandacht aan een duurzame vergroting van de voedselproductie. Prioriteit wordt hierbij gelegd op het handhaven en verbeteren van de capaciteit van landbouwgronden. Centraal hierbij staan duurzame bemesting, het bewaren en herstellen van minder vruchtbare gronden en de ontwikkeling van duurzame voedselvoorziening via economische maatregelen.

Een concreet actiepoint is de sterkere ontwikkeling van de human resources, specifiek gericht op landbouwvraagstukken, waarmee in Agenda 21 wordt bedoeld op de acties die te maken hebben met voorlichting, sensibilisering en participatie van de betrokken groepen en sectoren. Hierbij moet gedacht worden aan een

verdere heroriëntering van de landbouwvoorlichting naar praktijkgerichte duurzaamheidssystemen en de uitbouw van samenwerkingsverbanden tussen landbouwers, hun organisaties en **milieu-NGO's** om te komen tot de ontwikkeling en de promotie van praktische, milieuvriendelijke teeltsystemen en het geven van voorlichting ter zake.

1. Hoe denkt de minister-president een sterkere ontwikkeling van de human resources, specifiek gericht op landbouwgewassen, te kunnen bereiken ?
2. Werden reeds initiatieven genomen ter verdere heroriëntering van de landbouwvoorlichting naar praktijkgerichte duurzaamheidssystemen ? Zo ja, welke initiatieven werden hiertoe reeds genomen ?
3. Werden reeds initiatieven genomen ter uitbouw van samenwerkingsverbanden tussen landbouwers, hun organisaties en milieu-NGO's met als doel te komen tot de ontwikkeling en promotie van praktische, milieuvriendelijke teeltsystemen ?

Antwoord

Betreffende het duurzaamheidsaspect in de landbouw, zoals aangehaald in Agenda 21 werd in uitvoering van de EEG-verordening nr. 2078/92 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake natuurbescherming en betreffende natuurbeheer een steunprogramma ingediend door de Belgische federale overheid, de Gewesten en de Gemeenschappen.

1. De Vlaamse Gemeenschap en in het bijzonder de dienst landbouwworming stelt zich tot doel in het kader van de verordening 2078/92 van de Raad een aantal opleidingscursussen en voorlichtingsvergaderingen te organiseren.

Deze specifieke opleidingen waren reeds voorzien in het executievebesluit van 21/12/1992 meer bepaald in artikel 2, 1, 2e alinea : "Het geven van bijscholingscursussen om voor te bereiden op de kwalitatieve omschakeling van de productie en op de toepassing van produktiemethodes die verenigbaar zijn met de eisen van milieu en natuurbehoud".

Enkele grote thema's zijn hieromtrent af te leiden :

- minder mestgebruik door opstellen van een **mineraalbalans** en het bereiken van de **mestnormen** (mestactieplan).
- minder gewasbeschermingsmiddelen gebruiken door toepassing van geïntegreerde **bestrijdingsmethoden**.
- minder intensieve productiemethodes met inbegrip van een verlaagde veebezetting.
- biologische/ecologische teeltmethodes.
- extensivering om zo tot een marktevenwicht te komen en de doelstelling van het landbouwbeleid en milieubeleid te verwezelijken.

Deze thema's worden voorgesteld door de verschillende organisatoren van naschoolse **vormingsactivi-**

- teiten om vanaf 1994 opgenomen en gesubsidieerd te worden door de Vlaamse Gemeenschap.
2. De klassieke landbouwvoorlichting is en blijft ook na het Sint-Michielsakkoord een federale bevoegdheid. Voor de specifieke maatregelen die door de federale overheid op dit vlak gepland zijn, verwijs ik naar hoofdstuk II van het in de inleiding vermeld programma.
  3. Het steunprogramma van het Vlaamse Gewest voorziet in het afsluiten van **beheersovereenkomsten**. Door het afsluiten van deze **beheersovereenkomsten** met landbouwers op vrijwillige basis, maar met stimulansen voor een gestuurde gebiedsgerichte aanpak, wordt betracht de landbouwproductie een meer duurzaam karakter te geven ter vrijwaring van de milieu- en natuurwaarden. Deze aanpak, die in eerste instantie is gericht op pilootprojecten waarbij de landbouwsector en de Vlaamse overheid betrokken zijn, moet normalerwijze uitmonden in een permanente betrokkenheid van zowel de **landbouwsector** als de milieuorganisaties bij het realiseren van milieuvriendelijke teeltsystemen.

Vraag nr. 111
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Inpasbaarheid van de biotechnologische ontwikkeling in de doelstellingen van Agenda 21

Hoofdstuk zestien van de Agenda 21 heeft de biotechnologie als onderwerp. Kernpunt van dit hoofdstuk is dat ontwikkelingslanden toegang moeten krijgen tot veilige en milieuvriendelijke biotechnologieën. Vandaag bevinden immers de biologische grondstoffen zich in de ontwikkelingslanden, terwijl de kennis en het kapitaal om deze grondstoffen voor biotechnologische productie aan te wenden zich voornamelijk in het Noorden bevinden. Dit hoofdstuk besteedt echter vooral aandacht aan de baten van biotechnologie, en weerspiegelt hiermee in grote mate de visies van de biotechnologie-industrie. Met een aantal belangrijke aspecten wordt geen rekening gehouden.

Desondanks kunnen een aantal concrete actiepunten uit dit hoofdstuk worden afgeleid. Zo moet een brede "technology assessment" om biotechnologische ontwikkelingen te beoordelen worden ontwikkeld. Onder deze technology assessment moet ook een ecologische "riscassessment" worden begrepen. Hierdoor moet worden voorkomen dat biotechnologische toepassingen worden ingevoerd die tot sociaal en ecologisch ongewenste effecten kunnen leiden.

Vlaanderen speelt een vooraanstaande rol op het vlak van de biotechnologie. Het is dan ook aan te bevelen dat geval per geval wordt onderzocht in welke mate de resultaten van de biotechnologie inpasbaar zijn in de doelen van Agenda 21 en te verzoenen zijn met duurzame ontwikkeling in het algemeen.

1. Onderzoekt de Vlaamse overheid reeds geval per geval in welke mate de biotechnologische ontwikkelingen inpasbaar zijn in de doelen van Agenda 21 en te verzoenen zijn met duurzame ontwikkeling in het algemeen ?

2. Zo ja, op welke manier onderzoekt de Vlaamse overheid dit ?
3. Zo nee, lijkt het de geachte minister niet zinvol geval per geval aan dergelijk onderzoek te onderwerpen ? Welke concrete maatregelen moeten worden genomen om dergelijk onderzoek toe te laten en te verplichten ?

Antwoord

Terecht wordt door het lid gesteld dat Vlaanderen een vooraanstaande rol speelt op het vlak van de biotechnologie. De Vlaamse overheid heeft ter zake dan ook een aantal concrete initiatieven genomen, om deze technologie in Vlaanderen te stimuleren, waaronder het Vlaams Actieprogramma Biotechnologie. Dit actieprogramma richt zich niet enkel op het stimuleren van de technologische vooruitgang, maar heeft uiteraard aandacht voor de sociale, maatschappelijke, economische en milieu-gevolgen, zowel nuttige als ongewenste, die het implementeren van deze **hoogtechnologie** met zich zou kunnen meebrengen. Dit onderzoek is samengebracht binnen het TA-luik van het VLAB, één van de drie krachtlijnen van het actieprogramma. In dit kader werden in totaal 10 overeenkomsten afgesloten met onderzoeksgroepen die in Vlaanderen specifieke onderwerpen ter zake bestuderen. Daaronder zijn de aandachtspunten vervat die het geacht lid heeft aangeraakt, zoals risico-inschatting, de sociaal en ecologisch ongewenste effecten van de biotechnologie, de problematiek van de publieksvoorlichting, onderzoek naar ethische standpunten, kennis, beeldvorming en verwachtingen bij de Vlaamse bevolking, de rol van biotechnologie bij de ontwikkeling van duurzame landbouw, de **veiligheids-** en gezondheidsrisico's voor werknemers in de productiesector, enzovoort.

Het zijn de resultaten van dit onderzoek die inderdaad de basis kunnen uitmaken om te komen tot een brede technology assessment om biotechnologische ontwikkelingen te beoordelen. Het mag dus duidelijk zijn dat ook op dit vlak Vlaanderen een vooraanstaande rol speelt.

Voor wat de vertaling betreft van de Agenda 21 van de Unced-conferentie naar het Vlaamse beleid kan ik meedelen dat de Vlaamse regering op 20 juli jl. beslist heeft om een ad hoc werkgroep te belasten met het doorvoeren van een onderzoek naar concrete nieuwe beleidsmaatregelen in alle beleidsdomeinen die tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoren, ter uitvoering van de aanbevelingen van de conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling (Agenda 21).

De vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest in de Nationale Raad voor Duurzame Ontwikkeling zullen bij deze werkgroep worden betrokken.

De werkgroep zal rekening dienen te houden met de gegevens van het Milieu- en Natuurrapport Vlaanderen en met het advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen van 23 november 1993.

De resultaten van de werkzaamheden van voornoemde werkgroep dienen vóór 1 december 1994 aan de Vlaamse regering te worden voorgelegd teneinde de Vlaamse regering toe te laten vóór 1 januari 1995 een eerste reeks beleidsmaatregelen goed te keuren.

Vraag nr. 113
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Wetenschappelijk onderzoek klimaatverandering — Marien milieu

Hoofdstuk zeventien van de Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dit hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien haar enorme invloed op ons bestaan, prioritair worden beschermd tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier gebruik worden gemaakt van de daarin aanwezige voedselbronnen en grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dit hoofdstuk ligt de nadruk op principes van **beleidsintegratie**, **voorzorg**, "capacity building" en internationale samenwerking.

Eén van de concrete actiepunten van dit hoofdstuk is de stimulering van het wetenschappelijk onderzoek naar de kritische onzekerheden inzake de effecten van de globale klimaatverandering op het beheer van het mariene milieu. Het systematisch onderzoek op dit terrein staat in ons land nog in zijn kinderschoenen zodat extra inspanningen noodzakelijk zijn. Dit onderzoek moet, conform de Agenda 21, gericht zijn op kwetsbaarheidsstudies, het opstellen van modellen, het ontwikkelen van responsstrategieën en het nagaan van de mariene biologische effecten van verhoogde niveaus van UV-straling. Hierbij is coördinatie tussen de verschillende onderzoeksprogramma's en instituten noodzakelijk.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister-president reeds genomen om de doelstellingen zoals vertaald in Hoofdstuk 17 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Werden door de Vlaamse regering reeds stappen gezet om systematisch onderzoek naar de kritische onzekerheden inzake de effecten van de globale klimaatverandering op het beheer van het mariene milieu te stimuleren en uit te bouwen ? Zo ja, welke onderzoeksprojecten werden reeds opgezet ? Hoe worden deze projecten gecoördineerd ?
3. Zo neen, wat is de reden voor het ontbreken van dergelijk systematisch onderzoek ? Hoe zal aan deze lacune worden verholpen ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het lid naar concrete maatregelen voor het wetenschappelijk onderzoek inzake de effecten van de globale klimaatverandering op het beheer van het mariene milieu verwijs ik in eerste instantie naar de lopende federale **impulsprogramma's** inzake zeewetenschappen en global change, waarin dit aspect aan bod komt.

Aan deze beide impulsprogramma's, nemen ook Vlaamse onderzoeksplannen deel.

Voor wat de vertaling betreft van de Agenda 21 van de Unced-conferentie naar het Vlaamse beleid kan ik

meedelen dat de Vlaamse regering op 20 juli jl. beslist heeft om een ad hoc werkgroep te belasten met het doorvoeren van een onderzoek naar concrete nieuwe beleidsmaatregelen in alle beleidsdomeinen die tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoren, ter uitvoering van de aanbevelingen van de conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling (Agenda 21).

De vertegenwoordigers van het Vlaamse Gewest in de Nationale Raad voor Duurzame Ontwikkeling zullen bij deze werkgroep worden betrokken.

De werkgroep zal rekening dienen te houden met de gegevens van het Milieu- en Natuurrapport Vlaanderen en met het advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen van 23 november 1993.

De resultaten van de werkzaamheden van voornoemde werkgroep dienen vóór 1 december 1994 aan de Vlaamse regering te worden voorgelegd teneinde de Vlaamse regering toe te laten vóór 1 januari 1995 een eerste reeks beleidsmaatregelen goed te keuren.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 191
van 9 maart 1994
van de heer W. SEEUWS

E40 — Inhaalverbod voor vrachtwagens aan afritten

Het vrachtverkeer wordt een echte overlast op de autosnelwegen. Samen met het toenemend personenvervoer zijn ze meer en meer oorzaak van gevaarlijke verkeerssituaties en van een toename van ongevallen waarbij ze zijn betrokken.

België is ook steeds meer een transit-land geworden. De internationalisering van de economische bedrijvigheid en veralgemeende toepassing van het "just-in-time" principe leiden op sommige dagen en piekuren tot een aaneenschakeling van enorme rijen vrachtwagens die versmelten tot een dubbele trein van vrachtverkeer.

Eén van de negatieve gevolgen is dat het personenverkeer noodzakelijkerwijze op het tweede, en meestal zelfs op het derde baanvak moet rijden, daardoor de aanduidingen van de afritten nauwelijks kan zien en zelfs de kans niet krijgt om zonder gevaar tijdig een afrit te nemen.

Vandaar mijn vraag aan de minister of het, naar buitenlands voorbeeld, niet te overwegen valt om bijvoorbeeld op de baan Oostende-Brussel, waar de toename van het vrachtverkeer onrustwekkend groot is, een inhaalverbod voor vrachtwagens in te stellen, telkens vanaf een tweetal kilometer, samenvallend met de eerste aanduiding van iedere afrit.

Antwoord

Het inhaalverbod voor vrachtwagens wordt principieel ingesteld op die plaatsen waar het inhalen door vrachtwagens, de veiligheid en/of vlotheid van het verkeer in gevaar zou brengen.

Deze principiële stelling lijkt niet alleen voor Vlaanderen maar ook voor andere gewesten en landen toepasselijk te zijn.

Artikel 21.3 van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdend algemeen reglement op de politie van het wegverkeer bepaalt dat op autosnelwegen met drie of meer rijstroken per rijbaan, de vrachtwagens niet op de linkerrijstrook mogen rijden, behalve om de aanwijzingen van de verkeersborden F13 en F15 op te volgen.

Gezien de geringe afstand tussen de afritten van de Vlaamse autosnelwegen als gevolg van de talrijke aanwezige aansluitingen, knooppunten, parkings, en dergelijke lijkt me het instellen van een algemeen inhaalverbod voor vrachtwagens, vanaf een tweetal kilometers voor iedere afrit niet aangewezen.

Dit inhaalverbod zou in de rechterrijstrook een muur van vrachtwagens kunnen creëren met de onmogelijkheid om in te voegen. Tevens zou het verbod in de praktijk het reeds vernoemde artikel 21.3 uithollen.

Een lokaal situationele aanpak van het inhaalverbod op basis van de specificiteit van de locatie en de gegevens kan wel aangewezen zijn. Hieromtrent werd reeds opdracht gegeven aan de administratie om een onderzoek uit te voeren in overleg met de rijkswacht.

Vraag nr. 209
van 22 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Strand en duinen te De Haan — Bescherming

Na de orkaan die eind januari van dit jaar lelijk huis hield aan de kust wordt opnieuw de noodklok geluid over de Haanse stranden.

Daar waar het strand van De Haan-Centrum redelijk goed stand hield — ten gevolge van vroegere beschermende maatregelen — waren de gevolgen van de laatste stormen aan de stranden aan de Vosseslag en in Wenduine katastrofaal. Alle zandvangens en/of bussels rijsthout spoelden weg en tonnen zand verdwenen in zee.

Wanneer wordt de beloofde kunstmatige zee-zandberm aan de Vosseslag gerealiseerd? Welke andere maatregelen worden genomen en wat is de kostprijs?

Anderzijds worden de golfbrekers in Wenduine te laag en op het einde ontbreken de nodige rotsblokken aan de laag-waterlijn. Kunnen ook hier niet definitieve verdedigingswerken worden opgenomen in het investeringsprogramma van de kustzone?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mede te delen dat reeds eind 1993 een aanvang werd genomen met de aanleg van

de voedingsberm tussen De Haan West en Bredene Hippodroom (2.600 m lengte). Deze werken vertegenwoordigen een uitgave van 50 miljoen frank.

De strandopspuitingswerken zelf zijn opgenomen in het urgentieprogramma voor de waterbeheersing, dat op 2 februari 1994 principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse regering. In het kader van de uitvoering van dit urgentieprogramma is de aanvang van de strandopspuitingswerken te De Haan gepland voor het najaar 1994. De raming van deze werken belooft 270 miljoen frank.

Overigens verwijs ik naar het Vlaams **Infrastructuurplan (VIP)**, dat ik eerder dit jaar heb voorgesteld. In dit plan worden de kustverdedigingswerken als een belangrijke prioriteit erkend. Een aantal **kustverdedigingswerken**, opgenomen in voormeld urgentieprogramma, werden dan ook gerangschikt in het „jaarlijks onvermijdbaar programma”. De realisatie van deze programma's zijn evenwel afhankelijk van de middelen die ter beschikking kunnen worden gesteld.

Vraag nr. 216
van 25 maart 1994
van de heer M. CORDEEL

Vlaamse wegen — Onderhoud

Het onderhoud en herstel van het Vlaamse wegennet laat nog altijd veel te wensen over. Duizenden weggebruikers ergeren zich elke dag aan de slechte staat waarin de **wegenis** zich bevindt.

De minister zal niet ontkennen dat de automobilist veel, erg veel geld moet betalen om te kunnen en mogen rijden: dure brandstof, verzekering, autotaks, kortom, de automobilist wordt zelden ontzien wanneer de overheid weer zonodig op zoek is naar nieuwe inkomsten.

Het zou een normale zaak zijn indien de weggebruiker daar ook in gelijke mate iets voor terug kreeg. Dat is zeker niet het geval wat de staat van de **wegenis** betreft. Waar het volgens mij schort is dat er niet systematisch werk wordt gemaakt van **nazicht** en herstel. Neem nu de renovatie van de Boudewijnsnelweg, die tientallen miljoenen gaat kosten. Het prijskaartje zou nooit zo hoog zijn opgelopen indien er systematisch herstellingen zouden zijn uitgevoerd.

Het voorbeeld van de Boudewijnsnelweg is eigenlijk tekenend voor het beleid ter zake. Bovendien krijg ik uit diverse hoeken berichten dat het personeel van de wegenregies niet toeneemt in vergelijking met het stijgende werkvolume. Het zou zelfs zo zijn dat in een aantal regies het personeelskader niet eens is opgevuld.

1. Hoeveel wordt er jaarlijks aan het onderhoud en herstel van de wegen gespendeerd? Graag een overzicht van de uitgaven van de voorbije vijf jaar.
2. Over hoeveel personeel beschikken de wegenregies en wat is voorzien in het personeelskader? Acht de minister dit voldoende voor het opgelegde **takenpakket**?

Antwoord

1. Hieronder vindt U een overzicht van de uitgaven van de voorbije vijf jaar met betrekking tot het onderhoud en het herstel van de wegen :

Dienst-jaar	Art. 14.08	Art. 14.09	VIF	Totaal (in milj.)
89	2.275	1.095	—	3.370
90	2.580	975	—	3.555
91	2.368	1.166	—	3.534
92	2.450	1.237	77	3.764
93	2.402	1.270	61	3.733
Totaal	12.075	5.743	138	17.956

Naast de eigenlijke onderhoudswerken ingeschreven onder artikel 14.08 worden aanzienlijke bedragen voor structurele onderhoudswerken eveneens gespendeerd in het kader van het investeringsprogramma. In 1989 was er een enig artikel op het investeringsprogramma, namelijk artikel 73.22. In 1990 werd een tweede artikel 73.24 kruispunten toegevoegd. In 1991 was er terug slechts het artikel 73.22 voor investeringen. In 1992 werden drie investeringsartikelen ingevoerd, namelijk artikel 73.22 verkeersleefbaarheid en verkeersveiligheid, artikel 73.27 verkeersafwikkeling en continuïteit in het wegennet en artikel 73.28 fietspaden. In 1993 werden bovenvermelde drie artikels behouden en werd een programma van het Vlaams Infrastructuurfonds toegevoegd.

Het artikel 73.22 werd in 1993 voor het eerst uitgesplitst in verschillende rubrieken namelijk structureel onderhoud verhardingen, herstel kunstwerken, aanbrengen van veiligheidsstootbanden en herinrichten van kruispunten en bochtverbeteringen.

In 1993 werd 1.587 miljoen frank besteed aan structureel onderhoud.

Gelet op de wijzigingen in de loop van bovenvermelde jaren en gezien er geen specifieke rubrieken onderhoud in het investeringsprogramma voorzien waren, kan niet worden bepaald welke uitgaven er, ten laste van de investeringskredieten, juist gespendeerd werden voor structureel onderhoud.

2. De 5 provinciale buitendiensten beschikken over een 40-tal gedecentraliseerde entiteiten. Hoewel het op dit ogenblik niet altijd meer aantoonbaar is, bestaan de meeste entiteiten uit 2 cellen, in casu het district en de regie, met gescheiden en gespecialiseerde taken.

De huidige bezetting van de entiteiten varieert sterk van eenheid tot eenheid. De sterk verschillende bezetting in acht genomen, zijn de opgedragen taken eveneens zeer verschillend van eenheid en dit zowel in omvang als qua aard.

In de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant is de oorspronkelijke opvatting van de structuren van de gedecentraliseerde entiteiten volledig verlaten, en dit omwille van een tekort aan personeel.

Naar de toekomst toe zal deze toestand zeker niet verbeteren, de gemiddelde leeftijd (om en bij de 50) en de vervroegde pensioenstellingen meegetrekkend.

Rekening houdend met hetgeen voorafgaat, kan worden gesteld dat de vroeger welomlijnde taken van district en regie in vele entiteiten niet meer worden vervuld.

Dit is trouwens de reden waarom ik in het jeugdwerkgarantieplan een project Wegeninfrastructuur en Verkeer voor een 150 ongeschoolde arbeiders, verspreid over de 5 provincies, heb lopen. Dit is nochtans niet het enige initiatief dat werd genomen om de service naar de burger toe te verhogen en te verbeteren. Een volledige doorlichting van de gedecentraliseerde entiteiten met het oog op een verdoorgeweerde reorganisatie is volop bezig met als prioritaire doelstelling : de dienstverlening aan de weggebruiker optimaal blijven verzekeren.

**Vraag nr. 228
van 13 april 1994
van de heer L. GOUTRY**

N49 Antwerpen-Zelzate-Knokke — Omvorming tot autosnelweg

In het antwoord op vraag nr. 401 van 1 oktober 1993 van de heer J. De Meyer lees ik dat er te Maldegem een rotonde zou worden aangelegd ter hoogte van het kruispunt N49 — N498 en dat dit meteen ook het einde van de autosnelweg zou betekenen.

1. Verkrijgt het stuk N49 tussen Maldegem en Knokke aldus niet het statuut van autosnelweg ?
2. Hoe ziet de minister de dringende ontsluitingsproblemen van de Zeebrugse haven langs de N49 vanaf Westkapelle ?

Antwoord

1. De omvorming van de N49 tot autosnelweg op het grondgebied West-Vlaanderen, namelijk tussen Westkapelle en Maldegem kadert in de uitbouw van de hoofdtransportas E34 Harwich-Zeebrugge-Antwerpen-Ruhr, meer bepaald voor het vak Jabbeke-Westkapelle-Maldegem. Het Vlaams Infrastructuurplan voorziet de uitvoering van het vak Jabbeke-Westkapelle-Maldegem, maar wegens de beperkte budgettaire middelen is in de uitvoering ervan niet voorzien voor 1997.
2. De uitvoering zal in elk geval in verschillende fasen moeten worden gepland. Bij het bepalen van prioriteiten in de fasen zal rekening worden gehouden met de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid van de bestaande woonkernen en met de doorstroming van het havenverkeer. Aangezien het ontwerptracé Jabbeke-Westkapelle-Maldegem tussen de afleidingskanalen en Westkapelle de bestaande gewestweg N376 niet volgt en meer ten zuiden aansluit op de N49 zal in afwachting van de gefaseerde uitvoering in een rotonde worden voorzien op het bestaande kruispunt N49/N376 zodat het havenverkeer en het plaatselijk verkeer beter gekanaliseerd

worden. Na uitvoering van het ontwerp-tracé Jabbeke-Westkapelle-Maldegem zal deze rotonde dan enkel het plaatselijk verkeer moeten kanaliseren. In de rotonde is voorzien op het ontwerp driejarenprogramma 1995-1997.

Vraag nr. 229
van 13 april 1994
van de heer L. BARBE

N49.5 te Geraardsbergen — Kruispunt Zonnebloemstraat

Het kruispunt van de N495 met de Zonnebloemstraat te Geraardsbergen blijft ondanks aanpassingswerken een gevaarlijk kruispunt.

1. Hoeveel verkeersongelukken met gewonden vielen er de laatste 5 jaar op dit kruispunt (Graag cijfers per jaar met vermelding van aantal doden, zwaar en licht gewonden) ?
2. Welke maatregelen zijn er genomen om de verkeersveiligheid op dit kruispunt te verhogen ?
3. Hoeveel zou de herinrichting van het kruispunt tot rotonde ongeveer kosten ?
4. Waarom wordt hier geen rotonde aangelegd ?

Antwoord

Gezien de Zonnebloemstraat te Geraardsbergen de gewestweg N495 zelf is, blijkt de vraag niet heel duidelijk. Vermoedelijk heeft uw vraag betrekking op het kruispunt van de gewestweg N495 met de Volderstraat en de Weverijstraat. Omtrent dit kruispunt kan het volgende worden meegedeeld.

1. Uit de ongevallengegevens die ik bezit blijkt dat er zich in :
  - 1991 : twee ongevallen voordeden met één zwaar gewonde en één lichtgewonde ;
  - 1992 : zes ongevallen voordeden met één zwaar gewonde en twaalf lichtgewonden ;
  - 1993 : zeven ongevallen voordeden met één zwaar gewonde en zeven lichtgewonden.

Deze gegevens werden gegeven door de rijkswacht — Hoofddirectie van de operaties.

2. In 1988 of 1989 werden er op het wegdek door middel van opstaande boordstenen afslagstroken (links) en een klein rondpunt gecreëerd.

Sedert 1 maart 1991 werden er geen aanpassingen meer uitgevoerd ter hoogte van het bedoeld kruispunt.

3. De kostprijs voor het omvormen van het bewuste kruispunt naar een rondpunt bedraagt circa 10 miljoen frank.
4. Op mijn vraag actualiseerde de administratie de behoeftenanalyse van 1992 samen met de bijhorende vooruitgangsrapporten, rekening houdend met het goedgekeurd wegenprogramma 1994. Uit de geactualiseerde behoeftenraming blijkt de totale be-

hoeft $\pm$ 45 percent hoger te liggen dan in 1992. Op basis van deze rapporten heeft het kabinet onlangs, in overleg met de administratie, het ontwerp van rollend 3-jarenprogramma 1995-1997 opgesteld. Hierbij werd absolute prioriteit gegeven aan veiligheidswerken (die zich steeds meer en meer opdringen onder meer omwille van het toenemend verkeer) en het onderhoud en instandhouding van ons wegenpatrimonium.

Dit programma werd uitgewerkt overeenkomstig de visie en de doelstellingen van het VIP en moet mogelijk maken dat de meest noodzakelijke werken waaronder ook de veiligheidswerken, binnen een aanvaardbare termijn kunnen worden gerealiseerd.

De door u gevraagde herinrichtingswerken kunnen aldus opgenomen worden in het volgend 3-jarenprogramma. Voor de realisatie ervan is echter een substantiële budgettaire verhoging nodig van 4 miljard frank, dit is 14 miljard frank ten opzichte van 10 miljard frank in 1994.

De effectieve toezegging en uitvoering van deze werken is derhalve afhankelijk van de nodige kredieten die mij zullen ter beschikking worden gesteld voor de wegeninfrastructuur.

Vraag nr. 230
van 13 april 1994
van de heer L. BARBE

N28 te Ninove — Kruispunt Den Doorn

Het kruispunt van de N28 en de N405 (Den Doorn) is al jaren een zwart punt en één van de meest gevaarlijke kruispunten in het arrondissement Aalst. Op mijn schriftelijke vraag van 5 januari 1993 antwoordde de minister dat er geen ingrijpende wijzigingen voor dit kruispunt voorzien zijn, maar dat de administratie de opdracht kreeg om de verkeersveiligheid ter hoogte van dit kruispunt nogmaals te onderzoeken. De aanleg van een rotonde zou 20 miljoen frank kosten.

1. Hoeveel verkeersongelukken met gewonden vielen er in 1993 op dit kruispunt (graag ook het aantal doden, zwaar en licht gewonden) ?
2. Wat zijn de belangrijkste resultaten van de studie van de administratie ? Worden er nieuwe maatregelen voorzien ? Tegen wanneer ?

Antwoord

1. Volgens de gegevens, mij meegedeeld door de rijkswacht van Ninove, deden er zich in 1993 ter hoogte van het kruispunt „Den Doorn” vier verkeersongevallen voor met 11 lichtgekwetsten en twee verkeersongevallen met 3 zwaargekwetsten.
2. De adviesgroep voor verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen heeft in zitting van 28 september 1993 gunstig advies uitgebracht aangaande het omvormen van het bedoeld kruispunt tot een rondpunt en dit ter vervanging van de bestaande driekleurige lichtsignalisatie, gelet op het aantal verkeersongevallen dat er zich voordoet.

Op het volgend rollend 3-jarenprogramma 1995-1997 zullen deze werken worden voorzien. De geraamde kostprijs bedraagt 25 miljoen frank. Het juiste jaar waarin deze werken zullen worden ingeschreven is afhankelijk van de ter beschikking gestelde kredieten. Voor de globale rubriek aan directe veiligheids- en onderhoudskredieten bedraagt het totaal bedrag van 1995, volgens het 3-jarenprogramma, reeds 6,2 miljard frank, zijnde een verhoging van 2,3 miljard frank ten opzichte van het programma 1994.

Vraag nr. 240
van 26 april 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Zeeweringswerken te De Panne — Evaluatie

De dienst der Kusthavens van de Vlaamse Gemeenschap voert regelmatig werken uit ter versteviging van de zeewering tussen De Panne en de Franse grens, meer bepaald aan de strand-rand van het staatsnatuurreservaat Westhoek. Die werken herstellen de schade die de stormen aan onder meer de betonnen muur aanrichten. Voorbije stormen bleken zelfs zo krachtig dat hier en daar stukken van de vroegere Duitse Atlantik Wall bloot kwamen te liggen. Anderzijds wordt er waar nodig nieuw rijshout aangeplant, of er worden grote hoeveelheden zand op kwetsbare plaatsen aangebracht. Op die wijze wordt belet dat de zee het reservaat kan binnendringen.

Dergelijke werken gebeurden onder meer in december 1993 : toen werd de betonnen muur hersteld en, als waterkering, ten dele zelfs verhoogd.

Die werken zijn inderdaad noodzakelijk ter hoogte van de appartementsgebouwen. Er moet worden vermeden dat Willem Vermanderes verzen bewaarheid worden ("Maar de zee zal beuken met volle geweld, tot dat 't laatste bouwsel is neergeveld").

Nochtans gaan er ook vaker stemmen op, om op andere plaatsen, de zee de mogelijkheid te geven ongestoord het reservaat binnen te dringen. Waarom de natuur niet gewoon haar gang laten gaan, met mogelijkheid tot creatie van een ander biotoop, natuurlijke ontwikkeling van een gediversifieerd landschap, rijkere fauna en flora ? Zo wordt gesuggereerd.

1. Welke zeeweringswerken (aanvoeren van zand, aanplanten rijshout, versteviging van de muur) werden de afgelopen maanden (bijvoorbeeld vanaf december 1993) uitgevoerd tussen De Panne en de Franse grens. Hoeveel hebben die werken gekost ?
2. Hoe evalueren de diensten van de minister de efficiëntie van die werken ? Hoe doeltreffend zijn ze op langere termijn ?
3. Loont het de moeite om een deel van de nog bestaande Atlantik Wall aldaar niet te bedekken, maar integendeel blijvend te tonen uit toeristisch-educatief oogpunt ? Is zo'n intentie haalbaar ?
4. Zou het haalbaar en/of verantwoord zijn de zee in het reservaat te laten dringen ?

Antwoord

1. Voor de herstelling van de schade aangericht door de stormen van oktober en november '92, januari, februari en november '93 en januari '94, werden in de periode van 1 december 1993 tot op heden de volgende werken uitgevoerd aan de versterkte zeeduinglooingsvoet te De Panne :
  - Herstellen van de versterkte zeeduinglooingsvoet in beton en aanvoer van zand ten bedrage van 8.055.652 frank (BTW niet inbegrepen) ;
  - planten van rijshouthagen en helm en plaatsen van afsluitingen ten bedrage van 2.716.594 frank (BTW niet inbegrepen).
2. De tot op heden uitgevoerde werken moeten in de meeste gevallen als noodmaatregelen worden beschouwd in afwachting van meer structurele ingrepen om de veiligheid van de kustverdediging op het vereist niveau te brengen. Om deze structurele ingrepen te kunnen definiëren, is evenwel vooraf een grondige studie nodig.

In het kader van het Interreg-project van de Europese Unie worden momenteel in gemeenschappelijk overleg tussen het Syndicat Intercommunal du Littoral Est (SILE) en de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen van mijn departement, studies uitgevoerd om de aard, de belangrijkheid en de plaats van de ingrepen te bepalen die nodig zijn om de problemen van de ontzanding van de stranden en de erosie van de duinen in het grensgebied Duinkerke-De Panne, op te lossen. Verwacht wordt dat deze studies eind 1995 zullen voltooid zijn.

In het urgentieprogramma die nu door mijn administratie met betrekking tot de kustverdediging worden opgesteld, is verder voorzien om de structurele ingrepen in het Vlaamse grensgebied zo snel mogelijk uit te voeren. Het precieze tijdstip is uiteraard afhankelijk van de budgettaire middelen en prioriteiten inzake kustverdediging op dat ogenblik. Tevens verwijs ik naar het Vlaams Infrastructuurplan (VIP) waar het "urgentieprogramma inzake waterbeheersing" in het "jaarlijks onvermijdbaar programma" werd opgenomen. Voor het uitvoeren van dit urgentieprogramma (Sigmaplan, Kustverdediging en Binnenwateren) is een jaarlijkse uitgave van 1,9 miljard frank vereist. Dit urgentieprogramma zal slechts kunnen worden uitgevoerd indien daartoe de nodige middelen worden ter beschikking gesteld.

3. Mijn administratie heeft reeds een belangrijke inspanning geleverd om de unieke oorlogssite in het domein te Raversijde, te redden en er een toeristische-culturele aantrekkingspool van te maken.

Dit domein is de best bewaarde en de meest verscheiden site van de Atlantische kust voor wat vestingbouw uit de beide wereldoorlogen betreft.

In het kader van het EU-project European Defences, waaraan thans wordt meegewerkt, wordt nu ook onderzocht of de Hundiusbatterij uit de tweede wereldoorlog aan de oostelijke haveningang van Oostende die eveneens relatief goed bewaard is gebleven, in aanmerking kan komen voor een toeristisch-culturele bestemming (in combinatie met het vlakbij gelegen Fort Napoleon).

Ik ben van mening dat het weinig zinvol lijkt om delen van de Atlantik Wall te De Panne een dergelijke bestemming te geven wanneer reeds goed bewaarde ensembles van de Atlantik Wall te Raversijde, en misschien op een latere datum ook te Oostende, zullen bezichtigd kunnen worden.

Het resterende gedeelte van de Atlantik Wall, gelegen voor de Westhoekverkeveling, wordt niet met zand afgedekt, maar wordt in de bestaande toestand gelaten waarbij de bovenbouw één meter boven het zand blijft uitsteken.

Het meer of volledig zichtbaar maken van de zee-waartste zijde van deze muur, zou namelijk over honderden meters de afbraak vereisen van de versterkte zeeduinglooiingsvoet waardoor de muur aan de golfslag zou worden blootgesteld en binnen de kortste tijd zou worden onderspoeld. Dit zou niet alleen gevaar inhouden voor het omvallen van de muur met mogelijke persoonlijke ongevallen, maar bovendien voor gevolg hebben dat de zee in de Westhoekverkeveling indringt en het "Vissersdorp" wordt weggespoeld.

- 4 Door de bevoegde administraties van mijn departement wordt onderzocht of deze optie in parallel kan worden bestudeerd met de bovenvermelde grensoverschrijdende studie. Uiteraard zal het aspect veiligheid van deze optie grondig moeten worden onderzocht en zal dit aspect determinerend zijn om te bepalen of deze studie al dan niet kan worden weerhouden.

**Vraag nr. 251
van 4 mei 1994
van de heer J. GABRIELS**

Artikel 65 paragraaf 1c van de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening — Vorderen van een meerwaarde

De voorbije jaren werden heel wat processen-verbaal

opgesteld wegens het oprichten van woningen, bedrijfsgebouwen enzovoort, waarvan de inplanting tegenstrijdig is met het goedgekeurd plan.

In een aantal gevallen wordt dan een minnelijke regeling getroffen en wordt een meerwaarde gevorderd in toepassing van artikel 65 paragraaf 1c van de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.

1. Hoeveel minnelijke regelingen werden in 1990, 1991, 1992 en 1993 getroffen door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Over welke bedragen ging het? Graag een opsplitsing per provincie.
2. Welke bedragen werden in 1990, 1991, 1992 en 1993 daadwerkelijk geïnd omdat betalingsmodaliteiten worden toegestaan. Ook hier graag een opsplitsing per provincie.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid mededelen dat de toepassing van de meerwaarde deel uitmaakt van de mogelijke herstelmaatregelen zoals deze voorzien zijn door de wetgeving op de stedenbouw.

Deze herstelmaatregel kan maar worden toegepast mits akkoord van het college van burgemeester en schepenen.

Ingevolge de recente cassatie-rechtspraak in deze materie dient deze meerwaarde wel voor de rechtbank worden gevorderd en uitgesproken. Een minnelijke regeling is derhalve niet meer mogelijk.

De buitendiensten hebben volgende gegevens medegedeeld in verband met de vastgestelde en geïnde bedragen :

Provincie	Jaar	Aantal	Vastgestelde bedragen	Werkelijk geïnde bedragen
Oost-Vlaanderen	1990	19	3.407.111	1.546.491
	1991	25	7.901.753	3.641.760
	1992	50	13.262.459	4.281.720
	1993	145	35.990.550	18.285.492
West-Vlaanderen	1990	33	5.943.054	5.212.456
	1991	39	6.298.602	5.212.193
	1992	36	7.836.243	6.424.004
	1993	47	9.125.104	9.418.431
Limburg	1990	25	4.292.323	4.891.968
	1991	29	15.460.417	2.983.600
	1992	10	5.892.659	6.974.790
	1993	25	17.630.459	8.337.281
Antwerpen	1990	20	9.191.369	*
	1991	25	7.806.863	3.770.473
	1992	32	12.785.755	3.571.333
	1993	89	14.817.469	4.009.210
Brabant	1990	13	8.029.814	**
	1991	107	6.983.508	1.630.063
	1992	161	4.204.789	2.526.580
	1993	170	3.822.814	4.308.145

Eén van de redenen van het niet overeenstemmen van de vastgestelde en de werkelijk geïnde bedragen is dat in meerdere gevallen betalingsfaciliteiten aan de betrokkenen werden toegestaan.

* Buitendienst Antwerpen beschikt niet over dit gegeven, er is geen totaal geïnd bedrag voor 1990 bekend.

** De inning gebeurde toen nog op het Hoofdbestuur, zodat het bestuur Ruimtelijke Ordening Vlaams-Brabant geen bedrag kan opgeven. Ook op het hoofdbestuur beschikt men niet over cijfers voor deze bedragen voor het jaar 1990, in Brabant.

**Vraag nr. 253
van 4 mei 1994
van de heer J. ANSOMS**

Wegencommissie — Samenstelling en invloed

Ik dank de heer minister voor zijn antwoord op vraag 165 van 17 februari laatstleden die handelde over de wegencommissie, opgericht in de schoot van de SERV.

Graag vernam ik nog betreffende deze wegencommissie :

1. Adviseert de wegencommissie omtrent de globale prioriteiten in het wegenbeleid (los van concrete dossiers) ? Adviseert zij omtrent concrete prioriteiten betreffende de te verrichten investeringen ?
2. Zijn de leden van deze commissie benoemd door de SERV zelf, door de minister of door de Vlaamse regering ?
3. Wie van de deskundigen vertegenwoordigt de invalshoek van de mobiliteitsbeheersing (met mogelijk belangrijke gevolgen inzake investeringsbehoeften) ? Men kan immers geen verantwoord wegenbeleid meer voeren dat losstaat van de mobiliteitsbeheersing.
4. Waarom werd er in de wegencommissie geen lid opgenomen dat tegelijkertijd gemotiveerd èn deskundig is inzake verkeersveiligheid in het algemeen en de zwakke weggebruiker in het bijzonder, terwijl praktisch alle deskundigen "van huize uit" de nadruk leggen op de puur economische aspecten van het wegenbeleid ?
5. Welk is de betekenis van adviezen van de wegencommissie die niet door de SERV zijn overgenomen ? Spelen zij enige rol in het beleid ?
6. Heeft de wegencommissie reeds adviezen uitgebracht ? Zoja :
  - hoeveel adviezen waren dat ?
  - welk was het onderwerp van deze adviezen ?
  - welke adviezen werden er overgenomen door de SERV ? Welke niet ? Wat was daarvan de reden ?

Antwoord

1. De wegencommissie adviseert over de globale prioriteiten in het wegenbeleid. Gegevens hiertoe wor-

den geleverd aan de hand van de behoeftenanalyses. De wegencommissie adviseert eveneens over concrete prioriteiten. Gegevens hiertoe worden geleverd aan de hand van de ontworpen **meerjarenprogramma's**, vergezeld van de nodige motivaties.

2. De leden van de wegencommissie werden aangezocht door de SERV. In overleg met de minister zijn twee vertegenwoordigers aangeduid van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, namelijk :
  - ir. L. Vandierendonck — wd. directeur-generaal.
  - ir. E. De Winne — inspecteur-generaal.
3. In de wegencommissie zetelen meerdere professoren van verschillende universiteiten die voldoende vertrouwd zijn met de verkeersproblematiek, met inbegrip van de „mobiliteitsbeheersing” ;
  - Prof. G. Allaert — Universiteit Gent
  - Prof. Coeck — RUCA
  - Prof. Mortelmans — KUL
  - Prof. Van De Voorde — UFSIA
  - Prof. Vertongen — KUB
4. Deze bewering lijkt me onjuist. De leden van de wegencommissie schenken niet louter aandacht aan de economische aspecten van het wegenbeleid, maar aan het ganse verkeersgebeuren met inbegrip van de verkeersveiligheid en -leefbaarheid.
5. Er zijn mij geen adviezen bekend van de wegencommissie die niet door de SERV zijn overgenomen.
6. De wegencommissie heeft reeds meerdere adviezen uitgebracht (4) onder andere :
  - 1) Aanbeveling van de SERV over de beleidsverklaring Vlaanderen in beweging — deel Openbare Werken.
  - 2) Advies van de SERV over de behoeftenanalyses inzake leefbaarheid en veiligheid en het veiligheidsplan 2002.
  - 3) SERV — advies over het fysisch rollend programma 1993-1995 (3-jarenprogramma).
  - 4) Advies over het fysisch programma 1993 en 1994.
  - 5) Beleidsmethodiek voor de opstelling van het rollend driejarenprogramma 1995-1997 (in voorbereiding).
  - 6) Inhoudelijke discussie over de realisatie van de havens (in voorbereiding).
  - 7) Studie van afgeleide effecten, onder meer de financiering, de economische ontwikkeling, enzovoort (in voorbereiding).
 Alle adviezen die door de wegencommissie terzake werden uitgebracht, werden bij mijn weten overgenomen door de SERV.

**Vraag nr. 256
van 6 mei 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Aangetaste bruggen — Stand van zaken

Naar verluidt zouden nog enkele tientallen bruggen

in Vlaanderen aangetast zijn door alkalisilikareactie.

Kan de minister mij meedelen over hoeveel bruggen het precies gaat ?

Wat is de gemiddelde leeftijd van deze bruggen ?

Aangezien er blijkbaar weinig doeltreffende maatregelen zijn tegen ASR, zullen deze bruggen allicht binnen afzienbare tijd moeten worden vervangen.

Heeft de minister al enig idee van de budgettaire weerslag die dat zal hebben ?

Heeft men er enig idee van hoe dit fenomeen vermeden kan worden bij nieuwe bruggen, bijvoorbeeld door het gebruik van andere materialen ?

Wordt daar desgevallend ook gebruik van gemaakt ?

Antwoord

1. Alle bruggen beheerd door het departement Leefmilieu en Infrastructuur worden om de 3 jaar grondig geïnspecteerd. Bij bepaalde betonbruggen, gebouwd na 1970, wordt hierbij schade vastgesteld veroorzaakt door de alkalisilikareactie (ASR) in het beton. Zekerheid over de ware oorzaak van de schade kan slechts worden verkregen na uitgebreid laboratoriumonderzoek. Vandaag is met zekerheid bij 32 bruggen ASR vastgesteld. Bij een dertigtal andere bruggen wordt ASR vermoed op basis van het zichtbare schadepatroon. Deze laatste bruggen worden achteraf onderworpen aan het bovengenoemd laboratoriumonderzoek. De meeste schadegevallen situeren zich in de provincie West-Vlaanderen en in de verkeerswisselaar A12-R0 te Grimbergen.
2. Gezien, enerzijds, ASR wordt vastgesteld bij constructies gebouwd na 1970, en, anderzijds, ASR gemiddeld tevoorschijn komt na 5 tot 10 jaar, is de gemiddelde leeftijd weinig representatief. Voor de bovenvermelde gevallen kan men de gemiddelde leeftijd op 15 jaar schatten.
3. De aanwezigheid van ASR hangt af van de gekozen betonsamenstelling. In een brug wordt gebruik gemaakt van verschillende betonsamenstellingen naargelang het onderdeel van de constructie (pijlers, landhoofden, funderingen, brugdek, . . .). Bovendien treedt ASR op in verschillende gradaties gaande van onschuldige scheurvorming tot totale destructie van de betonmassa. Het is bijgevolg onmogelijk nu te voorspellen hoeveel bruggen of onderdelen van bruggen er exact zullen moeten worden vervangen in de volgende jaren. Aanvullend kan ik het lid meedelen dat mijn diensten het nodige doen om ASR, eens begonnen, af te remmen of tot stilstand te brengen. Dit gebeurt door de vochtinfiltraties in beton zoveel mogelijk te verhinderen. Hierdoor dienen niet alle aangetaste bruggen te worden vervangen.
4. Indien geen maatregelen zouden worden genomen, zou waarschijnlijk een belangrijk deel van onze bruggen in het eerstvolgend decennium moeten worden vervangen. De nieuwbouwwaarde van de zestig mogelijk aangetaste bruggen kan worden geraamd op zowat 2,5 miljard frank.

Zoals gesteld in punt 3 dient zeker niet tot algemene vervanging te worden overgegaan. De maatregelen tot afremming van de ASR worden grotendeels gecombineerd met de grondige onderhoudswerken aan deze kunstwerken.

5. Vanaf 1989 werd in omzendbrieven aan de diensten van het ministerie van Openbare Werken gewezen op de mogelijke aantasting van betonstructuren door ASR. De omzendbrief nr. 225/91 01 31 legde maatregelen vast die bij de bouw van nieuwe kunstwerken moeten worden in acht genomen. Zo wordt vereist dat de door de aannemer voorgestelde betonsamenstelling ongevoelig is voor ASR. Dit wordt onder andere bereikt door een aangepaste cement- of granulaatkeuze.

Voor nieuwe kunstwerken is de kans op ASR bijgevolg praktisch uitgesloten.

Vraag nr. 268 van 11 mei 1994 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Stadskern van Veurne — Renovatie

Binnen enkele jaren ondergaat de historisch kern van de Veurnse binnenstad een algehele gedaanteverwisseling naar aanleiding van het herinrichtingsproject Leefbare Doortocht. Onder leiding van een eerstaanwezende ingenieur van Bruggen en Wegen buigt een stuurgroep zich momenteel over de verlangens, intenties en plannen.

Het project omvat de herinrichting van onder meer de Ooststraat, de Zuidstraat en de Grote Markt, allemaal geheel of gedeeltelijk gewestwegen. Op de hoorzitting na de eerste stuurgroepbijeenkomst werd meegedeeld dat het Vlaams ministerie van Openbare Werken een krediet van 40 miljoen frank ter beschikking stelt voor realisatie van dit project. Uiteraard dient het stadsbestuur voor de restfinanciering in te staan.

Ingaande op het verlangen van de bewoners van de Noordstraat, ook een gewestweg, bleek de leidinggevend ingenieur bereid ook de herinrichting van een gedeelte van de Noordstraat in het plan op te nemen en ter financiering bij zijn overheid te verdedigen. De vraag rijst evenwel of het budget van 40 miljoen frank toereikend is om ook de Noordstraat herin te richten. Anderzijds wil het bestuur van Bruggen en Wegen ook overgaan tot het aanleggen van een rotonde op het kruispunt gerechtshof en tot herinrichting van het kruispunt Zevensterre.

Een ander project is het aanleggen van een rotonde op het kruispunt lepersesteenweg-Zuidburgweg-Cloustraat op de wijk de Voorstad. Dit project staat onafhankelijk van de eerder geciteerde werken.

1. Is het budget van 40 miljoen frank toereikend om ook de Noordstraat herin te richten, of is een bijkomend krediet nodig ? Zal de minister in dat bijkomend krediet voorzien ?
2. Hoeveel kost de aanleg van de rotonde gerechtshof en de herinrichting van het kruispunt Zevensterre ? Maken die bedragen deel uit van het budget van 40

miljoen frank of gaat het om aparte investeringen ? Wanneer wordt met de werken begonnen ?

3. Wanneer wordt begonnen met de renovatie van de genoemde gewestwegen ?
4. Hoeveel zal de aanleg van een rotonde op het kruispunt Iepersesteenweg-Zuidburgweg-Cloustraat kosten ? Wanneer kunnen de werken aanvangen ?

Antwoord

1. Op het ontwerp van rollend 3-jarenprogramma 1995-1997, dat momenteel in overleg met de administratie wordt opgesteld komen de renovatiewerken van de geciteerde gewestwegen voor. De Ooststraat, Zuidstraat en de Grote Markt wordt als eerste fase voorzien en hiervoor is een krediet van 40 miljoen frank nodig. In een volgende fase wordt de Noordstraat voorgesteld voor een bedrag van 35 miljoen frank. Voor de realisatie van dit 3-jarenprogramma zijn echter substantiële verhogingen nodig van de desbetreffende kredieten ten opzichte van 1994. De totale verhoging bedraagt 4,2 miljard frank en wordt over de volgende rubrieken als volgt verdeeld :

— rubriek veiligheidswerken :	+ 2,3 miljard
(structureel onderhoud inbegrepen)	
— rubriek leefbaarheidswerken :	+ 0,9 miljard
(hoofdzakelijk doortochten, waaronder de door u gevraagde projecten vallen)	
— rubriek fietspaden :	+ 0,5 miljard
— rubriek verkeersafwikkeling :	+ 0,5 miljard
	+ 4,2 miljard

De investeringskredieten voor de wegen voor 1995 dienen derhalve opgetrokken te worden tot 14 miljard frank, dit tegenover het budget van 9,9 miljard frank voor 1994. Mits de gevraagde kredieten worden toegekend, worden deze werken als volgt geprogrammeerd :

- 1ste fase : voor 1995
- 2de fase : voor 1996

2. De herinrichting van het kruispunt Zevensterre wordt begroot op 3 miljoen frank en is voorzien in het kader van de renovatie van de Ooststraat en maakt dus deel uit van het budget van 40 miljoen frank. De aanleg van een rotonde aan het gerechtshof is voorzien op het investeringsprogramma 1994 onder de rubriek herinrichten van kruispunten. Deze werken worden geraamd op 5 miljoen frank en de uitvoering ervan is voorzien in het voorjaar 1995.
3. Onder de voorwaarden gesteld onder punt 1 hiervoor, en mits de stad Veurne eveneens de nodige kredieten voor haar deel voorziet, kunnen deze werken gefaseerd worden geprogrammeerd voor 1995 en 1996. De start ervan is alsdan te voorzien respectievelijk eind 1995/begin 1996 en eind 1996/begin 1997.
4. Op hetzelfde ontwerp 3-jarenprogramma 1995-1997

zoals toegelicht onder punt 1, wordt eveneens in de aanleg van een rotonde ter hoogte van het kruispunt Iepersesteenweg-Zuidburgweg-Cloustraat voorzien.

Vraag nr. 269

van 11 mei 1994

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Herstructureringswerken Assesteenweg te Ternat – Bijkomende op- en afritten ten behoeve van de industriezones

Het Verbond van Westbrabantse Ondernemingen heeft onlangs zijn grieven bekend gemaakt en overgeeft aan het gemeentebestuur van Ternat.

De VWBO vraagt onder meer een betere bewegwijzering van de industriezones, het installeren van telefooncellen in industriezones en meer tekst en uitleg over de werkzaamheden aan de Assesteenweg.

1. Welke maatregelen kan de minister nemen tegen de wildgroei aan wegwijzers naar de industriezones ?
2. Is er bij de uitvoering van de herstructureringswerken van de Assesteenweg gedacht aan bijkomende op- en afritten van en naar de industriezone ?

Zo ja, wat is de kostprijs hiervan ?

Antwoord

1. Terecht merkt u op dat er een einde dient te worden gesteld aan de wildgroei aan bewegwijzering naar industriezones. Deze toestand was mij reeds bekend. Inzake de bewegwijzering naar industriezones is een duidelijke reglementering vervat in de wet van 1 februari 1991, die gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad van 14 maart 1991. Teneinde tot een degelijke en algemene uitvoering van deze reglementering te komen zullen eerstdaags gecoördineerde maatregelen worden genomen om voornoemde wildgroei tegen te gaan.
2. De mogelijkheid van een nieuwe verkeerswisselaar werd reeds onderzocht. De kostprijs wordt geraamd op circa 170 miljoen frank. Ik ben echter de mening toegedaan dat de aanleg van een nieuwe verkeerswisselaar ten bate van de industriële vestigingen aldaar, in belangrijke mate meegefinancierd moet worden door deze laatste.

Vraag nr. 273

van 18 mei 1994

van de heer L. VAN NIEUWEHUYSEN

Eentalig Franse culturele evenementen in de Vlaamse faciliteitengemeenten — Steun van het gemeentebestuur

In het gemeentelijk informatieblad van de faciliteitengemeente Kraainem tref ik een aankondiging aan van een colloquium ten gemeentehuize over de toekomstperspectieven op het vlak van het vervoer, de mobiliteit en de veiligheid.

De aankondiging is vooral gericht aan de buitenlanders

die in Kraainem wonen en is in het Engels en het Frans opgesteld evenals in het Nederlands. Evenwel wordt verduidelijkt dat de uiteenzettingen in het Frans zullen gebeuren, blijkbaar zonder simultaanvertaling. Het is overigens niet de eerste maal dat dergelijke activiteit onder die omstandigheden plaatsvindt. Het ter beschikking stellen van infrastructuur voor socio-culturele evenementen door het gemeentebestuur in het Nederlands taalgebied staat onder het toezicht van de Vlaamse Gemeenschap, in het kader van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt (antwoord van minister Tobback op mijn vraag van 1 maart 1994).

Meent de minister niet dat eentalig Franse evenementen met de steun van het gemeentebestuur en in het gemeentehuis (dat wel werd geweigerd voor de Guldensporenviering van de plaatselijke culturele raad) geen plaats kunnen hebben in de Vlaamse faciliteiten-gemeenten ?

Welke maatregelen neemt hij ?

Antwoord

De vraag van het lid heeft blijkbaar een specifieke en individuele aangelegenheid op het oog en het initiatief ad hoc is mij niet bekend.

Ik vraag de vice-gouverneur van de provincie Brabant dan ook hieromtrent een onderzoek in te stellen.

De resultaten ervan zullen rechtstreeks aan het lid worden meegedeeld.

Vraag nr. 274 van 19 mei 1994 van de heer A. VERLINDEN

Ontsluiting van de regio Aarschot – Investeringsprogramma en plannen voor 1994

Volgens de Kamer voor Handel en Nijverheid wordt de regio Aarschot het probleemgebied van de komende tien jaar. Deze regio moet ook worden ontsloten naar de Kempen en Limburg, zegt deze Kamer. Daarvoor zijn goede verbindingen nodig tussen Aarschot en bijvoorbeeld Turnhout, voegt ze er aan toe. De intercommunale Interleuven steunt deze visie.

Zelf ben ik van oordeel dat ook wegen aangepast aan het zwaar vrachtvervoer naar Mechelen, Lier, Antwerpen en een korte verbinding naar de autosnelweg Antwerpen-Luik onmisbaar geworden zijn, die tevens de gestadig toenemende filevorming en de verkeersongevallen drastisch zouden verminderen.

1. Welk is het investeringsprogramma van de gewestwegen in de regio Aarschot voor het jaar 1994 en welke zijn de geplande uitgaven hiervoor ?
2. Welke plannen qua verbindinginfrastructuur worden geprogrammeerd in de regio Aarschot na 1994 ?

Antwoord

1. Op het investeringsprogramma 1994 is voor de regio Aarschot in de volgende werken voorzien :

- Herinrichting kruispunt N223-Rillaarsebaan – toegangscapex A2 teneinde verkeerslichten te plaatsen. Raming : 4,2 miljoen frank. Deze werken zijn in uitvoering.
- Aanleg vrijliggende fietspaden Herselt-Averbode. Raming : 26,8 miljoen frank. De werken zullen worden aanbesteed van zodra de onteigeningen uitgevoerd zijn, na het aanstaande bouwverlof.

- 2 Vooraleer andere projecten opgenomen kunnen worden in een jaarprogramma dienen deze voor te komen op het rollend 3-jarenprogramma, opgesteld op basis van een behoeftenanalyse. Op mijn vraag actualiseerde de administratie de behoeftenanalyse van 1992 samen met de bijhorende vooruitgangrapporten, rekening houdend met het goedgekeurd wegenprogramma 1994. Uit de geactualiseerde behoeftenraming blijkt de totale behoefte $\pm$ 45 percent hoger te liggen dan in 1992.

Op basis van deze rapporten heeft het kabinet onlangs, in overleg met de administratie, het ontwerp van rollend 3-jarenprogramma 1995-1997 opgesteld. Hierbij werd absolute prioriteit gegeven aan veiligheidswerken (die zich steeds meer en meer opdringen onder meer omwille van het toenemend verkeer) en het onderhoud en instandhouding van ons wegenpatrimonium. Met het saldo van de beschikbare middelen dienen dan nog fietspaden, doortochten, specifieke leefbaarheidsprojecten en andere belangrijke werken (meestal afwerking van begonnen projecten) gerealiseerd. Hierdoor wordt men, louter om budgettaire redenen, verplicht slechts een beperkt programma voor deze werken te voorzien waardoor sommige hiervan in de tijd dienen verschoven te worden ofwel in fasen dienen uitgevoerd.

Ik ben er mij volledig van bewust dat dit een onhoudbare situatie is. Daarom heb ik een geïntegreerd, coherent en globaal Vlaams Infrastructuurplan (VIP) uitgewerkt dat ondertussen reeds werd meegedeeld aan de Vlaamse regering.

Dit VIP bevat drie luiken :

- een jaarlijks onvermijdbaar programma (overeenstemmend met $\pm$ het huidige budget) om een minimaal veiligheidsniveau voor de burger te bereiken, de vrijwaring en instandhouding van het patrimonium te verzekeren en de afwerking van regionale projecten te realiseren ;
- een strategisch programma over 6 jaar (1994-1999) om de economische draagkracht van het Vlaamse Gewest minimaal te verzekeren ;
- een streefprogramma om vanaf het jaar 2000 de veiligheid en de economische slagkracht te optimaliseren .

De terbeschikkingstelling van voldoende financiële middelen ter uitvoering van het „strategisch programma van het VIP” is essentieel. De nodige budgettaire middelen die hiervoor nodig zijn moeten voorkomen dat bepaalde strategische projecten van bovenregionaal belang opnieuw terecht komen in het „huidig” budget, waardoor verschillende andere

noodzakelijke projecten (zoals in de regio Aarschot) slechts met grote vertraging zullen kunnen worden uitgevoerd.

Het „jaarlijks onvermijdbaar programma” is bovendien een must teneinde een minimaal veiligheidsniveau voor de burger te bereiken en het patrimonium in stand te houden.

Ik zal mij ten volle blijven inzetten om de gestelde doelstellingen te bereiken. Ik hoop hierbij te mogen rekenen op uw steun.

Concreet zal ik pas eind 1994 een definitief antwoord kunnen geven op uw randvermelde vraag en dit na het maatschappelijk debat over het Vlaams Infrastructuurplan, de opstelling van voornoemd driejarenprogramma 1995-1997 en de bespreking van de begroting 1995 in de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 276
van 20 mei 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Verkeersremmers — Eenvormigheid

Berichten sijpelen door dat de Vlaamse minister van Openbare Werken zou pogen meer eenvormigheid en veiligheid te brengen in de veelal goedbedoelde maar steeds fantasierijker wordende verkeersremmers op het wegennet.

Kan de minister ter zake contact opnemen met zijn Brusselse en Waalse collega's van Openbare Werken en Verkeer en ook met zijn federale collega Elio Di Rupo, teneinde tot eenvormigheid te komen voor het ganse wegennet ?

Is er ter zake overleg ?

Zo niet, wanneer zal dit geschieden ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat de laatste tijd een toenemend aantal verkeersremmers worden aangebracht op het Vlaamse gewestwegennet. Het aantal en de variëteit is verschillend naargelang van de beheerder van de weg : het gewest, de provincie of de gemeente (of stad). Grosso modo kunnen deze remmers worden ingedeeld in 2 categorieën :

1. verticale remmers :
  - verkeersdrempel ;
  - verkeersplateau ;
  - verkeerspaddestoel ;
  - rijbaankussen.
2. horizontale remmers :
  - asverschuiving ;
  - plaatselijke rijbaanversmalling ;
  - rotonde.

Tot op heden is bij koninklijk besluit van 8 april 1983 enkel de verkeersdrempel ingevoerd en zijn de vereisten opgelegd voor de aanleg ervan en de technische voorschriften waaraan deze moeten voldoen. Voor wat betreft verkeersplateaus, asverschuivingen, plaatselijke

rijbaanversmallingen en rotondes werden door mijn administratie ontwerprichtlijnen uitgevaardigd die enkel bindend zijn voor de Vlaamse gewestwegen. Verkeerspaddestoelen en rijbaankussens komen op dit ogenblik niet voor op gewestwegen.

Qua overleg en samenwerking met het Brussels en Waals Gewest evenals met de federale overheid zijn volgende initiatieven aan de gang of in voorbereiding :

- 1 In opdracht van het federale ministerie van Verkeer en Infrastructuur werd een stuurgroep opgericht onder leiding van het Belgisch Instituut voor de Verkeersveiligheid (BIVV) die een onderzoek moet uitvoeren naar „Busvriendelijke remmers”. Deze stuurgroep functioneert sedert 9 november 1993 en omvat vertegenwoordigers van onder andere :
  - het Federaal ministerie van Verkeer en Infrastructuur ;
  - het Vlaams, Waals en Brussels Gewest ;
  - BIVV ;
  - De Lijn, STIB, TEC ;
  - busmaatschappijen ;
  - studiebureaus ;
  - enzovoort.
2. Op initiatief van de federale minister van Verkeer en Infrastructuur werd op 31 mei 1994 de nationale commissie voor het Wegverkeer (NCV) geïnstalleerd, die onder andere ook zal moeten streven naar uniformiteit voor de verkeersremmers. Hierin zijn naast vele anderen de federale overheid en de 3 regio's vertegenwoordigd.
- 3 Op initiatief van het BIVV wordt op 14 juni 1994 het „Forum voor de Verkeersveiligheid” geïnstalleerd, die op gelijkaardige manier als de NCW is samengesteld en die zich zal buigen over onderwerpen die buiten de bevoegdheid vallen van het NCW.

Vraag nr. 277
van 25 mei 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Rotondes — Verkeersvoorrang

Het Vlaams Gewest heeft voorschriften uitgewerkt voor de aanleg van ronde punten op gewestwegen.

Op dit ogenblik is het zo dat voor deze rotondes in het verkeersreglement de bepaling ontbreekt die de voorrang van links instelt. Het verkeer dat rotondes oprijdt wordt tot op heden zijn voorrang ontzegd met omgekeerde driehoeken.

Heeft de minister desbetreffend reeds contact opgenomen met zijn federale collega van verkeer, die ter zake bevoegd is, om deze anomalie op te lossen in de toekomst ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat momenteel het verkeer dat zich op de rotonde wenst te begeven voorrang dient te verlenen aan het verkeer op de rotonde, waarbij deze regeling dient te worden afgedwongen met de verkeersborden B1 op de aansluitende wegen (voor-

rang verlenen) en met de verkeersborden B15 op de rotonde (voorrang op het volgend kruispunt).

Het ligt in de bedoeling om deze signalisatie te vereenvoudigen en de toepassing van de regel voorrang voor het verkeer op de rotonde algemeen toe te passen. De bespreking van deze problematiek is voorzien op de agenda van de recent door de federale minister van Verkeer opgestarte nationale commissie voor het Wegverkeer, teneinde het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer in voornoemde zin, aan te passen.

Vraag nr. 278
van 25 mei 1994
van de heer M. VERWILGHEN

Vlaamse Gemeenschap — Storten van bagger zonder vergunning in Evergem

1. In het BRT-nieuws van 27 april 1994 kon men vernemen dat de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur het blijkbaar als normaal beschouwt dat op het stort te Evergem door de Vlaamse Gemeenschap zou worden verder gestort zonder vergunning. Ook blijkt uit de uitspraken van de secretaris-generaal dat zijn en uw milieu-administratie in gebreke zou gebleven zijn inzake deze vergunning.

Mogen wij van de bevoegde ministers vernemen :

1. welke stappen zij zullen ondernemen tegen deze onwettige gang van zaken ;
2. om verdere milieuschade te voorkomen aangezien het water in het slib het vroegere stort nog verder onder druk zet met versnelde uitloging en verzwakking van de dijken tot gevolg, zodat kan gevreesd worden voor dijbreuk met alle gevolgen vandien ?
2. Mogen wij tevens aan de bevoegde ministers vragen welke maatregelen zij wensen te nemen in het algemeen en voor dit dossier in het bijzonder tegen het feit dat een dienst openbare werken blijft storten zonder vergunning, vergunning die door de milieu-administratie dient afgeleverd, terwijl deze beide diensten ressorteren binnen het ene departement Leefmilieu en Infrastructuur ?
3. Mogen wij van de bevoegde ministers ook vernemen :
  1. wat hun mening is betreffende vermelde uitlatingen van de bevoegde secretaris-generaal ?
  2. of deze uitlatingen niet wijzen op een malaise en alvast een slechte organisatie en coördinatie binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur ?
  3. wat de bevoegde ministers met hun geplande herstructurering van hun administraties zullen verbeteren betreffende de organisatie en coördinatie ?
  4. of de bevoegde ministers niet beter een opsplitsing van het departement Leefmilieu en Infrastructuur zouden voorstellen ?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en aan de heer N. De Batselier, minister-vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Antwoord

en 2. Op 27 april 1994 werd de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur in kennis gesteld van het feit dat er nog baggerspecie gestort werd op het terrein "Rabot" te Evergem op een ogenblik dat de vergunning die hiervoor op 23 juni 1988 voor vijf jaar werd verleend, vervallen was.

Nog dezelfde dag heeft de secretaris-generaal een vergadering bijeen geroepen van de werkgroep baggerspecieproblematiek waarin alle betrokken administraties en diensten vertegenwoordigd zijn.

Nadat bleek dat de veiligheid gewaarborgd was heeft hij volgende beslissingen genomen :

- a) elke verdere stortactiviteit diende onmiddellijk te worden stopgezet ;
- b) zo snel mogelijk diende een milieuvergunningaanvraag te worden ingediend bij de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen ter regularisering van het dossier nadat hiertoe een coördinatievergadering met alle betrokken partijen zou worden belegd.

De administratie Milieu, Natuur en Landinrichting van haar kant werd verzocht de volledigheid van dit vergunningsaanvraagdossier te begeleiden. Inmiddels is deze milieuvergunningaanvraag ingediend en op 9 juni 1994 ontvankelijk en volledig verklaard door de gemachtigde ambtenaar van de provincie Oost-Vlaanderen.

- c) gestructureerd overleg tussen de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting en de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen moest worden georganiseerd.

Hieruit blijkt duidelijk dat de onwettige gang van zaken niet getolereerd wordt en dat praktische initiatieven werden genomen om analoge toestanden in de toekomst te vermijden.

Inmiddels werd reeds een intern dienstorder "vergunningen voor baggerwerken" opgesteld in onderling overleg tussen de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen, de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting en de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, waarin onder meer een interne procedure voor het aanvragen en het afhandelen van vergunningen binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur wordt gedefinieerd.

Voortaan zal elke vergunningsaanvraag voor baggerwerken voorafgegaan moeten worden door een overlegvergadering met alle betrokke-

nen (inclusief de provincie en de gemeente) waarop de initiatiefnemers het project voorstellen en waarop de wettelijke randvoorwaarden worden onderzocht waarbinnen het project al dan niet kan worden vergund.

3. Uit het bovenvermelde blijkt duidelijk dat de secretaris-generaal het allerminst als normaal beschouwt dat op het stort van Evergem zonder vergunning verder gestort werd.

Om ruimtelijke en ecologische redenen wordt het steeds moeilijker om geschikte terreinen te vinden voor het storten van baggerspecie die uit natuurlijke waterlopen en kanalen moet verwijderd worden in het kader van de waterbeheersing en om de scheepvaart te verzekeren.

Voor het vinden van oplossingen voor deze problematiek is een nauwe samenwerking van onder meer de diensten die bevoegd zijn voor de waterwegen, ruimtelijke ordening en milieu een absolute noodzaak.

In het kader van de in opmaak zijnde organisatieontwikkelingsplannen van de Vlaamse administratie wordt zeer sterk de nadruk gelegd op communicatie en overleg tussen de verschillende diensten, teneinde tot een meer geïntegreerde beleidsvoorbereiding en -uitvoering te komen.

De initiatieven vermeld onder punt 1 zijn hiertoe reeds een aanzet.

De coördinatie van de diensten enerzijds bevoegd voor infrastructuurwerken en anderzijds leefmilieu zou allerminst worden bevorderd door een opsplitsing van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Vraag nr. 280
van 26 mei 1994
van mevrouw M. AELVOET

Vellen van bomen langs gewestwegen — Verantwoording

Het departement Leefmilieu en Infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap gaf opdracht een aantal bomen te vellen langs gewestweg Diest-Geel (N127). De nummering van de bomen maakt duidelijk dat in totaal 27 bomen langs deze gewestweg zullen worden gekapt tussen Diest en Veerle.

De trotse weg, met aan weerszijden een bomenrij die reikte van Diest tot Turnhout, krijgt hiermee alweer een flinke dreun. Enige tijd geleden sneuvelden ook reeds enkele bomen om de aansluiting van de Westelijke Ring in Diest te realiseren. Noordelijker ging men echter drastischer te keer : vanaf Veerle gebeurde een haast volledige kapping en rest vrijwel niets meer van de oorspronkelijke beplanting.

Ook op andere gewestwegen in de omgeving van Diest werd op een aantal bomen een gelijkaardig nummer aangebracht, wat ook hier wijst op geplande kapping van de bomen : N725 te Deurne, N212 Zichem-Averbode. Ook hier lijkt de selectie van de te vellen bomen onduidelijk.

De betrokken bomen zijn hoofdzakelijk eiken (*Quercus Robur L*) die reeds meerdere decennia geleden werden aangeplant. Het vellen van dergelijke beplanting gebeurt op enkele uren tijd. Het duurt echter tientallen jaren vooraleer een laanbeplanting van dergelijk formaat tot stand kan komen.

1. Voor welke gewestwegen is opdracht gegeven om bomen te kappen, en hoeveel bomen betreft het hier telkens ?
2. Om welke redenen moet de kapping gebeuren, en op welke basis gebeurde de selectie van de te kappen bomen ?
3. Zal men na eventuele kapping een nieuwe aanplanting realiseren, en waaruit zal deze bestaan ?
4. Wie kreeg opdracht de uiteindelijke kapping uit te voeren, op welke basis gebeurde die toewijzing, en welke is de bestemming van de geveldde bomen ?
5. Welke is de houding van de heer minister ten opzichte van dergelijke bestaande laanbeplanting langs gewestwegen, en de waarde op milieu- en mobiliteitsvlak ervan ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag laat ik het geachte lid weten dat de kapping van bomen langs vermelde gewestwegen zal worden uitgevoerd in het najaar.

1. Op de N 127 (Diest-Geel) zijn de te vellen bomen met verf gemerkt van nr. 7 tot nr. 22 en nr. 27 wordt er aan toegevoegd. In totaal worden er 17 bomen geveld. Op de N212 (Zichem-Averbode) zullen 3 bomen worden geveld. Voor de N725 is de buitendienst Limburg bevoegd.
2. Op de N127 (Diest-Geel) worden de bomen geveld op basis van de jaarlijkse vellingsdienst die geadviseerd en gecontroleerd wordt door de dienst Groen, Waters en Bossen en de dienst Natuurbescherming en -ontwikkeling (Aminal). Op de N212 (Zichem-Averbode) worden de bomen geveld om de waterafvoer te herstellen (wortelindringing). De toelating tot het vellen van de 3 bomen is eveneens gegeven door de dienst Groen, Waters en Bossen (Aminal).
3. Op de N127 (Diest-Geel) worden de bomen niet meer vervangen gezien de geringe breedte van de zijberm waardoor de bomen niet tot ontwikkeling komen. De bomen staan ook te dicht tegen de rijweg. Op de N212 (Zichem-Averbode) worden de bomen niet meer vervangen gezien de latere stabiliteit en gevaar voor het wegverkeer.
4. De kapping zal worden uitgevoerd door de aannemer BVBA Audenaert en dit ingevolge een openbare aanbesteding. De geveldde bomen zijn eigendom van de aannemer.
5. De laanbeplanting langs gewestwegen en de waarde op milieu- en mobiliteitsvlak maakt mijns inziens deel uit van een aparte studie gezien onder andere de herwaardering van de doortochten in steden en gemeenten. Om die reden is er ook een werkgroep Natuurtechnische Milieubouw opgericht met als

doel het opstellen van een ecologisch georiënteerd typebestek. Hierin wordt de noodzakelijke integratie van de ecologie in de infrastructuur binnen het totale milieu- en natuurgebied vooropgesteld. In zoverre de veiligheid niet in het gedrang komt, worden maximale inspanningen gedaan om het bomenbestand te bewaren.

Vraag nr. 283
van 6 juni 1994
van de heer J. PEETERS

N13 Ring in Herentals — Herinrichting kruispunten

De herinrichting van de kruispunten van de N13 Ring in Herentals is een reeds lang aanslepend probleem.

1. Zijn deze werken opgenomen in de planning voor de nabije toekomst ? Zo ja, voor wanneer ?
2. Welke bedragen worden daarvoor uitgetrokken ?
3. Wat zijn de voornaamste ingrepen die in deze werken gepland zijn ?

Antwoord

1. en 3. Initieel waren de herinrichtingen van 3 kruispunten op de Ring van Herentals voorzien op het investeringsprogramma van 1993. Het betreft 3 kruispunten van de N153 met :
  - N123 Herentals-Lichtaart (Spaans Hof) ;
  - Sint-Jobstraat ;
  - Augustijnenlaan.

Door de buitendienst Antwerpen werd oorspronkelijk een ontwerp voorgesteld met verkeerslichten. Gelet op de bestaande weginfrastructuur met centraal 2x2 rijstroken met daarenboven nog parallelwegen langs beide kanten, geeft een dergelijke herinrichting aanleiding tot vrij ingewikkelde verkeersregelingen. In zitting van 9 juni 1994 adviseerde de adviesgroep van verkeersveiligheid op de Vlaamse gewestwegen (AVVG), deze kruispunten her in te richten door middel van rotondes, waarbij gelijktijdig éénrichtingsverkeer ingesteld dient te worden op de laterale wegen. Deze beslissing werd aan de buitendienst Antwerpen meegedeeld op 5 juli 1994 met de opdracht de ontwerpen in die zin aan te passen en de aanbesteding zo spoedig mogelijk te laten doorgaan. Deze werken zullen normaliter eind 1994 worden aanbesteed.

2. Gezien deze werken niet konden worden vastgelegd in 1993 zijn deze terug opgenomen op het fysisch programma van 1994, waarvoor een krediet van 44 miljoen frank is voorzien.

Vraag nr. 284
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Aandacht voor milieuvriendelijke transportmiddelen — Maatregelen om meer gebruik te maken van het spoor

Spoorlijn 52 heeft een spoorafakking voor de bediening van aanpalende bedrijven zoals de Electrabelcen-

trale, enkele oliebedrijfjes en Metallurgie. Ook het bedrijf Bekaert heeft een eigen verbinding met lijn 52. Nu vervoert Bekaert haar grondstoffen via lijn 52 tot Boom. In Boom worden al deze ladingen op vrachtwagens overgeladen en naar Hemiksem gebracht. Dit betekent dat er gemiddeld 20 à 30 vrachtwagens per dag de verschillende dorpskernen tussen Boom en Hemiksem doorkruisen en dit terwijl dit transport het eigen bedrijf reeds per spoor heeft gepasseerd.

Anderzijds staat in Vlaanderen in Beweging, maart 1994 "dat er extra aandacht moet worden geschonken aan milieuvriendelijke transportmiddelen als het spoor en de binnenvaart".

Welke maatregelen neemt de minister vanuit de vermelde optie om de genoemde bedrijven ertoe te brengen meer gebruik te maken van het spoor ?

Antwoord

Het bevorderen van het vervoer per spoor is tot op heden nog steeds een federale bevoegdheid. Derhalve valt de door het lid aangehaalde problematiek niet rechtstreeks onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

Dit belet uiteraard niet dat het Gewest via de daartoe geëigende mobiliteitspolitiek, het vervoer via meer milieuvriendelijke modi dan de weg onderzoekt. Rechtstreeks ingrijpen in het beleid van de NMBS of van de in de vraag genoemde bedrijven is echter niet mogelijk.

Vraag nr. 285
van 6 juni 1994
van de heer J. DE ROO

Bevaarbaar maken van verruimde afleidingskanaal van Leie tussen Schipdonk en Zeebrugge — Gegevens

In het geïntegreerd voorstel betreffende het Vlaams Infrastructuurplan treffen we onder het streefprogramma (vanaf 2000) de versterking van het economisch draagvlak.

Voor de binnenvaart behelst het voorstellen van het strategisch programma na 2000. In hoofdzaak betekent dit voor onze streek de doortrekking naar Zeebrugge op 4000 ton gabariet. Het omvat het bevaarbaar maken van het verruimde afleidingskanaal van de Leie tussen Schipdonk en Zeebrugge, dit in het kader van het project Seine-Nord. De uitgave wordt geraamd op 4 miljard frank.

1. Kan de precieze begin- en einddatum van de werken worden aangegeven ?
2. Kan tevens worden aangegeven welke werken uitgevoerd zullen worden ten einde het verruimde afleidingskanaal bevaarbaar te maken ?
3. Indien mogelijk had ik graag een overzicht ontvangen van de verschillende te nemen stappen.

Antwoord

1. In het Vlaams infrastructuurplan (VIP) dat ik aan

de Vlaamse regering heb voorgelegd en dat de behoeften schetst om zowel de veiligheid van de bevolking (tegen overstromingen) als de economische slagkracht van het Vlaams Gewest (scheepvaart) veilig te stellen, is de verbreding van het kanaal weerhouden in het Streefprogramma” dat de projecten bevat, waarvan de uitvoering vanaf het jaar 2000 in overweging dient genomen.

Het weze echter vermeld dat de projecten voorzien in dit streefprogramma onderzocht moeten worden naar noodwendigheid, rentabiliteit en impact op ruimte en milieu, dus ook het Schipdonkkanaal.

Een bijkomende voorwaarde tot realisering van het streefprogramma is echter ook dat de Vlaamse regering over de middelen beschikt om voorafgaandelijk het jaarlijks onvermijdbaar programma (onderhoud en lopende projecten) en het strategisch programma (versterking economisch draagvlak tegen het jaar 200) te realiseren.

Aangezien de besluitvorming rond de realisatie van het project als dusdanig nog helemaal moet afgevoerd worden, temeer daar er op dit ogenblik nog geen enkele zekerheid bestaat dat voldoende budgettaire middelen voorhanden zullen zijn om het project te realiseren, kan er heden geen precieze begin- en einddatum van de werken gegeven worden.

- 2 De verruiming van het afleidingskanaal der Leie is in de eerste plaats bedoeld om de waswaters uit het Gentse rechtstreeks naar zee af te voeren en also de precaire situatie rond Gent inzake waterbeheersing te verbeteren.

Het bevaarbaar maken van deze waterweg vergt een aantal extra werken, waarnaar het lid verwijst. Het betreft het bouwen van twee schutsluizen en het verhogen van de overbruggingen over het kanaal.

- 3 De verschillende te nemen stappen om tot een beslissing te komen zijn (deze stappen zijn nog niet gezet)

- het bestuderen van de economische, landschappelijke en milieutechnische aspecten (onder meer het opmaken van een MER) ;
- het in detail uitwerken van de plannen ;
- het nemen van een beslissing tot aanleg door de Vlaamse regering ;
- de onteigeningen ;
- het doorlopen van de procedure tot bekomen van de bouwvergunning ;
- het via concurrentie gunnen van de werken.

Vraag nr. 286
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Kruispunt Boomse Steenweg met Pierstraat — Ondertunneling

De minister gaat het kruispunt van de Boomse Steen-

weg met de Pierstraat ondertunnelen. Anderzijds schrijft de minister in Vlaanderen in Beweging, maart 1994 : “Als het even kan, verdient de rotonde dan ook de voorkeur. ”.

1. Waarom wordt geen rotonde aangelegd om dit kruispunt veilig te maken ?
2. Welke maatregelen neemt de minister opdat de kruispunten met onder meer de Langlaarsteenweg en de Kontichse Steenweg niet even dodelijk worden als het kruispunt van de Pierstraat nu ?
3. In welk globaal concept past de ondertunneling ?

Antwoord

1. en 3. De ondertunneling van de Pierstraat te Aartselaar maakt deel uit van de omvorming tot autosnelweg van het centraal gedeelte van het wegvak Boom-Antwerpen, en kadert aldus in de verdere realisatie van de A12-autosnelweg Brussel-Boom-Antwerpen. Gezien het specifiek karakter van een autosnelweg waarbij geen gelijk grondse kruispunten voorkomen, kan uiteraard hierin ook geen rotonde worden aangelegd.
2. Het feit dat het kruispunt van de Pierstraat onmiddellijk gelegen is achter de uitrit van de half open tunnel, is één van de belangrijkste elementen van de huidige onveiligheid. Gelet op de ligging van de kruispunten Langlaarsteenweg en Kontichse Steenweg zal de specifieke toestand van het kruispunt Pierstraat zich aldaar niet voordoen. Anderzijds zullen in de toekomst, in het kader van voornoemd programma, deze kruispunten eveneens worden ondertunneld.

Vraag nr. 287
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Onveiligheid Boomse Steenweg — Maatregelen

“Een beetje minder auto voor een beetje meer mobiliteit, dat is de keuze die we willens nillens moeten maken”. Dat schrijft de minister in Vlaanderen in Beweging, maart 1994.

De Boomse Steenweg wordt geteisterd door dodelijke verkeersongevallen, door files, met andere woorden door “teveel” auto.

Welke maatregelen neemt de minister om het principe van Vlaanderen in Beweging hard te maken in de regio van de Boomse Steenweg ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat u stelt in uw vraag, wordt de Boomse Steenweg niet geteisterd door files, wel stelt men er een hoog aantal ongevallen vast waardoor het bewuste wegvak tot de zwartste punten van het Vlaams gewestwegennet behoort. Dit is echter niet een gevolg van een „teveel” aan auto’s, maar wel omwille van de lokale verweving van doorgaand en lokaal verkeer.

Het belangrijk doorgaand verkeer, komende van de autosnelweg, wordt er plotseling geconfronteerd met gelijkgrondse kruispunten, waarom bij komend een aanzienlijk lokaal verkeer (waaronder een groot aantal fietsers) verwerkt dient te worden. Omwille van de bestaande weginfrastructuur (namelijk centraal 2x2 rijstroken en lateraal nog eens 2x2 rijstroken) worden deze kruispunten daarenboven onoverzichtelijk en vrij ingewikkeld waardoor de onveiligheid nog toeneemt. Derhalve dienen prioritaire maatregelen genomen te worden om deze onveilige kruispunten opnieuw verkeersveiliger en leefbaarder te maken.

De enige oplossing hiervoor bestaat in een fysische scheiding van de diverse types van verkeer. Daarom werd beslist de centraal gelegen weg met 2x2 rijstroken verder om te vormen tot autosnelweg (A12), waardoor de gelijkgrondse kruispunten worden uitgeschakeld en het lokaal verkeer op de laterale wegen (N177) gescheiden wordt van het autosnelwegverkeer.

Een eerste fase in de ombouw tot autosnelweg van het vak Boom-Antwerpen wordt voorzien door de ondertunneling van de Pierstraat. De werken hiervoor zullen binnenkort worden aangevat.

In functie van de beschikbaar gestelde middelen en de prioriteiten zal het ganse wegvak volgens hetzelfde principe worden heringericht.

Vraag nr. 288
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Onveiligheid fietspaden langs Boomse Steenweg – Maatregelen

De fietspaden langs de Boomse Steenweg zijn bijzonder onveilig onder meer omdat ze voortdurend gekruist worden door auto's die naar (distributie) bedrijven afslaan.

Welke maatregelen neemt de minister om de betrokken fietspaden veiliger te maken ?

Antwoord

Op 30 juni 1994 werden de werken aanbesteed voor de ondertunneling van het kruispunt van de Pierstraat.

Over de gehele lengte van deze werken, dit wil zeggen tussen de 's Heerenbaan en de Brandekensweg, worden de laterale wegen van de N177 volledig geherprofileerd. Zij werden ontworpen voor een snelheid van 70 km/u en worden uitgerust met dubbelrichtingsfietspaden in opstand.

Speciale zorg zal besteed worden om de in- en uitritten van de langsgelegen bedrijven zo veilig mogelijk te maken voor de zwakke weggebruikers.

Mijn diensten onderzochten tevens de mogelijkheid om de fietspaden aan te leggen tussen de laterale wegen N177 en de A12, die tot autosnelweg wordt omgebouwd.

Deze oplossing is echter niet haalbaar omdat de fietspaden op deze plaats de in- en uitritten van de A12

naar en van de N177 zouden kruisen. Tevens komen de fietspaden dan zeer ongunstig uit op de kruispunten met de kruisende wegen.

Telkens zullen bij volgende fasen van de ombouw van de A12 tot autosnelweg de laterale wegen van de N177 geherprofileerd worden volgens het huidige nieuw ontworpen dwarsprofiel.

Vraag nr. 290
van 6 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

N296 Westkapelle-Maldegem – Verbinding met Zeebrugse achterhaven

Tijdens een informatievergadering op donderdag 19 mei ll. werd door het gemeentebestuur van Knokke-Heist en de verkeerscommissie van Zeebrugge een nieuw tracé voorgesteld voor de verbinding van de Zeebrugse achterhaven met de N296 Westkapelle-Maldegem, zijnde de oostelijke ontsluiting van de Zeebrugse haven.

Opmerkelijk is dat de nieuwe weg geen gebruik meer maakt van de bestaande N67 Westkapelle-Dudzele en een heel eind ten zuiden van de dorpskom van Westkapelle wordt gepland. Hierdoor moet niet alleen een heel stuk landbouwgebied worden onteigend, maar ook het natuurkerngebied ten zuiden van Westkapelle wordt rechtstreeks bedreigd. Ondertussen zijn reeds opmetingen op het tracé uitgevoerd, en dit terwijl niet alle betrokken landbouwers op de hoogte werden gesteld.

1. Is het nieuwe tracé, voorgesteld door het gemeentebestuur van Knokke het definitief tracé dat door het ministerie van Openbare Werken wordt aangehouden ? Zo ja, wanneer werd dit beslist ? Werd hiervoor een MER-rapport opgesteld ? Welke plaatselijke instanties werden hierbij geraadpleegd ? Zo neen, welk is het tracé dat op dit ogenblik door Openbare Werken wordt aangehouden ? En hoe reageert dan het ministerie op de mededeling van het Knokse gemeentebestuur ?
2. Is het mogelijk dat metingen voor een tracé op het terrein worden uitgevoerd zonder dat de betrokken landbouwers en bewoners hiervan vooraf op de hoogte worden gebracht ?
3. Indien het ministerie het nieuwe voorstel steunt, welke argumentatie voert men dan aan om niet maximaal gebruik te maken van de bestaande weg Dudzele-Westkapelle en om zo ver ten zuiden van de kern van Westkapelle te gaan ?
4. Welk statuut zal de verbindingsweg uiteindelijk krijgen : autoweg, viervaksbaan of tweevaksbaan ? Welke maatregelen zullen er worden genomen om de snelheid beperkt te houden en de lawaaihinder voor de omgeving tot een minimum te beperken ?

Antwoord

1. Het nieuw tracé voor de verbinding van de Zeebrugse achterhaven (afleidingskanalen) met de N49

(Westkapelle-Maldegem) dat deel uitmaakt van het tracé Jabbeke-Westkapelle is opgemaakt en voorgesteld door mijn diensten in overleg met de gemeenten Knokke-Heist en Damme. Dit tracé van de verbindingsweg is een ontwerptracé dat in de bijzondere verkeerscommissie Zeebrugge is goedgekeurd. De MER-studie wordt opgemaakt na de definitieve beslissing omtrent dit ontwerptracé. De resultaten van de MER-studie kunnen het ontwerptracé nog verder verfijnen.

2. Voor het ogenblik worden de basismetgegevens van deze verbindingsweg uitgezet. Voor het opmeten van de bestaande toestand zullen de eigenaars en huurders van de betrokken percelen verwittigd worden vooraleer de percelen betreden worden.
3. Dit ontwerptracé van mijn diensten heeft de goedkeuring gekregen van de betrokken gemeenten Knokke-Heist en Damme en is naar het oordeel van de bijzondere verkeerscommissie Zeebrugge op verkeerskundig gebied de beste oplossing. Volgens de huidige voorstellen zal het lengteprofiel gelegen zijn op gemiddeld 1,20 m boven het maaiveld uitgenomen ter hoogte van de Dudzelesteenweg en de Koolkerkseweg waar het niveau met 2m opgetrokken wordt om twee kokerbruggen te bouwen. Daardoor wordt de visuele hinder tot een minimum herleid. Met dit ontwerptracé worden woningen noch bedrijven getroffen, is de verkeershinder bij aanleg te verwaarlozen en blijven de eigendomsstructuren ongeschonden. Van hoofdbelang is dat de bestaande weg N376, volop kan fungeren als dienstweg voor de omwonenden en het lokaal toeristisch verkeer en dat de leefbaarheid van de woonkern van Westkapelle verhoogt door een vermindering van het verkeerslawaaï. Gezien de N376 uitgevoerd is met 2 rijstroken zou de verbreding tot 2 x 2 rijstroken de onteigening vergen van alle woningen en bedrijven langs de kant van de verbreding.

De bewoners van de woningen aan de overzijde zouden dan wel veel lawaaihinder ondervinden veroorzaakt door het zwaar havenverkeer. Het afbuigen van het tracé ten zuiden van Westkappelle wordt voorgesteld om de verkeersleefbaarheid van de dorpskern en de veiligheid van de bewoners in Westkapelle te verzekeren.

4. Alle voorzieningen worden getroffen om op termijn het tracé Jabbeke-Westkapelle en dus ook de verbindingsweg het statuut van autosnelweg te geven. De lawaaihinder zal worden beperkt door het voorzien van fluisterasfalt in de bovenlaag van de verharding en door de aanleg van met groen beplante grondbermen.

Vraag nr. 292
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Eigen baan bus Boomse Steenweg — Stand van zaken

Is het niet aangewezen dat bus 50 op de Boomse Steen-

weg een eigen baan krijgt ? Die zou ook door carpoo-
lers kunnen worden gebruikt.

Worden er plannen in die zin uitgewerkt ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer,
Buitenlandse Handel en Staatsvorming

Antwoord

Momenteel is er geen enkel capaciteitsprobleem op de Boomse Steenweg, noch voor het privévervoer, noch voor het openbaar vervoer. Niets wijst erop dat hier in de nabije toekomst problemen zullen rijzen.

Een vrije busbaan, eveneens berijdbaar voor carpoo-
lers, zou geen enkel effect hebben, vermits men er
geen enkel voordeel in tijd mee kan bereiken. Mijn
diensten achten het dan ook niet opportuun om op de
Boomse Steenweg in een aparte rijstrook voor bussen
en carpoo-lers te voorzien en er worden dan ook geen
plannen in die zin uitgewerkt.

Vraag nr. 293
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verhoging maximumsnelheid — Invloed op Boomse Steenweg

De vele dodelijke ongevallen op de Boomse Steenweg worden bijna altijd veroorzaakt door te hoge snelheid. De federale minister van verkeer Elio di Rupo heeft al herhaaldelijk gepleit voor een verhoging van de maximumsnelheid tot 130 km per uur op de autosnelwegen. Wellicht wordt die maximumsnelheid niet direct toegelaten op de Boomse Steenweg. Gevreesd moet worden dat de verhoging van de maximumsnelheid ook gevolgen heeft voor de snelheid op de Boomse Steenweg.

Is het niet gewenst dat de Vlaamse regering via het Interministerieel Comité voor Infrastructuur en Verkeer duidelijk stelt dat de verhoging van de maximumsnelheid niet gewenst is onder meer met verwijzing naar de onveiligheid op de Boomse Steenweg ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer,
Buitenlandse Handel en Staatsvorming

Antwoord

Momenteel is het zo dat op het bedoelde vak van de Boomse Steenweg een snelheidsbeperking van 90 km/u is opgelegd. Het vak heeft trouwens niet het statuut van autosnelweg.

Een eventuele verhoging van de maximumsnelheid op autosnelwegen van 120 km/u naar 130 km/u heeft derhalve geen enkel verband met de huidige verkeerssituatie op de Boomse Steenweg. Dit element kan dus ook niet worden aangehaald om zich tegen een dergelijke verhoging van de maximumsnelheid op de autowegen te verzetten.

Vraag nr. 294
van 7 juni 1994
van de heer W. PEETERS

Brug nr. 12 over Kempisch Kanaal in Schoten — Eventuele herbouw

Ik mag de minister herinneren aan mijn schriftelijke vraag nr. 48 van 19 november 1992, betreffende de vernieuwing van brug nr. 12 over het Kempisch Kanaal in Schoten.

In het antwoord van 16 maart 1993 schreef de minister onder meer : "In het kader van de begrotingsopmaak voor 1994 zal een substantiële verhoging van het krediet op de basisallocatie worden onderzocht. Afhankelijk van het resultaat van het onderzoek zal de herbouw van de brug al dan niet kunnen worden geprogrammeerd".

Alhoewel deze vraag enkel een lokaal belang schijnt te dienen zorgt het probleem toch voor ongenoegen van bruggebruikers uit de ganse regio, vandaar mijn vragen.

1. Werd in de begroting 1994 inderdaad de betreffende basisallocatie substantieel verhoogd ? Met welk bedrag ?
2. Voor wanneer werd de vernieuwing van de brug geprogrammeerd ?

Antwoord

In de begroting 1994 werden de kredieten op de desbetreffende basisallocatie 73.03 van het programma 64.1 „Binnenwateren”, niet verhoogd, zodat het niet mogelijk was de vernieuwing van de brug W12 over het kanaal Dessel-Turnhout-Schoten in het programma voor 1994 op te nemen.

Tijdens de besprekingen over de begroting 1995 wordt opnieuw een substantiële verhoging van het krediet bepleit.

In geval dit bekomen wordt, kan de programmering van het project onderzocht worden.

Overigens ben ik mij ten eerste bewust van de beperkingen die, door het gebrek aan kredieten, aan de programma's worden opgelegd.

Naar aanleiding hiervan heb ik het Vlaams Infrastructuurplan (VIP) voorgesteld, waarin de vervangingsinvesteringen, die enkel het behoud van de huidige exploitatiemogelijkheden beogen, gerekend worden tot het „jaarlijks onvermijdbaar programma”. Om aan de globale jaarlijkse behoefte op dit vlak te voldoen wordt ten opzichte van het huidig jaarbudget reeds een tekort vastgesteld van ca. 800 miljoen frank. De vervangingsinvesteringen kunnen dus slechts worden uitgevoerd pro-rata van de middelen die in de begroting worden ter beschikking gesteld.

Vraag nr. 295
van 7 juni 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Installatie vaste weegbruggen en mobiele aswegers — Stand van zaken

Op 22 oktober 1993 installeerde Openbare Werken een computergestuurde weegbrug in Wetteren, die kort daarna in werking moest treden. Na Wetteren zouden nog acht vaste weegbruggen worden geplaatst en 4 mobiele aswegers zouden een vaste plaats toegewezen krijgen.

1. Hoeveel van de geplande weegbruggen werden geplaatst, en zijn in werking, waar, sedert wanneer, en gedurende welke periode respectievelijk uren ?
2. Waar werden de mobiele aswegers eventueel een plaats toegewezen, zijn in werking, sedert wanneer en welke periode respectievelijk uren ?
3. Welke zijn de eerste resultaten van de overwichtscontroles (naar nationaliteit, overgewicht, p.v.'s enzovoort) ?
4. Hoeveel weegbruggen zijn nog gepland, waar en wanneer
5. Hoeveel hebben de weeginstallaties gekost (installatie, functionering en bediening) ?

Antwoord

1. Van de geplande weegbruggen is er nog geen enkele geplaatst na de installatie van deze in Wetteren.
2. Van de bestaande mobiele aswegers is er nog geen enkele definitief opgesteld. De inplantingsvoorwaarden zijn evenwel toegewezen. De bestaande mobiele aswegers zullen vast opgesteld worden op de autosnelwegparkings van Kruishoutem en Honsem, telkens in beide rijrichtingen.
3. Uit de statistieken van de autosnelwegenpolitie van Wetteren blijkt dat :
  - vanaf eind november 1993 tot eind december 1993, er 55 wegingen werden uitgevoerd. Er werden 35 P.V.'s opgesteld en 5 vrachtwagenbestuurders kregen een waarschuwing. Tegen hen werd geen PV opgesteld omdat het overgewicht kleiner was dan 2 percent.
  - vanaf 1 januari 1994 tot 26 april 1994 er reeds 350 wegingen werden uitgevoerd. Er werden 217 PV's opgesteld en 26 vrachtwagenbestuurders kregen een waarschuwing. Er werd geen PV opgesteld omdat het overgewicht kleiner was dan 2 percent.

Van de gecontroleerde voertuigen is ongeveer 10 percent van buitenlandse herkomst.

Een gedetailleerde tabel met betrekking tot de wegen die aanleiding gegeven hebben tot het opstellen van een PV is aan het lid rechtstreeks overgemaakt.

4. Hierna volgt de lijst met de inplanting van de aswegers zoals beslist tot op heden. Het betreft 23 aswegers : 19 nieuwe aswegers en 4 bestaande mobiele aswegers die definitief vast opgesteld zullen worden. De mobiele aswegers die vast opgesteld worden, corresponderen met de punten 9 tot en met 12 in het hiernavermelde lijst.

De vermelde installaties worden uitgevoerd in de loop van 1994 en 1995.

De lijst zal nog aangevuld worden met een beperkt aantal installaties langs gewestwegen. De studie om de optimale inplanting langs gewestwegen te bepalen is nog niet afgerond.

Lijst met inplanting van aswegers :

1. E19 — Brecht — AWP-post
2. E40 — Aalter — AWP-post
3. E17 — Kortrijk — AWP-post
4. E313 — Tessenderlo — parking richting Hasselt
5. A2 — Zolder — parking richting Boorseme
6. E17 — Kalken — parking richting Antwerpen
7. E19 — Ruisbroek — parking richting Brussel
8. N21 — kmpt 9,6
9. E17 — Kruishoutem — parking richting Kortrijk
10. E40 — Honssem — parking richting Brussel
11. E17 — Kruishoutem — parking richting Gent
12. E40 — Honssem — parking richting Luik
13. A2 — Houthalen — AWP-post
14. E313 — Ranst — richting Antwerpen
15. E313 — Ranst — richting Luik
16. E40 — Wetteren — parking richting Brussel
17. E19 — Minderhout — parking richting Antwerpen
18. A11 (N49) — Zelzate — Rijkswachtbrigade
19. A18 — Jabbeke — AWP-post
20. E313 — Tessenderlo — parking richting Antwerpen
21. A2 — Afrit nr. 24, Bekkevoort — richting Lummen
22. A18 — Westkerke — parking richting Jabbeke
23. A17 — afrit nr. 6, Rumbeke — richting Kortrijk

5. De kostprijs van een aswegerinstallatie kan als volgt geraamd worden :

— elektromechanische uitrusting : 1.000.000 frank
 — bedieningsgebouw : 800.000 frank
 — toegangswegen en weegput : 2.000.000 frank

Totale kostprijs per asweger : 3.800.000 frank (*)

* Bedieningsgebouw niet noodzakelijk indien de aswegerinstallatie zich bevindt op een AWP-post — Gemiddelde kostprijs per asweger bedraagt aldus : 3.000.000 frank.

Tot op heden zijn er nog geen functioneringskosten voor de aswegers van Wetteren.

De bedieningskosten beperken zich tot het inschakelen van rij kswachtpersoneel tijdens de wegen.

Vraag nr. 297
van 10 juni 1994
van de heer M. OLIVIER

Kruispunt De Prince in Kortrijk — Herinrichting

Het kruispunt De Prince (kruising N43 met Hellestraat-Ter Duinstraat) in Marke (Kortrijk) geldt als één van de gevaarlijkste verkeersknooppunten in de streek van Kortrijk. Op de N43 wordt door het doorgaand verkeer een aanzienlijke snelheid gehaald. Heelwat mensen — onder wie heelwat schoolgaande jeugd — dienen deze gevaarlijke rijksweg nochtans dagelijks te kruisen. Dit geeft aanleiding tot erg gevaarlijke verkeerssituaties.

De buurtbewoners hebben deze situatie dan ook herhaaldelijk aan de kaak gesteld door tal van acties.

Ook in de Kortrijkse gemeenteraad werden over deze verkeerssituatie tal van vragen gesteld en aangedrongen op een aanvaardbare oplossing.

Op 2 december 1993 werd de herinrichting van het kruispunt De Prince ook besproken op de bijeenkomst van de verkeerscommissie van de Stad Kortrijk in aanwezigheid van de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Er werd door het ministerie beloofd om, in afwachting van een definitieve oplossing, de middengeleiders op proef aan te leggen met als doel zowel de oversteeklengtes als de snelheid te doen afnemen.

Gezien de bijzonder dringende situatie en de consensus rond de uitvoering van de werken is het wenselijk deze werken zo vlug mogelijk tot stand te brengen.

1. Gaat de minister akkoord met het voorstel van de administratie ?
2. Wanneer zullen de voorlopige werken worden uitgevoerd ?
3. Op hoeveel worden deze werken geraamd ?

Antwoord

1. Na onderzoek liet de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer mij weten dat zij van oordeel is dat het niet aangewezen is op dit kruispunt, een **rondpunt** aan te leggen omwille van de onvoldoende zichtbaarheid langs de kant van Aalbeke door het lengteprofiel en de bocht.

Het kruispunt komt niet voor op de lijst van de zwarte punten in 1993.

Om de verkeersveiligheid toch te verhogen zal er een vluchtheuvel aangelegd worden aan de kant van Kortrijk en zullen de aansluitingen van de Hellestraat en de Ter Duintenstraat versmald worden. Ter hoogte van de vluchtheuvels zal er tevens een voetgangersoversteekplaats gemarkeerd worden.

2. De werken zullen uitgevoerd worden in de loop van 1994.
3. De werken worden geraamd op 4 miljoen frank.

Vraag nr. 298
van 10 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Fietspaden langs de gewestwegen — Convenant

Begin dit jaar werd de gemeenten de mogelijkheid aangeboden met het Vlaams Gewest een convenant af te sluiten inzake de aanleg van fietspaden langs de gewestwegen op hun grondgebied.

1. Welke gemeenten ondertekenden tot nu toe het fietspadenconvenant ?
2. Welk (globaal) investeringsbedrag ten laste van het gewest vertegenwoordigen de projecten die het voorwerp uitmaken van een convenant ?
3. Welke kwalitatieve criteria omtrent de ligging van het fietspad ten opzichte van de rijweg, de breedte van het fietspad, de bestrating, enzovoort worden gehanteerd bij het afsluiten van een convenant ?
4. Op welke wijze zullen de convenanten die het voorwerp uitmaken van een convenant worden verwerkt in het fietspadenprogramma ?
5. Wat met de fietspaden die niet het voorwerp uitmaken van een convenant, maar die om reden van verkeersveiligheid of het realiseren van aansluitende fietsnetwerken toch prioriteit zouden moeten genieten ?

Antwoord

1. Tot eind juni, begin juli hadden de volgende gemeenten convenants inzake de aanleg van fietspaden ondertekend : Brasschaat, Kalmthout, Vorsele, Zemst en Lummen.
2. Het globaal investeringsbedrag ten laste van het Vlaamse Gewest is nog niet gekend. De projecten zijn nog ter studie.
3. De convenants omschrijven geen technische karakteristieken van de te realiseren fietspaden, noch langs gewestwegen noch langs alternatieve tracés.
4. De projecten zullen opgenomen worden in het fietspadenprogramma rekening houdend met de beschikbare budgettaire middelen.
5. Het convenant is slechts één van de elementen die de prioriteit helpen bepalen. Bij het opmaken van het fietspadenprogramma wordt steeds rekening gehouden met de huidige vigerende criteria zodat onveilige fietspaden en het realiseren van aansluitende fietsnetwerken, eveneens prioriteit genieten. De realisatie van het globaal programma is echter afhankelijk van de beschikbare middelen. Volgens het ontwerp van rollend 3-jarenprogramma 1995-1997, dat in overleg met de administratie werd opgesteld en dat als basis dient bij de bespreking van het budget 1995, is voor de noodzakelijke en dringende wegenwerken een substantiële verhoging nodig van 4 miljard frank ten opzichte van 1994. Hiervan is 2,3 miljard frank voor meer veiligheidswerken, waaronder ook het wegwerken van de achterstand in structureel onderhoud, 0,9 miljard frank meer

voor leefbaarheidsprojecten (onder andere doortochten) en 0,500 miljard frank meer voor fietspaden. Voor de verkeersafwikkeling is ook nog eens 0,8 miljard frank meer nodig. In dit programma werden de inspanningen voor aanleg van fietspaden hiermee wezenlijk opgetrokken. De realisatie van dit programma is echter afhankelijk van de uiteindelijk ter beschikking gestelde kredieten.

Vraag nr. 301
van 10 juni 1994
van de heer M. DIDDEN

Kruispunt uitrit 42 met verbindingsweg Aarschot/Winge en Gelrodesebaan in Aarschot — Stand van zaken verkeerslichten

Naar ik verneem waren er verkeerslichten gepland aan de uitrit van de A2 in Aarschot op het kruispunt met de verbindingsweg Aarschot/Winge en op de Gelrodesebaan. Blijkbaar is dit project nog steeds niet uitgevoerd.

Wordt dit weerhouden in het meerjarenplan van het departement ?

Wat is de planning terzake ?

Welk bedrag is er uitgetrokken ?

Is de begroting met betrekking tot dit bedrag reeds goedgekeurd ?

Antwoord

1. De verkeerslichten op het kruispunt van de Jennekensstraat-Steenbergstraat met de op- en afrit van de autosnelweg A2 werden in dienst gesteld op 17 maart 1994. De kostprijs van de verkeerslichten bedroeg 2.017.208 frank.
2. De verkeerslichten op het kruispunt van de Rillaarsebaan met de op- en afrit van de autosnelweg A2 zijn opgenomen op het investeringsprogramma 1994. Zij worden geplaatst na het beëindigen van de wegenwerken waarvan het einde verwacht wordt tegen eind augustus 1994. De kredieten zowel voor het uitvoeren van de wegenwerken (geraamd op 4,2 miljoen frank) en deze voor de verkeerslichten (geraamd op 2,5 miljoen frank) zijn ingeschreven op de begroting 1994.

Vraag nr. 304
van 21 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Afgedankte metalen veiligheidsbanden als weide-afsluiting — Hergebruik

Of het gebruik van afgedankte metalen veiligheidsbanden als weide-afsluiting onder de toepassing valt van artikel 2 van het koninklijk besluit van 16 december 1971 tot bepaling van de werken en de handelingen die vrijgesteld zijn van bouwvergunning, kan volgens de minister niet in algemene zin worden gesteld. Dat blijkt uit de Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 8, blz. 335. Het zou eerder een

feitenkwestie zijn die door de lokale overheid moet beoordeeld worden. De gemeenteoverheid heeft daar in derhalve een arbitraire taak. Het gebruik van vangrails als weide-afsluitingen is de laatste tijd zeer sterk toegenomen en overschrijdt vaak de norm lichte metalen constructie uit genoemd koninklijk besluit op zeer duidelijke wijze : vertikale pijlers worden in meerdere kubieke meters beton vastgezet, en dwarsliggers soms tot op bijna 2 meter hoogte vastgemaakt. De grotere constructies vormen in landschappelijk waardevolle gebieden een duidelijk storend visueel element, dat vanuit het standpunt van landschapsarchitectuur nog moeilijk aanvaardbaar is. Ten slotte blijkt de feitenkwestie die door de lokale overheid moet beoordeeld worden, te zijn ontaard in een systematisch gedogen van deze constructies, waarvoor in de regel geen vergunning wordt aangevraagd en waartegen meestal ook geen klacht wordt ingediend. Een verdere verfijning van de bepaling uit genoemd koninklijk besluit dringt zich derhalve op.

1. Welke bijkomende onderrichtingen heeft de minister de laatste jaren aan de gemeentebesturen gegeven om dit fenomeen bij te sturen en landschappelijk aanvaardbaar te maken ?
2. Over welke rechtsmiddelen beschikt de gemeente om illegale constructies te laten verwijderen, en wordt dit ook in de praktijk uitgevoerd ?
3. Heeft de minister reeds met zijn collega van Openbare Werken daarover contact opgenomen, ten einde het hergebruik van de oude vangrails een andere bestemming te geven, en zo ja, met welke resultaten ?
4. Welke beleidsopties heeft de minister ter zake genomen ten einde het gebruik van oude vangrails in landschappelijk waardevolle gebieden aan een strengere reglementering te onderwerpen ?

Antwoord

Er zijn de laatste jaren geen onderrichtingen aan de gemeentebesturen gegeven om het door het lid omschreven fenomeen bij te sturen en landschappelijk aanvaardbaar te maken. In het antwoord op vraag nr. 79 van 23 januari 1990 van de heer W. Van Durme, werd trouwens gesteld dat het is aangewezen dat deze materie wordt geregeld in een gemeentelijke bouwverordening in toepassing van artikel 60 van de stedenbouwwet. Uiteraard behoort het initiatief tot opmaak van een dergelijke verordening tot de bevoegdheden van het gemeentebestuur.

Een gemeentebestuur beschikt over de rechtsmiddelen die in de stedenbouwwet zijn voorzien om illegale constructies te laten verwijderen, m.a.w. zij kan het herstel vorderen van de plaats in de vorige staat in toepassing van artikel 65 van de stedenbouwwet. Het probleem dat zich hierbij in de praktijk stelt is juist het uitmaken of het al dan niet om illegaal opgerichte constructies gaat gelet op bepalingen van artikel 2,2 van de stedenbouwwet, zoals toegelicht in het antwoord op de reeds hoger geciteerde vraag.

Het is het lid blijkbaar ontgaan dat ik niet alleen bevoegd ben voor de ruimtelijke ordening maar ook voor

openbare werken. Overleg met mijn collega van Openbare Werken in deze is dan ook overbodig. Bij het uitbreken van oude metalen vangrails worden momenteel in het bestek der werken, in twee mogelijkheden voorzien.

Ofwel blijven ze eigendom van het gewest ; voor het geval deze vangrails niet meer als veiligheidsinrichting langs het wegennet kunnen gebruikt worden, worden ze als schroot overgedragen aan de administratie van de Domeinen die instaat voor de verkoop ervan.

In het andere geval worden ze eigendom van de aannemer. Ik neem mij voor om te laten onderzoeken of het opportuun zou zijn om in de bestekken van deze werken, systematisch in de contractuele verplichting te voorzien waarbij de aannemer van de werken, verplicht wordt om oude vangrails tot schroot te laten verwerken voor zover zij niet meer voor hergebruik in aanmerking komen.

Vanuit mijn bevoegdheden inzake binnenlandse aangelegenheden, zal ik deze werkwijze tevens aanbevelen aan de lokale besturen.

Ik ben ervan overtuigd dat door te vermijden dat afgedankte vangrails in omloop worden gebracht en veelvuldig beschikbaar zijn, het door het lid gestelde probleem zichzelf zal oplossen, eerder dan dit via een beteugelingsbeleid te betrachten.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 20

van 22 november 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Decreet op het taalgebruik in de bedrijven — Systematische overtreding in de omgeving van Zaventem, Machelen en Vilvoorde

De berichten over systematische overtredingen in de omgeving van Zaventem, Machelen, Vilvoorde, enzovoort van het zogenaamde septemberdecreet, dat het taalgebruik in de bedrijven regelt, houden aan.

Werd hiernaar reeds onderzoek verricht ?

Waaruit bestaat de controle op de correcte naleving van bedoeld decreet ?

Antwoord

Tot op heden hebben mij nog geen concrete berichten van overtredingen van het decreet van 19 juli 1973 bereikt.

Indien het lid kennis heeft van concrete feiten en klachten die wijzen op een overtreding van bedoeld decreet, wil ik hem verzoeken mij deze ter kennis te brengen.

De klachten kunnen dan door de bevoegde instanties worden onderzocht, zodat de nodige maatregelen kunnen getroffen worden overeenkomstig de bepalingen voorzien in het decreet.

Vraag nr. 44
van 22 december 1993
van de heer F. DE MAN

Verdaging van de Gordel in 1994 — Beslissing

In de Vlaamse Raad werd bevestigd dat de jaarlijkse Gordel in 1994 niet meer zal plaatsvinden op de eerste zondag van september, zoals dat traditioneel het geval was.

Deze beslissing is naar verluidt bij Bloso eigenmachtig getroffen door de commissaris-generaal, zonder dat daarin de raad van bestuur of het kabinet van de minister werd gekend.

Is mijn informatie correct ? Is deze ambtenaar haar boekje te buiten gegaan ?

Antwoord

Traditioneel grijpt de Gordel plaats de eerste zondag van september. Deze datum heeft geen enkele objectieve noch historische reden, maar is inmiddels wel een gewoonte geworden.

Door externe omstandigheden, onafhankelijk van de wil van de organisator Bloso, kan de Gordel 1994 niet doorgaan op de eerste zondag van september (4 september).

Hierbij de chronologie van de feiten en de beslissingen

1. Op 4 juni en 29 juli 1993 besliste de federale regering om bijzondere aandacht te besteden aan de 50ste verjaardag van de bevrijding van het land en de kampen. De federale regering besliste hiervoor een nationaal programma uit te werken, gecoördineerd door een Nationaal Comité. De Vlaamse regering wordt in dit Nationaal Comité vertegenwoordigd door minister-president Luc Van Den Brande en minister-vice-president Norbert De Batselier. Op 24 september 1993 nam de ministerraad een beslissing in verband met het thema van de manifestatie en werd voorgesteld om de manifestatie te concentreren op 2, 3 en 4 september 1994. Hierbij werd ook aangestipt dat de datum van 4 september een probleem kon opleveren, aangezien die dag de 14de editie van de Gordel was gepland.
2. Op initiatief van de secretaris-generaal van het federaal departement van Binnenlandse Zaken vond op 5 oktober 1993 hieromtrent een gesprek plaats, samen met de heer A. Diegenant, voorzitter van de raad van bestuur van het Bloso en de arrondissementscommissaris van Halle-Vilvoorde. Het is voorzitter Diegenant die de commissaris-generaal van het Bloso hierover heeft ingelicht.
3. Eind november 1993 besliste de Vlaamse regering dat de Vlaamse Gemeenschap zou deelnemen aan de viering van de 50ste verjaardag van de bevrijding van België en van de concentratiekampen. In de nota van de minister-president aan de Vlaamse regering (VR/93/10.11/DOC. 0772) wordt opgemerkt

dat de Gordel 1994 nominaal gepland is op 4 september, maar dat "hoe dan ook best wordt vermeden dat beide evenementen op dezelfde dag zouden doorgaan". De Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden kreeg de opdracht om hieromtrent het standpunt van het Bloso in te winnen, wat effectief is gebeurd, zowel telefonisch als schriftelijk.

Rekening houdend met deze extreme factoren heeft de Bloso-administratie een andere datum voor de Gordel 1994 vastgesteld.

Dit gebeurde na intens overleg met :

- de verantwoordelijken van de 4 Gordeltrefpunten (Dilbeek, Zaventem, Sint-Genesius-Rode en Overijse)
- de arrondissementscommissaris van Halle-Vilvoorde
- de brigadecommissaris van de rijkswacht
- en de betrokken politiediensten.

Op basis van dit overleg bleek 18 september 1994 de beste datum te zijn voor de Gordel 1994.

Op die datum kan namelijk hetzelfde potentieel aan veiligheidsmensen (politie en rijkswacht) worden gegarandeerd als bij de vorige edities, alsook de inzet van voldoende gemeentelijk personeel.

Op 11 september 1994 grijpt namelijk de Open Monumentendag plaats, evenals de Grote Prijs Eddy Merckx, waarvan een deel van het parcours samenloopt met het Gordelparcours. Ook dit stelde problemen inzake veiligheid van de Gordelaars en de beschikbaarheid van de orde- en veiligheidsdiensten.

Vraag nr. 45
van 30 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Uitstel van de Gordel 1994 — Veiligheidsoverwegingen

Bloso verantwoordt het uitstel met twee weken van de Gordel met de overweging dat op de eerste zondag van september de 50e verjaardag van de Bevrijding wordt herdacht. Hierdoor zou de veiligheid van de deelnemers aan de Gordel niet kunnen worden gewaarborgd. Kan de minister mij meedelen welke evenementen in het kader van de viering van de Bevrijding tot gevolg hebben dat andere manifestaties omwille van veiligheidsoverwegingen niet kunnen plaatsvinden ?

Antwoord

Zie :
 Vraag nr. 44
 van 22 december 1994
 van de heer F. De Man
 Blz. 1036.

Vraag nr. 48
van 6 januari 1994
van de heer F. DE MAN

Gordel 1994 — Wijken voor Bevrijdingsfeesten in rand rond Brussel

De jaarlijkse Gordel zou in 1994 niet, zoals traditioneel, op de eerste zondag van september plaatshebben. Als reden geeft Bloso dat de ordediensten niet kunnen instaan voor de veiligheid van meer dan 100.000 deelnemers. Diezelfde zondag zouden immers Bevrijdingsfeesten zijn gepland. Meer bepaald de gemeente Sint-Genesius-Rode zou haar medewerking hebben geweigerd.

Meent de minister dat Bloso de Franstalige meerderheid in Rode moet volgen in haar redenering ?

Is het zo dat de Bevrijdingsfeesten in de rand rond Brussel zoveel van de ordediensten vergen dat de traditionele Gordel moet wijken ?

Antwoord

Zie :
 Vraag nr. 44
 van 22 december 1994
 van de heer F. De Man
 Blz. 1036.

Vraag nr. 151
van 6 juni 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-TV-nieuwsuitzending — Schenden regels strikte objectiviteit

De BRTN bracht in haar TV-nieuwsuitzending van 29 april 1994 een verslag over wat extreem-rechts in Zuid-Afrika genoemd wordt. Hierbij liet zij een Zuidafrikaan aan het woord van wie beweerd werd dat hij een specialist van extreem-rechts was. Deze verklaarde dat Eugène Terreblanche die aan het hoofd staat van de Afrikaner Weerstand Beweging, voor twee, drie jaar naar België kwam om er contacten te hebben met het Vlaams Blok en er financiële steun te krijgen. Het Vlaams Blok ontkent ooit de heer Terreblanche ontvangen te hebben. Uit de informatie waarover ik beschik blijkt trouwens dat deze heer nooit naar België kwam. Op mijn schriftelijke vraag van 10 mei jongstleden antwoordde de federale minister van Buitenlandse Zaken immers dat Eugène Terreblanche nooit een visum voor ons land bekwam.

Is de minister niet van mening dat de BRTN kritischer had moeten zijn tegenover beweringen van deze zogenaamde specialist alvorens hem op het scherm te brengen ?

Had de BRTN zijn verklaringen niet moeten toetsen aan die van het Vlaams Blok ?

Heeft de BRTN de regels van de strikte objectiviteit gevolgd ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Op 29 april is in het TV-journaal een interview uitgezonden met de heer Jan Taljaard. De heer Taljaard komt zelf uit conservatieve Afrikaner kring en als journalist werkt hij mee aan enkele Zuid-Afrikaanse kranten en weekbladen. Hij wordt algemeen -ook door uiterst-rechtse Afrikaner kringen erkend als een autoriteit.

De BRTN -verslaggever had dan ook geen reden om zijn informatie te wantrouwen.

Bij navraag heeft de heer Taljaard de BRTN meegedeeld dat zijn verhaal op een punt moet worden gecorrigeerd. De heer Eugène Terreblanche was wel van plan om in 1992 naar België te komen, maar na drie mislukte pogingen om aan een visum te geraken heeft hij de overstek vanuit Londen afgelast. Zijn gezelschap, onder leiding van de heer Ernie Vander Westhuysen, "deputy-leader" van de AWB is wel naar Vlaanderen afgereisd. Een verslag van die reis is trouwens gepubliceerd in het blad van de AWB.

Samengevat kan dus worden gezegd dat de heer Terreblanche inderdaad niet in ons land is geweest, maar dat het verhaal over het bezoek van de AWB-groep wel authentiek is. De heer Taljaard blijft er ook bij dat de AWB-groep in Vlaanderen geld heeft opgehaald.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 142
van 25 mei 1994
van de heer L. MARTENS

Onomkeerbaarheid TBS 55+ — Problemen

Personeelsleden uit het onderwijs kunnen in het stelsel TBS 55+ treden. Eens zij hierin getreden zijn, kunnen zij hun onderwijsopdracht niet meer opnieuw opnemen. De TBS 55+ is met andere woorden onomkeerbaar.

Een aanvraag voor een TBS 55+ dient minstens één maand vooraf ingediend te worden bij het departement Onderwijs. De meeste personeelsleden doen dit vroeger aangezien het wachtgeld dat zij gedurende deze TBS ontvangen, vastgesteld wordt door het ministerie van Financiën en het meestal een tijdje duurt vooraleer zij het definitieve wachtgeld ontvangen. Op deze manier hopen zij het juiste wachtgeld te ontvangen op de ingangsdatum van de TBS 55+.

Het spreekt voor zichzelf dat de grootte van het wachtgeld in verschillende gevallen mede bepalend is om uit te maken of men al dan niet in dit stelsel treedt. Dienaangaande heb ik enkele vragen.

1. Worden de personeelsleden op de hoogte gebracht van de manier waarop, in hun concreet geval, dit wachtgeld wordt berekend ? Zo neen, is het niet

logisch dat de personeelsleden hiervan wel op de hoogte worden gebracht zodat zij de berekening op haar correctheid kunnen nagaan ?

- Het is mogelijk dat een personeelslid een aanvraag voor TBS 55+ indient, maar zich voor deze TBS 55+ effectief ingaat, bedenkt. Dit kan te maken hebben met een gewijzigde gezinssituatie, met het vernemen van het bedrag dat men gedurende deze TBS zal ontvangen, met het bericht dat bepaalde jaren niet in aanmerking komen voor de berekening van het wachtgeld, met het bericht dat men niet aan de voorwaarden voldoet, enz. Mij lijkt het dan ook logisch dat dit personeelslid zijn aanvraag kan intrekken (en in het laatste geval zelfs moet intrekken) en verder zijn onderwijsopdracht kan blijven uitoefenen. De onomkeerbaarheid begint dan maar te lopen vanaf het ogenblik dat de TBS 55+ effectief ingegaan is.

Antwoord

- In de omzendbrief van 15 juni 1989 betreffende de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen worden in punt 5. met betrekking tot het wachtgeld/de wachtgeldtoelage de wijze van toekenning en berekening toegelicht en de in aanmerking komende diensten.

In het schrijven waarbij aan de belanghebbende wordt meegedeeld dat hij de voorwaarden vervult om de bedoelde terbeschikkingstelling te krijgen, wordt vermeld dat in afwachting dat de administratie der Pensioenen het bedrag van het wachtgeld/de wachtgeldtoelage vaststelt, vanaf de datum van de aanvang van de terbeschikkingstelling een voorschot zal worden uitbetaald. Dit voorschot is thans gelijk aan 50 percent van de laatste activiteitswedge(toelage).

Voor de berekening van het bedrag van het wachtgeld/de wachtgeldtoelage dient steeds de tussenkomst van de administratie der Pensioenen worden gevraagd.

- De onomkeerbaarheid begint uiteraard pas te lopen op het ogenblik dat de terbeschikkingstelling is ingegaan. In dit verband werd overigens in de voormelde omzendbrief van 15 juni 1989 vermeld dat indien de personeelsleden op de datum waarop zij wensen dat de terbeschikkingstelling zou ingaan nog geen beslissing (afkomstig van de pensioenadministratie en door mijn departement aan de betrokkene meegedeeld) hebben ontvangen over hun aanvraag, hen aangeraden wordt hun opdracht verder te blijven uitoefenen.

Met betrekking tot het intrekken van een aanvraag, wil ik de aandacht van het lid vestigen op de noodzakelijkheid van de vervanging van de betrokken personeelsleden. Voor de instellingen die moeten instaan voor de continuïteit van het verstrekken van onderwijs is het van belang om tijdig de nodige maatregelen te kunnen treffen.

Vraag nr. 146 van 25 mei 1994 van de heer L. MARTENS

Sluiting van scholen — Statutaire toestand van de vastbenoemde personeelsleden. Documenten voor de reafectatiecommissies

In zijn antwoord op vraag 72 van 21 januari 1994 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 8 van 21 februari 1994) laat de minister weten dat hij aan zijn administratie opdracht heeft gegeven de opgeworpen kwestie ten gronde te onderzoeken.

Graag vernam ik van de minister het resultaat van dit onderzoek.

Antwoord

Ik heb de onderwijsadministratie opdracht gegeven dit probleem te onderzoeken. Als gevolg hiervan heeft de administratie voorgesteld een omzendbrief met nadere informatie en toelichting op te stellen. Voor de aanvang van het schooljaar 1994-1995 zal deze omzendbrief verspreid worden.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 89 van 13 april 1994 van de heer L. BARBE

Orgel Sint-Martinuskerk te Strijtem — Restauratie

Het orgel van de Sint-Martinuskerk te Strijtem (Roosdaal) is beschermd sinds 11 september 1979. Enkel jaren geleden werd het orgel gerestaureerd. Hiervoor verleende de Koning Boudewijnstichting een toelage van 250.000 frank.

- Is het mogelijk volgende gegevens mee te delen :
  - de naam van het opdrachtgevend bestuur ;
  - de naam van de ontwerper en de data van de aanbesteding en van de gunningsbeslissing van het opdrachtgevend bestuur ;
  - de kosten van de werken en de uitvoerder ervan ;
  - het bedrag van de betoelaging ;
  - data van het begin van de werken en de oplevering ?
- Wie had de leiding van de werken ? In welke mate werd de restauratie opgevolgd door het bestuur monumenten en landschappen ?
- Wat is de cultuurhistorische betekenis van dit orgel ?

Antwoord

Orgel Sint-Martinuskerk te Strijtem — Restauratie

1. Met betrekking tot de werken aan het orgel van de Sint-Martinuskerk te Strijtem (Roosdaal) kan ik de volgende gegevens verstrekken :

Opdrachtgevend bestuur : VZW Parochiale Werken : Kerkfabriek Sint-Martinus

Ontwerper : E.H.G. Willems

Kostprijs : ca. 625.000 frank (incl. BTW)

Uitvoerder Firma Potvlieghe-De Maeyer

Betoelaging :

- rechtstreekse financiële steun van de Koning Boudewijnstichting : 250.000 frank (incl. BTW)
- onderhoudspremie van het Vlaamse Gewest : 239.000 frank (incl. BTW)

Data :

- uitvoering gestart : juli 1993
  - uitvoering beëindigd : december 1993 (de eerste fase van de werken werden voordien uitgevoerd met eigen middelen)
2. Aangezien het een beschermd orgel betreft werd de uitvoering van de werken nauwgezet gevolgd door het bestuur Monumenten en Landschappen.
  3. Het orgel is één van de eerste orgels van orgelbouwer J. Cappuyns uit Mechelen en getuigt van goede kwaliteit. De cultuurhistorische betekenis van dit instrument is dan ook groot.

**Vraag nr. 92
van 29 april 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN**

De Lijn — Reclame op sponsoring

De laatste tijd besteedt De Lijn nogal wat geld aan sponsoring en reclame.

1. Kan de minister de evolutie schetsen van dit budget sinds de start van De Lijn ?
2. Hoeveel besteedden de Buurtspoorwegen de vijf laatste jaren van hun bestaan aan reclame en sponsoring ?
3. Kunnen de jaarlijkse budgetten van de Buurtspoorwegen en van De Lijn voor reclame en sponsoring uitgesplitst worden ?
4. Door wie en op welke wijze worden deze financiële inspanningen geëvalueerd ?
5. Hoe beoordelen de instanties van De Lijn de inspanningen voor reclame en sponsoring ?
6. Critici zeggen dat de band tussen bepaalde gesponsorde activiteiten en de concrete dienstverlening te zwak is. Er wordt met sponsorgeld gesmeten zonder dat het extra reizigers oplevert.

7. Is het niet verkieslijk dat de dienst Marketing sterker geïntegreerd wordt en betrokken wordt bij de exploitatie ? De band tussen reclame en sponsoring en het produkt van De Lijn zou dan duidelijker kunnen zijn.

Antwoord

- 1 De uitgaven van De Lijn voor reclame-doeleinden zijn zeer beperkt daar De Lijn over goede kanalen beschikt om het publiek te informeren, bijvoorbeeld verspreiding van folders via displays op de voertuigen.

Bij de start van De Lijn werd een grootscheepse reclamecampagne gevoerd om het ruime publiek te informeren over enerzijds het bestaan van de nieuwe maatschappij en anderzijds de nieuwe tariefstructuur die daarmee gepaard ging. De kosten hiervan bedroegen ongeveer 10 miljoen frank. Deze gerichte informatie-campagne werd gevoerd door middel van :

- TV-spots op BRTN en VTM
- spots op BRTN-radio
- advertenties in de Vlaamse dagbladen
- flankaffichage op bussen en trams
- infofolders, verspreid via displays op de voertuigen en in de verkooppunten van De Lijn en in de postkantoren
- persconferentie

In 1993 werd een gerichte informatiecampagne gevoerd naar aanleiding van de introductie van de magnetische ontwaardingsapparatuur. De kosten hiervoor bedroegen 15 miljoen frank. De informatiecampagne werd als volgt gevoerd :

- verspreiding van een Lijnkrant per entiteit (= provincie)
Totale oplage 1,2 miljoen ex.
- advertenties in Vlaamse dagbladen
- persconferenties op Vlaams en provinciaal niveau

Op uitzondering van enkele dossiers gebeurt sponsoring in hoofdzaak door het ter beschikking stellen van mediaruimte (publiciteit op of in de voertuigen) of door het uitvoeren van speciale diensten voor zover De Lijn over de nodige machtigingen beschikt.

Sinds 1991 ontvangt De Lijn een toelage voor het opstarten, promoten en exploiteren van nieuwe projecten van gemeenschappelijk vervoer, waarvan een gedeelte gebruikt wordt voor reclame en promotie.

Het bedrag van de toelage is als volgt :

- 1991 : 55 miljoen frank (aandeel promotie : 9 miljoen frank)
- 1992 : 60 miljoen frank (aandeel promotie : 11 miljoen frank)
- 1993 : 80 miljoen frank (aandeel promotie : 8 miljoen frank)

- 100 miljoen frank
- 2. Daar deze vraag veel onderzoekswerk vereist, zal het antwoord rechtstreeks overgemaakt worden aan het lid.
- 3. Idem als vraag 2.
- 4. De evaluatie van sponsoringsactiviteiten gebeurt door de directie Marketing en Strategie en door de heer directeur-generaal.
- 5 De Lijn doet met uitzondering van de startcampagne weinig aan reclamevoering (december 90 — januari 91). De wijze van sponsoring gebeurt immers in hoofdzaak door materiële ondersteuning door middel van het ter beschikking stellen van voertuigen + chauffeur enerzijds en publiciteitsruimte op en in de voertuigen anderzijds.

De sponsoring heeft vooral tot doel bepaalde producten (vervoerbewijzen en -diensten) te promoten. Het versterken van de naambekendheid en het positieve imago komt op de tweede plaats daar De Lijn reeds een grote naambekendheid geniet.

Enkele voorbeelden van activiteiten die op dergelijke wijze werden of worden ondersteund :

- Antwerpen 93
  - Open Monumentendag
  - Roefel
  - Watersportlijn Studio Brussel
  - Journalist voor 1 dag
  - Plamuurdag Cultureel Jongeren Paspoort
6. Dat met sponsorgeld wordt gesmeten, is onjuist. Uit de antwoorden op voorgaande punten blijkt dat De Lijn in hoofdzaak een materiële sponsoringspolitiek voert die weinig financiële kosten met zich brengt. Terwijl in de eerste werkingsjaren van De Lijn sponsoring tot doel had de naambekendheid te vergroten en het positieve imago te versterken, worden momenteel door De Lijn activiteiten ondersteund die het mogelijk maken publiciteit te voeren voor reële producten (vervoerbewijzen, groene nummers, . . .). De mogelijkheid om het evenement met het openbaar vervoer te bereiken, is een belangrijke factor. De ondersteuning van de Plamuur-dag van CJP kan hier als voorbeeld dienen. De Lijn ondersteunde dit initiatief door een voordelig tarief aan te bieden voor de deelnemende jongeren (50 frank voor een **dagpas** in plaats van 100 frank). De ondersteuning werd positief geëvalueerd daar van de 5.000 deelnemers bijna 600 jongeren gebruik gemaakt hebben van bus en/of tram om één of meerdere activiteiten te volgen.

Ook de ondersteuning van Antwerpen 93 getuigt van een geïntegreerde sponsoringspolitiek. In ruil voor het ter beschikking stellen van publiciteitsruimte en 5 bussen met chauffeur, werd onder andere in publicaties van Antwerpen 93 veel aandacht besteed aan het openbaar vervoer in Antwerpen. Door de verkoop van 74.000 dagpassen Antwerpen 93 aan 50 frank en een algemene toename van het aantal reizigers in Antwerpen werd de aktie positief geëvalueerd.

In de marge kunnen wij mededelen dat De Lijn veel

vragen ook van overheidsinstanties ontvangt voor sponsoring. Enkel deze activiteiten (en dit zijn er zeer weinig) die het mogelijk maken de eerder vermelde sponsoringspolitiek toe te passen, worden positief behandeld.

7. De 2 afdelingen, Marketing en Exploitatie, werken zowel op entiteits- als op centraal niveau nauw samen. Waar de afdeling exploitatie instaat voor het produkt op zichzelf (reiswegen, dienstregelingen, exploitanten, dienstrollen rijdend personeel . . .) verzorgt de afdeling Marketing de contacten met derden (reizigers, lokale besturen, media, . . .) en staat in voor de nodige marktonderzoeken. Zowel op gebied van studies als op gebied van informatie staan beide afdelingen in permanent overleg met elkaar. Op gebied van reclame en sponsoring treedt De Lijn als eenheid naar buiten. In samenwerking met de afdeling Exploitatie gaat De Lijn over naar meer produkt sponsoring en produkt informatie gericht op welbepaalde doelgroepen (jeugd, ouderen, recreatief vervoer, woon-werkverkeer) en op bepaalde gebieden (steden, lijnencombinaties).

**Vraag nr. 94
van 29 april 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN**

De Lijn — Afstemming van tariefsystemen en vervoerbewijzen op deze van de NMBS en omgekeerd

“Tariefsystemen en vervoerbewijzen (van de NMBS en van De Lijn) dienen op elkaar afgestemd te worden.” Dat staat in het advies van 6 juni 1990 van de Vlaamse regering over Star 21. Beide vervoermaatschappijen hebben intussen tariefsystemen en vervoerbewijzen ontwikkeld die niet op elkaar zijn afgestemd.

Heeft de Vlaamse regering vermeld onderdeel uit haar advies ingeslikt ?

Waar liggen de knelpunten voor deze doelstelling ?

Hoe en tegen wanneer zal deze doelstelling worden gerealiseerd ?

Antwoord

Ik kan het lid melden dat na produkten zoals de gemengde abonnementen NMBS-De Lijn en B-dag-trips in een werkgroep de mogelijkheden onderzocht worden om de compatibele ontwaardingsystemen van De Lijn, TEC en MIVB eveneens in overeenstemming te brengen met het Sabin-systeem van de NMBS.

De complexiteit van het gezamenlijk afleveren van trein-, bus- of trambiljetten mag echter niet onderschat worden, gelet op de disproportie tussen enerzijds het aantal verkooppunten van het stads- en streekvervoer en anderzijds van de NMBS.

**Vraag nr. 98
van 3 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Meer reizigers bij het voorstedelijk openbaar vervoer — Resultaat van deze doelstelling uit 1991

“Op bepaalde lijnen in het voorstedelijk vervoer willen

we meer dan 20 percent reizigers bereiken (met het openbaar vervoer)". Dat schreef de minister in zijn Verkeers- en Vervoerplan Vlaanderen van 27 mei 1991. Hoever staat het met de realisatie van die doelstelling 4 jaar later, één jaar voor het verstrijken van de vermelde periode ?

Antwoord

Ik kan het lid melden dat De Lijn twee voorstadsgebieden definieert, respectievelijk rond Gent en Antwerpen.

In de verkoopsstatistieken van De Lijn van de voorbije jaren is een duidelijke groei vast te stellen van het aantal stads- en voorstadsreizigers ; het aantal streekreizigers loopt daarentegen licht terug.

De groei van het voorstadsvervoer blijkt specifiek ook uit een toenemend aantal verkochte voorstadsabonnementen. In vergelijking met 1992, stegen de vervoersontvangsten ervan in 1993 met 11,2 percent. Het aantal reizigers kende een toename van 10,4 percent.

Tegelijk werd met de invoering van de magnetische ontwaardingsapparatuur op alle bussen en trams in Vlaanderen het specifieke voorstadsbiljet en de voorstadskaart afgeschaft, omwille van een maximale vereenvoudiging van de tarieven. Deze vervoerbewijzen worden sindsdien beschouwd als een vervoerbewijs geldig voor 2 zones en zijn als dusdanig geïntegreerd met de streekstarieven. Een vergelijking is dus enkel aangevoerd voor het abonnement.

Vraag nr. 101 van 4 mei 1994 van de heer J. VAN EETVELT

De Lijn - Lijn 53 B (Londerzeel-Mechelen)

Naar verluidt zou De Lijn de autobusverbinding tussen Londerzeel en Mechelen (lijn 53 B) willen opheffen.

1. Om hoeveel ritten gaat het op deze lijn per dag ?
2. Welk is het gemiddeld aantal reizigers op deze lijn ?
3. Welke zijn de criteria voor de inrichting van een belbus ?
4. Komt lijn 53 B eventueel in aanmerking voor de organisatie van een belbus ?
5. Kan lijn 53 B eventueel behouden blijven indien de betrokken gemeenten deze verbinding belangrijk genoeg vinden om een tussenkomst te doen, teneinde haar te behouden ?

Antwoord

Ik kan het lid melden dat op heden niet de intentie bestaat om de lijn 53b (Londerzeel-Mechelen) af te schaffen.

1. Aantal ritten per dag

werkdag	48
zaterdag	20
- zondagsdienst werd afgeschaft

2. Gemiddeld aantal reizigers per dag

werkdag	1.100
zaterdag	170

3. Criteria inrichting belbus

Een belbus wordt ingezet op zwakke lijnen met zeer weinig reizigers met de bedoeling deze te vervoeren aan een lagere kostprijs ten opzichte van een normale exploitatie. Deze kostprijs wordt onder andere bepaald door de volgende elementen :

- de weginfrastructuur
- het piekvervoer
- de spreiding van de bevolking

Dit heeft tot gevolg dat elke vraag om een belbus in te leggen afzonderlijk moet bekeken worden.

4. Lijn 53b vervangen door belbus

Gezien het gemiddeld aantal vervoerde reizigers per rit, op een werkdag, 24 bedraagt, dient de huidige exploitatievorm behouden te blijven.

5. Behoud van de lijn mits financiële tussenkomst gemeenten

Bij een eventuele vermindering van het huidige aanbod, wordt er contact met de betrokken gemeenten opgenomen. Er kan steeds overwogen worden om mits financiële tussenkomst van de gemeenten het aanbod uit te breiden.

Vraag nr. 103 van 6 mei 1994 van de heer E. BEYSEN

Beveiliging taxichauffeurs — Maatregelen

Taxichauffeurs worden met de regelmaat van een klok het slachtoffer van misdrijven. Tussen 1989 en 1991 werden 78 chauffeurs het slachtoffer van fysiek geweld. De laatste drie jaar verloren er zes het leven.

Begin maart kondigde de minister enkele proefprojecten aan, onder meer het subsidiëren van een glazen wand voor een totaal bedrag van één miljoen frank.

1. Welk budget wordt er volgend jaar ter beschikking gesteld om de veiligheid van taxichauffeurs te verhogen ?
2. Wanneer precies zal de evaluatie van de proefprojecten in Antwerpen, Charleroi, Zaventem en Brussel afgerond kunnen worden ?
3. Heeft de minister al overwogen om wettelijke initiatieven te nemen ten einde de beveiliging van de chauffeurs wettelijk verplicht te maken ?

Antwoord

Ik kan het lid melden dat de beveiliging van de taxichauffeurs inderdaad één van de maatregelen is die kadert in de verbetering van het imago van de taxisector, en bijgevolg van zijn inschakeling in de globale mobiliteitsproblematiek.

In samenwerking met de groepering van Taxi- en Locatieautobedrijven (GTL) werd een evaluatie gemaakt van de reeds bestaande veiligheidsmaatregelen evenals van de meest recente uitvindingen op dat vlak.

Uit deze analyse kunnen volgende conclusies worden getrokken :

- een gespecialiseerde chauffeursopleiding kan agressie gedeeltelijk voorkomen ;
- taxi-overvallen moeten minder aantrekkelijk worden gemaakt door de vermindering van contant geld aan boord van het voertuig, onder meer door gebruik van elektronische betaalsystemen en door de installatie van brandkoffers ;
- de invoering van opsporingssystemen voor gestolen voertuigen vermindert de kans op overvallen ;
- aan taxichauffeurs, die het slachtoffer waren van een overval, moet een professionele begeleiding worden aangeboden om te vermijden dat ze getraumatiseerd het beroep verlaten.

Aan de hand van deze bevindingen zal de GTL een aantal projecten indienen. Om deze projecten te ondersteunen, heb ik een voorstel gedaan om 3 miljoen frank uit te trekken op de begroting 1995 van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze projecten zullen vervolgens worden geëvalueerd om eventueel tot wettelijk verplichte maatregelen te komen.

Vraag nr. 105
van 17 mei 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Stads- en streekvervoer — Gewaarborgde aansluitingen op de dienstregeling van de spoorwegen

Terecht vraagt de Vlaamse regering een betere afstemming van de dienstregelingen van spoorwegen en stads- en streekvervoer met gewaarborgde aansluitingen. Dat staat in het advies van de Vlaamse Executieve inzake het toekomstplan Star 21 van de NMBS van 6 juni 1990.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze doelstelling te realiseren ?
2. Voor welke aansluitingen tussen het spoor- en het stads- en streekvervoer hebben de tussenkomsten van de minister tot resultaten geleid ? Voor welke aansluitingen nog niet ? Waarom niet ?
3. Welke maatregelen neemt De Lijn om de aansluitingen te waarborgen ?

Antwoord

Tussen de NMBS, de Waalse, de Brusselse en de Vlaamse Vervoermaatschappij (respectievelijk SRWT, MIVB en VVM-De Lijn) werd een overeenkomst gesloten met het oog op de coördinatie van de diensten van de spoorwegen met deze van het stads- en streekvervoer.

De provinciale vervoercommissies, waarin ook de betrokken vervoermaatschappijen vertegenwoordigd zijn, zijn belast met de regeling en de opvolging van alle aspecten in verband met de aansluitingen, zoals bepaald in de overeenkomst en inzonderheid met :

- het geven van een advies over de lijst van de overstapstations en de eventuele wijzigingen ervan (de lijst van deze stations, waar thans de aansluitingen verzekerd zijn, is hierbij gevoegd) ;
- het uitwerken en aanpassen van de ontwerpen van protocol-akkoorden (overstapstations, toezicht), alsook het controleren van de uitvoering ervan ;
- kennis nemen van de programma's van de autobusstations en van hun uitrusting in geval van de overstapstations ;
- het voorstellen van elk initiatief ter verbetering van de aansluitingen.

Ik dring bij De Lijn aan op een verdere verfijning waar nodig, van de coördinatie en/of de verbetering van de aansluitingen.

Lijst van de stations waar aansluiting verzekerd wordt.

Aalst	
Aarschot	Gent St.-Pieters
Andenne	Geraardsbergen
Ans	Gouvy
Arlon	Halle
Ath	Hasselt
Aywaille	Heist o/d Berg
Beauraing	Herentals
Berchem	Houyet
Bertrix	HUY
Berzée	Ieper
Bilzen	Jemelle
Binche	Jemeppe s/Sambre
Blaton	Knokke
Boom	Kontich
Braine-I'Alleud	Kortrijk
Braine-le-Comte	La Louvière Centre
Brugge	La Louvière Sud
Charleroi-Sud	Landen
Châtelet	Lessines
Ciney	Leuven
Couvin	Leuze
Deinze	Libramont
Denderleeuw	Lichtervelde
Dendermonde	Liège-Guillemins
De Panne	Lier
Diest	Lobbès
Diksmuide	Lokeren
Dinant	Luttre
Ecaussines Carrières	Manage
Eeklo	Marbehan
Enghien	Mariembourg
Erquennes	Marloie
Fleurus	Mechelen
Florenville	Mol
Frameries	Mons
Gedinne	Mouscron
Geel	Namur
Gembloux	Neerpelt
Genk	Nivelles

Oostende	Tienen
Ottignies	Tongeren
Oudenaarde	Torhout
Paliseul	Tournai
Péruwelz	Trois-Ponts
Piéton	Tubize
Poix St.-Hubert	Verviers-Central
Puurs	Veurne
Roeselare	Vilvoorde
Ronse	Visé
Silly	Walcourt
St.-Ghislain	Waregem
St.-Niklaas	Wareme
St.-Truiden	Welkenraedt
Soignies	Wetteren
Spa	Yvoir
Tamines	Zottegem
Tielt	

Vraag nr. 107

van 30 mei 1994

van de heer D. RAMOUDT

Lawaaihinder op de luchthaven van Oostende — Gelijkwaardige maatregelen als voor de luchthaven van Zaventem

Op een persconferentie van 21 maart -1994 maakt minister Elio Di Rupo en de directeur-generaal Arnold Vandenbroucke, RLW Luchtverkeerscontrole en Veiligheid, de maatregelen bekend om het geluid op de luchthaven van Zaventem te verminderen.

Zo werden vliegbeperkingen tussen 23.00 en 06.00 uur ingevoerd, is het verboden de motoren op te warmen aan de holdingpositie en is het verboden de stuwkracht om te keren bij het landen.

Ook zijn een aantal luidruchtige toestellen niet meer toegestaan op de luchthaven van Zaventem o.a. BAC 1 — 11, B 707, B 737 — 100/200 en B 727 — 100/200 (zonder een geluidsdemping) DC — 9/20/30/40/50, IL — 62 M, TU-154 A, DC 8 — 60 enz.

Tevens bestaan er strikte opstijg- en klimprocedures voor Turbo-jets en propellers.

Heel wat van die vliegtuigen welke verboden zijn te Zaventem, landen nog dagelijks te Oostende met alle lawaaigevolgen vandien.

1. Waarom neemt de minister geen gelijkwaardige maatregel voor de luchthaven van Oostende, o.a. het verbieden van de lawaaierige vliegtuigen
2. Welke motivatie voert hij aan om dezelfde maatregelen van Zaventem op Oostende niet toe te passen.

Antwoord

1. Voor wat het voortgebrachte geluid betreft, volgt de luchthaven van Oostende, net als deze van Zaventem, het koninklijk besluit van 5 juli 1980 tot vaststelling van de voorwaarden tot het uitvoeren van verrichtingen van subsonische vliegtuigen. In dit besluit is de Europese richtlijn 92/14/EEG van 2 maart 1992 opgenomen, betreffende de beperking

van exploitatie van de vliegtuigen **dewelke** zijn opgenomen in bijlage 16 van het verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart.

Dit houdt in dat alle types van vliegtuigen die te Oostende landen, eveneens toegelaten zijn op de luchthaven van Zaventem en op de andere Europese luchthavens. De types van toestellen vermeld in de vraag, krijgen te Zaventem enkel een verbod tot landen en opstijgen tussen 22 en 05 uur.

2. Het aantal vliegtuigbewegingen gedurende één enkele nacht in Zaventem, ligt bijna even hoog als het aantal bewegingen in Oostende op één maand (ca. 60 bewegingen per maand). De situaties zijn dus helemaal niet vergelijkbaar .

Er wordt geopteerd voor een pragmatische aanpak om het nachtverkeer op de luchthaven Oostende te verminderen, namelijk door het gevoelig duurder maken van de landings- en opstijgingsvergoeding voor de periode 23-6 uur (90 frank/ton ten opzichte van 70 frank/ton overdag), en door onderhandelingen met de luchtvaartmaatschappijen, onder meer het uitwerken van nieuwe projecten. Deze pragmatische aanpak heeft geleid tot een stabilisatie of zelfs een vermindering van het aantal bewegingen tijdens de nacht, zonder dat de economische belangen van de luchthaven werden geschaad.

Vraag nr. 110

van 6 juni 1994

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gevangenen in het productieproces in China — Conclusies

Onlangs bleek uit een afschrikwekkende reportage dat het marxistische regime van China op grote schaal gebruik maakt van (politieke) gevangenen in het productieproces. Deze handelwijze is meer dan bedenkelijk en ik had graag vernomen welke conclusies de minister daaruit trekt in zijn hoedanigheid van minister van Buitenlandse Handel.

Antwoord

Ik kan het lid mededelen dat mijn optreden als Vlaams minister van Buitenlandse Handel ten opzichte van China wordt gedetermineerd door de houding van de Vlaamse regering, die op 23 juni 1993 principieel beslist heeft het cultureel akkoord met de Volksrepubliek China weer op te starten.

De Vlaamse regering ging er in haar beslissing van 23 juni 1993 tevens mee akkoord economische, commerciële, universitaire, wetenschappelijke en technologische samenwerkingsprojecten met de Volksrepubliek China aan te gaan, waarbij werd gesteld dat ook het Vlaamse bedrijfsleven hierbij betrokken kan worden.

Zoals het lid wellicht weet, is de Volksrepubliek China als handelspartner de „emerging market” in Azië. Zo bedroeg in 1993 de BLEU-uitvoer naar de Volksrepubliek China 25,11 miljard frank, hetgeen in verhouding tot 1992 neerkomt op een toename met 78 procent. Ook in 1994 zet zich deze stijgende tendens voort.

Vraag nr. 111
van 6 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :
 Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Buitenlandse Aangelegenheden
 Vraag nr. 292
 van 6 juni 1994
 van de heer H. Van Dienderen
 Blz. 1031.

Antwoord

Ik kan het lid melden dat door de geplande werken op de A12 zich thans voor De Lijn de opportuniteit aanbiedt om op de Boomse Steenweg een vrije baan aan te leggen voor de buslijn 50.

De aanleg van deze vrije busbaan is, aangezien de Boomse Steenweg een gewestweg is, in de eerste plaats afhankelijk van een beslissing van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

De Lijn is bereid aan dit project mee te werken. Deze aangelegenheid wordt eerstdaags tussen De Lijn en mijn kabinet besproken, waarna ik deze zal bespreken met mijn collega Kelchtermans.

Vraag nr. 115
van 6 juni 1994
van de heer D. RAMOUDT

Lijn 69B Ieper-Poperinge-Abele — Afschaffing en herneming

De eerste rit op lijn 69B Ieper-Poperinge-Abele werd op 1 april 1994 afgeschaft. Daags nadien werd dezelfde dienst weer opgenomen.

1. Waarom werd deze ritdienst op 1 april afgeschaft ?
2. Waarom werd deze ritdienst daags nadien hernomen ?
3. Hoeveel personen maken er gemiddeld van die ritdienst gebruik ?
4. Is het correct dat de ritdienst werd hernomen onder politieke druk ?

Antwoord

Ik kan het lid melden dat de rit nr. 69 b/1 (Poperinge Markt 6u00 — Ieper Markt 6u23) werd afgeschaft na een eerste tellingscontrole.

Daar bleek dat toch regelmatig geabonneerde klanten gebruik maakten van deze rit, werd ze opnieuw ingelegd.

Het verderhandhaven wordt onderzocht in functie van de globale netherziening.

Vraag nr. 118
van 10 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Actieprogramma's Agenda 21 — Integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming

Hoofdstuk acht van Agenda 21 heeft de integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de mogelijkheden om de zorg voor het milieu en de natuur beter te integreren in de sociaal-politieke besluitvorming. Een van deze mogelijkheden is de integratie van milieu en ontwikkeling in het beleid, de planning en het beheer.

In het kader hiervan dienen milieu- en ontwikkelingsoverwegingen te worden geïntegreerd in het Vlaams beleid met betrekking tot buitenlandse handel. Het Vlaams Gewest is immers actief op dit terrein met FITA en VDBH.

1. Wordt in het Vlaams beleid met betrekking tot buitenlandse handel rekening gehouden met milieuoverwegingen ? Zo ja, op welke wijze en in welke mate ?
2. Wordt in het Vlaams beleid met betrekking tot buitenlandse handel rekening gehouden met ontwikkelingsoverwegingen ? Zo ja, op welke wijze en in welke mate ?
3. Worden reeds de dossiers van FITA onderworpen aan een milieu-evaluatie ? Zo ja, op welke wijze en in welke mate ?

Antwoord

Ik kan het lid mededelen dat de bevordering van de buitenlandse handel in Vlaamse goederen en diensten, vooral dan van de uitvoer ervan, evenals het uittekenen van het imago van Vlaanderen als internationale businesspartner, samen de hoofdprijs vormen van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse handel (VDBH).

In zijn beleid houdt de VDBH in de mate van het mogelijke rekening met milieu- en ontwikkelingsoverwegingen, daar waar dit betrekking heeft op zijn „actieradius”.

Vraag nr. 119
van 13 juni 1994
van de heer L. PIERCO

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 104
 van 13 juni 1994
 van de heer L. Pierco
 Blz. 963.

Antwoord

Ik heb de eer het lid hierna de gevraagde gegevens

mede te delen voor wat de onder mijn bevoegdheid staande pararegionale instellingen betreft.

Bij de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel en de Vlaamse Vervoermaatschappij werden geen personeelsleden behorende tot de betrokken rangen bevorderd of benoemd. Trouwens de VVM heeft een personeelsstatuut sui generis en maakt geen gebruik van de door u aangehaalde rangen 13, 14 en 15.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 35
van 13 juni 1994
van de heer L. PIERCO

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
Vraag nr. 104
van 13 juni 1994
van de heer L. Pierco
Blz. 963.

Antwoord

In de perioden van 17 juli tot en met 23 november 1993 en van 24 november tot 31 december 1993 gebeurden er geen bevorderingen in de graden van rangen 13, 14 en 15 bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 96
van 10 juni 1994
van de heer J. VANDEURZEN

Instellingen gefinancierd vanuit het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap – Uitbesteden van taken

Ook omwille van budgettaire overwegingen wordt er in de welzijns- en gezondheidszorg steeds meer de nadruk gelegd op samenwerking en creëren van netwerken.

De financiering van voorzieningen in de gehandicaptensector heeft daarvoor blijkbaar weinig incentives.

Wanneer instellingen, die gefinancierd worden vanuit het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap bepaalde diensten uitbesteden, dan verliezen zij de subsidiëring voor de personeelsleden die zij anders in dienst zouden hebben, maar die niet meer in dienst zijn omdat die welbepaalde taken werden uitbesteed. Aan de andere kant verhogen de werkings-

middelen voor een dergelijke instelling niet. Met andere woorden, de instelling wordt niet gefinancierd op basis van het feit dat er een aantal noodzakelijke prestaties moeten worden verricht (in administratie, onderhoud, enzovoort) maar wordt gefinancierd in de mate dat men dienaangaande personeel in dienst heeft en deze uitgaven kan bewijzen. Een dergelijk systeem bevordert mijns inziens de samenwerking en de gemeenschappelijke exploitatie van ondersteunende diensten niet.

1. Is de hierboven geschetste analyse correct ? Kan de minister beaamen dat deze financieringswijze de uitbesteding en gezamenlijke exploitatie van diensten niet bevordert ?
2. Moet deze financieringswijze niet herzien worden ?

Antwoord

De financiering van instellingen in de gehandicaptensector, zoals het lid laat opmerken, wordt in deze vraagstelling beperkt tot de residentiële voorzieningen van de zogenaamde zorgsector.

In het verleden konden deze instellingen bepaalde taken ofwel met behulp van gesubsidieerde personeelseenheden zelf uitvoeren, ofwel deze uitbesteden aan derden, de zogenaamde private firma's.

Deze procedure kon tot 31 december 1989 door elke voorziening toegepast worden. Vanaf het dagprijsdossier 1990 werd deze procedure sterk vereenvoudigd door het invoeren van een forfaitarisering van deze uitgaven, namelijk 3,2 percent of 3,9 percent, al naargelang het werkingsstelsel.

Het thema van de mogelijke forfaitaire betoelaging van de voorzieningen in de welzijnssector maakt op dit ogenblik het voorwerp uit van een adviesaanvraag bij de SERV. De besluitvorming hieromtrent wordt eerstdaags verwacht.

Op dat ogenblik zal ik niet nalaten om, in samenspraak en in overleg met het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, hieruit de nodige besluiten te trekken.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 108
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Internationale samenwerkingsakkoorden inzake milieu

Hoofdstuk negen van de Agenda 21 heeft de bescher-

ming van de atmosfeer als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikaseffect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 draagt hiertoe specifieke actieprogramma's aan gericht op verdergaand wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dit hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de Conventie van Wenen (1985) en het Protocol van Montréal. Een concreet actiepunt binnen dit hoofdstuk is de aanpak van de luchtverontreiniging, met specifieke aandacht voor zogenaamde 'early warning'-systemen, uitwisseling van gegevens en regionale akkoorden ter zake.

In dit verband moet de aandacht gevestigd worden op de samenwerkingsakkoorden die meerdere ministers de laatste drie jaren sloten met vooral Oost- en Middeneuropese landen, die relevant zijn voor de milieukwaliteit of voor grensoverschrijdende luchtverontreiniging. Deze akkoorden blijken niet of zeer stroef te werken. Nochtans kunnen deze akkoorden in een gecoördineerd verband een efficiënt middel zijn om zeer doelgericht geselecteerde milieuproblemen aan te vatten. Een inventaris van deze akkoorden en de stand van uitvoering ervan is dan ook noodzakelijk.

1. Welke samenwerkingsakkoorden die ook relevant zijn voor de milieukwaliteit in het algemeen of voor grensoverschrijdend luchtverontreiniging in het bijzonder, werden door leden van de Vlaamse regering de laatste drie jaar gesloten? Welke bepalingen met betrekking tot het leefmilieu en meer bepaald de luchtverontreiniging, zijn in de respectieve akkoorden vervat?
2. In hoeverre werken deze akkoorden? Is het juist dat de werking van deze akkoorden niet of zeer stroef gebeurt? Zo ja, wat zijn hiervoor de redenen? Hoe kan de uitvoering van deze akkoorden worden verbeterd?
3. In hoeverre worden deze akkoorden en hun stand van uitvoering op Vlaams niveau geïnventariseerd?

Vraag nr. 109
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Rol van Vlaanderen binnen het federaal energiebeleid

Hoofdstuk negen van de Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikaseffect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 draagt hiertoe specifieke actieprogramma's aan gericht op verdergaand wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dit hoofdstuk gepleit voor een

strikte uitvoering van de afspraken in de Conventie van Wenen (1985) en het Protocol van Montréal. Een concreet actiepunt binnen dit hoofdstuk is de promotie van een duurzaam energiebeleid met specifieke aandacht voor efficiëntie en consumptie, hernieuwbare energiebronnen en ontwikkelingssamenwerking via technologie-overdracht.

Het rapport 'Naar een duurzaam energiebeleid in Vlaanderen' van 1991 is een goed uitgangspunt voor de uitvoering van de doelstellingen van hoofdstuk 9 van de Agenda 21. De Vlaamse regering moet echter tevens verder haar rol spelen binnen de uitwerking van het federaal energie-beleid dat, in het kader van het rationeel energiebeleid, voor de elektriciteitsmaatschappijen zo vlug mogelijk tot een nieuw uitrustingsplan moet komen waarbij Integrated Resource Planning aan bod komt en waarin een prijsbeleid dat REG aanmoedigt, wordt uitgewerkt. Hiertoe dient het tariefmechanisme te worden veranderd, waarbij winst wordt gekoppeld aan het aantal verkochte kWh. In dit kader moet ook aandacht gaan naar onderzoek en toepassing van hernieuwbare energiebronnen.

1. Werd het rapport 'Naar een duurzaam energiebeleid in Vlaanderen' reeds geactualiseerd? Hoever staat het met de uitbouw en uitvoering van een Vlaams energiebeleid?
2. In hoeverre speelt de Vlaamse regering haar rol binnen de uitwerking van een federaal energiebeleid? Werd in dit kader reeds een nieuw uitrustingsplan voor de elektriciteitsmaatschappijen opgesteld? Zo ja, in hoeverre werd rekening gehouden met Integrated Resource Planning? Welk tariefmechanisme wordt in dit uitrustingsplan weerhouden?
3. In hoeverre wordt op Vlaams niveau onderzoek gedaan naar de toepassing van hernieuwbare energiebronnen? Welke concrete maatregelen werden reeds genomen die de toepassing van alternatieve en hernieuwbare energiebronnen moeten aanmoedigen?

Vraag nr. 110
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Industrie en bescherming van de atmosfeer

Hoofdstuk negen van de Agenda 21 heeft de bescherming van de atmosfeer als onderwerp. Dit hoofdstuk behandelt met name de belangrijkste milieuproblemen die betrekking hebben op lucht, met name het broeikaseffect, de aantasting van de ozonlaag en de luchtverontreiniging in grote agglomeraties. Agenda 21 draagt hiertoe specifieke actieprogramma's aan gericht op verdergaand wetenschappelijk onderzoek, ontwikkeling van duurzame energiebronnen, en beperking van luchtverontreiniging door industrie via energie-efficiëntie, preventie en desnoods zuiveringstechnieken. Bovendien wordt in dit hoofdstuk gepleit voor een strikte uitvoering van de afspraken in de conventie van Wenen (1985) en het Protocol van Montréal. Een concreet actiepunt binnen dit hoofdstuk is de promotie van een industrieel beleid in het kader van duurzame

ontwikkeling, met specifieke aandacht voor efficiënter energiegebruik, industriegerichte beleidsvoornemens-, plan- en programma-MER's en kosten-efficiëntieanalyses.

Om de industrie efficiënter te laten omgaan met grondstoffen en energie, bepleit Agenda 21 innoverende schone technologie, wijzigingen in de produktiestructuren en industriële beleidsMER's. Volgens de EG moet daarenboven een vooruitstrevend industrieel milieubeleid tot een belangrijk concurrentievoordeel worden ontwikkeld en citeert hiertoe een expliciet instrumentarium.

In Vlaanderen is dergelijke benadering van de industrie voorsnog afwezig. De MINA-raad beveelt daarom aan op korte termijn een holistisch sectorplan "Vlaams industriebeleid in het kader van duurzame ontwikkeling" op te stellen.

1. Welke concrete initiatieven werden door de Vlaamse regering reeds genomen om het industriebeleid beter af te stemmen op duurzame ontwikkeling ?
2. Is de minister-president van oordeel dat de opstelling van een holistisch sectorplan "Vlaams industriebeleid in het kader van duurzame ontwikkeling" op korte termijn een noodzaak is ?

Vraag nr. 114
van 22 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Medaille d'Or-label uitgereikt door de geregionaliseerde Ndaltp – Kwaliteitsgarantie

De vroegere Ndaltp heeft voor haar recente regionalisering aan een paar honderd slagers het officiële kwaliteitslabel "Medaille d'Or" uitgereikt. De toekenning van dit label gebeurde met Europese steun. De Europese Commissie beoogde daarmee een grote promotiecampagne voor de afzet van kwaliteitsrundvlees. Bijkomende voorwaarde naast het onderschrijven van een lastenboek waren aanvullende controles op de vetmesterijen, met name inzake de toediening van verboden groeimiddelen.

De Medaille d'Or-slagers hadden er zich toe verbonden volgens de normen van het lastenboek (namelijk hormoonvrij) vlees te verkopen van zodra het vlees beschikbaar was. Het Europees hormonenverbod in de veehouderij heeft in ons land nochtans nog geen effect, hoe hard er ook aan wordt gewerkt op parlementair niveau. Daarom kan er door het merendeel van de Medaille d'Or-slagers op dit ogenblik nog geen enkele garantie worden gegeven dat de verbruikers die hormoonvrij vlees wensen, niet worden misleid. Naar verluidt is immers tot op vandaag nog geen enkele controle uitgevoerd op een dier, een groothandel of een slager van het Medaille d'Or-circuit. Daarnaast blijkt het Medaille d'Or-lastenboek niet verder te gaan dan de gewone wettelijke verplichtingen waar elke slager moet aan voldoen.

1. Welke bedragen van de verschillende overheden werden aan de Medaille d'Orpromotiecampagne toegekend en zijn nog gepland ?

2. Welke eisen van de Europese Commissie werden in het lastenboek opgenomen die hoger waren dan de gewone wettelijke eisen die voor alle slagers gelden ?
3. Welke en hoeveel controles werden er reeds uitgevoerd op de toepassing van de kwaliteitseisen, en door welke diensten ? En wat waren daarvan eventueel de resultaten ?
4. Steunt de Vlaamse regering verder de Medaille d'Or-promotie in haar beleidsopties, en zo ja, onder welke – eventueel gewijzigde – voorwaarden, zo neen, waarom niet ?
5. Welke garanties hebben de consumenten van Medaille d'Or-vlees dat het vlees inderdaad totaal hormoonvrij werd gekweekt ?

Vraag nr. 119
van 14 juli 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Franstalige aankondigingen door elektriciteitsmaatschappij

Naar verluidt zou de elektriciteitsmaatschappij Inter-mosane stroomonderbrekingen op het net, bijvoorbeeld ingevolge werken, in de gemeente Voeren uitsluitend in het Frans aankondigen. Deze maatschappij opereert overigens vanuit het Luikse.

Ware het derhalve niet beter Voeren te laten bedienen door een Vlaamse of Nederlandse maatschappij die wel respect kan opbrengen voor het taalstatuut van de gemeente ?

Werd hieromtrent reeds onderzoek uitgevoerd door de minister van Energie ?

Wat waren desgevallend zijn bevindingen ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 303
van 21 juni 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Spoorwegbrug over de Rupel te Ruisbroek – Prioriteit

Uit het verslag van de commissie voor Openbare Werken en Vervoer betreffende de bespreking van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor 1994, verneem ik dat de minister opnieuw contact zou nemen met de NMBS om de kwestie van de spoorwegbrug over de Rupel te Ruisbroek uit te klaren. Hieruit zou moeten blijken dat dit project voor de NMBS wel degelijk prioriteit geniet, zoals trouwens door de heer Schouppe onlangs in de Kamercommissie werd bevestigd.

Graag vernam ik of dit contact er intussen is geweest en wat er het resultaat van was ?

Vraag nr. 305
van 21 juni 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Geïntegreerd beheer van de kustzones

Hoofdstuk zeventien van de Agenda 21 heeft de oceanen als onderwerp. Dit hoofdstuk omvat alle relevante beleidsmaatregelen ten aanzien van de bescherming van mariene ecosystemen. Het mariene ecosysteem moet, gezien haar enorme invloed op ons bestaan, prioritair beschermd worden tegen de schadelijke effecten van menselijke activiteiten. Bovendien moet op een verstandige en duurzame manier gebruik gemaakt worden van de daarin aanwezige voedselbronnen en grondstoffenvoorraden. Bij de uitwerking van dit hoofdstuk ligt de nadruk op principes van beleidsintegratie, voorzorg, "capacity, building" en internationale samenwerking.

Eén van de concrete actiepunten van dit hoofdstuk is het geïntegreerde beheer van de kustzones en de EEZ in het kader van duurzame ontwikkeling. Het doel hiervan is de realisatie van een evenwicht tussen produktiviteit en biologische diversiteit en een gezond marien ecosysteem. Binnen dit kader wordt ervoor gepleit dat het Vlaams Gewest een kustbestemmingsplan opstelt als gebiedsgericht project binnen het structuurplan Vlaanderen, waarin kritische gebieden, uitbreidingszones, gebruikskonflikten en beheersprioriteiten worden aangeduid. Een dergelijk plan moet de integratie van het beheer, dat nu nog vaak onsamenhangend van aard is, ten goede komen.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vermeld in hoofdstuk 17 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. In welke mate wordt binnen het Structuurplan Vlaanderen ruimte voorzien voor een kustbestemmingsplan ? Werd dergelijk bestemmingsplan reeds opgesteld ? Zo ja, wat zijn de krachtlijnen van dit plan ? Zo neen, lijkt de opstelling van dergelijk plan niet zinvol ?

Vraag nr. 306
van 22 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Het Zwin — Werken ter voorkoming van verzanding

Naar verluidt werden enerzijds vanuit het departement voor Natuurbehoud voorstellen gedaan om in het kader van het integraal kustzonebeheer de sluftervorming te bestuderen, terwijl anderzijds in het natuurreservaat Het Zwin werken werden uitgevoerd om een verzanding te voorkomen. De sluftervorming verhoogt inderdaad de natuurwaarde van grote duingebieden zoals de Westhoekduinen, maar anderzijds is dit onmogelijk zonder een ernstige studie van de zeevering en de natuurlijke aanzanding. De verlanding van Het Zwin, een eeuwenoud verschijnsel, kan daarnaast in versneld

tempo zijn veroorzaakt door de verandering van de getijdenstroming bij de bouw van de oostelijke strekdam van de Zeebrugse haven.

1. Werd over de problematiek van de relatie tussen de opspuitingen van het strand en de bouw van de Zeebrugse haven en Zwinverzanding een studie gemaakt van het sedimenttransport ; zo ja, wanneer en met welke resultaten ?
2. Welke werken werden uitgevoerd of zijn gepland om de verzanding van Het Zwin te verhinderen en of daarover met het departement van Leefmilieu en met de provinciale staten van Zeeland contact werd genomen ; welke waren de resultaten daarvan ?
3. Werd over de eventuele sluftervorming met het departement van Leefmilieu en met de buurlanden reeds overleg gepleegd ; zo ja, met welke resultaten ?

Vraag nr. 307
van 22 juni 1994
van de heer M. MAERTENS

Kustveiligheidsplan 2002 in het kader van het Vlaamse Infrastructuurplan — Aanwending zachte beschermingstechnieken

Het Vlaams Infrastructuurplan voorziet enerzijds onder meer 0,65 miljard frank per jaar, bijvoorbeeld voor instandhoudingswerken aan de zeevering (p. 35). Anderzijds wordt vooropgesteld dat een efficiënt kustverdedigingsprogramma, zoals omschreven in Kust 2002 een minimale uitgave van 7,5 miljard frank zal vergen (p. 53). Op het symposium Kustdag in Wenduine op 18 juni 1994, in het kader van het integraal kustzonebeheer, werd namens de minister verklaard dat 1 miljard frank is uitgetrokken voor zachte strandbeschermingstechnieken, een eigen project van de ingenieurs van het departement van de minister, waardoor de in de laatste jaren verhoogde strand- en duinerosie door de toenemende stormvloed en de verhoging van het zeepeil, op ecologisch verantwoorde wijze bestreden zouden kunnen worden.

1. Worden deze nieuwe zachte beschermingstechnieken in de prioritaire of in de secundaire beschermingswerken opgenomen ; op welke plaatsen en wanneer worden ze uitgevoerd, welke kredieten zijn daartoe op de begroting van de eerstkomende jaren uitgetrokken ?
2. Werd over deze zachte strandbeschermingstechnieken overleg gepleegd met het departement voor Leefmilieu en Natuurbehoud ; zo ja, op welke data en met welke resultaten ?
3. Worden deze strandbeschermingstechnieken uitgevoerd volgens de methodiek van de voorover-suppletie ; en zo neen, waarom wordt deze techniek eventueel niet toegepast ?
4. Werd er een vergelijkende studie en een kosten-batenanalyse opgemaakt van de zachte strandbeschermingstechnieken ten opzichte van de klassieke bedding op de zeevering ; zo ja, welke waren daar de resultaten van ?

Vraag nr. 308

van 22 juni 1994

van de heer H. VAN DIENDEREN

Opbrengst Europees wegvignet — Toewijzing

De opbrengst van het Europees wegvignet zal “wat het Vlaamse Gewest betreft, worden toegewezen aan mobiliteitsverbeterende maatregelen, inzonderheid de gewestelijke verkeersinfrastructuur waar het goederenvervoer gebruik van maakt ; het moet eveneens bijdragen tot het onderhoud en de verbetering van de weginfrastructuur”. Dat schrijft minister Kelchtermans in Het Vlaams Infrastructuurplan, 1994, p. 13.

1. Is dat het standpunt van de Vlaamse regering ?
2. Betekent het dat, wat het Vlaams Gewest betreft, de volledige opbrengst naar weginfrastructuur gaat ?
3. Gaan er ook gedeelten naar de binnenvaart, naar installaties om gecombineerd vrachtvervoer mogelijk te maken, naar het stads- en streekvervoer van De Lijn ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Vraag nr. 310

van 22 juni 1994

van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Verband aantasting milieu en bestrijding armoede voor duurzame economische ontwikkeling

Agenda 21 is een globaal en uitgebreid actieprogramma betreffende een duurzaam milieu- en ontwikkelingsbeleid voor de 21e eeuw dat werd goedgekeurd tijdens de Unced-conferentie. Deze Agenda houdt een aantal actieprogramma's in die door de nationale staten moeten worden vertaald naar het eigen beleid.

In hoofdstuk 3 van de Agenda wordt ingegaan op het verband tussen armoede en aantasting van het milieu en wordt aangetoond waarom ook de bestrijding van de armoede een basisvoorwaarde is voor het realiseren van een duurzame economische ontwikkeling. In concreto betekent dit dat voor iedereen voldoende kansen moeten worden gecreëerd om in het levensonderhoud te voorzien, daarvoor de nodige financieringsbronnen moeten komen en via educatie, gezondheidszorg en emancipatie bij voorrang moet geïnvesteerd worden in de productiefactor “mens”. Belangrijk daarbij is dat de geïntegreerde beleidsprogramma's inzake armoedebestrijding zich vooral richten op achtergestelde bevolkingsgroepen en dat de bevoegdheden en verantwoordelijkheden worden gelokaliseerd op het meest geschikte niveau.

Eén concreet actiepunt dat hieruit kan worden afgeleid is dat de betrokken bevolking, met accent op de meest achtergestelde groepen, meer bij het beleid moeten worden betrokken. Hiertoe is het aangewezen :

— dat bij de besluitvorming inzake programma's die

op deze kansarme bevolkingsgroepen betrekking hebben de organisaties die kansarmen beter bereiken worden betrokken en een zekere decentralisatie naar het lokale niveau wordt doorgevoerd ;

- dat aan deze bevolkingsgroepen specifieke educatie en scholing met behulp van specifieke structuren wordt aangeboden ;
  - dat de genoemde organisaties de nodige middelen worden bezorgd om het doorstromen naar het beleid van de visie die binnen deze bevolkingsgroep leeft mogelijk te maken.
1. Welke maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals verwoord in hoofdstuk 3 van Agenda 21 naar het beleid te vertalen ?
  2. Werd met dit doel reeds een zekere decentralisatie naar het lokale niveau doorgevoerd ?

Vraag nr. 311

van 28 juni 1994

van de heer M. MAERTENS

Linker-IJzeroever — Verkeersreglementering

In antwoord op mijn vraag nr. 393 van 23 september 1993 (Vragen en Antwoorden van 21 februari 1994) antwoordde de minister dat in overleg met de betrokken gemeenten een onderzoek verricht wordt naar de mogelijkheid om de gewestwegen langs de IJzer geheel of gedeeltelijk te reserveren voor lokaal verkeer en om er snelheidsbeperking op te leggen. Ondertussen werden ter hoogte van de Dodengang wegverbredingswerken uitgevoerd en betonverhardingen aangelegd op gewone straatbreedte en werden ettelijke kilometers nieuwe vangrails geplaatst om het steeds snellere autoverkeer te beveiligen, en wellicht nog sneller te laten verlopen, zodat de zwakke weggebruikers hoe langer hoe meer in de verdrukking komen. Ook werden naar aanleiding van de overstroming eind 1993 zeer snel belangrijke stukken IJzerdijk gebetonneerd, zodat vastgesteld moet worden dat in zeer hoge mate het landschap wordt verstoord door beton en vangrails en het fiets- en wandeltoerisme steeds meer in het gedrang komt.

1. Hoe ver is het overleg met de gemeenten gevorderd in verband met lokaal verkeer en snelheidsbeperkingen ?
2. Wordt het niet dringend noodzakelijk de IJzer en de belendende dijken als landschap te klasseren, ten einde verdere verloederende te voorkomen, en zo neen, op welke wijze worden een verdere betonning en groeiende verkeersonveiligheid terugschroefd ?
3. Wordt het niet dringend noodzakelijk een interdepartementaal overleg op Vlaams niveau te organiseren met de Vlaamse ministers van Verkeer, Openbare Werken en Toerisme, specifiek over de IJzeroevers, ten einde genoemde problematiek beter te omkaderen, en zo ja, binnen welke termijn zal dit gebeuren en zullen de resultaten ervan kenbaar worden gemaakt ?

Vraag nr. 312
van 4 juli 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Politiebevoegdheid inzake sluikstorten — Resultaten

Op 7 april 1994 keurde de Vlaamse Raad een besluit goed waardoor de minister van Openbare Werken ambtenaren politiebevoegdheid geven om betogelend op te treden tegen hardnekkige sluikstorters.

1. Hoeveel processen verbaal tegen sluikstorters werden er sinds de aantreding van de ambtenaren opge maakt ?
2. Welke sancties heeft men genomen tegen de overtreders ?
3. Hoeveel heeft dit alles reeds opgebracht voor de Vlaamse regering ?

Vraag nr. 313
van 4 juli 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Verbindingsbrug Mendonk/Sint-Kruis-Winkel — Slechte en gevaarlijke toestand

De toestand van de Baileybrug te Mendonk is uitermate slecht. Deze onvervalste legerbrug, die halfweg de jaren zeventig door de genietroepen werd aangelegd, moest als voorlopige oplossing dienen voor een vaste oeververbinding over de Moervaart tussen Mendonk en Sint-Kruis-Winkel. Duidelijk is wel dat dit stalen bouwwerk ondertussen een definitief karakter heeft gekregen.

Met het onderhoud, net als met de brug zelf, is het pover gesteld. Het ijzeren geraamte is zwaar aangetast door roestvorming, het **brugdek** is ernstig gehavend en is vooral bij regenweer zeer gevaarlijk.

Aan het uiteinde van de plankenvloer richting Sint-Kruis-Winkel ontbreekt de metalen versteviging waardoor de planken los zijn komen te liggen. Hierdoor komt het **brugdek** zo'n vijftal centimeter onder het aansluitend wegdek te liggen wat een zware schok te wegbrengt bij het nemen van de hindernis, zelfs bij een snelheid van 20 km/uur.

De verkeersveiligheid van de dagelijkse weggebruiker wordt hier iedere keer weer in gevaar gebracht, ongeacht met welk soort vervoermiddel hij zich verplaatst.

Ziet de minister de mogelijkheid om binnen korte termijn :

1. het **brugdek** te herstellen ?
2. volledig onderzoek naar de algemene staat van de brug te doen ?
3. de huidige houten plankenvloer te laten vervangen door een verkeersveilige slijtlaag ?

Vraag nr. 314
van 5 juli 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Industriezones langs de waterwegen — Enquête

In de voorbije lente heeft de bevoegde administratie een enquête georganiseerd onder andere als basis voor een diepgaand onderzoek van de gewestplannen. Het gold vooral een onderzoek van de mogelijkheid om langs de waterwegen in industriezones te voorzien voor watergebonden bedrijven.

1. Hoeveel Vlaamse gemeenten werden in het onderzoek betrokken ?
2. Hoeveel gemeenten hebben totnogtoe geantwoord ?
3. Hoever staat het bedoelde onderzoek, wat zijn de bereikte resultaten en de voorlopige acties en/of beslissingen desbetreffend ?

Vraag nr. 317
van 6 juli 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

1,7 miljard frank voor de Ring rond Antwerpen — Doorschuiven naar het openbaar vervoer

De minister wil de ring rond Antwerpen rond maken. Hoe past dit in het Globaal Structuurplan van de metropool ? In zijn inleiding zegt schepen Mangelschots dat het verkeersbeleid duidelijk moet kiezen voor "een merkbare verbetering van het openbaar vervoer".

Op pagina 30 van dit plan staat : "de budgetten van wegeninfrastructuur dienen voor een belangrijk deel te worden overgeheveld naar het openbaar vervoer". Op dezelfde bladzijde staat : "De volledige sluiting van de Ring rond Antwerpen is dus zeker geen prioriteit". Waarom schuift de minister de 1,7 miljard frank voor de Ring niet door naar het openbaar vervoer ?

Vraag nr. 318
van 6 juli 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Wegenwerken — Doorgang voor automobilisten

Bij wegenwerken kunnen fietsers in tegenstelling tot automobilisten dikwijls toch gewoon hun weg voortzetten.

1. Waarom wordt dat niet systematisch gedaan bij werken aan gewestwegen ?
2. Kan de minister niet suggereren dat ook de provinciale en gemeentelijke wegbeheerders dit zouden doen ?

Vraag nr. 319
van 6 juli 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Verskillende soorten stootbanden op autosnelwegen — Graadverschillen inzake verkeersveiligheid

Op bepaalde plaatsen op autosnelwegen vindt men me-

talen stootbanden. Op andere plaatsen gaat het om betonnen stootbanden (bv. autosnelweg **Brussel-Oostende**).

Men kan stellen dat betonnen stootbanden een groter subjectief onveiligheidsgevoel geven dan metalen stootbanden, omdat de eerste een visuele illusie scheppen van rijbaanverbreding, bijzonder als het regent, terwijl zulks in feite niet het geval is.

1. Welke zijn zijn motieven om de ene keer te kiezen voor betonnen stootbanden en de andere keer voor metalen stootbanden ?
2. Wordt de subjectieve indruk van grotere onveiligheid van betonnen stootbanden in vergelijking met metalen stootbanden bevestigd door de **ongevallen**-cijfers ? Heeft het departement Leefmilieu en Infrastructuur hieromtrent cijfergegevens ?
3. Zo ja, kan de minister mij dan een statistische vergelijking geven van ongevallen **over** dezelfde periode en over dezelfde weglengte in verband met de verschillende soorten stootbanden ?
4. Zou het niet zinvol zijn om de betonnen stootbanden te laten schilderen (desnoods met graffiti door jongeren) om meer de aandacht te trekken op deze stootbanden, zodat autobestuurders er meer aandacht aan kunnen geven ?

Wil de minister eventueel enkele kilometers, als proef op de meest gevaarlijke plaatsen laten uitvoeren ? Medewerking kan eventueel gevraagd worden aan de kunstacademies. Dat kost geen cent aan de gemeenschap en de jongeren (lees kunstenaars) kunnen op een ernstige manier hun kunstenaarstalent botvieren in plaats van kunstbouwwerken als doelwit te gebruiken.

Vraag nr. 320
van 7 juli 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Voorrangsmaatregeling op rotondes — Uniforme regel

Deskundigen stellen reeds langer dat de voorrangsregeling op rotondes dermate georganiseerd moet worden dat het verkeer op de rotondes altijd voorrang heeft op het verkeer dat de rotondes op wil rijden. Deze regeling is overigens algemeen in het buitenland.

Eigenlijk zou een nieuwe voorrangsregeling zoals in het buitenland als verkeersregel opgenomen moeten worden in het verkeersreglement. Want nog steeds geldt een voorrangsregeling voor elk rond punt apart, zoals aangegeven door de plaatselijke signalisatie. Dit geldt bv. bij het rond punt aan het Kennedyplein te Oostende.

Zijn er in Vlaanderen nog meer gewestwegen met rotondes waar het verkeer op de rotonde voorrang moet verlenen op het verkeer dat de rotonde oprijdt ? Is dit een algemene politiek van het departement ? Hoe verwoordt de minister zijn keuze, die door deskundigen toch afgewezen wordt ?

2. Welke stappen heeft de minister reeds gezet bij zijn federale collega van Verkeerswezen en Overheids-

bedrijven om een uniforme voorrangsregeling in te schrijven in het verkeersreglement, waarbij het verkeer op de rotonde voorrang krijgt op het verkeer dat de rotonde wil oprijden ?

Vraag nr. 321
van 7 juli 1994
van de heer P. HOSTEKINT

Aanleg Ring rond Lichtervelde — Discussie Aquafin

Reeds vijftien jaar wachten de inwoners van Lichtervelde op de aanleg van een ring rond hun gemeente. De noodzaak van deze ring is duidelijk gezien de lange wachttijden aan de treinoverweg midden in het centrum van Lichtervelde.

Door een discussie tussen Aquafin en het bestuur Wegeninfrastructuur en Verkeer werd met de aanleg van de ring, die naar ik verneem reeds aanbesteed is, nog steeds geen aanvang genomen.

Aquafin hoopt op een tegemoetkoming van 20 miljoen frank voor de ringbeek die een deel van de afwatering van de ring moet opvangen. Het bestuur Wegeninfrastructuur en Verkeer zou naar verluidt weigeren om die 20 miljoen frank over te maken. Ondertussen blijft het dossier echter aanslepen en zijn de mensen van Lichtervelde de dupe van de discussie, terwijl er technische werkloosheid dreigt voor het personeel van de aannemer die de werken zou uitvoeren.

1. Werden reeds pogingen ondernomen om de discussie tussen Aquafin en het bestuur **Wegeninfrastructuur** en Verkeer te deblokken ? Zo ja, wat is het resultaat ? Zo nee, is de minister van plan om een initiatief te nemen ?
2. Werd reeds een aanvangsdatum voor deze werken vooropgesteld ?
3. Welke gevolgen zal de blokkering van het dossier hebben op de geraamde kostprijs ?

Vraag nr. 323
van 15 juli 1994
van de heer V. VAUTMANS

Administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen — Benoeming van directeurs-generaal

De functies van directeur-generaal bij de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen werden open verklaard met ingang van 1 maart 1994. Opmerkelijk is het gegeven dat de huidige directeurs-generaal slechts op pensioen gaan op 1 januari 1995.

In afwachting van hun pensionering en ter overbrugging van de periode 1 maart 1994-1 januari 1995, werden aan de directeurs-generaal "bijzondere opdrachten" gegeven, met name het "bestuderen" van de havens overal ter wereld, tot zelfs in Hawaï toe.

Kan de minister mij mededelen of deze informatie klopt ? In het bijzonder de vraag naar de "bijzondere opdrachten" : is dit juist, welke havens staan er op het programma en wat is de specifieke kostprijs van deze "bijzondere opdrachten" ?

Vraag nr. 324
van 15 juli 1994
van de heer J. ULBURGHS

Noord-Zuidverbinding in Limburg — Bouw- en verkavelingsvergunningen

De voorbereidende werken voor de Noord-Zuidverbinding in Limburg zijn gestart. In Eksel is men werken aan het uitvoeren om de nodige parallelwegen voor de Noord-Zuidverbinding aan te leggen. Deze veranderingen beslaan meer dan 100 meter en vallen niet onder artikel 2 van het koninklijk besluit van 25 maart 1981. Deze werken zijn dus niet vrijgesteld van vergunning.

Er zijn eveneens bouwwerken voor Aquafin aan de gang aan de Wijchmaalse steenweg en de Bergstraat ter hoogte van de Noord-Zuidverbinding. Omdat het hier gaat over de aanleg van een transportleiding die rioleringswater naar het (nog te plannen) waterzuiveringsstation moet leiden, vallen deze werken niet onder artikel 2, 4 van het koninklijk besluit van 25 maart 1981. Voor deze werken is dus ook een bouwvergunning vereist.

Op verzoek van belanghebbenden bij het gemeentebestuur, om inzage te krijgen in de bouwvergunningen, werd niet ingegaan omdat deze bouwvergunningen niet aanwezig zouden zijn op het gemeentehuis. Nochtans zegt artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971: "... gedurende ten minste 2 dagen per week, door de gemeentebesturen te bepalen, kunnen derden belanghebbenden op het gemeentehuis inzage nemen van de inhoud van de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen".

Zijn voor bovengenoemde bouwwerken de nodige bouwvergunningen afgeleverd ?

Indien neen, welke initiatieven heeft de minister naar aanleiding hiervan genomen ?

Indien ja, kunnen derden belanghebbenden op het gemeentehuis inzage nemen van de inhoud van de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen ?

Vraag nr. 325
van 15 juli 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Inbreuken op decreten inzake ruimtelijke ordening — Modaliteiten voor seponering

Met betrekking tot het vervolgings-, hetzij niet-vervolgings- of seponeringsbeleid bij inbreuken op de decreten inzake ruimtelijke ordening, zouden verschillende parketten prioriteiten stellen.

Men zegt mij dat dit gebeurde ingevolge afspraken met de Gewesten en Gemeenschappen.

Kan de minister mij mededelen hoe dergelijke afspraken geformaliseerd zijn, meer bepaald welke partijen daarbij zijn betrokken ?

Als er zo'n afspraken zijn gemaakt, kan dan gezegd worden, m.b.t. inbreuken op decreten inzake ruimtelijke ordening, welke prioriteiten door de Vlaamse Gemeenschap werden vastgelegd ? Ik verduidelijk : in welke gevallen maakt men van seponering al dan niet de regel ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 157
van 13 juni 1994
van de heer L. PIERCO

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Vraag nr. 104
 van 13 juni 1994
 van de heer L. Pierco
 Blz. 963.

Vraag nr. 163
van 4 juli 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-radio 1 — Commentaar op de incidenten in Brussel na de WK-wedstrijd België/Marokko

Naar aanleiding van de incidenten die zich op zondag 19 juni in Brussel voordeden na het einde van de wedstrijd België-Marokko, die in Orlando-Florida gespeeld werd, liet de BRTN op maandag 20 juni op radio 1 de kersverse Brusselse burgemeester Thielemans zowel in het nieuws van 7 uur als in dat van 8 uur aan het woord. Daarenboven werd hij omstreeks 7.45 uur ook in de uitzending "Voor de Dag" geïnterviewd.

Telkens maakte hij ervan gebruik om de schuld voor de incidenten in de schoot van het Vlaams Blok te schuiven. Om 7.10 uur belde ondergetekende naar de nieuwsredactie van de radio om dit tegen te spreken. Er werd mij gezegd dat het Vlaams Blok dit per fax moest doen. Om 11.18 uur bezorgde de voorzitter van het Vlaams Blok dit bericht aan de BRTN.

Desondanks kwam de logenstraffing niet meer op antenne. Wel werd in het nieuws van 9 uur medegedeeld dat het Vlaams Blok — arrondissement Brussel de beschuldiging had ontkend.

Het is duidelijk dat de valse beschuldigingen van Thielemans veel meer aandacht van de BRTN kregen dan het verweer van het Vlaams Blok.

Is de minister de mening toegedaan dat de BRTN in deze zaak de objectiviteitsregels waaraan onze openbare omroep zich dient te houden, heeft gerespecteerd ?

Vraag nr. 164
van 4 juli 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radionieuwsuitzending van 19 juni jl. te 10 uur
— Juistheid van de informatie

In de radio-nieuwsuitzending van 10 uur hoorde ik op zondag 19 juni jl. dat de BRTN de IRA als "radicaal katholiek" bestempelde. Daar de kerkelijke overheid de laatste jaren al meermaals de methodes van het Iers Republikeins Leger sterk veroordeeld heeft, lijkt dit geenszins te kloppen.

Is de minister van mening dat de openbare omroep in deze zaak zijn informatieopdracht correct vervuld heeft ?

Vraag nr. 166
van 5 juli 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Nieuw Vlaams Symfonieorkest — Subsidiëring

In het kader van het Westvlaams Aktieplan (gevoerd door diverse Westvlaamse parlementairen ter betere beoordeling van de Westvlaamse culturele inspanningen) wens ik te wijzen op de penibele financiële situatie van het Nieuw Vlaams Symfonieorkest (NVS).

Sinds 1985 profileert het NVS zich als een volwaardig professioneel ensemble, gespecialiseerd in de literatuur voor middelgrote symfonische bezetting. Het artistiek beleid van het NVS wordt warm onthaald. Dat wordt bewezen door de volgeboekte seizoensplanning. De drukke concertagenda in het binnenland wordt aangevuld met gastoptredens in onder meer Nederland, Duitsland, Frankrijk en Spanje. Het orkest wordt ook regelmatig gevraagd voor radio- en TVuitzendingen en verzorgt jaarlijks een aantal CD-opnames.

Het NVS, dat 65 beroepsmusici telt, weet deze drukke kalender te realiseren met subsidies ten bedrage van 26,5 miljoen frank. Nochtans zijn deze subsidies ontoereikend om dit middelgroot symfonieorkest leefbaar te houden.

In het begrotingsvoorstel 1994 werden daarom hogere toelagen gevraagd : 22 miljoen frank aan de Vlaamse Gemeenschap in plaats van 17,5 miljoen frank, 9 miljoen frank aan de Nationale Loterij in plaats van 6 miljoen frank. Tot op heden weet het NVS niet of die bedragen zullen toegekend worden.

Het NVS streeft inmiddels naar verdere kwaliteitsverbetering. Voor het nieuwe concertseizoen 1994-1995 werd daarom Fabrice Bollon als nieuwe vaste dirigent aangesteld. Ook dienen nog bijkomende hoog gekwalificeerde musici aangetrokken. Een en ander vergt uiteraard bijkomende financiële middelen.

De subsidietabel toont aan dat het NVS in vergelijking met andere orkesten eigenlijk financieel ondergewaardeerd wordt. Zo ontvangt het orkest I Fiamminghi (15 musici/voor een gedeelte van de concerten uitgebreid tot 40 à 45 musici) 62,35 miljoen frank (waarvan 35,3 miljoen frank van de Vlaamse Gemeenschap), ontvangt de Beethovenacademie (40 musici) 25,52 miljoen

frank (waarvan 16,52 miljoen frank van de Vlaamse Gemeenschap). Het NVS (65 musici) moet het daarentegen stellen met 26,5 miljoen frank (waarvan 17,5 miljoen frank van de Vlaamse Gemeenschap).

Eén van de redenen van deze nadelige verdeelsleutel is het feit dat men het NVS nog steeds een regionaal etiket opkleeft. Dat gebeurt nochtans ten onrechte als men weet dat de concerten van het NVS over heel het land verspreid zijn, tot zelfs in het buitenland.

1. Welke verdeelsleutel hanteert de Vlaamse Gemeenschap bij het toekennen van subsidies aan de drie voornoemde orkesten ?
2. Waarom wordt het NVS een regionaal etiket opgekleefd daar waar het orkest concerten in heel het land en in het buitenland geeft ?
3. Is de minister bereid de verdeelsleutel te herzien naar normen die beantwoorden aan de muzikale prestaties van de orkesten ? Welke initiatieven zal hij daartoe nemen ?
4. Kan de minister voor het begrotingsjaar 1994 ingaan op het financieel verzoek van het NVS ? Waarom desgevallend niet ?

Vraag nr. 168
van 14 juli 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ontvangst regionale televisieprogramma's te Voeren — Stand van zaken

Verleden zomer wist de minister mij mee te delen dat zowel de regionale televisieverenigingen als de kabelmaatschappijen naar realistische oplossingen zochten om alle inwoners van Voeren de regionale programma's te bezorgen, meer bepaald de uitzendingen van TV-Limburg.

Graag vernam ik de stand van zaken in dat verband.

Vraag nr. 169
van 14 juli 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Voetbalwedstrijd Duitsland-België — Rechtstreeks verslag op BRT 1 -radio

Toevallig stemde ik onlangs af op BRT 1-radio tijdens een rechtstreeks verslag van de voetbalwedstrijd Duitsland-België. De verslaggever sprak daarbij geregeld in denigrerende bewoordingen over het Duitse volk, maakte voortdurend allusies op het Duitse oorlogsverleden en poneerde op een gegeven ogenblik dat het zoeken naar "lebensraum" de Duitsers in de genen zit. Vooral dat laatste lijkt mij een weinig subtiel racistische uitspraak, al dan niet humoristisch bedoeld.

Meent de minister niet dat de BRTN-medewerkers in hun uitlatingen even voorzichtig moeten zijn ten aanzien van Europese volkeren als ten aanzien van niet-Europeaanen ?

Heeft de uitlating van de betrokken reporter het voorwerp uitgemaakt van een klacht wegens racisme

Werden er binnen de BRTN sancties getroffen ?

Vraag nr. 170
van 14 juli 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bevordering van het Nederlands als spreektaal te Brussel — Acties van de Vlaamse overheid

Onlangs verklaarde de minister dat als alle Brusselse Vlamingen en de Vlamingen die in Brussel werken of vertoeven er Nederlands zouden spreken, de Vlaamse aanwezigheid heel wat voelbaarder zou zijn.

Dit zou een gunstige weerslag kunnen hebben op de Vlaamse invloed in Brussel, op het respect voor de Vlamingen en op de tewerkstelling. Het bevorderen van het Nederlands in Brussel is dus niet zo maar een gril.

Destijds voerde het Vlaams Comité voor Brussel een actie onder het motto "spreek steeds uw taal te Brussel", die echter beperkt in omvang bleef.

Is de minister het eens dat dergelijke actie zeker nuttig kan zijn ?

Waarom ging er tot op heden nog geen soortgelijk maar omvangrijker en langer durend initiatief uit van wege de Vlaamse overheid ?

Vraag nr. 172
van 14 juli 1994
van de heer F. DEWINTER

Anderstalige cultuurinitiatieven — Financiering

Naar aanleiding van haar vergadering van 6 juli laatstleden kondigde de Vlaamse regering aan dat zij onder meer op advies van de minister een bedrag (produktiepremie genaamd) ter waarde van 16,2 miljoen frank ter beschikking stelt voor de produktie van de Engelstalige film "Suite 16". De film zou worden gerealiseerd door een internationale "cast en crew" (sic).

Als argument voor deze ruime tussenkomst wordt aangehaald dat de hoofdproducent, de regisseur en de meeste nevenvertolkers, technische en produktiemeewerkers, Vlamingen zouden zijn.

Acht de minister, die in het Brusselse — terecht — vele inspanningen levert om het Nederlands te bevorderen, het verantwoord een zo belangrijk bedrag te vergoien voor Engelstalige filmproducties waarmee de markt reeds voldoende verzadigd is ?

Had dit bedrag niet beter besteed kunnen worden aan Nederlandstalige cultuurprodukten ?

Heeft de minister reeds een beslissing genomen om in de toekomst nog meer anderstalige cultuurinitiatieven te financieren ?

Op welke begrotingspost werd het genoemde bedrag gevonden ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 120
van 22 juni 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :

Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

Vraag nr. 308

van 22 juni 1994

van de heer H. Van Dienderen

Blz. 1049.

Vraag nr. 122
van 22 juni 1994
van de heer W. VERREYCKEN

Luchthaven van Deurne — Vermindering capaciteit

Op een afstand van 400 meter van de Deurnese luchthaven werd een torenkraan van meer dan 40 meter geplaatst. Niet enkel deze kraan maar ook de hoogte van het geplande gebouw zal de bruikbare lengte van de startbaan verminderen. Hoe minimaal deze vermindering ook moge zijn, in het licht van de nu reeds korte startbaan blijft het een capaciteitsvermindering.

Hiermee wordt dus ingegrepen op het verkeersdomein. Alhoewel de bouwmateries nog steeds tot de Belgische bevoegdheid lijken te behoren, meen ik toch dat, omdat de ingreep de werking van de luchthaven een handicap bezorgt, overleg met het Vlaams ministerie van Verkeerswezen aangewezen zou zijn.

1. Kan de Vlaamse minister van Verkeer nog enige invloed uitoefenen op deze en eventuele volgende belemmeringen van de goede werking van de luchthaven ?
2. Wordt bij bouwtoelatingen ook overlegd met de luchthavenautoriteiten die beschikken over de internationale richtlijnen over de veilige hoogte van gebouwen in de omgeving van startbanen ? Het is ten slotte niet enkel omwille van de capaciteit van de luchthaven maar ook omwille van de veiligheid van de bewoners van een dergelijke omgeving dat een samenspraak noodzakelijk is.

Vraag nr. 123
van 22 juni 1994
van de heer M. DIDDEN

Oprichting Vlaams administratief centrum in Limburg — Stand van zaken

De Vlaamse regering heeft reeds verschillende jaren het project opgezet om in verschillende provincies administratieve centra op te richten. Ook in de provincie

Limburg dateert een dergelijke beslissing reeds van juli 1990.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot dit Vlaams administratief centrum in de provincie Limburg? Mag ik tevens vernemen of er hiervoor reeds bouwaanvragen zijn ingediend en of die onderzocht werden op hun geldigheid?

Het is mij bekend dat ook het college van secretarissen-generaals over deze aangelegenheid een advies heeft uitgebracht. Mag ik vernemen welk gevolg tot op heden aan dit advies werd gegeven?

**Vraag nr. 124
van 4 juli 1994
van de heer G. ANNEMANS**

Wegen werken — Minimale normen van verkeersbegeleiding

Het is een welbekend verschijnsel dat in ons land een deel van de files gecreëerd worden door de zeer gebrekkige en ronduit amateuristische wijze waarop wegenwerken worden aangegeven.

Wanneer bij de aanleg van een nieuw wegdek op een autostrade het aantal rijstroken wordt gehalveerd, dan gebeurt dit meestal door enkele slecht begeleide verkeersborden en het plaatsen van een vijftal lapidaire losse paaltjes aan het begin van de versmalling.

Het zal de minister bekend zijn dat in onze buurlanden dergelijke wegenwerken worden aangeduid met begeleidende verkeersnoppen in het wegdek en doorstromingsbevorderende knipperlichten. Door dergelijke ingrepen is het dikwijls mogelijk om van drie rijstroken (inclusief pechstrook) twee rijstroken te behouden.

Werden er initiatieven genomen om aannemers van wegenwerken te verplichten een aantal minimale normen van verkeersbegeleiding in acht te nemen?

Heeft de minister de situatie in onze buurlanden bestudeerd om de aannemers van wegenwerken hier bij ons te verplichten ook dergelijke filebeperkende maatregelen te nemen?

**Vraag nr. 125
van 5 juli 1994
van de heer H. LAUWERS**

Openbaar vervoer — Controle op zwartrijders op tram en bus

In het Brussels Gewest zet de MIVB 24 mensen voltijds in voor de controle op zwartrijders op tram en bus, in ploegen die afwisselend in uniform of incognito optreden.

Daaruit blijkt dat er de laatste jaren een grote toename is van niet-betalende reizigers, waarvan de MIVB ongeveer een 75 percent kan vatten.

De reactie van de zwartrijders op de toezichthouders wordt agressiever, zodat controleploegen minimaal uit 4 agenten moeten bestaan. Ook de chauffeurs klagen over toenemende agressie.

De Lijn noteert een dalend aantal reizigers in Antwerpen, maar er kan vermoed worden dat het aantal niet betalenden steeg. In Antwerpen leeft bij de gebruikers een indruk van quasi afwezigheid van controle.

1. Hoeveel plaatsbewijstoezichters heeft De Lijn voltijds ter beschikking voor controle, en in hoeveel ploegen?
2. Laat dit toe een permanente controle uit te oefenen op de ongeveer 2.500 ritten in Antwerpen, per dag?
3. Welke maatregelen werden genomen voor de veiligheid van de toezichters?
4. Is er een systematische opvolging van het zwartrijden? Hoeveel percent meent De Lijn per jaar te vatten van het werkelijke aantal?

**Vraag nr. 126
van 5 juli 1994
van de heer L. GOUTRY**

Voordelen voor gehandicapten inzake openbaar vervoer — Draagwijdte van deze voordelen

Gehandicapte personen die aan een aantal voorwaarden voldoen kunnen desgevallend genieten van bepaalde verminderingen en tariefvoordelen bij De Lijn.

Concreet gaat het over :

- het bekomen van een gratis kaart voor een begeleider van een blind, of zwaar fysisch of mentaal gehandicapt persoon,
- gratis reizen voor blinden via een nationale verminderingkaart op het gemeenschappelijk vervoer.

Kan de minister mij informeren welke de draagwijdte is van deze voordelen, vrijstellingen of verminderingen en dit naargelang de volgende indeling :

1. Het aantal gehandicapten die van deze voordelen geniet opgesplitst per afzonderlijk voordeel?
2. De financiële weerslag globaal en per afzonderlijk voordeel.

**Vraag nr. 127
van 6 juli 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN**

De Lijn — Folder dienstregeling richting Metropolis

De Lijn heeft een foldertje gemaakt dat uitlegt hoe je naar het cinemacomplex Metropolis kunt.

1. Hoeveel kost deze folder?
2. Wie betaalt hem?
3. Is de dienstregeling aangepast om Metropolis beter te bedienen?
4. Is een stijging merkbaar van het aantal reizigers op de bussen die Metropolis aandoen sinds het complex zijn deuren heeft geopend?
5. Is er een bijdrage van Metropolis voor deze lijnen?

6. Na de laatste film kan men niet meer naar huis met De Lijn. Wordt daaraan gewerkt ?

Vraag nr. 128
van 6 juli 1994
van de heer M. MAERTENS

Verkeersreglementering op de linkerijzeroever tussen Fintele en Nieuwpoort — Huidige stand van zaken

In antwoord op mijn vraag 393 van 23 september 1993 antwoordde de minister dat in overleg met de betrokken gemeenten een onderzoek verricht wordt naar de mogelijkheid om de gewestwegen langs de IJzer geheel of gedeeltelijk te reserveren voor lokaal verkeer en om er snelheidsbeperking op te leggen.

Ondertussen werden ter hoogte van de "Dodengang" wegverbredingswerken uitgevoerd en betonverhardingen aangelegd op gewone straatbreedte en werden ettelijke kilometers nieuwe vangrails geplaatst om het steeds snellere autoverkeer te beveiligen, en wellicht nog sneller te laten verlopen, zodat de zwakke weggebruikers, hoe langer hoe meer in de verdrukking komen. Ook werden naar aanleiding van de overstroming eind 1993 zeer snel belangrijke stukken IJzerdijk gebetonneerd, zodat moet vastgesteld worden dat in zeer hoge mate het landschap wordt verstoord door beton en vangrails en het fiets- en wandeltoerisme steeds meer in het gedrang komt.

Graag had ik daaromtrent vernomen

1. hoever het overleg met de gemeenten is gevorderd i.v.m. lokaal verkeer en snelheidsbeperkingen ?
2. of het niet dringend noodzakelijk wordt de IJzer en de belendende dijken als landschap te klasseren, teneinde verdere verloederding te voorkomen, en zo neen, op welke wijze een verdere betonning en groeiende verkeersonveiligheid zal teruggeschroefd worden ?
3. of het niet dringend noodzakelijk wordt een interdepartementaal overleg op Vlaams niveau te organiseren met de Vlaamse minister van Verkeer, Openbare Werken en Toerisme, specifiek over de IJzeroevers, teneinde genoemde problematiek beter te omkaderen, en zo ja, binnen welke termijn dit zal gebeuren en de resultaten ervan zullen kenbaar gemaakt worden ?

Vraag nr. 129
van 7 juli 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Verhandelen van gevaarlijke stoffen

Hoofdstuk negentien van de Agenda 21 handelt over het milieuverantwoord beheer van gevaarlijke stoffen. De risico's van het gebruik van milieugevaarlijke stoffen moeten zoveel mogelijk worden beperkt door toepassing van het voorzorgsprincipe en door een brede analyse van de levenscyclus van de stof. Dit hoofdstuk van de Agenda 21 bevat hiertoe een heel reeks acties die vooral gericht zijn op het beheer en op internationale samenwerking.

Eén van de actiepunten van dit hoofdstuk is het voorkomen van internationale illegale handel in gevaarlijke produkten. Deze handel moet onder andere worden voorkomen door meer effectieve controle. In dit opzicht moet worden geopteerd voor de vervanging van het principe van voorafgaandelijke inlichting van staten van de invoer van sommige giftige en gevaarlijke stoffen door de expliciete toelating door de staten van ontvangst of doorvoer. Het principe van 'prior informed consent' dat reeds werd erkend door de Europese Gemeenschap heeft bovendien een te beperkt toepassingsgebied.

1. Welke concrete maatregelen werden door de minister reeds genomen om de doelstellingen zoals vertaald in hoofdstuk 19 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Wat is het standpunt van de minister met betrekking tot het principe van voorafgaandelijke erkenning ? Wat is het standpunt van de minister met betrekking tot het principe van expliciete toelating door het land van ontvangst of van doorvoer ?
3. Werden door de Vlaamse regering op internationaal niveau reeds inspanningen geleverd om het meldingsprincipe te ontvangen door de expliciete toelating door het land van ontvangst of van doorvoer ? Zo ja, welke stappen werden door Vlaanderen reeds gezet ? Zo neen, denkt de minister op het internationaal vlak dergelijke stappen te zullen zetten ?

Vraag nr. 130
van 14 juli 1994
van de heer L. BARBE

Subsidies voor restauratiewerken — Achterstand uitbetalingsdossiers

Voor het toekennen van subsidies voor restauratiewerken waren er drie besluiten van de Vlaamse Executieve van kracht, met name :

- het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën, bekrachtigd door het decreet van 17 november 1982 ;
- het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 juli 1984 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën, bekrachtigd door het decreet van 30 oktober 1984 ;
- het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 juni 1989 houdende vaststelling van de procedure inzake subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die door of op initiatief van regionale of lokale besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd, later vervangen door het besluit van 18 december 1991 van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van de procedure inzake de subsidiëring van werken aan beschermde monumenten, die door of op initiatief van regionale of lokale besturen worden uitgevoerd.

Er zouden nog heel wat dossiers inzake subsidies voor restauraties in behandeling zijn.

1. Kan de minister mij, onderverdeeld naar de drie executievebesluiten, meedelen hoeveel dossiers er nog in behandeling zijn ? Met welke subsidiebedragen komt dit overeen ?
2. Wanneer zullen deze dossiers allemaal behandeld zijn in de veronderstelling dat zowel de begrotingskredieten als het aantal personeelsleden dat de dossiers behandelt gelijk blijven ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om deze dossiers zo snel mogelijk af te handelen ?

Vraag nr. 131
van 14 juli 1994
van de heer D. RAMOUDT

Landingsprocedure voor Iljoeshin-vliegtuigen te Oostende — Toepassing

Op 4 juli 1994 greep het zoveelste incident plaats bij de landing van een vrachtvliegtuig van het Russische type Iljoeshin, waarbij alleen materiële schade werd aangericht.

Een aantal weken voordien had de minister het tijdelijk verbod opgelegd aan vliegtuigen van dit type nog te landen te Oostende, en dit in afwachting van het uitwerken van een landingsprocedure waarbij dergelijke voorvallen zouden kunnen vermeden worden.

In een tijdspanne van drie uur landden er drie vliegtuigen, twee ervan werden door de verkeersleiding naar landingsbaan nummer 08 geleid. Het toestel dat de schade aanrichtte landde op baan 26. De aanlegroute verschilt ; de ene gebeurt over zee, de andere over land. Het was windstil.

1. Heeft de piloot de onderrichting van de verkeersleiding gevolgt ? Indien ja, waarom werd er gekozen voor de aanlegroute 26, in plaats van 8 ; indien neen, waarom niet ?
2. Wie draagt hier de verantwoordelijkheid in dit incident, de piloot of de verkeersleiding ?

Vraag nr. 132
van 15 juli 1994
van de heer F. VERMEIREN

Woon-werkverkeer — Studies en enquêtes

Door de CV Traject worden studies en enquêtes verricht, onder meer inzake het woonwerkverkeer.

1. In welke mate wordt deze CV gesubsidieerd door het Vlaamse Gewest ?
2. Hoeveel studies werden er reeds verricht ? Welke was de kostprijs van de diverse studies afzonderlijk ?
3. Welk gevolg werd er gegeven aan de conclusies van de reeds gedane studies en enquêtes, m.a.w. tot welke concrete maatregelen gaven zij reeds aanleiding ?

4. Hebben de gesuggereerde en reeds voorziene en uitgevoerde maatregelen daadwerkelijke verbeteringen teweeggebracht ?

Vraag nr. 133
van 15 juli 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Kerkorgels — Subsidiëring van restauratiewerken

1. Hoeveel bedragen de kredieten op de begroting van de minister op jaarbasis voor restauratiewerken aan kerkorgels vanaf 1992 ? Hoeveel subsidies zijn er verleend per restauratie-opdracht vanaf 1992 en voor welke kerkorgels (gemeente en naam van de kerk) ?
2. Is er een prioriteitenlijst inzake subsidiëring van restauratie van kerkorgels ? Zo ja, op grond van welke criteria ? Is er een lijst van toezeggingen voor toelage opgemaakt voor 1994-1995 ? Kan deze worden medegedeeld ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 102
van 4 juli 1994
van de Heer E. VAN VAERENBERGH

Algemeen Ambulant Welzijnswerk — Problemen

Het advies van de Hoge Raad Ambulant Welzijnswerk op het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot uitwerking van het decreet van 24 juli 1991 betreffende het Algemeen Welzijnswerk werd overhandigd aan de minister.

Aan de sector werd intussen ook het programmatieontwerp van de Ambulante Voorzieningen en Algemeen Welzijnswerk bezorgd ;

1. Bouwt het harmoniseringsdecreet en de programmatie, waarbinnen een zware reuk naar het Algemeen Ambulant Welzijnswerk te noteren valt, geen concurrentie op met de OCMW-sociale diensten, dit terwijl complementariteit in werking voor privé en openbaar vooropgesteld wordt ?
2. De Centra voor Levens- en Gezinsvragen én de Jongeren Informatie en Advies Centra, worden respectievelijk met 30 en 50 percent verminderd, ten voordele van Algemene Ambulante Welzijnswerken. Wat betekent deze omvorming ? Betekent deze amputatie, geheel of gedeeltelijk, dat de werking van CLG's en JAC's negatief geëvalueerd werd ? Of blijkt er misschien geen nood te bestaan aan zulke werksoorten ? Moet gespecialiseerde hulpverlening afgebouwd worden ?
3. De verschuiving binnen sommige regio's of beter tussen bestuurlijke arrondissementen over de verschillende werksoorten of erkenningscategorieën

roept de vraag op, of er voorrang gaat verleend worden aan de uitbreiding van erkenning en of personeel voor bestaande diensten in de regio's die dan moeten aangevuld worden of zal de minister compleet nieuwe initiatieven steunen ? Wat met de regio's waar een duidelijke vermindering van het aantal personeelsleden vooropgesteld wordt ? Zullen er ontslagen vallen ?

4. In heel het kaderdecreet, noch in de programmienorm, wordt gehandeld over de Brusselse situatie. Mag ik de minister verzoeken, mee te delen in welke programmatie voor Brussel voorzien wordt en of een verschuiving van Brusselse Vlaamse Welzijnsdiensten naar de provincies moet verwacht worden ?
5. Enkele federaties uit het Algemeen Welzijnswerk maken zich zorgen om hun verder bestaan. Zowel deze federaties als andere koepels of organisaties lijken aldus ondergebracht te moeten worden bij de twee grote koepels die zich uitroepen tot enige gesprekspartner in de hele harmonisering. Staat de minister achter deze evolutie ? Kan de minister een overzicht bezorgen van de tot op heden toegekende niet gereguleerde toelage met onderscheid van de verschillende initiatieven ?

Vraag nr. 106
van 15 juli 1994
van de heer M. OLIVIER

Ouderenbeleid — Opvangmogelijkheden in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare-Tielt

Het aandeel van de ouderen in onze bevolking groeit.

Dit fenomeen van vergrijzing is een belangrijk gegeven voor het toekomstig ouderenbeleid.

1. Hoeveel bejaarden zijn er :
  - a) in het arrondissement Kortrijk,
  - b) in het arrondissement Roeselare-Tielt ?
2. Hoeveel voorzieningen bestaan er momenteel inzake opvang van bejaarden, respectievelijk in het arrondissement Kortrijk en het arrondissement Roeselare-Tielt, met name :
  - hoeveel rusthuizen met het aantal wooneenheden,
  - hoeveel service-flats met het aantal wooneenheden ?
3. Welke bij komende voorzieningen voor bejaarden worden gepland of zijn in realisatie en hoeveel bijkomende wooneenheden zal dit opleveren
  - a) in het arrondissement Kortrijk,
  - b) in het arrondissement Roeselare-Tielt ?
4. Welke van deze bijkomende voorzieningen zullen met subsidiëring gerealiseerd worden :
  - a) in het arrondissement Kortrijk,
  - b) in het arrondissement Roeselare-Tielt ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.	
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen					
78	22.04.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Taalkaders Belgische overheidsinstellingen — Overeenstemming niet-numerisch belang gemeenschappen	1008	
90	26.05.1994	E. Beysen	Regeringsmededelingen — Gegevens	1008	
100	06.06.1994	J. De Mol	Agenda 21 van Unced-conferentie — Bevolkingsgroei in ontwikkelingslanden en rol van de vrouw	1009	
101	06.06.1994	J. De Mol	Agenda 21 van Unced-conferentie — Belangrijkste gezondheidsproblemen	1010	
103	10.06.1994	M. Maertens	Fishlink-motie van 7 juli 1993 — Uitvoering	1011	
104	13.06.1994	L. Pierco	Personeel pararegionalen — Organisatie en rechtspositie	963	
105	21.06.1994	L. Barbé	VL-5-richtlijnen — Afwijking van de EU-kaderregeling	1011	
106	21.06.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Onderzoek naar behoud van biodiversiteit	1012	
107	21.06.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Ontwikkeling van human resources, gericht op landbouwvraagstukken	1013	
108	0	21.06.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Internationale samenwerkingsovereenkomsten inzake milieu	1046
109	0	21.06.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Rol van Vlaanderen binnen het federaal energiebeleid	1046
110	0	21.06.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Industrie en bescherming van de atmosfeer	1046
111	21.06.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Inpasbaarheid van de biotechnologische ontwikkeling in de doelstellingen van Agenda 21	1014	
112	21.06.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Vergunningsverlening en aansprakelijkheidsregeling voor biotechnologische bedrijven	963	
113	21.06.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Wetenschappelijk onderzoek klimaatverandering — Marien milieu	1015	
114	0	22.06.1994	M. Maertens	Medaille d'Or-label uitgereikt door de geregionaliseerde NDALTP — Kwaliteitsgarantie	1047
115	04.07.1994	E. Van Vaerenbergh	De taalpolitiek in de Europese Unie — Verklaring van de Franse minister van Buitenlandse Zaken	964	
116	04.07.1994	J. De Mol	Flanders Technology International — Duurzaam ontwikkelingsprincipe	964	
117	05.07.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Systematisch onderzoek rond zoetwatervoorraden	965	
119	0	14.07.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Voeren — Franstalige aankondigingen door elektriciteitsmaatschappijen	1047

N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

229	21.06.1994	J. De Mol	<i>Agenda 21 van Unced-conferentie — Uitwerking van een beleidsplan inzake biologische diversiteit</i>	966
230	21.06.1994	M. Maertens	<i>Milieubescherming en -sanering van het IJzerlandschap — Samenwerking met Carfo (Frankrijk)</i>	967
231	21.06.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Aanpak van luchtverontreiniging met specifieke aandacht voor early warning-systeem</i>	969
232	21.06.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Recuperatie van CFK en HFK van afgedankte koelkasten</i>	969
233	21.06.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Heroverwegen van het landbouwbeleid en ontwikkelen van geïntegreerde landbouwprogramma's</i>	970
234	21.06.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Probleem van ontbossing</i>	970
235	21.06.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Bescherming van het mariene milieu</i>	972
238	22.06.19094	R. Van Hooland	<i>Mestbank — Gegevens</i>	973
239	22.06.1994	M. Maertens	<i>Integraal kustzonebeheer — Grensoverschrijdend kustreservaat</i>	973
240	22.06.1994	M. Maertens	<i>Integraal kustzonebeheer — Algemene visie en knelpunten</i>	974
241	28.06.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Drinkwaterbedrijven — Afwijking van de normen</i>	975
242	05.06.1994	F. Vergote	<i>Adviescommissies voor de bosreservaten — Samenstelling</i>	976
243	05.06.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Integraal waterbeheer</i>	977
244	05.06.1994	L. Goutry	<i>Voordelen voor gehandicapten inzake huisvesting — Draagwijdte van deze voordelen</i>	977
245	05.06.1994	M. Cordeel	<i>Aalscholvers in Vlaanderen — Beperking van hun populatie</i>	978
246	07.07.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Beoordeling van risico's van gevaarlijke stoffen</i>	979
247	07.07.1994	M. Maertens	<i>Visafval — Verwerking tot varkensvoer</i>	979
248	06.07.1994	J. Geysels	<i>Stortplaatsen te Olen (Herentals) — Onderliggend radio-actief afval</i>	980
249	14.07.1994	J. De Meyer	<i>Mestoverschotten — Initiatieven van de Mestbank en exportmogelijkheden</i>	981
250	14.07.1994	P. Breyne	<i>Betaling van huurtoelage — Alternatieve financiering</i>	982
251	15.07.1994	F. Vermeiren	<i>Huisvestingsmaatschappijen van Kraainem en Tervuren — Fusiering</i>	982
252	15.07.1994	H. Suykerbuyk	<i>Inbreuken op milieudecreten — Modaliteiten voor seponering</i>	982
253	18.07.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Vertegenwoordiging van vrouwen</i>	983
254	19.07.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Beheer van vast en vloeibaar afval</i>	983
255	19.07.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Beheer en transport van gevaarlijk afval</i>	985
256	19.07.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Beleidsinstrumentarium inzake afvalbeheer</i>	985

257	26.07.1994	J. De Mol	<i>Milieudeskundigen — Erkenning</i>	987
258	27.07.1994	B. Vandendriesche	<i>Huisvestingsmaatschappijen erkend door Vlaamse huisvestingsmaatschappij — Loon- en arbeidsvoorwaarden personeel</i>	987
259	27.07.1994	V. Dua	<i>Instituut voor Natuurbehoud en Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer — Laattijdige publikatie besluiten Vlaamse Executieve</i>	987
260	27.07.1994	M. Maertens	<i>Militair domein Vloethenveld in Zedelgem — Beheer</i>	988
261	28.07.1994	P. Chevalier	<i>Verslag architectuurwedstrijd — Toezending aan leden Vlaamse Raad</i>	988

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

191	09.03.1994	W. Seeuws	<i>E40 — Inhaalverbod voor vrachtwagens aan afritten</i>	1015
209	22.03.1994	F. Ghesquière	<i>Strand en duinen te De Haan — Bescherming</i>	1016
216	25.03.1994	M. Cordeel	<i>Vlaamse Wegen — Onderhoud</i>	1016
228	13.04.1994	L. Goutry	<i>N49 Antwerpen-Zelzate-Knokke — Omvorming tot autosnelweg</i>	1017
229	13.04.1994	L. Barbé	<i>N495 te Geraardsbergen — Kruispunt Zonnebloemstraat</i>	1018
230	13.04.1994	L. Barbé	<i>N28 te Ninove — Kruispunt Den Doorn</i>	1018
240	26.04.1994	P. Van Grembergen	<i>Zeeweringswerken te De Panne — Evaluatie</i>	1019
251	04.05.1994	J. Gabriels	<i>Artikel 65 paragraaf 1 c van de wet op de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening — Vorderen van een meerwaarde</i>	1020
253	04.05.1994	J. Ansons	<i>Wegencommissie — Samenstelling en invloed</i>	1021
256	06.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aangetaste bruggen — Stand van zaken</i>	1021
268	11.05.1994	P. Van Grembergen	<i>Stadskern van Veurne — Renovatie</i>	1022
269	11.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Herstructureringswerken Assesteenweg te Ternat — Bijkomende open afritten ten behoeve van de industriezones</i>	1023
273	18.05.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Eentalig Franse culturele evenementen in de Vlaamse faciliteitengemeenten — Steun van het gemeentebestuur</i>	1023
274	19.05.1994	A. Verlinden	<i>Ontsluiting van de regio Aarschot — Investeringsprogramma en plannen voor 1994</i>	1024
276	20.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Verkeersremmers — Eenvormigheid</i>	1025
277	25.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Rotondes — Verkeersvoorrang</i>	1025
278	25.05.1994	M. Verwilghen	<i>Vlaamse Gemeenschap — Storten van bagger zonder vergunning in Evergem</i>	1026
280	26.05.1994	M. Aelvoet	<i>Vellen van bomen langs gewestwegen — Verantwoording</i>	1027
283	06.06.1994	J. Peeters	<i>N13 Ring in Herentals — Herinrichting kruispunten</i>	1028
284	06.06.1994	H. Van Dienderen	<i>Aandacht aan milieuvriendelijke transportmiddelen — Maatregelen om meer gebruik te maken van het spoor</i>	1028
285	06.06.1994	J. De Roo	<i>Bevaarbaar maken van verruimde afleidingskanaal van Ieie tussen Schipdonk en Zeebrugge — Gegevens</i>	1028

286	06.06.1994	H. Van Dienderen	Kruispunt Boomse Steenweg met Pierstraat — Ondertunneling	1029
287	06.06.1994	H. Van Dienderen	Onveiligheid Boomse Steenweg — Maatregelen	1029
288	06.06.1994	H. Van Dienderen	Onveiligheid fietspaden langs Boomse Steenweg — Maatregelen	1030
290	06.06.1994	M. Maertens	N296 Westkapelle-Maldegem — Verbinding met Zeebrugse achterhaven	1030
292	06.06.1994	H. Van Dienderen	Eigen baan bus Boomse Steenweg — Stand van zaken	1031
293	06.06.1994	H. Van Dienderen	Verhoging maximumsnelheid — Invloed op Boomse Steenweg	1031
294	07.06.1994	W. Peeters	Brug nr. 12 over Kempisch Kanaal in Schoten — Eventuele herbouw	1031
295	07.06.1994	R. Van Hooland	Installatie vaste weegbruggen en mobiele aswegers — Stand van zaken	1032
297	10.06.1994	M. Olivier	Kruispunt De Prince in Kortrijk — Herinrichting	1033
298	10.06.1994	J. De Mol	Fietspaden langs de gewestwegen — Convenant	1034
301	10.06.1994	M. Didden	Kruispunt uitrit 42 met verbindingsweg Aarschot/Winge en Gelrode-sebaan in Aarschot — Stand van zaken verkeerslichten	1034
302	13.06.1994	L. Pierco	Personeel pararegionale — Organisatie en rechtspositie	988
303	0 21.06.1994	L. Van Nieuwenhuysen	Spoorwegbrug over de Rupel te Ruisbroek — Prioriteit	1047
304	21.06.1994	M. Maertens	Afgedankte metalen veiligheidsbanden als weide-afsluiting — Hergebruik	1034
305	○ 21.06.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Geïntegreerd beheer van de kustzones	1048
306	○ 22.06.1994	M. Maertens	Het Zwin — Werken ter voorkoming van verzanding	1048
307	○ 22.06.1994	M. Maertens	Kustveiligheidsplan 2002 in het kader van het Vlaamse Infrastructuurplan — Aanwending zachte beschermingstechnieken	1048
308	○ 22.06.1994	H. Van Dienderen	Opbrengst Europees wegvignet — Toewijzing	1049
309	22.06.1994	E. Van Vaerenbergh	Provinciale wegen — Overdracht naar Gewest of gemeenten	989
310	0 22.06.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Verband aantasting milieu en bestrijding armoede voor duurzame economische ontwikkeling	1049
311	○ 28.06.1994	M. Maertens	Linker- IJzeroever — Verkeersreglementering	1049
312	○ 04.07.1994	E. Van Vaerenbergh	Politiebevoegdheid inzake sluikstorten — Resultaten	1050
313	○ 04.07.1994	B. Vandendriesche	Verbindingsbrug Mendonk/Sint-Kruis-Winkel — Slechte en gevaarlijke toestand	1050
314	○ 05.07.1994	R. Van Hooland	Industriezones langs de waterwegen — Enquête	1050
315	05.07.1994	R. Van Hooland	Bomen langs gewestwegen — Gevoerd beleid	989
316	05.07.1994	G. Cardoen	Nachtwerken aan autowegen — Gevaren voor de toezichters van het departement Openbare Werken	990

317	○	06.07.1994	H. Van Dienderen	<i>1,7 miljard frank voor de Ring rond Antwerpen — Doorschuiven naar het openbaar vervoer</i>	1050
318	○	06.07.1994	H. Van Dienderen	<i>Wegenwerken — Doorgang voor automobilisten</i>	1050
319	○	06.07.1994	F. Ghesquière	<i>Verschillende soorten stootbanden op autosnelwegen — Graadverschillen inzake verkeersveiligheid</i>	1050
320	○	07.07.1994	F. Ghesquière	<i>Voorrangmaatregeling op rotondes — Uniforme regel</i>	1051
321	○	07.07.1994	P. Hostekint	<i>Aanleg Ring rond Lichtervelde — Discussie Aquafin</i>	1051
322		14.07.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Liedekerke — Inplanting van nieuwe KMO-zone</i>	990
323	○	15.07.1994	V. Vautmans	<i>Administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen — Benoeming van directeuren-generaal</i>	1051
324	○	15.07.1994	J. Ulburghs	<i>Noord-Zuidverbinding in Limburg — Bouw- en verkavelingsvergunningen</i>	1052
325	○	15.07.1994	H. Suykerbuyk	<i>Inbreuken op decreten inzake ruimtelijke ordening — Modaliteiten voor seponering</i>	1052
330		26.07.1994	J. De Mol	<i>Instelling en werking Vlaamse commissie voor Ruimtelijke Ordening — Opschorting besluit Vlaamse regering</i>	990

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

20		22.11.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Decreet op het taalgebruik in de bedrijven — Systematische overtreding in de omgeving van Zaventem, Machelen en Vilvoorde</i>	1035
44		22.12.1993	F. De Man	<i>Verdaging van de Gordel in 1994 — Beslissing</i>	1036
45		30.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Uitstel van de Gordel 1994 — Veiligheidsoverwegingen</i>	1036
48		06.01.1994	F. De Man	<i>Gordel 1994 — Wijken voor Bevrijdingsfeesten in rand rond Brussel</i>	1037
151		06.06.1994	F. Van den Eyn de	<i>BRTN-TV-nieuwsuitzending — Schenden regels strikte objectiviteit</i>	1037
157	○	13.06.1994	L. Pierco	<i>Personeel pararegionale — Organisatie en rechtspositie</i>	1052
158		22.06.1994	H. Olaerts	<i>BRTN-teletekst — Uitbreiding van de zenduren</i>	991
159		22.06.1994	F. Van den Eyn de	<i>BRTN-teletekst — Informatieopdracht</i>	991
160		22.06.1994	F. De Man	<i>BL OSO-cen tra in Vlaanderen — Bevlagging</i>	991
161		28.06.1994	F. Van den Eyn de	<i>BRTN-TV — Onvolledigheid in de nieuwsberichten van 11 juni jl. te 19.30 uur</i>	912
162		28.06.1994	F. Van den Eyn de	<i>BRTN-TV — Kritische benadering van het nieuws</i>	992
163	○	04.07.1994	F. Van den Eyn de	<i>BRTN-radio 1 — Commentaar op de incidenten in Brussel na de WK-wedstrijd België/Marokko</i>	1052
164	○	04.07.1994	F. Van den Eyn de	<i>BRTN-radionieuwsuitzending van 19 juni jl. te 10 uur — Juistheid van de informatie</i>	1053
165		05.07.1994	G. Annemans	<i>Arrest van de Raad van State nr. 46.171 — Gevolgen voor de VLOS en de Opera voor Vlaanderen</i>	993

166	0	05.07.1994	P. Van Grember-	Nieuw Vlaams Symfonieorkest — Subsidiëring	1053
			gen		
167		06.07.1994	P. Van Grember-	Blauwe Maandagcompagnie — Subsidiëring	993
			gen		
168	0	14.07.1994	L. Van Nieuwen-	Ontvangst regionale televisieprogramma's te Voeren — Stand van	1053
			huysen	zaken	
169	o	14.07.1994	L. Van Nieuwen-	Voetbalwedstrijd Duitsland-België — Rechtstreeks verslag op	1053
			huysen	BRT 1-radio	
170	0	14.07.1994	L. Van Nieuwen-	Bevordering van het Nederlands als spreektaal te Brussel — Acties	1054
			huysen	van de Vlaamse overheid	
171		14.07.1994	L. Barbé	Jeugdwerkbeleid — Indiening van een beleidsplan door de gemeenten	994
172	0	14.07.1994	F. Dewinter	Anderstalige cultuurinitiatieven — Financiering	1054
173		18.07.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Vertegenwoordiging	994
				van vrouwen	

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

142		25 -05.1994	L. Martens	Onomkeerbaarheid TBS 55+ — Problemen	1037
146		25.05.1994	L. Martens	Sluiting van scholen — Statutaire toestand van de vastbenoemde personeelsleden. Documenten voor de reffectatiecommissies	1038
156		22.06.1994	L. Martens	Gesubsidieerd vrij onderwijs — Begrip „hetzelfde ambt” bij reffectatie	995
157		04.07.1994	E. Beysen	Ontwikkelingsdoelen van het kleuter- en lager onderwijs — Eindterm zwemmen	995
161		15.07.1994	J. De Meyer	Projecten zorgverbreding in het onderwijs — Toekenning van extra-lestijden	996
162		18.07.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Vertegenwoordiging van vrouwen	997
163		19.07.1994	J. De Mol	Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Toegang van jeugd tot educatie en arbeidsmarkt	998
164		27.07.1994	J. Tavernier	Basisonderwijs — Toekennen extra-uren	999

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

89		13.04.1994	L. Barbé	Orgel Sint-Martinuskerk te Strijtem — Restauratie	1038
92		29.04.1994	H. Van Diende-	De Lijn — Reclame op sponsoring	1039
			ren		
94		29.04.1994	H. Van Diende-	De Lijn — Afstemming van tariefsystemen en vervoerbewijzen op	1040
			ren	deze van de NMBS en omgekeerd	
98		03.05.1994	H. Van Diende-	Meer reizigers bij het voorstedelijk openbaar vervoer — Resultaat van	1040
			ren	deze doelstelling uit 1991	
101		04.05.1994	J. Van Eetvelt	De Lijn — Lijn 53 B (Londerzeel-Mechelen)	1041
103		06.05.1994	E. Beysen	Beveiliging taxichauffeurs — Maatregelen	1041
105		17.05.1994	H. Van Diende-	Stads- en streekvervoer — Gewaarborgde aansluitingen op de dienst-	1042
			ren	regeling van de spoorwegen	

107	30.05.1994	D. Ramoudt	<i>Lawaaihinder op de luchthaven van Oostende — Gelijkwaardige maatregelen als voor de luchthaven van Zaventem</i>	1043
110	06.06.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gevangenen in het produktieproces in China — Conclusies</i>	1043
111	06.06.1994	H. Van Dienderen	<i>Eigen baan bus Boomse Steenweg — Stand van zaken</i>	1044
115	06.06.1994	D. Ramoudt	<i>Lijn 69B Ieper-Poperinge-Abele — Afschaffing en herneming</i>	1044
118	10.06.1994	J. De Mol	<i>Actieprogramma's Agenda 21 — Integratie van milieu en ontwikkeling in de besluitvorming</i>	1044
119	13.06.1994	L. Pierco	<i>Personeel pararegionale — Organisatie en rechtspositie</i>	1044
120	0 22.06.1994	H. Van Dienderen	<i>Opbrengst Europees wegeenvignet — Toewijzing</i>	1054
121	28.06.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuid-Afrika — Huisvesting van de Vlaamse economische vertegenwoordiger</i>	1001
122	0 22.06.1994	W. Verreycken	<i>Luchthaven van Deurne — Vermindering capaciteit</i>	1054
123	0 22.06.1994	M. Didden	<i>Oprichting Vlaams administratief centrum in Limburg — Stand van zaken</i>	1054
124	0 04.07.1994	G. Annemans	<i>Wegenwerken — Minimale normen van verkeersbegeleiding</i>	1055
125	0 05.07.1994	H. Lauwers	<i>Openbaar vervoer — Controle op zwartrijders op tram en bus</i>	1055
126	0 05.07.1994	L. Goutry	<i>Voordelen voor gehandicapten inzake openbaar vervoer — Draagwijdte van deze voordelen</i>	1055
127	0 06.07.1994	H. Van Dienderen	<i>De Lijn — Folder dienstregeling richting Metropolis</i>	1055
128	0 06.07.1994	M. Maertens	<i>Verkeersreglementering op de linkerijzeroever tussen Fintele en Nieuwpoort — Huidige stand van zaken</i>	1056
129	0 07.07.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie — Verhandelen van gevaarlijke stoffen</i>	1056
130	0 14.07.1994	L. Barbé	<i>Subsidies voor restauratiewerken — Achterstand uitbetalingsdossiers</i>	1056
131	0 14.07.1994	D. Ramoudt	<i>Landingsprocedure voor Iljoeshin-vliegtuigen te Oostende — Toepassing</i>	1057
132	0 15.07.1994	F. Vermeiren	<i>Woon-werkverkeer — Studies en enquêtes</i>	1057
133	0 15.07.1994	H. Suykerbuyk	<i>Kerkorgels — Subsidiëring van restauratiewerken</i>	1057

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

35	13.06.1994	L. Pierco	<i>Personeel pararegionale — Organisatie en rechtspositie</i>	1045
36	04.07.1994	E. Beysen	<i>Buitenlandse bedrijven — Detacheren van vreemde werknemers</i>	1002
37	04.07.1994	E. Beysen	<i>Buitenlandse werknemers — Toepassing van artikel 34 van het KB van 20 juli 1967</i>	1002
38	15.07.1994	W. Verreycken	<i>Vlaams Fonds voor de Integratie van Kansarmen — Afvloeiing subsidies naar VZW's</i>	1003

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

96	10.06.1994	J. Vandeurzen	<i>Instellingen gefinancierd vanuit het Vlaams Fonds voor de Integratie van Personen met een Handicap — Uitbesteden van taken</i>	1045
99	21.06.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Welzijns- en gezondheidsbeleid — Eigen voorzieningen voor Vlaams-Brabant</i>	1003
100	23.06.1994	J. Vandeurzen	<i>Kinderbijslag in geval er geplaatste kinderen zijn — Berekeningswijze</i>	1004
101	28.06.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Geestelijke gezondheidszorg — Inspraak van patiënten-gebruikers</i>	1005
102	0 04.07.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Algemeen Ambulant Welzijnswerk — Problemen</i>	1057
103	04.07.1994	E. Beysen	<i>Leraars islamitische godsdienst — Getuigschrift van pedagogische bekwaamheid</i>	1006
104	04.07.1994	R. Van Walleghem	<i>Verpachting van het kasteel Beaulieu in Machelen — Verplichtingen van de erfpachter</i>	1006
105	04.07.1994	G. Annemans	<i>Kinderopvang — Discriminatie van de thuiswerkende ouder</i>	1007
106	0 15.07.1994	M. Olivier	<i>Ouderenbeleid — Opvangmogelijkheden in de arrondissementen Kortrijk en Roeselare- Tielt</i>	1058
107	15.07.1994	G. Anthuenis	<i>Gehandicaptensector — Besparingen en inleveringen</i>	1007